

دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی

زنجیره‌ی روژنپییری

*

خاوه‌نی ئیمتیان: شهوکه شیخ یه‌زدین

سه‌رنوو‌سه‌ر: به‌دران شه‌مه‌د شه‌یب

***

ناوونیشان:

دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی ئاراس، گه‌ره‌کی خانزاد، هه‌ولتیر

س. پ. ژماره: ١

www.araspublisher.com

روژانی گوێرەنگ و شانۆی سەر

PDF4Kurd

پۆزانی گۆلپەنگ و شانۆی سالار

ئەحمەد سالار

ناوی كىتەب: پۆزانی گۆلپەنگ و شانۆی سالار
نووسىنى: ئەحمەد سالار
بلاوكراوھى ئاراس- ژمارە: ۲۷۲
دەرھىتتانی ھونەرىيى ناوھوھ و بەرگ: ئاراس ئەكرەم
پىت لىتان: نىسار عەبدوللا
ھەلەگى: شىرزاد فەقى ئىسماعىل
سەرپەرشتىياری كاری چاپخانە چاپ: ئاوردەحمانى حاجى مەحمود
چاپى بەكەم، ھەولپەر- ۲۰۰۴
لە كىتەبخانەى بەرپۆتەبەراپەتیی گىشتىيى پۆشنىبىرى و ھونەر لە ھەولپەر ژمارە (۸۸) ى سالى
۲۰۰۴ ى دراوھتتى

هونهرمه‌ند ئه‌حمه‌د سالار

حه‌مید ریبوار - سلیمانی

کەس نەکوژی لەوهدا نییە کە هونهرمه‌ندی گه‌وره مامۆستا ئه‌حمه‌د سالار یه‌کیکە لە پیشه‌نگانی شانۆی کوردی و له‌ پیزی هه‌ره‌ پێشوه‌یه‌ و خاوه‌نی به‌هره‌ی که‌لتووورییه‌ و له‌هر هه‌موویاندا ده‌ستی کارامه‌یی دیاره‌. وه‌کو نووسه‌ر، نووسینه‌کانی چ‌ تۆژینه‌وه‌ بیت یاخود ده‌قی شانۆیی چ‌الاکانه‌ کاریگه‌ری خۆی له‌مه‌ر چه‌سپاندنی چه‌مکه‌ نوێکانی شانۆی کوردی جیه‌یتشتوو، وه‌کو شاعیریش، چامه‌ و هه‌لبه‌سته‌کانی گه‌رچی به‌که‌می ده‌یانخاته‌ روو هه‌یچی له‌ شاعیرانی دیکه‌ که‌متر نییە. خۆ ئه‌وه‌ له‌ بواره‌ هونه‌رییه‌کانی شانۆدا زۆر له‌وه‌ گه‌وره‌تره‌ پیناسه‌ بکریته‌ و وه‌کو پێشتریش گوتم رابه‌ره‌، بۆ نمونه‌ له‌ ده‌ره‌یناندا چه‌ندین شاکاری وه‌کو (نالی و خه‌وینکی ئه‌رخه‌وانی) و (کاتی هه‌لۆ به‌رز ئه‌فری) و (جزیری وانە‌ی ئه‌وین ده‌لیته‌وه‌) و... زۆری دیکه‌ی خستووته‌ سه‌رکرده‌ی داهینانه‌کانی دیکه‌ و به‌یزاویتیکی هونه‌رییه‌کانی پێشکه‌وتوو مه‌رحه‌کانی شانۆی تیاپاندا دا‌بین کردوه‌ و دۆخێکی نوێی بۆ ئه‌کته‌ر و جه‌ماوه‌ری بینه‌ران هه‌یناوه‌ته‌ گۆرێ، که‌ له‌وه‌وه‌ پێش کاری وایان به‌خۆیانوه‌ نه‌بینیوه‌. شانۆی ئاهه‌نگسازێ به‌شیوه‌یه‌کی فراوان هه‌یناوه‌ ناو نمایشه‌کانی شانۆی کوردیییه‌وه‌. مامۆستا ئه‌حمه‌د به‌عه‌شقیکی که‌م وینه‌وه‌ شه‌یدای که‌له‌پووره‌، به‌تایه‌تی ئه‌ده‌ب و میژووی نه‌ته‌وه‌بێمان و به‌پیتی به‌هاکانی نوێخوازی له‌گه‌ڵ رووداوه‌کانی سه‌رده‌مدا ده‌یان سازینیت. سیفه‌تی ئه‌نانیه‌ت له‌ودا ونه‌، خود تێده‌په‌رینیت و ده‌جیتته‌ ناو په‌ی بردنه‌کانی هه‌ست و هزره‌وه‌، که‌ یه‌کیکە له‌ بنه‌ماکانی به‌کاره‌ینانی کۆمه‌لگه‌ی مه‌ده‌نی.

مامۆستا ئه‌حمه‌د وه‌کو ئه‌کته‌ریش ده‌زانیت چۆن بیزویت... هه‌نگاو به‌هه‌نگاو گه‌شه‌ ده‌کات، تا ده‌گاته‌ واده‌ی داهه‌ینان، کەس نییە نمایشه‌ به‌تام و به‌پێره‌کانی له‌ (پالۆ) و (پیسکه‌ی ته‌رپیر) و (جه‌نابی موفه‌تیش) و (پینج که‌س له‌ ئوتیلێکدا) و (چرا) و... ئه‌وانی دیکه‌دا له‌ یاد به‌جیت، ده‌جیتته‌ ناخی که‌سایه‌تییه‌کانه‌وه‌ و... خۆی له‌بیر ده‌جیت. له‌ به‌ره‌مه‌کانیدا به‌چه‌ند ئامرازێکی ساده‌ و ساکاری سینۆگرافیاوه‌ خۆی داده‌مه‌زرینیت و زۆر راشکاوانه‌ چه‌مکه‌کانی ده‌خاته‌ روو، ده‌یه‌ویت هه‌ر به‌وه‌ ساده‌ و ساکارییه‌وه‌ به‌جیتته‌ ناو باه‌ته‌وه‌ و به‌وه‌ ساده‌یییه‌ش وه‌رگر بۆ لای خۆی رابکێشیت، هه‌ر له‌به‌رئه‌وه‌شه‌ ده‌بینی هه‌نگاوه‌کانی زۆر هه‌یمانانه‌یه‌ و له‌هه‌مان کاتدا ژیرانه‌یه‌. که‌ره‌سه‌کانی چه‌نده‌ ساده‌ و

ساکارن ئه‌وه‌نده‌ش چوست و چالاکن وشیارانه‌ ململانیکیان ده‌گه‌یه‌نیتته‌ شوێنی شیاو و گونجاوی خۆی. ئه‌مه‌ش یه‌کیکە له‌ کارلیکه‌ هه‌ره‌ دیاره‌کانی هونه‌ری راسته‌قینه‌ و ره‌سه‌نی هه‌لقوڵای ناو کۆمه‌ل.

ئه‌گه‌ر مامۆستا ئه‌حمه‌د قۆناخه‌کانی شانۆی ئاسایی ته‌قلیدی دیبیت، ئه‌وا له‌ سایه‌ی ئه‌و ئه‌زموون وه‌رگرتنه‌دا خۆی له‌ کرده‌یه‌کی درامی نوێدا دۆزیه‌وه‌، ئه‌ویش شانۆی ئاهه‌نگه‌یه‌ و پێکهاته‌ی فه‌لسه‌فی خۆی له‌ پێکهاته‌ی که‌لتوووری (هزری - هونه‌ری) دا له‌م شوێنه‌دا له‌م رێبازهدا ده‌بینیت، ئه‌وجا ده‌یکاته‌ دیارییه‌کی جوان و قه‌شه‌نگ پێشکه‌ش به‌بینه‌رانی ده‌کات. سه‌رچاوه‌ سه‌ره‌کییه‌کانی ئه‌زمونه‌کانی که‌له‌پوور و زمانه‌... رووداوه‌کانی سه‌رده‌مه‌، ئه‌مانه‌ش له‌لای ئه‌و له‌گه‌ڵ پڕۆقه‌ و تاقیکردنه‌وه‌کانی رۆژانه‌دا گه‌شه‌ ده‌کەن، بۆیه‌ ده‌بێ داڕشته‌کانیشی له‌ته‌ک ده‌ستکه‌وته‌کانی گیانی سه‌رده‌مدا بگۆنجینیت و ره‌هه‌نده‌ ده‌روونی و کۆمه‌لایه‌تی و میژوویی و هزرییه‌کانی تیاپاندا ره‌چاو بکات.

ئه‌گه‌ر جارێ مامۆستا ئه‌حمه‌د له‌ گه‌یانه‌وه‌ی (شیرین و فه‌ره‌اد و یوسف و زوله‌یخا و هه‌میشه‌ به‌هار و مه‌می ئالان... تد) له‌ حوجره‌ و به‌رده‌م مزگه‌وته‌کان و له‌ قاوه‌خانه‌کاندا تێپه‌ری نه‌ده‌کرد، ئه‌وا ئه‌م له‌ فه‌زایه‌کی هونه‌ریانه‌ی به‌رفراوانی هاوچه‌رخدا ئه‌مانه‌ی به‌رحه‌سته‌ کرد و ره‌هه‌ندیکی درامیانه‌ی پێبه‌خشی، ئه‌ویش وه‌کو ده‌ستپێشکه‌رییه‌ک بۆ دۆزینه‌وه‌ی ناسنامه‌ی شانۆی کوردی.

مامۆستا ئه‌حمه‌د هه‌میشه‌ له‌ناو کپۆکی رووداوه‌کاندا، کاره‌ساته‌ میژوویییه‌کان و نووشستییه‌ نه‌ته‌وه‌یییه‌کانی له‌بیره‌... ویرانکردن... گرتن... ده‌ربه‌ده‌ری... ئاواره‌یی... راگوازتن... گۆرینی ئارای نه‌ته‌وه‌یی... ئه‌نفال... جینۆساید، تا ده‌گاته‌ کیشه‌کانی ناو کۆمه‌ل، ئه‌مانه‌ هه‌رده‌م له‌ زه‌بنیداوه‌ و له‌ ناخیدا ده‌ژین و راده‌میتنی چۆن گوازشتیان لێ بکات، هه‌ر به‌وه‌وه‌ ناوه‌ستنی به‌بینه‌ر بلێ کاکه‌ تیبگه‌ ئه‌مه‌یه‌ واقیعی رووداوه‌کان... نه‌خیر هه‌ر ئه‌مه‌ نییە... وه‌ره‌ به‌شداری بکه‌ له‌ چه‌شنی موعاناته‌کان و بریاری راسته‌قینه‌ی خۆت بده‌ بۆ هه‌لئوتیت وه‌رگرتن... ئه‌م ئارایه‌ رته‌ بکه‌ره‌وه‌... قایل مه‌به‌.

به‌م شیوه‌یه‌ مامۆستا ئه‌حمه‌د کارلیکردنه‌کانی له‌گه‌ڵ باره‌ مرۆیییه‌کان و ژینگه‌ و ده‌رووبه‌ری ئاده‌میزادی کورد ده‌بیتته‌ ئه‌رکیکی گرنگ له‌لای بۆ ئه‌وه‌ی له‌ بۆته‌یه‌کی (تیۆری - پراکتیکی) هونه‌ریانه‌دا جیه‌ی بکات، ئه‌مه‌یه‌ ته‌قه‌للی هونه‌رمه‌ندیکی به‌ئه‌مه‌ک، کاتیکی بیه‌وی به‌ئامراز و چه‌مکه‌کان و ئه‌فراندنه‌کانی خۆی و ناسنامه‌ی خۆی و میللته‌ته‌که‌ی له‌لایه‌که‌وه‌ و هونه‌ره‌که‌ی له‌لایه‌کی دییه‌وه‌ بدۆزیتته‌وه‌.

رۆژانی گۆل رەنگ

هاوینی ۱۹۹۹ دەۆک

- له گۆڤاری (پامان) ژماره (۴۳) ۵ی کانوونی دووهم ۲۰۰۰ بۆلاوکراوه تەوه.
- له گۆڤاری (گولان العربی) ژماره (۵۸) ۵ی سالی (۵) - ۳۱ی ئازاری سالی ۲۰۰۱ له لایه ن جه لال زهنگا بادییه وه کراوه به عه ره بی و بۆلاوکراوه تەوه.
- له رۆژانی ۱۰-۱۱-۱۲/۵/۲۰۰۰ له سه ر شانۆی هۆلی رۆشنبیری هه ولیر، له لایه ن به شی شانۆی په یمانگه ی هونه ره جوانه کانی هه ولیره وه له ده ره ی تانی هونه رمه ند ژیلوان تاهیر پێشکەش کراوه.
- له لایه ن هونه رمه ند یونس هه مه کاکه وه سیناریۆی بۆ نووسراوه، به ئومیدی پێشکەشکردنی له ته له فزیۆن و به شیوه ی زنجیره درامی.

به شی یه که م

شانۆیییه کان:

- رۆژانی گۆل رەنگ
- کۆتله که ی ئەحمەد موختار جاف.
- ئەو رۆژه ی ماسی بوو به گورگ.

رۆژانی گۆل ږهنگ

کهسانی دراماکه

هه باس: وهستا باشییه
زینۆ: هاوسه ری (هه باس) ه
ږهنجۆ: باپییرهیه - ږهنجۆی گهنج - ږهنجۆی کورږهزا
سهردار: مییری زاخۆیه
نازه نین: هاوسه ری سهرداری زاخۆیه
مییری سامانا: مییره
ئه حمه د: هاوولاتی و پاسه وان بووه
هه باس: هاوولاتییه
مه مۆ: سهرهک پاسه وانانی پرده
حه سه نی تارژهن: تارژهنه
عه بدی شیره فان: هاوولاتییه
ږه مه زان: چایچییه
بابی ږهنجۆ: بابی باپییره ږهنجۆیه
خازی: دلخوازی ږهنجۆیه
یاوهر: یاوهری مییری سامانایه
شهریف: هاوولاتییه
محۆ: هاوولاتییه
نه نه مینا: (نه نکى وهستا باشی) یه
مندال: هه باس به مندالی
حه پسه: دایکی (هه باس) ه
عه بدال: گزیره
غه ریب: نه ناسه
له گه ل: دهستودایه ری سهردار و مییر. جهنگاوهران.
هاوولاتیان: هه مه جۆر
چه ند مندالیک، چه ند که سییک

سترانی سه ره تا

له که زیه ی لوولی داستاندا
گۆلی به رۆکی ستراندا
چرای ئه قینی هه لکرا
ږۆشن، ږۆشن
هه تاو له تاویا داگیرسا
خۆزگه و حه زیکى وای ږوان:
بلند، بالا، هه ور ئاسا
مرگیتینی وهرزی باران بوو
نه ورۆزی پر نوقلانه بوو
هه بوو نه بوو...
دهروو تهنگ بوو، ژیان لهنگ بوو
ئاس، ته ماوی و تاریک بوو
ناحه ز نیازی به دی و ابوو
سپیده یان تالان بکا
بزه ی خه ونی جوانیان زړاند
ئاواتی گۆل ږهنگیان ژاکاند
حه زیان تۆراند
رۆژانی تووش
له شی گرانی ده کشاند
تاره زوو بو خنکاندن بوو
له گۆمی لیل و مه نگدا بوو
ژیر قورسایى سهنگ و بهرد بوو
نان، له قورگی نه هه نگدا بوو

هه چوار دهور

له گشت لایه

دهمی گورگی هاری برسی

چاوی و اشه ی ناگری سوور

ببناوی دوور و نزیك بوو

له ناو جهرگه ی شهوی تاردا

له وپه پری تالیتی تی تالدا

پرووناکی چاوی هه لهیتنا

شیله ی شیرینی داچورا

ههورازی سه ختی هه لکشاند

ههنگاوی شوین شوینی دنا

په رینه وه پردی دهو بیست

بیری پرد چاوی هه لیتنا

پرد به خولیا یه کی و ابوو

هه مووانی له سنگی خو ی نابوو

پرد سترانی گهر متر کرد

پرد داستانی شیرینتر کرد

هه بوو نه بوو

رؤژگاری بوو

ژیان جوان بوو...

بالا بهرز و که له گهت بوو

هیتنده ی بالا خوژگه کان بوو

هه بوو نه بوو...

ببناوی ۱

(نبوه شهوه)

(قولله ی پاسه و انانی پردی شاره)

مه مۆ: په نا به خوا، چ شه و یکی تاریکه و چ زربانیتی ترسناکه، خوابه نه مشه و شه و یکه

له شه وه هره توش و ناخوشه کان، ده لیتی نیستا نا تاویکی تر دنیا ژیره و زه بهر

ده بی، وا پروا دار به سهر بهرد و پهردووه نامیتنی، کاولکه ره یه... چاکتره

پاسه وانه کان له یه که وه نزیك بن و دهنگیان به یه کتردا بگات... (بانگ دهکات)

بابۆ، هۆو بابۆ براکه ی بابم کوپوه چوویت؟... گفه گفی ره شه با و لووره لووری گورگ

تیکه ل بوون... (دهسله میته وه)

ها... توت... پاسه وانی؟... قسه بکه... کهس نییه... وا ریشم سپی کرد و شهوی وا

سامناکم نه دیوه بابۆ... بو دهنگت نییه؟ مه مۆم، لیره وه له لای قولله ی چه پی

پرده که وه م... بو دهنگیان نییه!... مه مۆ... مستۆ... بابۆ... برایمۆک... تو بلتی نه و بی

غیره تانه له ترسان هه له اتن و منیان به ته نیا چی هیشتی؟!

هر نه مشه و به سه لامه تی رۆژم لی بیته وه، ئیتر تویه، هزار و یهک تویه... پیوا

شیت و شبر ده بی،... هه تر به یه ک دی. دل م بهرده بیته وه، هه ره وه یه خوا

نامکوژی... نه مه کییه! زه لام قسه بکه بیللا ده تکوژم، قسه بکه، کیی؟ وهک

سه گ ده توتو پینم ده تکم به قوریانی گولله یهک... زه لام گولله م سوار کردووه...

نه بزویی... هه له ات... نه ما... نه مه چیبه!؟ لووره لووره که زیادی کرد... کوره به خوا

به ره و ئیره دی... نه ها نه وه تارمایی، یهک و دوو... له هه موو لایه که وه... ئیوه...

وه... ده... دیون... درنجن... خپون... ده عبایینه... گه لو هاوار... هاوار... هۆو فریام

که ون...

(تاریک بوون)

(دیوانی سەرداری زاخۆیه)

هەباس: بەلێ گەورەم، ئەو بەسەرھاتی ئەو پردهیە کە بەندە وەستایەتی، قوربان ئەوێ من لەوادی بەیانەو تا خۆرتاوابوون دەیکەم، شەو دەپووخێ، تێیدا ماوم، سەر دەهینم و سەر دەبەم سەر لە نەهینی ئەم کارە دەرناکەم... چی لە سەرداری نازیمان نەهینی بێ، بەپێزتان تاوێ لەمەوبەر بەگوێی خۆتان لە زاری مەمۆی سەرەک پاسەوانانەو بەستتان... پاسەوانەکان بەمەری خراب، گەلێک خراب چوون، بەرۆژی روون و پێنە دەکەن و قسە دەبزرکێن. گەورەم. باسی شتی تۆقێنەر و سەرسوڕهێنەر دەکەن... شتی...

سەردار: شتی! شتی وەک چی؟ وەک ئەوێ کە کەوتۆتە سەرزاری خەلکی، گوایه لوورە لووری گەلە گورگان دێ و تاریک دەبێ و چا و چا نابینێ... هەرەها دەلێن لەپەر دەستیکێ گەورە زەبەلاح، رەش وەک قیڕ، لە پایە یەرد دەنەوێ و هەرەسی پێ دینی... بەلای پاسەوانەکانەو دەستی ئەجندە و دێو و درنجە... تەواو نیگەرانی کردووم، خۆم دەچم، شەویەک لەو دۆزەخە دەبەمەسەر، بەلکە پە ی بەنەهینی ئەم تەلیسم و جادوو بەرم...

هەباس: سەردارم، تەنیا، مەبەستی بەندە ئەو بوو... خوانەخواستە نەک و ابزانرێ کەمتەرخەمی لەمنەوێ... قوربان فرمانتان، چۆن بفرمۆن ئاوا دەکەم، سوورم لەسەر بریاری بەردەوامبوون.

سەردار: ئافەزین هەباسی وەستا باشی، تێمەش هەروا لە ئێوێ کارامە رادەپەرەمۆین.

ئەوێ پێشتر لە ولاتی (سامانا) ئەنجامت داو و ئەو گشت شاکارانە ی کردوون گەواهی لێهاتوویی و سەر راستی... دلنیام کاریکی جوان دەکەیت، ئەمە دواکاریشت نابێ، وەستای نازیز نازایەتی راستەقینە لە بەردەوامبووندا. خوا پشتیوان بێ.

هەباس: تا ئێو سەردارمان بن، خوا یاری، بەسەر گشت تەنگانە بەکدا رەت دەبین...

سەردار: هەمیشەش تەنگانە بەری کورتە، گەلێک بەقسەکانت گەشبینم، خوا نیگادارت

بێ، ئیستاش برۆ سەردانی داروفا بکە، تا چ پتووستییەکت هەیه جێه جێی بکات، ناگادارم کردوو... ها وەستا دەلێم سەهینی هەرکە دەستت لە کار هەلگرت سەردانم بکە، دەمەو ئیوارە با زۆر درەنگ نەبێ، چونکە پاشان کاریکی گرنگ هەیه...

هەباس: گەورەم پاش زەرەپەر... تاقی ئیواری. گەورەم چ فرمانیکێ تەرتان نییه؟

سەردار: خوا ناگادارتان بێ. (وەستا دەروا)

هەر شتی بێ، بەلایە، کوێرەوهرییه، هەر نەهاتی و وەیشوومەیهک بێ، تازە هاتۆتە پێش و دەبێ شانی بدەینەبەر... هەرچۆنێ بێ دەبێ ئەم تەلیسمە بەتال و پووجەل بکرتێتەو.

واچاکە بەزوتترین کات ئەنجوومەنی ریش چەرمووان بانگێشت بکەم، ئەمە بووتە درم و پەتا و تەشەنە ی کردوو، بەرەستی دەوێ، بەرەنگار بوونەوێ دەوێ، تا بەزویی هەمووان بەدەنگییەو نەچین، فریا ناکەوین و ئەوسا خراب گرفتار دەبین، کابرا واتەنی دەستیکمان دەکەوێتە ئەولا... باپیرانی دنیا دیدە دەم لە باسەو بەدەن و چارەسەریک بدۆزنەو، باپیرانمان گەلێک چەرمەسەری و دەردو بەلایان دیو، ئەو ئەزمونانە گەنجینە ی گرانەهای ئیمەن... ئەمێرۆ پتووست مان پتیا، راتەگبیری ئەنجوومەن پتووستە، بەلکو بێ ئەنجوومەن هەر مەحاله، جارێ دەیان وت، کار بەراوتەگبیر، ئیمەش هەر دەلێن، دوو عەقل لە عەقلێ گەورەترە. (خانم دێ)

نازەنین خانم: سەردارەکەم بۆ بەتەنیا؟ خوانەخواستە هیچ شتیکی نیگەرانی نەکردووی؟ کەمیک بێ تاقت دیتێتە بەرچاوم.

سەردار: ئەو کارەساتە ی رۆژ بەرۆژ سەختتر دەبێ.

نازەنین خانم: کار نییه خوا چاکی نەکات، هێندە بییری لێ مەکەرەو.

سەردار: ناتوانم، چۆن بییری لێ نەکەمەو. ئەمە لوه دەچی ناگر بەریتتە خەرمانی جووتیاریک و لە بری کوژاندنەو سەرخەویکی بۆ بشکێنێ... وەک ئەو وایە، هەر بەتەواوێ، ناگر لە کۆشک و سەرام بەرێ و جگەرگۆشەکانم لەناو شالاو دابن و ئارام بگرم... نا، نا، خانمە شیرینەکەم، نازەنینم، هێندە ی خەمی هەمووان خەم لە سینەمدا پەنگی خواردۆتەو، دەبێ هەرواش بێ.

نازەنین خانم: سەردارەکەم، وەنەبێ ئەو خەمە منیشی نەگرتیتتەو، هەمان هەستی تۆم

باشه خهساره بیان دابوو؟

په نَجۆ: نه گول و نه شكارته، بستيان به قهرز نه دابوو، له م سهره وه بۆ ئه و سهریان كیلا بوو.

بابی په نَجۆ: كورم خوا كه ریمه، خوا كلاوی بۆ به پروو كردوو.

په نَجۆ: ماینه بۆر زوو هاته وه؟ هاته وه؟

بابی په نَجۆ: ئه وه تا له ته ویله كه دایه و تاوئ له مه وه بهر ئالیكم له بهر دانا.

په نَجۆ: ماندووم، دهمه وی سهرخه وی بشكینم.

بابی په نَجۆ: ههر كاتی له خه وه ههستی، وهره بۆلام، ده چمه سهر مه زراكه، جارئ خه وی

خیرت بی... به دو عا...

ببینراوی ۸

(رۆژه)

(مه یوانی مائی باپی ره نَجۆیه)

ئه حمه د: یاخوا به خیری بیته وه بهس نه بوو ره وه به راز نه یكوشتی، شفره ی یه كانه یه ك ورگی

نه دپیت، خوا به و رۆژه ی نه كرده یه، ئه وسا ئیمه خالۆ په نَجۆیه کی ترمان له كوئ

بیتنایه... چیه خاله دهنگت نایه... بۆ ئه وق بووی؟! خوانه خواسته نیگه رانم

نه كردوی؟

په نَجۆ: ئه حمه دی ویرانه مال، وروژاندم، زامی كۆنم هاته وه سوئ... رۆژانی جوانیم وه بییر

هاته وه... ئای له وده مه ی په نَجۆیه کی قیتوقۆزبووم!... ته مه ن سهر بۆ پییری

داده نه وینئ و به لām ئاره زوو كانی گه نَجۆیه ههر هه لده كشین... په نا به خوا خامۆش

نابئ...

ئه حمه د: خاله گیان، ئا له م قسانه ت بۆ خالۆژنه خازتی ره حمه تی ده كرد.

په نَجۆ: یه ك حه سره ت له دل مه دایه، ئه ویش ئه وه بوو، ده بوو مه رگی من پیش مه رگی

كه وی... تا ئه م دل ه ی په نَجۆ لئ بدات ئه وه خازئ له گه ل ههر لیدانی كیدا بانگیتكم

دهكات منیش ده لیم گیان، كاتی كیش له لیدان كه وت، ئه وا خازئ خانم به ده ستئ و

ملائی رۆحیانه ته كه وه بۆ لای خوا كه مان هه لده كشین... ئه وا رۆژتیاكیانه ده مه و

زه رده په ر بوو...

ببینراوی ۹

(زه رده په ره)

(سه ره ریگای كانییه)

په نَجۆ: ده رۆی... به جیم دتلی؟ كات به به ریه وه ماوه... هیشتا زوو... نارامت بی.

خازئ: لاو، تا سبه یینئ له لات بم، ههر ده لئیی زوو... ده لئیی وه خته كه ده چه قئ...

(پیده كه ئئ)... تاوئیی تر كیژان له كانی ده گه رینه وه...

په نَجۆ: باشه گوناھی ئیمه چیه؟

خازئ: دلخوازی یه كترین... ده رۆم... خوا حافیز.

په نَجۆ: خازئ گوله... سبه ی چاوه پروانتم...

خازئ: ئه گه ر... ئه...

په نَجۆ: ئه گه ر و مه گه ری پئ ناوی... چاوه پروانم... ئئ...

خازئ: باشه كئ ده لئ...

په نَجۆ: كهس نالئ... ئیتر ناتوانم گیره و گۆناكا... (خازئ ده پروات)

ئای خازتی خانومان... خازتی نوقلانئ شادی... خازتی خه رمانی رهنج و ئاواتی من... خوا

ئاگادارت بی... له چاوی به د به دووری... نازانم هه ركه ناوی خازئ ده به م، ئه م

دنیایه گه وه و گرانه ناكاته نه ك تا قه پرشنگیكی چاوه په نَجۆ كوژه كانی، بگره

برژانگیكی؛ تا سبه یینئ ئه م كاته، كورپه نه وه لالا تا ده مرم، بۆنی گول بۆی هه ناسه ی

ناروا ههر له كه لله مدایه... ده ماغی كه یل كردووم... كچئ خازئ كه ی بی سهر

له سهر سه رینئ كه یین... به چریه له سبه یینئوه بدوئین، ئای چی له سینه مدایه!...

به قه ده ر دوو دنیای تر له خۆزگه و له خۆزگه... های به ختت نه سووتئ.

ببیراوی ۱۰

(رۆژه)

(بهر هه‌یوانی مائی ره‌نجۆ)

ره‌نجۆ: چ ئەقینێ بوو... ناگر له پیره‌دار به‌رنه‌بێ...

ئه‌حمه‌د: ئای له‌و خه‌یال و خه‌یال بردنه‌وه‌یه... خاله‌ کو‌یوه‌ چووی... خو‌ تو‌ باسی ره‌وه به‌رازت ده‌کرد...

ره‌نجۆ: که‌ باسی خازی هاته‌ ناو باسانه‌وه‌، چ باسی له‌ ئارادا نامی‌نێ... هه‌ر ئه‌و باسه‌.

ئه‌حمه‌د: باشه‌ خالۆ گیان، گریمان بو‌ ئه‌و ته‌مه‌نه‌ گه‌رایته‌وه‌، نازانم تو‌ ته‌مه‌نی چی و چی پێ ده‌لێی؟ ئەشق، گه‌نجی‌تی، هه‌یزو‌گوپ...؟

ره‌نجۆ: سالانی خازی... سالانی فیریونی ئەشق... ئیتر.

ئه‌حمه‌د: ئه‌وه‌ وتمان سالانی خازی و نه‌وجه‌وانی...

ره‌نجۆ: ئی فهرموو...

ئه‌حمه‌د: به‌لام له‌م رۆژه‌دان... ئیستا که‌ گه‌نجن؟

ره‌نجۆ: خو‌زگه‌ به‌خو‌زگه‌ی ئه‌و خوايه‌... ئە‌للا... ئی... ئی چیم ده‌کرد؟

ئه‌حمه‌د: ئه‌وه‌ کاره‌ساتی پرد رووخانه‌ و رۆژ رۆژی جه‌ربه‌زه‌یه...

ره‌نجۆ: له‌گه‌ل خازیدا؟

ببیراوی ۱۱

(زه‌رده‌په‌ره)

(سه‌ر مه‌زرایه، ژبیر سابات)

ره‌نجۆ: خازی! ئه‌وه‌ تۆی؟ مه‌لول دبیته‌ به‌رچاوم... کچی بلێ... ئارام نه‌ما دل‌م ته‌قی.

خازی: لاو، گه‌لێک چاو قاییم کردووه‌ پیم به‌جه‌رگی خو‌مدا ناوه‌ و هاتووم... ته‌نیا له‌به‌رئه‌وه‌ی به‌لینم پێ دابووی... ره‌نجۆ به‌لین گه‌وره‌ و گرانه‌.

ره‌نجۆ: ئه‌گه‌ر له‌سه‌ر منه‌، ئه‌وا خو‌م به‌قوریانی ساتیکی خو‌شی تو‌ ده‌که‌م. ئه‌گه‌ر که‌سێ، کاری، هه‌ریه‌کی بێ، دل‌گران و دل‌ته‌نگی کردووی، ئه‌وا به‌و خوايه‌ی له‌و به‌رزایی

ئاسمانه‌وه‌ ئاگای لیمانه‌، دنیای لی ده‌که‌مه‌ چه‌رمه‌ چۆله‌که‌... قور به‌سه‌ری، کچی به‌گژ قولله‌ی قافا ده‌چم... خازی گیان، ره‌نجۆم.

خازی: ئه‌وه‌ تو‌ چی ده‌لێی... دیاره‌ بێ ئاگای.

ره‌نجۆ: کچی وا خه‌ریکه‌ می‌شکم ده‌ته‌قی و خو‌ین له‌ ته‌وقی سه‌رمه‌وه‌ فیچقه‌ ده‌کات... له‌ چی بێ ئاگام؟

خازی: ئه‌و پرد رووخانه‌... سه‌ره‌رای ئه‌م هه‌موو کلۆلی و برسیتییه‌ی که‌ له‌و گه‌مارۆ و ئابلوقه‌ نه‌فره‌تییه‌ی دوژمنانه‌وه‌ که‌وتۆته‌وه‌.

ببیراوی ۱۲

(ده‌مه‌ و نیوه‌رۆیه)

(کو‌شکی سه‌رداری زاخۆیه)

نازه‌نین: ئەمشه‌ویش هه‌ر بیدار بووی؟

سه‌ردار: وا بروا گه‌لێکی به‌به‌ره‌وه‌ ماوه‌، ئافه‌رت چۆن بیدار نابم، له‌ وه‌ته‌ی دوژمنانمان ئه‌م ئابلوقه‌ شوومه‌یان داوین، چی نه‌هاتییه‌ سه‌ری کردۆته‌ سه‌رمان، برسیتی، نه‌بوونی، ده‌ردوبه‌لا... هیوامان به‌و پرده‌یه‌ که‌ ده‌روویه‌کی ئابلوقه‌ شکینمان بو‌ بکاته‌وه‌، به‌براکانمان و به‌کی‌لگه‌ و مه‌زرا و پاوانه‌کانمان بگه‌یه‌نی... ئه‌وه‌ش ئه‌و ئەفسوون و هه‌زارویه‌ک جادووه‌.

نازه‌نین: گوايه‌ له‌ کۆنیشدا، هه‌ر له‌ هه‌مان شو‌تندا، پرد کراوه‌ و به‌هه‌مان مه‌ره‌چووه‌.

سه‌ردار: ده‌بێ، راسته‌، دوژمن هه‌ر دوژمنه‌ و ناگۆری و نه‌گۆراوه‌ ته‌نیا سه‌رده‌مه‌که‌ گۆراوه‌... گریمان ئه‌وه‌ له‌ویدا نه‌یکه‌ین له‌کو‌تدا بیکه‌ین؟ ئه‌وه‌ ته‌نیا ده‌روویه‌که‌ که‌ بو‌مان مایه‌ته‌وه‌، رووباره‌که‌ واوه‌ ده‌روا... تۆی؟ عه‌بدالی گزیر وه‌ره‌ چیت پێیه‌؟

گزیر: گه‌وره‌م پز و سلووم له‌ خزمه‌تساندايه‌... هه‌باسی وه‌ستا باشی، وه‌ستا پرده‌که‌، به‌ریتزان فه‌رمانتان دابوو بیته‌ دیارتان، چاوه‌روانی فه‌رمانتانه‌.

سه‌ردار: ئی هه‌باسی به‌دبه‌خت... گه‌لێکم له‌سه‌ر بیستووه‌، ئه‌مه‌ له‌ شه‌ره‌که‌ی زه‌مانی بابی ره‌حمه‌تیمدا به‌یه‌خسیر گیرا و پاشان که‌ ده‌ست ره‌نگینییه‌که‌ی ده‌رکه‌وت و ناوبانگی مه‌مله‌که‌ت و مه‌مله‌که‌ت چوو، ئای کو‌شک و ته‌لاری قه‌شه‌نگی دروست

کردووه!! گزیر به پرتزهوه بیهیننه دهر باز... ئیمه یهک هه باس وهستا باشیمان هه یه...

نازه نین: ریگه بفرمومون، منیش بیجم به لای کارمه وه. (دهروا)

سهردار: (هه باس دپته ژووری) فرمومو... به خیری بی سهرچاو.

هه باس: سلاو له سهرداری سهرورمان. فرمانتان دابوو به خرمه تتان شادیم، به شه ره فیتی گهوره داناوه.

سهردار: به پرتزان شایسته ی پرتز و گشت شانازی به کن، پرسپاریکم هه یه، به مه زنده تان و به پیتی شاره زایستان، چ که موکورپیهک له خومانه وه، له که ره سه وه له وانه ی کارت له گه لدا ده که ن نیسه؟ به لام به رده وام به وه دست به کاریه، هه باس. هه باس-ی جه زیری نه وه ی ئیستا ده بکه ی گه لپیک جودایه له وه ی بۆ نه و میره ت کرد و پاداشتی چاکه ی به خراپه دایته وه...

هه باس: گهوره م، سهرگوزشته ی تال، گه لپیک تالم له گه لیدا هه یه، یه که م جار که ناردی به دوامدا.

ببیراوی ۱۳

(رۆژه)

(دیوانی میری سامانا)

میر: هه باس، دهست به کاریه، هه ره له م رۆژه... ئاو بوهستی تو نه وهستی، گه لپیک مه به سته، من وهک میری سامانا، ده مه وی یادگاریکی جوان، یادگاریکی کاریکی گرنگم پییه تی، به زووترین کات نه نجامی بده ی... باش لیم ده گه ی...

هه باس: به لئی میری گهوره م، له خرمه تدام، فرمانته.

میر: پردیکم لیت ده وی ده گمه ن و دانسقه... له هیچ قورنه یه کی نه م دنیا یه گهوره یه له شتیوه ی نه بی و نه ببیرا بی.

هه باس: خوا یاری بی، به دللی جه نابتان ده بی.

میر: کاری خۆت نه نجام بده و له ئیستا وه خه لاتتی خۆت خه لال کردووه... پاداشتی که پیشتر به کهس نه درابی.

هه باس: گهوره م فرمومو بووتان ههوت تا قی بی؟

میر: به لئی ههوت، ههوت تا قی بلند، هینده بلند گشت شاره که چاویان لیوه ی بی. ده زانی بۆ؟

هه باس: بۆ نه وه ی چاویان له جوانی بی...

میر: نا، بۆ نه وه ی که سهر پیچی که ریکم سزای خنکاندن دا، هه موو خه لکی چاویان لیوه ی بی و چاوترسین بن. (قاقا لی ده دات)

ببیراوی ۱۴

(عه سر)

(کۆشکی سهرداری زاخۆیه)

نازه نین: پرد بۆ چاوترساندن... به لام و تتان، پردی ههوت تا قی له وهستا ده ویست، بۆچی ههوت؟

سهردار: نه وه من بۆت لپیک ده ده مه وه... هه همیشه، هه روا بووه، داگیر که ر بیرو بۆچونی داگیر که راهه کی هه ره که گشت سامانیک، تالان کردووه نه وه بیرو که ی پیشینانمان بووه، نه وه ههوتنه واتای خۆی هه یه، بۆ نمونه، هه فته، ههوت رۆژه، ههوتنه وانه ی ئاسمان، یه زدانی مه زن به ههوت رۆژ دنیا ی دروست کرد، ههوت هات و کامل بونه، ئاکام و نگینه...

نازه نین: نه مه شت بیرو چوو، ههوتنه ی پاش مندالبون، ههوت کورته بالا، ههوت شیرینی سپی رهنگی شه وی خه نه به ندان...

سهردار: ئافه رین... له گه ل نه وانه شدا نه ژدیهای ههوت سهر و ههوت چاو... ئیتر تا خوا هه زیکا... ئینجا به تازیزی خۆم بلیم، نه وه بوو میری ولاتی سامانا، چرکه به چرکه کاتی ده بژارد... تا نه و رۆژه ی پرد ته واویوو...

نازهين: بۆ وا پيويست دهكات؟

سهردار: وهك تاگادارم دوژمنان به ئابلوقه وه نه وه ستاون و سهرگه رمى له شكر كيتشين...
ئه مشه و خۆم دهگۆرم وهك په زهوانىكى كهژنشين، گوايه بۆ سوڤراغى دۆشاو به گه نم
هاتوو مه ته شار.

نازهين: ئه ئه گهر ناسيان نيته وه؟

سهردار: ئه وه يان گرفت نيبه، ئاسانه خۆ نامخۆن... ئيتر كاتى هاتوو ده چم خۆم دهگۆرم...

نازهين: ئى پاشان، كوئيه ده چى؟ يه كه م جار ده چيته كوئى؟

سهردار: بچمه كوئى؟... خانى گه وه... نا... ئه وى پتر خه لكى ده وه وى لىيه... باشتري
شوي قاهو خانه كه وى په مه زانه شه له، ئه وه وى به خه ياليشندا نايه له وى باس ده كرى...
ئه وانى مشتته رى ئه م قاهو خانه يه، ئه وان هه م له هه موو باسيكه وه ده دن...
قاهو خانه كه هيتد پروناك نيبه و جگه له وه وى به هوى ئه وه وى سى چوار كو له گه وى
ئه ستورى تيدايه ئه گهر يه كى بيه وى نه بينرئ نابيرئ... په نايه ك ده گرم و وه نه وز
ده دم وهك ماندووى ريگا بم، كزۆله لىي داده نيشم، باشتري شوينه، كانگه وى
دهنگوباسه.

نازهين: ئه ئه گهر قسه وى ناشيرينيان به سهردارى زاخۆ وت.

سهردار: من بۆ ئه وه ده چم با گويم له ناته واوى بى، گويم له هه ست و راده وى وه وى
خه لكه بى، ده نا بۆ چى ده چم... نازهين، سه يرى من كه، باش بيهينه ره بهرچاوت...
ئه وا له گوشه تاريكه كه وه گويم هه لختوو.

بينراوى ١٩

(شه وه)

(قاهو خانه وى په مه زانه)

(حه سه نى تارژهن گه رمى كر دووه)

حه سه ن: (له پر ده ست له تارژهن هه لده گرى) وه نه بى دلم خو شى بى، به لام داخى دلم
به تارژهن دنده كه به با ده دم، كورينه من و ئه م تاره بوينه ته هاوخه م، باشتري
هاوريمه... په مه زان چايه كى كه م په نگ و بزانه دوا هه وال چيبه؟

په مه زان: چايه كه به سه رچاو... منى به سه ته زمان و هه وال كو جا مه رحه با!

حه سه ن: نا... نا... وانيبه ده وى قسه بكه خو مانين.

په مه زان: ده لىن سهردارمان جى به خو وى ناگرئ.

شه ريف: بوختانى بۆ مه كه، شوينى گه رم و نه رمى هه يه... شه و رۆژ خزاوه ته...

ئه حمه د: له خوا بترسن... له و قسانه گه رپن، ئه و له و ميرانه نيبه.

شه ريف: ئه م سهرداره وى ئيمه ده سه لاتى به سه ر خانمه كه يدا نيبه، ئيتر شه رى حه و
مه مله كه تانى چۆن پى ده كرى...

ئه حمه د: تاره كه بۆ ده نكي نه ما، كاكه حه سه ن زرنگه وى بى... به قوربانه لىده.

شه ريف: مالت به قور نه گيرئ... كه وى كاتى تاره... به زاتى خوا يه كى نه زانى، ده لىن نه بايان
ديوه و نه باران... ئه وا دوژمنان خو بيان ته يار ده كهن و له شكر و چهك ئاماده كهن و
جبه خانه ده خه ن، ئيمه ش له لايه كه وه برسيتى چاومان ده ردپنى و له لايه كى تره وه
به ده نكي تار خه م ده ره وى نين... له هه مووشى ناخو شتر، ئه و گو به ند و گولمه زه وى ئه م
پرده شو مه، كه هه ر نابى به پرد، بۆ ئه م عاله مه وى ناوه ته وه.

حه سه ن: ده زانى زۆرت پىيه و كه مى ده رده خه وى... باشه براله، بۆ نابى به پرد؟ باشه جه نابت
ده زانى، ئه و پرده بۆ دروست ده كرى؟ پرد مانا وى چى؟... ده زانى بۆ نابى به پرد، و اتا
دوژمنان زۆره و ده بى هه موومان به ره نگاريان بين، ده زانى بۆ برسيتىيه؟ چونكه
زۆرى وهك تۆ عيبه رته له نه هاتىيه كان وه رنه گرت و تا نه هاهمه تيبى گه وى به دوا دا
هات... كه تۆ سهردارمان باش ناسى، تفه نگ به تاريكييه وه مه نى.

ئه حمه د: حه سه ن لىي گه رى، هيتده سه رى خو تى پيوه مه يه شينه.

حه سه ن: ئه گهر بمانه وى كاره كه هيتده قورس و گران نيبه، به لام له پاله وه به قسه وى زل
شانى بدينه بهر، ئه وا پشت و ئه ژنو پييكه وه ده شكين...

ئه حمه د: من ئه وه نده ده ليم، له كاتى وادا تا زوو بكه وى ته خو كه مه... تا بمى نيته وه هه زار
كون و كه له به رى له و ته رحه وى تيدده كه وى... ئابلوقه به هيتتر ده بى و خو راگرى رارا و
لاواز ده بى.

محو: ئه وه ش بلتى سهر كرده وى چاكي ده وى.

ئه حمه د: سه رى باش زمانكه رى سهر كه و تنه، سهر دارى ئيمه بى خه وشه، به لام ناليم هه موو

دهستودا بیره باشن، نهوه لالا ئه و بوختانه یان بۆ ناکه م (پینده که نهی)، تیبیدایه هه رکه باره که ئالۆز بوو، کهوته دهر باز کردنی زێروپاره، هه ندیکیان، هه و لئی شوین خوشکردنیانه بۆ کاتی هه لهاتن.

محو: ئه وه مایه ی نه گبه تی و به لاکه یه برا خاسه که م، پیتویست ناکا که س گیل کات، به سه ری تو هه موویان گوپاون، ئه مه دهر دی غه پابوونه، دهر دی پروا پینه بوونه ده شبینی له سه ر کتی ده که وئ و چ کلۆلانی باجه که ی ده دن و ئازار و سزای به ده مه وه ده چیتن، برا که م هه ر به ردیکی له سه ردانیین چاکتره، ئیمه ومانانی ده ستکورت و هه ژاریش باجه که ی به سه ر و گیان و شه رف و که رامه قان ده ده یین.

ئه حمه د: بیرت نه چی، هه روا بووه، هه یه زیخه و هه یه له گه ل ئاوه که دا پرا ده بووری... مانه وه بۆ زیخه که یه... ئه وه منم، تو ی ئه وه ئه وانه ی بی شیو سه ر ده نینه وه... ئه وانه ی ژیانیان نه فره تی له مائی دنیا کردووه... به لام حه ز ده که م گه شبین بن... حه سه ن گیان بژنه. (حه سه ن ده ست به تار ژهن دن ده کات)

بیراوی ۲۰

(رۆژه)

(دیوانی میری سامانیه)

یاوه ر: به لئی گه وهره م، هه ر ئه ویه که جه نابتان بۆی چون، گه لیک راسته، ئه وه ی ده یان وت، زۆر له راستییه وه دوور بوو، گه لیک دوور... قوربان ئه وه ته نیا بۆ شوینه ونی بوو، سه یروسه مه ره که ش له وه دایه، به هه موو عه قلیانه وه، ده یانه وئ ئه و یارییه له گه ل ئیمه دا بکه ن!

میر: گوايه ده ستیان به کیتلگه و پاوان و له وه رگا کانیاندا ناکه وئ! گوايه (پرد) ده رووه! پرد ئابلوقه شکینه (پینده که نهی) ده میتکه ئه و باوکه یان مرد و کو تایی بی هات، ساردوسر وه ک مار و میرووی ژیر شه خته ی که وتووی چله ی زستان.

یاوه ر: ده یانه وئ گره له کتی به رنه وه...

میر: له شه بتان...

یاوه ر: ئه سه غفه لالا گه وهره م.

میر: نه، ئه وه ی نیازی یاری بردنه وه، بی، ده بی وریایی، زرنگ بی، ئه ژدیهای حه وت

سه ر و هه زارویه ک چاوبی، ده بی شه یسانی کوری شه یتان بی. ئه مه زۆرانه و پاشقول و فرسه ت لی هینانه، ئه ی هه ش به سه رینه، هه زار فاکیان به فیکیکمان، یاوه ر.

یاوه ر: به لئی میرم.

میر: ئه و حساباته ی ئاگادارم کردی، کردت؟ دۆستانمان کاری خو یان کردووه؟

یاوه ر: گه وهره م زۆر به چاکی، بپاره ئه و ریتگایه شیان لی بگرنه وه.

میر: زۆر چاکه... پردی بۆ یه کگرته وه ی کوردان بی هه ر شایسته ی رمانه به سه ر سه ری خو یاندا.

یاوه ر: هه رواش ده بی. گه وهره م دۆسته هه ره دووره ده سه ته کانیشمان هه ر پیتیان وایه، دلنیا به قوربان داشمان سواره و تیرمان نیچیر نه نگیتوه.

میر: که وای لی هات که وان شاردنه وه ی بی ناوی، یاوه ری ئازیز، با راویژکاران ریکه ون، تا زووبی که مه، به وردی، درشت و وردیان بۆ پروون که نه وه، ئه م جو ره کارانه ده ستو بردی ده وئ... ده زانی چی ده لیم.

یاوه ر: گه وهره م چاک حالیم، هه رچه کیشمان له و باره یه وه بی گه ییوه، یان مه زنده مان کردووه، ئاماده یه و له گه ل خو یاندا ده بیهن.

میر: تو ش له گه لیا ندا بچۆ، بچۆ، وام بی باشه.

یاوه ر: فه رمانتانه.

میر: هه ی له حالی پرد و بابی پرد! ده یانه وئ ئیمپراتۆریه ت پیکه وه بنین، نه هه نگ تا گچکه بی دهره قی دیت، که گه وهره بوو، ده می هه للووشینی گه وره ده بی، ئه وسا ئارامی له گه رووی نه هه نگی هه للووشین ده بی... خوا به وروژ و سه عاته نه کات.

بیراوی ۲۱

(عه سر)

(مائی عه بدی شییره قان سه رسه کو یه)

عه بدی: به لئی مه رج... من بپارم داوه کچی خو م به که سیک ده ده م بتوانی مه رجه که م نه نجام بدات.

رهنجۆ: قوربان جهنابتان من چاک دهناسن، باو باپیریشم، بهئیه نه ناس نین، ئەگەر نهنگییهک، ناته و او بییهک، ئەگەر کهسیک پوژئی له پوژان، وتبیتی، بهری چاوت کلی پتیهیه...

عهبدی: کورم چاکت دهناسم و چاکیش دهزانم چهنده بی خوش و لیها توی، له وانهی لهسه بهردی رهق ژبانیان دابین دهکن... بهلام و ایزانم قسهکهی منیش خراپ نییه. رهنجۆ: مهرجیک له توانای کوری خۆتدا بی، مهرجیک بهرتزان پیمدا رابهرموون، قوربان نامادهم و بهسه رچاو.

عهبدی: خازی وهره کچهکه م، با ئه ویش ئاگاداری، نه با دا وا دهر نه چی... کچهکه م وهره شهرم مهکه... وهره ژووری، توش ئاگاداری مه رجهکه به، ئەمه مه رجهکه مه.

بیراوی ۲۲

(پاش نیوه پوئیه)

(کۆشکی میری سامانییه)

میر: ئا ئه ویه، ئافهرین یاوهر، له کاتی ئاهنگی ته و او بوونی پرده که دا، له واتای پشت وشه کانت گهیشتم، چاکم خۆتنده وه... ههر ئه و مه بهسته بوو.

یاوهر: به ئی میرم، مادام پرده که پردیکی ئه و نده گرنگه، با ههر به بی وینه بی بمینیتته وه، هه باس وه ستایه، ههر که سی کاریکی پی بسپی ری ئه و جیبه جیتی دهکات، ئه وه ئیش و پیشه که یه تی... بۆیه دلنیام ههر نه بی ئه وه زاخۆ له په نامانه وه، ئه وه جهزیره ی بۆتان... ئه وه... جگه له وهی ئه و پرده له کاتی تهنگانه و لیقه و ماندا کاری خۆی دهنوینی... زۆر گرنگه، ئه وه به ستنه وه و توندو تۆل کردنی کوردانه.

میر: باشه بۆ نه یکوژین، کێ پیی ده زانی، یه کیتی لێ راده سپیترین له په نایه که وه ساردی بکاته وه... ئاسانه... ئا با سه رهک پاسه و انانی کۆشک ناماده بی.

یاوهر: قوربان، شتیکی ترم به خه یالدا هات، رهنگه گونجاوتر بیت.

میر: ئاده ی بزائم؟ چیت به خه یالدا هاتوه؟

یاوهر: بیخه ره به ندیخانه وه، به تۆمه تی ئه وهی گوایه خۆی درکاندوو یه تی و دانی پیدانا وه که نهی نیی رووخانی پرد ده زانی، گوایه، زۆر شت.

میر: چۆن، وهک چی؟!؟

یاوهر: بلتین چوارم بهردی ناوهندی پایه ی ناوهندی پرده که ی به و نیازه داینا وه که ههر کاتی بیه وی به له قانی فلانه بهردی ده رووخی.

میر: پاشان خۆمان به باشی چاره سه رمان کردوو له و دارووخاندنه رزگار کرا وه... ئه وسا به سزای خۆی ده گات.

یاوهر: قوربان، میرم، ئه و ده مه فه رمان بده قۆلی راستی له بندا بیر نه وه.

میر: چاکه، به لام بۆ هه ردوو دهستی نه بی.

یاوهر: به تاکه قۆلی که وه و قۆله که شی، قۆلی چه پ بی ئه و قور به سه ریدا ده کری، جاریکی تر نابینی بهردی له سه ر بهردی دان، ئیدی به که لکی هیچ نایه، وهک په که که وه، مه گه ر به سوال و سه ده قه بژی، ئه و کاته ش ههر چاوی له دهستی میری گه وره مانه وه ده بی.

میر: ههر ئیستا ئەم فه رمانم به سه رهک پاسه و انان بگه یه نه و به زووترین کات، ههر به په له، جیبه جیتی بکات.

بیراوی ۲۳

(شه وه)

(ژووره که ی مائی «هه باس» ه)

هه باس: تاقی یه که م ته و او، دووهم بلتدر سییه م بلتدر، چوارم تاقی ناوه راسته له هه مووان به هیتر، به رزتر... حه وت تاق... حه وت جار مردن حه وت جار زیندوو یو نه وه... گیانم ده رچوو... پاداشته که م... برینه وهی قۆلی راستم بوو... کاشکی به ر له دروست کردنی ئه و پرده بپرایه ته وه... هه ردوو قۆلم... سه رم له لاشه م جیا کرایه ته وه و ئه و کارم ئه نجام نه دایه... (چاو له بنمیچه که ده بری) یه کیتک، دووان، سیان، چوار... ئه ی له و سه ره وه، دوو، دوو، چوار چوار نه خیر نابیتری... ئای که بنمیچیکی په رووته... ههر داریکی ئه گه ر تاقیک بی، ههر نیوانی تاق و تاقی پینج هه نگاوی، حه وت جار ان سی، دهکاته بیست و یهک، که واته پرده که چهند درێژ ده بی؟... لیته وه... تا... به سه... به سه نامه وی... میرم، هاتومه ته به رده مت یان بکوژه، یان قۆله که م، یان پرده که ده رووخیتم... ره نجی پوژانی ته مه نم

بزر کردووه، تالانتان کردووه، تو پردهکه، بو زهق زهق سهیرم دهکیت و نوتقت لیتوه نایه بلتی نا... یان، نا، تو بو لیم زیزبووی؟... ناههقت ناگرم... وا دهرۆم بهرپیگای خومهوه، پیگام دووره، دووره، هه ناپریتتهوه! میر، قۆلهکهه، هه مائی بابت ویران بی،... میر، گالتهم له گه لدا کردی... ئه وه قۆلهکهه... ئه ها، ده توانم، نهک پردی ههوت تاقان، پردی ههفتا تاقان بکهه...

بروانه و شیت مه به... ئه ها له په نهجه کانه وه گزنگی خۆر په خشان ده بی... شیلهی جوانی و جاویدانی لیتوه ده چۆری... من هه باسه که ی جاری جارام... که میتک دلم پره، دلم ته نگه... نا... نا... ههسته وه، هیتشتا به بهریه وه ماوه، ده چم و پرده که له بان شانم ده نیم دهیفرینم، هه لئی ده گرم، وهک کیژۆله ی هه ز و به ختی جه وانیم... شاره وشار، چیا به چیا مه مله که تانی دنیا ته ی ده کهه... نایه لم ژیرپای ئه وانه بکه و... له گه لیدا ده چمه وه جه زیره ی بوتان... ئه وسا به دل بو رۆژانی تالیم ده گرم... (ورده ورده گۆرانی ده لئی):

«لۆوه ی لۆلۆوه ی لۆلۆوه ی لۆ»

مامۆ هه ورا دیارین ئه و رۆ رۆژی میرانه

خۆرینی گا و نه جارانه

ته قینی سۆل و بسمارانه

برقینی کۆسه میسر بیانه

ویله ویلی دلو نژادیانه و عه وی شان

دهنکی شنگیینی داری داره مانه

لۆوه ی لۆلۆوه ی لۆلۆوه ی لۆلۆوه ی لۆلۆوه ی لۆ»

بیینراوی ۲۴

(به یانییه)

(ناو مه زرایه، ژوانه)

خازی: ئه ری رهنجۆ، خو تو به و مه رجه ی باهم بوئی دانای، له دلوه قایل بووی، ناشی بیرت گۆرییی، ناشی پاشگه ز و په شیمان بوویته وه؟ خو من ده زانم تو له وانه نیت...

رهنجۆ: رهنجۆ و پاشگه زبوونه وه، رهنجۆ و په شیمان بوونه وه، هه رگیز ئه وه له تو رانه ده په رموو، کچی گونا هت نه کرد، ئه و چیا ی جودییه پیروژه له چیا به تیبی خوی بکه و، ئه من هه رگیز له گه تیبی خۆم ناکه وم... ده بو له هه مووان باشتر دلخوازی خۆت بناسیا یه، گولئی، خازی خان، وا نییه؟

خازی: ئه وه ی منی خستۆته گومان و دلله راوکیته ساردیی بی دهنگییه که ته... ده لیم، باشه خوییه له مه ناخۆشتر و ئالۆزتر ده بی؟ ده لیم، له م باره خراپتر ده بی، له مه زیاتر برسیتی و دهر د و به لا و کویره وه ری!؟

رهنجۆ: به قوربان، بروا ناکهه که سه ی هه بی هینده ی من به دل و گیان خه مخۆری ئه م رۆژه بووی، بوته ته نیا خه م و خولیام... هه ز ده کهه بزانی و نیگه ران مه به، کاریکی ئه وتۆی له سه ر بییر و هۆشم کردووه، خه ریکه تو شم له بییر ده باته وه... شه و نییه تا سپیده، به دوای ئه و مه سه له یه وه نه بم، له و ناوه خول ده خۆم و خۆم له بو سه دا ده نیمه وه، له سه نگه ردا، له سه ر پیگادا... به لام وا خه ریکه سه ری گلۆله ئالۆزه کهه چنگ ده که و... هه ستم به شتی سه ییر سه ییر کردووه. له کاتی خۆیدا، که ئه وه نده ی نه ماوه، راستیت بو دهر ده که و... خازی، سات به سات مه به سته کهه له لا شیرینتر و مه زنتر ده بی... له بری هه ست به مه ترسی و ماندوو بوون... وام لی هاتووه هه ست به خۆشی ده کهه... چیژی لی وهر ده گرم، ئولفه تیکی سه ییرم پیته گرتووه.

خازی: خوابکا وایی، ئه ی من چیم ده و، ده لئی کویره چیت ده و، ده لئی دوو چاوی ساغ... جا ئه مه ئینشه لالا که ی ده بی؟

رهنجۆ: ها کا خاله عه بدی شیره قانی بابت ناوچه وانی ماچ کردم.

بیینراوی ۲۹

(به یانییه)

(مائی «هه باس» ه)

زینۆ: خیره ئینشالالا... خیره ئینشالالا خیره! ئه وه چۆنه ئه م به یانییه وا زوو هه ستاوی... تو ماوه یه که تا چی شته نگا ویش هه ر له سه ر گازه ری پشت لیبی که وتووی... پیاوه که، چی پرووی داوه؟ شکور رهنگ و رووش خۆش دیاره، به ته وای کراویته وه.

هه باس: ئه مشه و هه ر به و مه راقه وه سه رم کرده سه ر سه رین... له به یانییه وه ژانیتی خراپ

بیراوی ۲۶

(رۆژه)

(دیوانی میره)

میر: ئادهی هه باس، دیمانته به خیر، باشی باش...

هه باس: له سایه ی خوا و سه ری ئیوه وه، تابلتی باشم.

میر: ده بی چیت له هه گبه نابی، چ نه ئینییه که! بۆ ده بی ته نیا خۆم بزاتم.

هه باس: گه وره م وا پتیوست ده کات.

میر: چی واپتیوست ده کات، ئادهی قسه بکه، با بزاتم... کهس نایه ته ژووره وه.

هه باس: گه وره م نه ئینییه کی، تابلتی نه ئینی، ناهه قمان نییه ته گهر سل بکه یه وه و خۆمان

بپارتیزین، به تایه ت له م رۆژگار هدا که نه ئینی گرتی به هره یه و به خته.

میر: چاکه، هه باس پتیوست به درێژه پیدان ناکات... وه ره ناو مه به سته که وه... به بی

شیره و بیره و لیره و له وی، راسته و خۆ بدوی. هه زم له پتیجه به ده وه نه یه... ئیستا

تیگه یستم ده ته وی شتیکم پی بلتی جگه له خۆم کهس گویی لی نه بی... ده ی...

هه باس: گه وره م میری میران نه ئینی تا نه ئینی که وتوه، نه ئینی هه یه به تالبوونه وه ی له

ئاشکرابوونی دایه و کویره وه ری گه وره ی له دوایه.

میر: ئی دیاره، هه ر شتی ئاشکرابو له نه ئینیته ده ره چتی، نه وسا پیی ناوتری نه ئینی.

هه باس: نه و بنه ماله یه ی ئیمه بروامان به دلّ خه به ردان هه یه، قوربان به سه رم هاتوه و

راست ده رچوه، نه ک جارێ ده یان جار، هه ر که سه و جوژه شتیکی به میراتی بۆ

ماوه ته وه، له ده ولته له سه روه ت و سامان، له زیره کی، له ده به نگه... ئیمه ش

پیشبینی...

میر: ئی... پاشان.

هه باس: میران، کهس له و خوایه زیاتر ده یزانی نه م هه واره به مه نزلگه م ده بی؟ منیک له

جه زیره و چاره نووس لیره، به لام له خه وندا پتیان وتم... نه و رۆژه ش که نه م قۆله م

له ده ست دا، ده مه و به یان بوو به ناگا هاتم و رووم له زینۆ کرد، وتم له سبه یه یه

هه باسی یه ک قۆلم... زانیم کام قۆلمه... که منیک مات بووم پاشان وتم ته گهر واش

گرتبوومی... ژان، نه ما ژان، نه مسه ریم ده کرد و نه وسه ریم ده کرد گه لیک په ند و
هه مه جوژه سه رگوزه شته یه، هه قایه ته چیا یه یه کان... هه ر به ته واره تی خۆم و
نه شکه نه ج و نازاری خۆم بیرچوو بووه وه... په یتا په یتا، نه وم بیر ده که وه ته وه که
پیشینان، با واپیرانمان، و تبه ویان هه ر شته و له قه واره ی خۆی، له ره نگه ی خۆی،
له ده نگه ی خۆی، به واده ی خۆی... نه ئینی پرد، هه نه ری پرد، وه ک نه وان ده یانوت
ته نیا له بنیادی پرد دایه. هه ر شته ش مان و نه مانی له گه ل دروستبوونی خۆی
دایه...

زینۆ: بسمیلا، نه وه پیا وه که نه م جوژه قسانه چیه، ده یان بزکینی؟! با کهس گویی لی
نه بی، قوربه سه رم نه وسا به شتیته ش ناوت ده بن، تو که ی له م قسانه ت کردوه؟!
کهس گویی لی نه بی.

هه باس: نه مده زانی، به زۆر، هه ر به زۆری زۆره ملی ملی رۆژگار که م، به ده به ختیبه که م گرت
و رۆژگار که ش فیری کردم... کچی نه وانه ی پیشینان و توویانه... من نه مرۆ وردیان
ده که مه وه... کچی زینۆ... نه مشه و له خه ویکه قورسدا، خه ست خه ستدا بووم.

زینۆ: خه وونت نه دیبی؟ خو با وه تو شه و نییه خه و نه بینی، به تایه ته ی به قۆله بر او ه که ته وه
که چاک بوته وه.

هه باس: زینۆ، نه وه ی مرۆف بی، ده بی خه و ن بینی.

زینۆ: هه موو شه وی؟ به رۆژ و به شه و...

هه باس: زینۆ، من خه و ن نه بینم، کی ده بی خه و ن بینی؟ خه و نی گول گولی...

زینۆ: باشه، با وای، ئی خه و نه که ی نه مشه و ت چی بوو؟

هه باس: تا ویکه تر ده چه کۆشک و به میری میرانم ده لیم.

زینۆ: تو... تو بۆ کۆشک! تو بۆ لای میر!

هه باس: به لئی من، نه ی بۆ نا؟

زینۆ: پیا وه که بۆ خاتری خوا، تو جارێ باش بیی لی بکه ره وه.

هه باس: زۆر چاک بیرم لی کردۆته وه، زۆر دلنیا م، له و په ری هۆشمه ندیدام، هه ر چۆن ده زانم
نه مه قۆله بر او ه که مه و، نه مه ی چه پیش نه بر او ه... زینۆ، ده چم، پیی ده لیم، نه ی
میری میران...

دهرچو ئه وه گوناھى كهسى تيدا نيبه، قهدهر واى نووسيوه... واى ويستوه.

مير: ئهى ئه م دواپتزانينهت چيبه؟

هه باس: سه بارهت به پرده كه يه... گوره م ئيستاستا يهك روژنى ده مژيبتى، ئه ويش پرده... پرد به خوم، به گيانى خوم ده زانم... ئه وهى به شه و چهند جارى له خهون به ناگاي هينامه وه هه ر دوو باره بوونه وهى ئه مه بوو: كهوت كاسه شيرى كهوت بزنه ردهش، كه تاريكى كرد و كهس به دهره وه نه ما، ئه و جا به سه ر سه رى پرده دا بپرتيترى و ئه و شه وهش تا سپيته، نه پاسه وان، نه هيج كهسى به دياريبه وه نه بى، ته نيا ته ونده يه و سه روه رى و شكودارى بو ميرى ميرانى مه زن.

مير: ئه دى ئه گه ر وا دهر نه چوو... ئه دى ئه گه ر روژى له روژان به پيچه وانه وه كه وه ته وه؟

هه باس: ئه وه قوله كهى ترم... ئه وه سه رم... خويتم هه لالى جه لادتان بى... گوره م ناحه ز زورن... گوره م بو خوتان نازانى چهندن و له ملا و له ولا چون شيروتيرتان لى ده سوون...

خوا پشتيوانتان بى... خوا بيانگرى خراب چاويان تيپرى بوون.

مير: باشه، تو فرموو... هه باس روژتيك دى به بى ئه وهى پيى بزاني هه قى هه موويت بو ده كه مه وه... جارى كه ميك پيويستم به تا وتو كردنى ئه و شته هه يه... برؤ به خيبريچى... بلين ئيتر كهس نه يهت... ته نيا رهيحانى پيترنم بو بانگ بكن... كهوت كاسه شيرى كهوت بزنه ردهش... كهوت سپى كهوتى ردهش... ته نيا مه گه ر به رهيحان پيترنى ته ليسم شكين هه لى. ئه مه ماندوو بوونى زورى ده وى... ئه مه هه روا، به ئاسانى هه لئا يهت و ليك نادرته وه... نابى كه سيش پى بزاني، ئه مه گرفته ئالوزه كه يه، رهيحانى پيترن كه هات، باسى هه باس و مه باس ناكه م، هه مووشى پى ناليم، ده ليم دوينى شه و، ده مه و به يان خه ويكى سه يرم ديوه، كهوت كاسه لىوان لىو شيريان دا يه ده ستم... زورچا كه... ئه وسا رهيحانى پيترنيش ده كه ويته رمل هه لدان و شهش و بيش كردن و ليكدانه وهى... هه رهيحانى پيترن جيما ن پيى ده لىي؟ ئه مه يان گرنگه.

بينراوى 27

(دهمه و ئيواره يه)

(مالي «هه باس» ه)

زينو: پيت ده ليم، هه ي مالمويران، هه ي ههش به سه رم، تو ئه مهت چون پى ده كرى؟ كوره پيا وه كه چيت به خوت كرد... كاريكى وات نه كردوه چاره بكرى... بلنى نه گبهت. تو به ته نيا قولتيكه وه چيت پى ده كرى!

هه باس: كاتى چهند و چون و زور وتن نيبه، ئه وهى به دووقول دروست ده كرى، به يهك قول درووخيترى. ئافرهت له نيوانى دروست كردن و رووخاندنا، ته نيا كاته، كات و ئه وهى به ساليك بنيادى ده نيى به روژى ويرانى ده كهى... تو جارى ته نيا ئه و شتانه ي زور پيويسته... ئا له و خورجه ي بنى. خيتر كه ئه ونده كاتمان به ده سته وه نيبه... ئه و پيک و تيشه و قولنگانه م بو له و خورجه ي تر بكه... يهك سه عاتى تر، هاواره قووچى زوزانى، ديت به دواتدا و دهر يازت ده كات، له ئيستاه، تا ده گه ينه شوينى خومان، تو ناوت سارايه، نهك زينو، به ناوى خيترانه كهى هاواره قووچه وه، تو ناساغى بو سه ر كه كيمي زوزانت ده بن... ئه و به رمالهش له كوت نى...

زينو: ئهى تو؟ چون به جيت بيلم؟ مال خه راب!

هه باس: له من مه ترسه، هيج دلت له لام نه بى، هه ر كوشكى ميرم به جيهيشت، خه مى ئه سپيكم خواردوو به ئه وكاته ي كاره كه م مه يسه ر كرد، ئه سپه ديژه، هه ر ئه وه نيبه بالى نه بى... كوره كوترهش ئه سپى واى به ژير خو به وه نه بيبنيه، دل له دل نه ده يت... له چاو ترووكانيكدا داروبه ردى به سه ربه كدا ده رووخيتم... هه ر ئه وه نده چواره م پا يه م له ق كرد، ئيتر هيجى به سه ر هيجه وه ناميى... ئه وا ده روم... هه ر چهند هاوار تيشووى پى ده بى... ئه و ئه مه كاروييشه يه تى، ريشى له هه لبه زودابه زدا سپى كردوه... به لام تو هه ر پراسه كه يهك نان و په نير، ئه و باسووقه ي كه ما ومانه... ئيتر پشت به و خوايه... زينوخان، نا ببه خشه ساراخان خواهافيز...

زينو: ئه و خوايه ي به هاناي ليقه و ما وانه وه يه به هاناته وه بى و چاوى خو شه ويستى و نه وا و به زه يى ليته وه بى (دلى پر ده بى و فرميسك ده رىي).

هه باس: ئه وه ده گرگيت! كچى ئه مشه و گرتى به ختمان ده كرتيه وه، شه وى به يهك شه وه بوونه.

زینۆ: هه باس نازانم تابلێتی دلم تهنگه...

هه باس: هه ر تاویکه، هه ر ئه وه ندهی سه رپشته ئیستره که که وتی ئه و دلته نگییه به بای رینگاهه نامینی، نامینی... ئادهی سه یری هه باسی جوانبووه وهی خۆت بکه... هه ر به یادی رۆژانی جوانی (پیده که نی) به لاگه ردانی بالات بم...
زینۆ: (بزه ده یگری) خوانه کات.

ببیراوی ۲۸

(شهوه)

(شوین پرده کهی زاخویه)

رهنجۆ: خاله هه باس له و شه وه وهی هاتوویته ئه م هه واره پشوو به کت نه داوه، بۆ خاتری خوا، تۆ ماندووی له سه بای صالحانه وه تا ئیواره شان و قۆلت کوتاوه... بچۆره وه مالتی و پشوو به ک بده...

هه باس: کاکه برا ماندوونیم، بۆ له ئیوه زیاترم، ئه و کاته م پشوو دان و هه وان هه وه یه، که له نزیکه وه چاوم له پرده که یه.

مه مۆ: بابه ماندووی چی، ماشه لای لی بی به و قولنگه وه هه ر ده لیبی خانی له پ زیرینه... ئه ری کورپنه، با به نۆزه و چانی بوو بده یین و سه رخه وئ بشکینین... ماوه یه که بۆ نه گبه تی، زۆربه شمان تووشی شه و کویری هاتووین.

بابۆ: ئه وه بوویه چی ده وه ن و داره لیته ده بیته تارمایی... (دهنگی ره شه با)

رهنجۆ: ئه و دووباره ره شه بایه شوومه که هه لی کرده وه... کورپنه هه ریبه که شوینی خۆی بگری، ئه و منیش ده چه شوینی خۆم، با ئاگامان له یه کتری... کورپنه ئه و شه و شه وی کوری ئازا و جه ره زه یه... ده ست مه پارێزن، شه ویکه و ئه مشه و.

هه باس: رهنجۆ، تۆ له کوئی ده بی.

رهنجۆ: له پال گاشه به ردی داوینی پرده که

هه باس: منیش سه ر پرده که یان لی ده گرم.

رهنجۆ: مه مۆ، بابۆ، قوتکه ی پشت یاله که چۆل نه کن.

بابۆ: ئه ی قولله که؟

رهنجۆ: سه ره ک پاسه وانانی پرد، خه لکی بۆ داناوه... ئیوه هه قتان به سه ره به وه نه بی. هه ر که سه و ئه وه ی پیتی سپیتراره.

بابۆ: رهنجۆ، تۆ له یین پرده که گه ری بۆ من، تۆ سه ر قولله که وه، تا به باشی ئاگاداری هه مووان بی... تکات لی ده که م... تابزانم بۆ، بۆته کونه خیتو... من ده چم.

رهنجۆ: مادام هینده له سه ری سووری... باشه...

مه مۆ: هۆو... هۆو... ئه ری ئه وه چییه؟

هه باس: ئه وه، منم... (پیده که نی)... نه مردم بووم به ئه جندهش... (ماوه یه ک ببیده نگی)، (لووره ی گورگ و دهنگه دهنگ و هه را له گه ل ره شه با و تاریکبووندا)

ببیراوی ۲۹

(پاش نیوه رۆیه)

(باخچه ی کۆشکی سه رداره)

نازه نین: نه ت وت ئه و نامه یه چی تیدا بوو؟

سه ردار: ده یانه وئ ئه و به ری پردیش ناو تابلوقه نین، به لام هه روا به ئاسانی بۆیان ناچیتته سه ر.

نازه نین: له خزمانی ئه و به ره وه بوو؟

سه ردار: به لئ له وان هه وه بوو... ئای ئه م پرده بۆته تانه ی سه رچاوی گه لیک. ده بی ده رفه تیک، هه لیک له بار ببینی نه وه، ئیمه ش ده بی که لینی گه وره تر، لیکترازانی زیاتر، شپرزه بوون، شه که تکردن، ده بی کاری خۆمان بکه یین، ده بی وایان لی بکه یین نه په رزئینه سه ر ئیمه، ئه وه ی سوورئیکت پیندا بکات، ده بی ته وریکی لی بده ی، ئه مه سوننه تی شه ره، یاسا به یاسا، گورزی به سه د گورز...

نازه نین: به لام ئه وان گه لیک له ئیمه زۆتر و به توانا ترن، ناکری...

سه ردار: هه ر به هیزی ئه وان ده بیته مایه ی به هیزیمان... ئه وه به ریش که وتوونه ته خۆ... ئه وده مه ی ئاگر خۆش ده بی، ئه وده مه واده ی سووتانی داری گه وره یه... ئه وده مه لابه لادا ده که وئ... تا ئاگری کووره ش باش جۆش و تاو نه سینتی، ناگاته تینی ناسن نه رمکردن...

سەردار: شتییک ههیه له هه مووی گرنگتر، ئەوه له نامه کە ی ئەو ئازیزانەدا، بە چاکێ
ئامازە ی بۆ کراوه... دەزانی ئەو شتە چیبە؟... ئەو شتە، ئەو هیه، ئەو هیه، خۆانە کردە
شکستی بیتین، تەفروتوونا دەبین. زۆر درەنگ خۆمان دەگرینهوه، یان هەر خۆمان
ناگرینهوه. ئیمە ئەو شەرە دەکەین، بەلام ئەوان بەدل و گیانیکی جیاواز، هەر زۆر
دووڕ لەو بۆچوونە ی ئیمە، ئەوان وادینە پیشهوه، ئەمە... (ئامازە دەکات) باییت،
فەرموو، دلمان لە ئاستی یه کتری پاکه، ئەم بە یانییه و تم دەنیتم بەدوای باپیره
رەنجۆی خۆماندا، یاخو بە خیری بی کاریکی یه کجار گرنگم پیتە، بە خیری بی.

بیراوی ۳۰

(رۆژه)

(کۆشکی میری سامانا)

میر: ئەمە کۆتیا پیتان زانی! خۆ هیشتا هیچ بە هیچ نەبووه! چۆن پیتی زانرا؟! هه ی هیچ و
پوچینه، هه ی بووده له یه، هه ی هیچ له باردانە بووینه، هه ی... باشه من چی به و
گه و ره گه و رانه بلیم! ئەو پاشایانە هه ی پۆزش هینانەوه و پاساودانەوه نین. باشه،
باشه، ئەو زانیمان، ئەوه ی چاندمان هەر به ساوایی و سه وزه یی هه لپرووسکا و
له وسه ره وه مایه پوچ ده رچووین، ئەری وه لالا قازانج سه ری مایه ی خوار... شه رم
مه کەن، له شه رما نه ماوه، بلتین چووین بۆ سمیل ریشمان دانا، هەر ریش! بلتین
پرچ، برۆ، برژانگ... کار له سه رزه نشتدا نه ماوه، هەر ده بی هه ندی به په ندکه م،
به لام کین ئەو هه ندانه، ئەوانه ی به دوور و نزیک گرتوونیه ته وه، ئیتر ئەم پریشکه
به زۆر که سدا پرژاوه... ئای له شار به ده ر کراوان! وای له و خۆل و دۆبه سه ردا کردنه و
به سواری که ره شه لیکه وه و به پشتا و پشت!... ئە ی به زموره زمه مان بۆ منداله ورتکه
سازکرد!... ئەوه چاوه روانی چین؟ ئاده ی وه رن به شه هق بیانکه نه ده ره وه
(ده ستودایه ره که ی شپزه ده بن).

بیراوی ۳۱

(زه رده په ره)

(ده ری شاره، سه ردار و یاوهرانی)

سەردار: یاخو بە خیری بیته وه، هەر زار به مژده بی، برابان ئەمه ی براکامان بۆ یان کردووین،
گالته نییه، گه لیک مه زنه، ئەوه بوو من ده مو بست و خولیا م بوو. جه نگ
په رشوبلا و کردنه وه یه ریگا لیگرتنه وه یه، په نابردنه بۆ گشت کاری که نوشوستی
به رامبه ره که ی تیدا بی. گرفت و گینچهل نانه وه، شپزه کردن و سه رلیشتیواندن.

باپیره رەنجۆ: وهک جه نابتان فەرمووتان، ئەو دوو سنوور لیگرتنه، به تاییه تی له و
قولانه وه، ئەوه مایه ی هیتز لی برینیانه، قوربان به وه پشتیان نه شکن، به هیچ شتی
ناشکن، جه رگبیه.

ئه حمه د: به راستی برای تهنگانه بوون، چاک هاتوونه ته ده ست و به و په ری زیره کانه ش
کاریان کردووه.

سەردار: خالە ئەحمەد، ئەمە وهک ئەوه یه، دوو دهستی پۆلایینی خنکیتنه ریان له بین
نرابێ. باش بوو به سه ر نوقلانه دا هاتن. باپیره رەنجۆ براکام، مه به ستم بوو، له م
شوینیه به دیدارتان بگه م، بۆ ئەوه ی هه ندی مشتومر هه یه، له مه ر
به رنه گار بوونه وه که، تا له گه لساندا بیکه م، ئیوه نوینه رانی له شکری گه و ره ی گه لن،
هەر به توانای ئیوه ش سه رکه و تن به ده ست دینین. برابان، ته وای نه خشه کامان وهک
چۆن دانراوه، ئاوا ئەنجام ده درین، بی که م و زیاد و شوینی خۆیدا، ته نیا ئەوه ندە
هه یه، هۆی ئەو گۆرانکاریان هه وه، ئەو ده ستانه که بریاربوو هه فته ی ئاینده
به په رنه وه، ده بی، وهک له نامه که دا هاتووه هەر ئەمشه و، په نا به خوا به په رنه وه،
سه به ینی ئەوانیش ده په رنه وه هەر به گه یشتنتان ئاگادارمان بکه نه وه.

باپیره رەنجۆ: ئە ی ئیمە، ئەمشه و به ری ناکه وین؟

سەردار: باپیره گیان، وا به چاک زانرا دوا ی خه ین، ده بوو، شوین و کاته که بگۆرین.

ئه حمه د: جه نابتان هەر له سه ر رایه که ی خۆتانن، ئەوه ی سه به رته به پییر و مندال و
په ککه و تووان؟

سەردار: به هیمه تی برابان که ره سه و گشت پیدایه ستییه کیان بۆ دابین کراوه، شوین له

ئەشكەوتە گەورەى ئەودىو چىا نامادەيە . باشتەرە با كەس لە خەمى مال و مندال و ئەوانەدا نەبى و تەنيا بىرى لەلای بەرەنگار بوونەو كە بى . ھەمووانىش سەرپىشك و ئازادن ، ئەو تا دەيان كىرژمان ھەريەكە ، خانزادىكە و شىر و پلنگ سەليان لى دەكەنەو .

پىرەكانىشمان سەد ماشەللا ، ئەو باپىرە رەنجۆ ئاسايانە خوا تەمەنيان درىژكا و بىينە بۆمان ، ھەر يەكەيان سەرمەشقى سەدان كاوەى ئاسنگەرە .

بىنراوى ۳۲

(پاش نىوہرۆيە)

(ديوانى ميري سامانا)

مير: ئەو تەليسمە ، لەو تەليسمانە نىبە كە ھەروا بەئاسانى بەتال بىتەوہ ، مەگەر ئەستىرە و خۆر و مانگ رىگا بزر بكن... ئەودەمەى خۆر لە رۆژئاواو لىمان ھەلپى ، ئەى ئافەرىن ژىر و بلىمەتان ، سەدجار ئافەرىن ئەى جادووگەرانى چل مەملەكەتان ، ئەمەتان لەكوپوہ ھىنا ، چۆن دەرکتان بەم گەنجىنە بەم گەنجىنە گرانبەھايە كرد ، بەھق گەنجىنەيە ، ئەوانە گرانترىن و بەورشەترىن دوو و گەوھەرى تاجى نىگىنى مەزنترىن شاھانى سەر تەختى بەخت و ھات و دەسەلاتن... تۆش ئافەرىن مىرزىا ياوہر وەك دانى مار ، وريا... ئەو نەخشەكىشانە... تۆسەيركە بەو ھەمووہ نەيانتوانى رىگا چارەيەكى ماقوول و مسۆگەر بىينىنەوہ... ھا ؟ ياوہر ، لەو دەچى ، شتىكت لە دلدا بى و بتەوى بىلىتى ؟ چىبە بىلىتى ، ھىچ رووى داوہ ؟ ھىچ بووہ ؟

ياوہر: ھەرچەند ھەرگىز حەزم نەكردووہ جگە لە نوقلانە و مزگىنى ، چ ھەوالىكى تر بەھنىمە خزمەتى ميري مىران... بەلام ، دەلئى چى ! ھىندى جار چارت ناچار دەبى .

مير: زوو بىلىتى ، ئەم ھەوالە جەرگەرە چىبە !

ياوہر: تاوى لەمەوہر ھەوالىكى ناو زاخزيان پىگەياندم .

مير: دەلئى چى ؟

ياوہر: پىرى شەو كاتى (بابۆى محەتەور ، دەست بەكار دەبى ، ھەباس) ى قۆلبىراو پىدەزانى و ئەوسا (رەنجۆى) سەرەرۆ ئاگادار دەكا دەگەنە سەرى . لەوہدا دەبى ھەرس بەپايەى پرد بىنى و خىرا دەستگىرى دەكەن ، گوايە ، وەك ئەوان دەلئىن ،

سەرى گۆلئەيەكى تەواو ئالۆزى ئىمەى داوہ تە دەستيان... وەك دەلئىن ، دانى بەھەموو شتىكدا ناوہ... كەو لە تارمايى و شۆين حەشارگە و ئەوانەى ترىشمان .

مير: خوا ئەوانەى ترمان بگرى ، دەبوو ھەر ئەوانە دەستبەجى بيانكوشتايە بەدانپىداناندا نەكەوتايە ، ئەوا ئەو كاتە بەو ئاشكراردنە نەدەگەيشت... ترسم لەوانى ترىشە .

ياوہر: ھىچ گومانى تىدا نىبە .

بىنراوى ۳۳

(بەيانىيە)

(مائى ھەباس - زاخۆيە)

زىنۆ: پىاوہكە شكور پرووت خۆشە ! ھەر ھى ئەوہى بەسر پىرى شەوہ ؟

ھەباس: ئەى ئەوہ كەم بوو ؟ ئەوہ تەليسمىكى بەتال كردەوہ ، بەلام چۆن تەليسمى... مەگەر ئەمە ، ھەقەوہسىتان بى ، جەرگى ميري پرى بى...

زىنۆ: جا تۆ بلىتى بەوہ پشتى بشكى و بىرپىتەوہ ، ئەم شەرە لە بەرۆكى ئەم خەلكە بىتەوہ .

ھەباس: بەوہ شەر ناپىتەوہ ، بەلام شەرەكە راستە رىگات دەگرى... زىنۆ ، ئەمە ھەروەك ئەوہ وايە ، كاتى بنىادنانى تەلارىكى گەورەم لە دەست دەگرت ، ھەر ئەوہندەم ناخۆش بوو ، تا ئەم گەياندە سەر رىزى لە ئاستى تەختى بەرزبوونەوہ ، ئىستىر رىز بەدواى رىزدا جىگاي خۆى دەگرت...

زىنۆ: پاك و پىس دەرەكەوت... بەلام جنۆكەكان...

ھەباس: زىنۆ ، باسى جنۆكەت كرد... ئەوہ دوايى بۆت دەگىرپمەوہ... باسى گورگەكان . ئەرى چايەكە دەم نەبوو... ئەگەر بووبوو ، ئەوا لە تە كولىرەيەكىشم لەگەلدا بۆ بىنە... ئەوہ مندال بووم شەوانە نەنە ميانم... رەحمەت لە گۆرى .

زىنۆ: بووہ... ئەوا دەيھىنم... بەلام تۆش قسەكەت لە بىرى...

ھەباس: جنۆكە ؟ يان...

بیراوی ۳۴

(شهوه)

(بهر ناگردانی شهوانه‌ی هه‌باسه بچکۆله‌یه)

مندال: جنۆکه... نه‌نه مینا... وتت جنۆکه چوو بووه سه‌ر هه‌وره بانه‌که‌یان؟

نه‌نه مینا: کامه... کوا جنۆکه...؟ جنۆکه‌ی چی! هه‌باسه گیان که‌ی باسی جنۆکه و هه‌وره بانم کردوو... کورپه‌که‌م، بابی بابه‌که‌م، هه‌باس، جنۆکه نیسه، ئەوانه جنۆکه‌ی حه‌قايه‌تن.

مندال: ئە‌ی نه‌بوو هاوین که له‌سه‌ریان ده‌خه‌وتین، شه‌وی ره‌شه‌باکه، ده‌نگی فیکه و زیکه زیک له‌چیغه‌که‌وه ده‌هات... وتم نه‌نه، ئە‌وه ده‌نگی چیه! که‌چی تو وتت (لا‌سایه‌ی نه‌نه‌ی ده‌کاته‌وه) به‌شاقه هه‌باشه بخه‌وه ئە‌وه ده‌نگی جنۆکه‌یه.

نه‌نه مینا: هه‌ی پیتنه‌گه‌ی، ئە‌وه لا‌ساییشم ده‌که‌یته‌وه... کورپه‌که‌م بۆیه وتم جنۆکه‌یه بۆ ئە‌وه‌ی بخه‌وی...

مندال: ئە‌مه‌جاره‌ش که باسی پێگره زله‌ تازاکه‌ت کرد، هه‌ر وتت.

نه‌نه مینا: بابه گیان، ئە‌وه وتم که ره‌شو چوار په‌ل قه‌وییان له‌ چوخمه‌که‌ی خوار ماله‌ی شیرۆ به‌گه‌وه دایه‌به‌ر شیه‌ی خه‌نجهر و کوشتیان، خه‌لکی تا ماوه‌یه‌ک نه‌یانده‌وێرا به‌و چوخمه‌دا رابوورن، سام گرتبوونی... وه‌ک ژێر چوخمه‌که بووبیته ماله‌ی جنۆکه، کورپه‌که‌م ئاوام وت.

مندال: باوکیشم ده‌بوت که مندال بووم، رۆژتیک پوره‌عه‌واش چی پێ ده‌لێن ئە‌وه‌ی ده‌لێن مندال ده‌خنکینێ؟

نه‌نه مینا: شه‌وه، شه‌وه، وتیان به‌ده‌رزی گرتبووی.

مندال: چۆن به‌ده‌رزی؟

نه‌نه مینا: یه‌عنی نیسه، ئە‌گینا ئە‌جنده به‌ده‌رزییه‌ک بگیری ده‌بێ چی له‌ باردا‌بێ، ئە‌وه‌ش ده‌رودراوسی بۆیان هه‌لبه‌ستبوو، هه‌زار په‌حمه‌ت له‌ گۆری عه‌واشی خێر نه‌دیو.

مندال: ئە‌ی باشه، نه‌نه گیان.

حه‌پسه: (ده‌نگ له‌ هه‌بوانه‌وه دی) ئە‌ری هه‌باس، ناگری قودره‌ت نه‌پرایه‌وه، مێشکی

سه‌ری ئە‌و نه‌نکه به‌سته‌زمانه‌ت برد، ئە‌ری نه‌پرایه‌وه... ده‌خوا بکا هه‌بێ، بازه‌نده‌قت بچی.

نه‌نه مینا: حه‌پسه که‌چه‌که‌م لێی گه‌ری، منداله و پرسیار ده‌کات.

حه‌پسه: ئە‌وه منداله یا مه‌لابه‌زین، ئە‌وه ئە‌گه‌ر به‌ده‌مه‌یدا نه‌ده‌یت نایه‌ریته‌وه.

نه‌نه مینا: کورپه‌که‌م حه‌قايه‌ت جیا‌یه و ئە‌وه‌ی هه‌یه جیا‌یه، ئە‌وه بۆ خوشی ده‌لێن، گوايه...

حه‌پسه: دایه گیان لێی گه‌ری، خۆت به‌چیه‌وه ماندوو ده‌که‌ی.

مندال: به‌جنۆکه‌وه، ئە‌ی بۆ، به‌حه‌مه شیتیان ده‌وت، جنۆکه ده‌ستی لێ وه‌شان‌دوو؟

حه‌پسه: ده‌لێم سه‌ر شووتی نه‌یه‌ریته‌وه، سه‌ری زمانه‌ت داغ ده‌که‌م. له‌م نێره بیده‌وشیه‌یه گه‌ری ئاخ‌ر بلێ تۆیه‌ک هیشتا وه‌ک سه‌رت له‌ هیلکه نه‌جووقاوه هه‌قی ئە‌م شتانه‌ت چیه‌؟ نه‌سه‌لکه پیازی نه‌قنجکی سیر.

نه‌نه مینا: بابۆ هه‌باس گیان، ئە‌وه هه‌ر بۆ حه‌قايه‌ته، بۆ خوشیه‌یه؟

مندال: نه‌نه گیان بیده‌نگ ده‌بم، حه‌قايه‌تی پرده‌که به‌چی گه‌یشت نه‌نه‌گیان به‌ساقه‌ت بم.

نه‌نه مینا: کورپه‌ هه‌زار جار من به‌ساقه‌ت بم، پرده‌که، ئە‌و پرده‌ی هه‌ر ده‌یان‌کرد و ده‌رووخا... ئینجا منداله عاقله‌کان دل‌تان له‌لای دایه‌یه‌ی خۆتان بێ... هه‌بوو نه‌بوو که‌س له‌ خوا گه‌وره‌تر نه‌بوو، له‌ پیغه‌مبه‌ر خوشه‌ویستتر نه‌بوو له‌ وه‌ستا باشی وه‌ستاتر نه‌بوو... له‌م حه‌قايه‌ته‌ش شیرینتر نه‌بوو... ده‌لێن: شه‌وانه وه‌ستا به‌مه‌راقی پرده‌وه سه‌ری ده‌نایه‌وه، شه‌وی خه‌ونێکی ئە‌وتۆی بینی له‌ خه‌و رای په‌راند، تازای ئە‌ندامی وه‌ک شو‌رهبی ده‌له‌رزی.

حه‌پسه: دایه‌گیان، له‌ ده‌ورت گه‌ریم ته‌واوی مه‌که منیش حه‌زده‌که‌م گویم لێ بێ، ئە‌وا له‌ حاجه‌ت شتن بوومه‌وه.

بیراوی ۳۵

(تاریک و ڤوونه)

(سه‌ر پرده)

هه‌باس: ده‌بێ ئە‌و خه‌ونه به‌چ ئە‌نجامی بگات... من نه‌زم کردوو... تازه پاشگه‌ز نا‌مه‌وه... پاشگه‌زی‌بوونه‌وه، واته‌ سه‌رینه‌وه‌ی بوونم، هه‌موو ئە‌وانه‌ی بنیادم نا‌ون... نه‌ک هه‌ر

خۆم... قیروسیا له خۆم... ئەو بنیاده هی هه مووانه هه مووانی پتوه پابه نده... تازه له وه ده رجوه... ئەوا له دووره وه یه کیتک... وا به یاله که دا سه رکه وت... سه گیککی له پیشه وه یه... ئەری وه لالا بۆ ره به، ئەوا ده رکه وت، ده لالییه... خوابه سه گکه پیش ده که وئ، بۆ ئەوهی ئەو بیسته قوربانی... ئەوه ده لال که وته پیشی... نه که ی... نا... خوا هاوار، خوا هاوار ئەو زوو ده گات... هه نگاوه کانی گورج کرده وه... ئەی ئەو نانه م به ژه هری ماری... ئای له م گیرۆ ده بوونه... دژاره... دژاره... سه خته سه خته... خوابه زۆر ئاسایییه و گه لیک لام ئاسانه، ئەگه ر گیانی خۆم به خشم، به لام ئەو نه بوو که نازداره م!؟ قور به سه ر خه یزانه که ماندا ده که م... ئەی ئەگه ر وانه بوو... ئەوا قور به سه ری خۆمان و هه موواندا... ده لال بۆ پیش که وتی؟... خوا هاوار... بۆ؟ ... بۆ؟ کچه که م گه لیک سه خته ئای له کلۆلی و به ده به ختی.

بیینراوی ۳۶

(شه وه)

(به ر ناگه رانه که ی مائی هه باسی بچکۆ له یه)

حه پسه: دایه گیان وا نه لئیی... (ده لال) بان له دوو تووی پایه بلنده که دا هه لبه ست... توخوا دایه گیان؟

نه نه مینا: کچه که م حه پسه، خۆ به ده ست من نییه، ئەوه حه قایه ته که وا ده لئ، ئەم حه قایه ته هی عه یامی ئیمه نییه، عه یامی کۆن، هه ر کۆن سه دان سال، بگره چه ند هه زار سالی له مه وه به... ئاده ی حه پسه با ئه یکت پیدایه ته وه، بچۆره هه یوانه که هه وایه کت لئ بدا و له و سه ره شه وه کاسه یه ئای گۆزه سووره که م بۆ بیته... کچه که م ده م وشکه.

هه باس: نه نه جنۆکه کوشتی؟

نه نه مینا: نا رۆله گیان جنۆکه نه بوو... به رۆژی رووناک.

هه باس: باشه توخوا نه نه بۆ جنۆکه له شه ودا په یدا ده بی؟

نه نه مینا: ئەی باشه بۆ له رۆژدا په یدا نابێ؟

هه باس: بۆ؟

نه نه مینا: چونکه... نییه... نییه... نییه... ئەو جنۆکانه نییه، نین.

حه پسه: دایه گیان خۆ ته واوت نه کردووه... فه رموو ئەو کاسه یه م لئ وه ربه گره ئاوه که ت به خۆره وه.

نه نه مینا: خۆش بی کچه که م... دانیشه... له دوو تووی پایه که دا چاوی لیک نا و مرد، قۆلی راستی به بازنی، شۆره شۆری بوو — له و که ژانه گه رابوو وه ته ماعی کرده بازن و له قۆلی کرده وه... بازنه ی له ده ست به ربوو وه... به عه مری خوا، بازنه بوو به دار هه نجیری، واده ی خۆی هات و هه نجیر چی هه نجیر! چه ندی گرتبوو! چوار هینده ی گه لای دار هه نجیره که... هه ره که ئەمه نده، شیرین له هه نگوینی چیا شیرینتر، که پایز داها ت خه زان و گه لاپه یزان ده ره قی نه هاتن یه ک گه لای نه وه ری، ئیدی گه لیک پیرو زتر بوو... بۆ خه لکه که ده رکه وت، هه ر ئافره تیککی نه زۆک، یه ک هه نجیری لئ بخوار دایه و ناوی ده لالی له دلدا بوایه، خوا کۆر په یه کی جوانی پئ ره وا ده بینی. هه باس که بووی به پیاو و ژنت هینا، له و هه نجیره به ژنه که ت بده، رۆله یه کی چاکتان ده بی، ئای کۆر په که م بیرت نه چی، ئەو رۆژه هه ر دئ! ئای له و رۆژه! کۆر په که م هه نجیری ئەو دار هه نجیره ی من ده بلتیم ده ست هه موو که سی ناکه وئ، ئەوه ش کۆری خۆی هه یه، گالته ت به م قسه و وه سیه ته ی نه نه مینا نه به ت، نه نه مینا له گیرفانی که واکه یه وه ده ری نه هینا وه، ده بینی، هه ر وه رزه که دادئ، وه رزی پاش خۆیت پیده لئ، سه رما گه رمات پیده لئ، خه زان، وه رزی گولان.

بیینراوی ۳۷

(ئییواریه)

(سه ر پرده)

هه باس: (دوور ده روانئ) ئەری کۆر په نه ئەوه ره نجۆی کۆر په زای با پیره ره نجۆ نییه؟

حه سه ن: بۆ نییه؟ ئەها سه یرکه ن هه ر به رۆیشتنه که یدا دیاره، گورج گورج به ریدنا دئ، خۆ ماشه لالا با پیره ره نجۆ، له و ته مه نه یدا، هه رکه ری ده کا، ده لئیی تیسکه ی تفه نگه.

هه باس: خۆیه تی، یاله که قه دپه ده کا. خیره وا به م ئیواره وه خته یه بۆ ئیره دئ؟

حه سه ن: هۆو ره نجۆکه، هۆو لاوۆ قیتو قۆزه که.

ره نجۆ: هۆو برا خاسه که، کاکۆ حه سه ن. (دئته پیشه وه)

هه‌باس: وهره، دیاره نوقلانه‌یه‌کت پییبه؟

ره‌نجۆ: سلاوی خواتان لێ بێ.

هه‌ردووکیان: سلاو، بان چاوان.

هه‌سه‌ن: چییبه ره‌نجۆ؟ چ ناگری جگه‌ری هه‌لی گرتووی و به‌ره‌و ئەم هه‌واره‌ی هه‌یناوی؟

هه‌باس: کاکه هه‌سه‌ن جارێ با کوره‌که وچانی بدا و که‌مپک ماندوویتی ده‌رچی.

هه‌سه‌ن: ئەوه کوره‌زای باپیهره ره‌نجۆیه ماندوویتی نازانی. ئێ حه‌وت برا بدوێ. باپیهره چی

ده‌لی؟ چی ده‌لی؟ ره‌نگه‌رووی چۆنه، له مال بوو؟

ره‌نجۆ: سوپاس بۆ خوا، چه‌ند رۆژیکه ته‌واو دلی خۆشه، به‌زاتی خوا ته‌واو قیبت بۆته‌وه،

روومه‌ته‌کانی سووره‌سووربانه.

هه‌باس: ئەو دلی خۆشبین، واته هه‌مووان دله‌خۆشین.

هه‌سه‌ن: ده‌بینم، په‌ینا په‌ینا خۆی به‌گوزه‌ری ئاسنگه‌ران و شبرگه‌راندا ده‌کات، پیهری له

چه‌قی بازاردا تووشی بووم، وتم ئه‌ری ئەوه بۆچی ده‌گه‌ریتی؟ چیت بزکردوووه؟

پیکه‌نی و ده‌ستی خسته سه‌رشانم.

ببیراوی ۳۸

(رۆژه)

(چه‌قی بازاره)

باپیهره ره‌نجۆ: هیچم بزر نه‌کردوووه، مه‌گه‌ر تۆم بزر کردبێ.

هه‌سه‌ن: منیش ئەوه‌تام له خزمه‌تدا، ئەی که‌واته بۆوا سه‌رقالی و به‌م شیوه‌یه خول

ده‌خۆی؟

باپیهره ره‌نجۆ: هه‌سه‌نی تارژهن، سه‌رقالی کۆر گه‌رمکردن و به‌زمی سه‌یرانم.

هه‌سه‌ن: باپیهره، سه‌یران! گالتهم له‌گه‌لدا ده‌که‌ی؟

باپیهره ره‌نجۆ: تاری خۆت سازکه و هه‌قت نه‌بێ.

هه‌سه‌ن: سه‌یرانی چی؟ سه‌یران بۆ کوێ؟ ئەم حاله و سه‌یران!

باپیهره ره‌نجۆ: ئا، کوری خۆم، سه‌یران، سه‌یرانی چی؟ سه‌یرانی وهرزی نوێ؟ سه‌یرانی

جوانان، سه‌یران بۆ کام کیوه به‌رزه، ئەو شوینه‌ی هه‌موو ئەم ئاقاران‌ه‌ی لیوه دیاره،

کوره‌که‌م رۆژی ئەو سه‌یرانه‌یه، ره‌شبه‌له‌کی بی سه‌دان ده‌هۆلی خۆشی تیدا بکوتری

و ده‌نگی ده‌هۆل به‌ده‌هۆلی تردا نه‌گات.

هه‌سه‌ن: باپیهره گیان، پرسیا‌ریکم هه‌یه.

باپیهره ره‌نجۆ: فه‌رموو، بیهره.

هه‌سه‌ن: تابه ده‌توانم هه‌والی ئەو سه‌یرانه به‌دۆست و یاران بگه‌یه‌نم؟

باپیهره: به‌گویتی هه‌موواندا، به‌گویتی عه‌رد و ئاسماندا.

ببیراوی ۳۹

(ئێواریه)

(سه‌ر پرده‌که)

هه‌سه‌ن: (به‌ده‌م تارژه‌ندنه‌وه ستران ده‌رچی)

(گۆرانیبه‌ک ده‌لیمه‌وه... ده‌لی لێ لێ، ده‌لۆ لۆ لۆ...)

گۆرانیبه‌ک ده‌چریکینم...

به‌رووی خۆردا...

به‌رووی ده‌شتی فراوانی بێ سنووردا

به‌رووی ئەو که‌ژه سه‌ختانه‌ی

له بلندی و سه‌رکه‌شیدا، سه‌ریان له‌ناو هه‌ورا تۆرا

ده‌لی لێ لێ، ده‌لۆ لۆ لۆ...

به‌پرچی خۆری نه‌ورۆزدا، ده‌چمه ئاسۆ

نایه‌مه‌وه، نایه‌مه‌وه، نایه‌مه‌وه

هه‌تا وه‌کو، چه‌پکی لاله‌ی سووری ئال ئال

بۆ په‌رچه‌می ده‌زگیرانی خۆزگی هه‌مووان نه‌هه‌ینمه‌وه ده‌لی لێ لێ، ده‌لۆ لۆ لۆ...

ئهمه‌ش له‌به‌ر دلی کاکه ره‌نجۆی ئاشق.

هه‌یاس: هه‌ر خۆم وتم، هاتنی ره‌نجۆ بێ مه‌به‌ست نییه، زانییم له‌ سۆمای چاوه‌کانیدا،

سوورمه‌ی چاو که ژالنی پرشنگی ددها.

حه‌سه‌ن: ئەوه ئەشقه.

هه‌باس: که‌واته چاوه‌روانی خزمانی ئەوبه‌ری!

په‌نجۆ: به‌لنی وه‌ستا گیان.

حه‌سه‌ن: هه‌والی‌ش تا هه‌والێ که‌وتوو، خزمی‌ش، تا خزم که‌وتوو.

هه‌باس: پیروزی، به‌جۆش و خۆشبییه‌که‌تدا دیاره، خوا یار بی، به‌م زوانه‌ ده‌مان شیرین ده‌بی.

حه‌سه‌ن: شیرین، له شیرین شیرینتر.

جا وهره، له‌وبه‌ره‌وه‌ بووکی خانومان به‌سه‌ر پشتی ماینه‌ کویتته‌وه و تارای سووری ئاسۆیی سوورمه‌ چنی به‌ره‌نگی خۆری به‌یانییانی سه‌ره‌تای هاوین و چه‌پله‌پیزان و، بووکیان هینا و هاتینه‌وه و پردی ئاشقان گولێ ره‌نگه‌ به‌گشت گولێ دنیا، هه‌ر ئاشقه و گولێ له‌په‌رچه‌می یاره‌که‌ی ددهات.

هه‌باس: ئەوه حه‌سه‌نی تارژه‌نیش...

حه‌سه‌ن: به‌قوربانت بم، ئەوا، به‌خۆی و ده‌ستوپه‌نجه‌ی ژه‌نین و تاره‌وه‌ کلپه‌ی ئاگریکی به‌شالاوه و، ها، ئیستا نا تاویکی تر، داده‌مرکیتته‌وه، وهره حه‌سه‌نی دل به‌هاری له خۆشیاندا (ده‌ست ددهات‌وه تاره‌که‌ی) شامه‌رگ نه‌بی.

ببیراوی ٤٠

(شه‌وه)

(له‌سه‌ر ته‌خته به‌ندی نووستن)

نه‌نه‌ مینا: جا رۆله شیرینه‌کانم، منیش هاتمه‌وه و هیچیان نه‌دامی... چه‌پکی گول و چه‌پکی نێرگز مه‌رگتان نه‌بینم هه‌رگیزاو هه‌ر...

مندال: ئەوه چییه... نه‌نه‌ گیان، کوا! ته‌واو نه‌بووه. کوپرا!

حه‌پسه: ده‌که‌واته تۆ بۆی ته‌واوکه.

مندال: زۆری مابوو... ئەی ئەوانه چییان لیهات؟

نه‌نه‌ مینا: کامانه کوره‌که‌م؟

مندال: ئەوانه‌ی کوژران.

نه‌نه‌ مینا: بۆ بکوژرین؟

مندال: ئەی تۆ نه‌توت، ئەو شه‌وه سه‌ر چیا هه‌ره به‌رزه‌که که‌وتن...

حه‌پسه: چار نییه، هه‌ر ده‌بی بۆی ته‌واو بکه‌ی... دایه‌گیان وت، ئەوه‌ی ده‌ستی چه‌کی ده‌گرت و نه‌یده‌گرت رووی له‌و شویتنه‌ کردبوو، که‌ دوژمنه‌کانی ئەو گه‌له نیازیان بوو له‌ قۆله‌وه په‌لاماریان بده‌ن.

نه‌نه‌ مینا: هه‌مووان به‌یه‌ک ریز، ئەوه سالاری ئاسنگه‌ر، کاکۆی جووتیار، سه‌رداری ولات، پیر و جوان... هه‌ر هه‌مووان کچ و کور، که‌ سه‌رداری ولات سه‌رنجی دا، له ناخییه‌وه تاره‌زوویه‌کی جوان سه‌ری هه‌لدا و رووی زاری تیتکردن.

ببیراوی (٤١)

(ئێواریه)

(سه‌رپرده)

حه‌سه‌ن: (تارژه‌ندن به‌رده‌وامه) ئای تارا شاباشی سه‌ری پرده و پردیش په‌لکه‌زێرینه ده‌به‌شیتته‌وه!... ئای له‌و ئاهه‌نگی هه‌موو ره‌نگه! ئەوه هه‌ر تارا، تۆ بگره، سوور سوور، تۆخ تۆخ، کال، په‌مه‌یی، جگه‌ری، شه‌رابی، خه‌نه‌یی، ره‌نگه‌کانی ره‌زانی که‌ژی هه‌واره به‌رزه‌کان... ئال، ئال، تابلێی ئال، وه‌ک، وه‌ک چی؟ وه‌ک ئەم دل‌ه‌ی حه‌سه‌نی ئاشقی تارژه‌ن.

هه‌باس: که‌واته، جواتترین هه‌وری به‌په‌لکه‌زێرینه چنراو له ناوچه‌وانی یه‌که‌م کیژۆله ده‌به‌ستری که‌ له واده‌ی خۆیدا بگات.

حه‌سه‌ن: ئای له‌و به‌خت و نگینه! ده‌بی یاری چ خوا پێداویتیک بی؟... ده‌ک ئەو به‌خته نه‌سووتی.

هه‌باس: پیروزی.

ببیراوی ٤٤

(شهوه)

(سهه ته خته به نديكي خه وتنه)

نه نه مينا: هه ره له سهه داواي خو بيان، بزانه نه شوينه ي كه وه سيه تيان كرديو تبيدا
به خاك بسپيرين، نه شوينه ش نيواني پايه ناوه ندي پرده كه بو، له ويدا،
له ويدا له دوو تويي پايه دا هه لبه ستران.

مندال: نه ي له جنو كه كان نه ده ترسان؟

حه پسه: دا به گيان تبيگه به نه، نه جنو كه انه كي بوون و كپوه چوون؟.

نه نه مينا: نه وانه نه مان. نه جنو كه انه وهك گورگه دوو پييه كان بوون، نه مانيش جنو كه ي
له وانه ي نه وان توقينه تر بيان بو پيدا كردن.

ببیراوی ٤٥

(به يانيه)

(مالي هه باسه)

(سهه ردار و چند كه سا نيك له سهه رداي زينودان)

سهه ردار: خوشكه شيرينه كه م خاتوو زينو، هه باسي په حمه تي هه ره له تو نه رو بيشتووه، له
هه مووان، له من به ره له گشت كه سي، هه ره كه سهه ش له ژياندا بو هينانه دبي
هيوايه كه ده زي، هيو تا هيو كه وتووه، هيواي مه زن و پيرو هه يه، كه هينانه دبي
نه و هيوايه، هه ره مان خه لاتي خاوه نه كه ي ده كات.

زينو: گه وروم، هه ره نه به يانيه دل خه به ري دابو، هيج كاتي هينده به گوشادي
نه مديبوو، ده يزاني به كپوي تا واتيكي گه وره ي ته م نه يدا هه لده گه ري.

سهه ردار: هه لگرا و به تاوات گه يشت، گه يشت، نه و پردي تا واته ي هاته دي.

زينو: (ده گري) هه ره نه به يانيه دياربوو نايه ته وه...

ببیراوی ٤٦

(به يانيه)

(مالي هه باس «ه»)

هه باس: نافرته تو زي په له بكه، دره نگمه، بو سهه ركار ده چم، بهك دوو نان و سهه لك ي
په نيرم بو له پرياسكه كه بكه... له وه ده چي زور دوا كه وتبم، نه وا خو ره له دالانه كه
ده دات...

زينو: ماوه به كه گور جوگول ديته به رچاوم... بي چاوي بي...

هه باس: زينو: نه وه بو چند روژنيك ده روا، هه ست به شتيكي سهه ير ده كه م... بروا بكه
هه ست به گه نجبو نه وه ده كه م... باكم نييه و وا ده زانم قول به براوه كه م هاتو ته وه
جيگاي خو ي... بازوو، مه چهك، پينج په نجبه ي پته وتر، زور به هيتتر خوا ياري
روژاني خه م و ته نگانه رووي له به سهه رچونه... نه ها له ناسمان بروانه، خو ره، خو ري
ناسمانيش، له روژاني پيشوو به تينتره و رووناكتره... له هه ره تالنيكي دا، له
گزنگي كدا هه زارويهك ره نگ سهه ما ده كا و گوراني ده لي... زينو خانه كه م هه ست
ده كه م، له و دنيا فراوانه دا كه ساسي، په ستي، نه دار و كلو ليكي تيدا نه مابي... له
هه ر شتي بروانم گول ره نگه و خه نده م بو ده كا... نه لالا... له روژاني گول ره نگ.

زينو: نه ي من چون ده بيني

هه باس: تو له هه موو كيژاني، نه وه ي بووه و نه وه ي هه يه و نه وه ي ده بي شو خوشه نكتر ي...
ده لالتر ي شيرينتر ي.

زينو: هه باس، له گالته ده رچي، نه مرؤ لاوك قسه ده كه ي!؟

هه باس: هه ره لاوك، كچي له ناخه وه حه زنيكي نو ي سهه ري هه لدا وه... زينو... وه ره پيشه وه
گويت بيته قسه يه كي خوشت بي ده ليتم... مزگينييه... مژده ت بده مي... كوا؟

گويت (گويت له زاري هه باس نزيك ده كاته وه)

زينو: هه نجيره كه ي ده لال!

هه باس: نه وه هه نجيره هه ره شيرينه ي نه نكم له حه قايه ته كدا باسي ده كرد و هه موو جاري
ده بوت، له وه هه نجيره ي بو په يدا كه، روژه يه كي چاوه شي جواني ده بي... نه م زووانه

ههنجیره که پیده گات، رۆلّه یه کی زیت و زرنگ... هه باسیک سه رله نو، به لام به بی
ئه شکه نجه... هه باسیک زۆر له من دهست رهنگینتر... زینۆ پیروژ بی... هه باسی
به کامی دل به اختیار بی...

زینۆ: هه باسه، به قسه ی تو بی، هه ر له مرۆوه مشووری لانکی بو بخوین.

هه باس: نهک هه ر لانک. لای لایه یهک، باسی خیتو و دیو و درنجی تیدا نه بی: گورگانه
شه ویش نه بی، چونکه باسی گورگی تیدا یه...

زینۆ: ده بی چون لایله یه ک بی!... باس چی بی؟

هه باس: ئه وه ی هه باس و زینۆ و ئه و خه لکه، له تالای رۆژگار هه یاندا، شیله ی
هه نگوینی سه یه یه یان هه یانه وه...

زینۆ: ئه لالا، ئه لالا... هه باسه بچکۆله... بابی با به که م...

هه باس: ئه ی به قوریانی بم (وهک له گه ل کۆریه که یدا بدوی) بژ، بژ، بژ... ئاده ی سه یری با به
بکه... گیان، گیان، ئاده ی بو با به پیکه نه... ماشه لالا، ماشه لالا... ئاده ی زینۆ،
هه باسه که م به ری با پیش ئه وه ی پرۆمه سه ر کاره که م، ته نیا ماچیکه ی بکه م که میک
به کامی دل به دل مییه وه بنوسینم... ئاده ی با به، با به ئوخه ی!...

زینۆ: هه باسه گیان، ده ی تاوی بچۆره لای با به هه باس هه زده کا ماچیکت بکات (دهست
ده بات خورجی که لویه لی کاره که ی ده داته دهست).

هه باس: (به سینگییه وه ی دنوسین و ماچی ده کات) هه باسه، هه باسی، هه باسو هه وت
برامه... ئوخه ی، کاکو گیان، نه مردم و دلّم تاوی خوارده وه، ئای له م رۆژه جوانه!!.

(کۆتایی)

كەسەكان:

ئەحمەد بەگ

گولخونچە

ھيوا

باوەر

پوورە پەنا

مام ئەورەھمان

مارف

ميرزا فەرەج

دادوەر

پاريزەر

بانگكەرى دادگا

دەمامك پۇشى (۱)

دەمامك پۇشى (۲)

كۆتەلە شانۆيى

كۆتەلەكەي ئەحمەد موختار جاف

زىستانى ۲۰۰۱ ھەولپىر

– لە گوڭقارى (سىنەما و شانۆ) ژمارە (۹) ى سالى سىيەم، شوياتى (۲۰۰۱) بلاويۆتەوہ.

– لە پۇژانى ۱۲، ۱۳، ۱۴/۶/۲۰۰۱ لەسەر شانۆي گەل لە ھەولپىر نمايش كراوہ.

– لە پۇژانى ۹، ۱۰/۷/۲۰۰۱ لەسەر شانۆي پۇشبيرى لە سليمانى نمايش كراوہ.

– ھونەرماند ئەرسەلان دەرويش دەرھينەرى بووہ.

– لەلايەن K. TV ئاسمانىيەوہ تۆماركراوہ.

دەنگەکان: لەگەڵ کەسانی دی کۆتەل گێر

(کەسەکان بەداھۆل و بەیداخ و چەشنەھا دەمامکی گەورە گەورە
پەنگاوەرەنگەو و کەلویەل و کەرەسە جوتیارییەو و، بەشین
واوەیلاو دینە سەر شانۆ)

ھەمووان:

ئامان رۆ رۆ... رۆ رۆ گیانم رۆ... رۆ رۆ
ئامان رۆ رۆ... رۆ رۆ گیانم رۆ... رۆ رۆ
عەشرەت ھاوارە... کورگەل ھاوارە
ئامان رۆ رۆ... رۆ رۆ گیانم رۆ... رۆ رۆ
شۆرە سوارەکە عیلى جافم رۆ
ئامان رۆ رۆ... رۆ رۆ گیانم رۆ... رۆ رۆ

کۆتەل ساز: خۆش ھاتن، بان دیدە ھاتن، دیانەتان بەخپەر. ئیمە ئەندامانی تپیی کۆتەل
ساز ئەمانەوئ کۆتەل بۆ ئازیزی سازکەین، کە سالی (۱۹۳۵) لە ھەرەتی گەنجییا
لە کەناری رۆوباری سیروان و لە داوینی کەژی نەوپردا شەھیدکرا، بەلئ شاعیری
نیشتمانیپەرور و ئاواز زرنگ ئەحمەد موختار جاف، ئەبێ بپرسن بۆچی ئەم رۆ
کۆتەلی بۆ ساز ئەکەن؟ ئیمەش دەستە کۆتەل سازان، ئەمانەوئ وەرانیکی
دروستی ئەو پرسیارە پەواپەتان بەدینەو، دەسا فەرموون کۆتەلە.

ھەمووان: وای وای، وە وە، واوەیلا...

دەنگ: ھە رۆ، ھە رۆ، کوزرا، کوزرا...

مێردمنداڵ: کوزرا، کوزرا! کوزراو کە کێبە؟!

ھەمووان:

«دیسان فەلەک ئەم داخە چبوو نای بەجگەردا؟

ئەم ئاگرە چی بوو لە دلئ عالەمی بەردا؟

دیسان چیبە ئەم شۆرە لەناو کوردی جیھاندا

عالەم ھەموو غەرقة لە قور و شین و چەمەردا»^(۱)

قوتابی: بەلئ (حسین)ای کوری (مەنسوری ھەللاج) لە ناوەراستی سەدە سیبەمی

کۆچیدا ھاتۆتە دونیاو و لە ھەرزەکاریبەو ھەرووی لە ھەرووی سۆفیگەری کردوو و
گەیشتۆتە پەلی رابەری بالا.

ھەللاج: دادوهران، برسیتی و نەبوونی، رووتی و پەجالی نبیہ، گەر ھەژاری قەناعەتی
لەگەلابئ، ئەو ئەوپەری دەولەمەندییە، ھەرچۆن دەولەمەندی بی قەناعەت
سوالکەری و ریسوایییە. ھەژاری ئەلئ: رقتان ئەستورکەن.

دادوەر: لە من وابوو پاشگەز ئەبیتەو، بەلام لە پشت و ناواخی وشەکانتەو سەرپیچی
جار ئەدات و ھاوار ئەکا.

ھەللاج: ئاشکرایە و ھەرگیز ناتوانم نکوولی لە پەوا و راستی بکەم، ئامۆژگاریتان ئەکەم
خۆتان گیل و چەواشە مەکەن، دیارە پەتا و درمەکە سولتانییش ئیوھەشی
گرتۆتەو.

دادوەر: چۆن وا بەبێ بایەخانە ناوی سولتان ئەبەئ؟ سولتان سیبەری سولتانی خوایە
لەسەر ئەرز.

ھەللاج: خوا لە ئاسمان و لە ئەرز ھەر خۆی سولتانە پتیبستی بەو سیبەر و سایەییە نبیہ،
حەقیقەتی منیش لە کیشەئ عەشقیکی دیرینەوہیە کە سالەھایە بۆئ ئەسووتیم و
لە کوورەئ کۆری ئەو سووتانەدا قال بووم و گەیاندمیہ پەلی کەمالئ عەشقی خوا،
ئەوہتا خۆم لە بوون و ناخی ئەو ئازیزەدا تانداوتەو.

دادوەر: بەسە ئەئ خوانەناس، بپرتتەو.

قوتابی: سالی (۳۰۹)ی کۆچی و لە دوایین لیتپرسینەوہدا، دادگا بریاری مەرگی دا.

ھەللاج: ئەئ ئەوانەئ پەوا بەنارەوا دەرپەتین، منم کورەکەئ مەنسوری ھەللاج، ئەوا
بەسەر تانویۆی لاشەئ کەولکراومەو ھەلئەکشیم، بالئ بەرزفیری حەز و خۆزگەکانم
سینەمی بۆ سەر دواتاسمانئ ئۆخەئ و دلئیایی سەرفرازی دەبات. ئیوہ نەتانتوانئ
بەسەر بەندەبەکی خاکی و ساکاری ھەژاردا زالئ، چونکە ئەو بەسەر ترس و بیما
زال بوو، منم ئەوکەسەئ لە نەمانیا بوونی چنگ کەوت، چاک بزانی بلئین و
نەلئین، تەنھا یەک وینە ئەژی و ئەمینئ ئەویش خواہ و تەنھا خوا.

ھەمووان: کوزرا... بکوژەکان چاویان سوورە... بکوژەکان گورگی ھارن، بکوژەکان لێردن
لەوین، لە ناوہەن، لە دەرہەن... بکوژەکان...

(ماوہیەک بی دەنگی)

(دهنگی په یتا په یتا لیدانی دهرگا)

پووره په عنا: خوايه خيږي، کي بي؟! بهم درهنگ وهختا؟ ميوان و هم ناوخته! کاتي
نه وه نييه، مه گهر... مه گهر... کييه؟ هاتم وا هاتم.

گولځونچه: پووره په عنا، له خوتوه دهرگا مه که ره وه جاري بازانين کييه، نه وسا... پووري
کي نه لي...

پووره په عنا: کچم نه وه خهريکه دهرگا که له گرته نه تبا، تا نه و چراهه بهرئ...

گولځونچه: ها پووري گيان، به لام...

پووره په عنا: خوايه، چ رږځگاري تتيکه وتووين! وهره نه ويري دهرگا، دهرگا بکه يته وه... ئي،
ئي، تو کييت؟

(دهرگا که نه کاته وه) هممه توي مارف، کورپه کم ده لم هه زارويه کختوره ي کرد، به خيږي،
وهره ژووروه.

مارف: پووري گيان، درهنگه، نه بي زوو بروين، تخوا عه ول ناگادارکه، کات به دهميه وه
نه ماوه، پووري گيان، نه بوو زوو بمانزانيايه، هممه زهنگه، زهنگه نه زاني... نه حمه د
به گ، نه حمه د موختار جاف...

پووره په عنا:

نه لي، دهک کوږيم، که ي، له کوي؟

(تاريکي)

دهمامک پوشي (۱): دهنگوباس چي بوو؟ خه لکه که چي نه لين؟ ها! هيچ، هيچ نالين،
چون چوني باسي ليوه نه کن.

دهمامک پوشي (۲): هه زارويه ک ليکدانه وه يان هه يه، دوژمنايه تي بووه، يان هه نديک
په نجه ي گومان يو نه وان رانه کيشن...

دهمامک پوشي (۱): نه وان! کامه؟ کام نه وانه؟ که مي به رووني بدوي، بازانم، نه ليم
که س، که س به کاري کابراي زانيوه؟

دهمامک پوشي (۲): قوربان هه نه وه مرفي کاکه سور خوي گه ياندوته نه وه ماله
که ئيوه باستان نه کر، نه وه ي وتتان ناگري بنکايه...

دهمامک پوشي (۱): ئي، ئي، بلتي گولځونچه نازه نييه به ردلانه که ي شاعير، نه وه ي
گوماني لي نه بيته راستي و راستي لي نه بيته گومان. نه وسا که زورچاک نه زانري
کي مرخي لي خوش کردوه... هم هه وي ره هه ناو زور نه کيشي و باش
ناکه ويته وه.

دهمامک پوشي (۲): زور ته واوه، فهرموده تانه.

دهمامک پوشي (۱): هه رکاتي ناگرت کوژانده وه، تا له خاموشي ژيله موي ژير
خوله ميشه که ي دلنيا نه بي لبي مه گه ري و وازي لي مه هينه. به لام به هه رحال گرفت
به په ستاوه ي گرفت تي تر له سه ري. وهک نه وه په له هه ورانه ي لي دي که له
خه ستبونوه ويدا ناسک نه بيته وه و بهرگه ي شنه بايه کي فينک ناگري و دانه باري.

دهمامک پوشي (۲): گوره م، بلين و نه لين، نه وه خه لکه که نه هه ژيني.

دهمامک پوشي (۱): نه زاني هه هه ژانده هيدی که ره وه ي خوي هه يه، به لام نه بي،
هه چيه ک کراوه نه هيلري نامه نو سه که بناسري، يو نه وه ي شوين دهرچه
گولله که ش نه ناسري، هيچ له وه سل ناکه مه وه کي ملي ياخي بوون و سه رکه شي
نه گري، خوي نه کرد، چي چله ده ون هه يه نه بوو به تفهنگ.

(تاريکي)

نه حمه د موختار:

«له خه وه لسن، درهنگه ميلله تي کورد خه و زه رتانه

هه موو ته تريخي عالم شاهيدي فهزل و هونه رتانه

دهسا تیکوشن، نه ي قهومي نه جيب و بيکه س و مه زلووم

به گورچي قه تعي که نه وه ريگه دووره ي وا له به رتانه» (۲)

هه مووان:

«له خه وه لسن، درهنگه ميلله تي کورد خه و زه رتانه

هه موو ته تريخي عالم شاهيدي فهزل و هونه رتانه»

هيووا: نه حمه د موختار جافي شاعير، له رږځي (۵) ي مانگي رپيه نداني سالي (۱۹۳۵)
له گوئي ناوي سيروان و به ده ستي نه ناسراويک شه هيدکرا، له خه مخوراني شاعير

وتوويانه:

باوهر: له بهر خه بات و بیری نازادیکه و گیانی نه ته و بی «له حوکمی عه هدی بائیدا، له لایه ناپاکانی نه و عه ده وه شه هیدکرا».

قوتابی: (که مالی) ی شاعیر دیوانی نه حمده موختار جاف سلیمانی، سالی (۱۹۶۰).

باوهر: «به گولله ی تفهنگی دهستیکی پیس له سه ر ئاوی سیروان کوژرا و جوانه مهرگ بو».

قوتابی: سه جادی، میژووی نه ده بی کوردی، لاپه ره (۵۴۵).

باوهر: «له سالی (۱۹۳۵) به ده ست تاوانباریکی ده ست ره شه وه، له نه نجامی گه لی برو بیانووی ناشایسته وه ده ستیژی لیکراوه و ده روازی ژبانیان کللی و کولوم داوه».

همموان: ده روازی ژبانیان کللی و کولوم داوه.

قوتابی: نه مه ش رای مه حمود زامداره، له ژماره (۱۷) ی گوڤاری روژنبری نوی سالی (۱۹۷۴) دا بلا و کراوه ته وه.

باوهر: جا نه گهر هه ر به ریژی را و زانیاریه کی دی هیه با بفرمووی، باسه که مان کراو هیه نه گهر رای تر نییه؟ نه رای هه ش هیه.

قوتابی: نه وه تا ماموستا ره فیک حیلمی نه فرمووی: «له سه ر ئاوی سیروان له لایه ن دهستیکی نه فامی کورده وه کوژراوه» پیره میردیش له روژنامه ی (ژین) دا فرمووی:

همموان: (له سه ر ئاواز)

«دوو مه سه ره، یه که م که یخوسره وانی

دوو ه میان خالی رووی نه رده لانی

بوو بوو به شیعی جوان و نه و جه وان

دریغا فه له ک خسته یه ناو سیروان» (۳)

هیوا: دیاره، ماموستا کوردو به خوړایی نه مابه تی کوشتنی شاعیره ی بو پاپورت نووسین بو ده ستنیشان نه کردووین، به تاییه ت، بینینه وه ی هوکاری سه ره کی له ناو بردنی.

باوهر: باشه، نه وه نده ساله نه حمده موختار جاف شه هیدکراوه، بو نه بی نه مرؤ هو ی کوشتنه که ی بزاین؟!

هیوا: زور راسته، به لام نه مه ش په یوه ستی جوړه نه گه ریکه، نه گه ری کوشتنه وه ی له مرؤ و له ناینده دا، جار ی با له وه گه ری، فرموو له م سه رچاوه یه پروانه، نه ها نه وه تا له لاپه ره ی (۱۳۴) دا و نالی...

باوهر: دیاره به مه به ستی شوینه ونیسه، نه وه تا نه م لاپه ره یه شی گرتوته وه، باشه هیج حه رفی بی مه به ستی دهنووسری؟ بیگومان نه خیر، باشه بو نه م شیره و بیریه ی بی نه کری؟

هیوا: نه ی که واته نیمه بو کوته ل ساز نه که یین؟ نه م زیندوو کردنه وه یه، نه بیته وه به باشترین سه رچاوه ی باسه که، چونکه شایه ته زیندوو ده کان به لگه زیندوو ده کان نه خه نه وه روو، دوینی له مرؤ دا سه یینی لیوه نه بینری.

باوهر: مه به ست؟ هه نوو که چی بکه یین؟ هه نگاوی یه که مان؟

هیوا: گه رانه وه بو دوسیه ی کوشتنه که، دوسیه ی کیشه و دادگا.

باوهر: نه وه روژ و مانگ و سال...

بانگ گهر: دادگا... دادگا

(همموان هه لده ستان)

دادوهر: پریرمان دا دوسیه ی کیشه ی کوشتنه که ی نه حمده موختار جاف تا کاتیکی دیاری نه کراو دابخه یین و کوتایی به دانیشته که هات.

هیوا و باوهر: کوته ل به رده وامه، کوته ل به رده وامه له و ده مه وه بو نه م سه رده مه

هیوا: نه و ده مه

همموان: سالی (۱۹۳۵) د

باوهر و هیوا: نه مرؤ که... واته (میژووی روژی نمایشه که نه لین له گه ل ئان و کاتر میتردا)

همموان: نیمه خوینی به ناهه ق روژی نه و یاره هه لیگرتووین... خوین... خوین... خوین

قوتابی: زیندانه کان جمه یان هات... هاواریکی گراوی بوو... دیواری ره ق، ره قوته ق و زه به لاح دنیای دیوار، چوار وهرزی سال، دیار و شوین و کات و روژ ژمیتر بوو،

دیوار...

همموان: دیوار، دیوار، دیوار

قوتابی: لەسەر ئەم دیواره بەنینۆک نووسراوه...
هەمووان: دیواریش گێرایهوه.

هۆمەر: دایکه گیان، چۆن بوو هاتی؟ چۆن گەیشتی؟ دایکه گیان، نازاری زۆرم چیشتووه، ئەشکه نجه نه ماوه نه مەدن، ئەمڕۆ بەدرتلی کاره بایی هەردوو ئەژنۆبان کون کردم، دوینتی چاوانیان هەلکۆلیم... سبهینتی سهعات شهشی بهیانی دواهه ناسه و کۆتایی، دایکه چونکه نه رووخواوم، چۆکم نه دا و نه دۆرام، مژدهت بێ به یار بلتی، هۆمەر ئەلێ نه کۆتاییه کهم سه ره تايه خۆی له تهل با، کامه تهر و ئال و جوانه بابیپۆشێ زاواکهی خۆی شه دهی لاره و سواری ئەسپی ئۆخه ی بووه وا له پرتیه... (دهنگی شایی)

هەمووان: دیوار، دیوار، دیوار...

قوتابی: لەسەر ئەم دیوارهش، دوا په یامی خازنی خانه (دهنگی دههۆل و زورنا تیکه ل به لاوک ئەبێ)

خازنی ئیوه
مه مک پراو
خازنی ئیوه

(بێدهنگی)

(به ره به ره دهنگی نای دێ)

هیوا: وا ئیواره وه ختانه و وادهی سرهوتنی خۆره، به لام خۆر له تاقی ئاسمانی شاره کهی هه له بجه دا، هه ره ئەلێی به لایه کی گه و ره ئالۆدهی تووره بوونیتی ئەوتۆی کردووه، که سه ره و خوار خۆی به سینه و به رۆکی ئاسمانی هه و ته مینه وه هه لئواسیوه و نابزوی و نقه ی لێوه نایه.

گه واله هه و ره کان هه ره ئەلێی داپیره به کی کۆست که و تووی جه رگان سووتاوه، ئۆقره ناگرن و به هه له پرووزیوه به یه کدا دین و ده چن و ئەمسەر و ئەوسه ری که پکی به مۆو بالامبو ئەکه ن. گلاریانه، له خۆرا نییه، منه ی ره شه هه و الێکی جه رگبیر، کاره ساتیکی ته لیسماوی و چروپر به هه زاران گرده لۆکه ی کلافه ی خه م و گومان... سه یرکه ن، ئەوه تا دهشت و چیا و هه رد و وهر د و سارا و دۆل و دارستان و ده و دن، بوونه ته

تاقه گوئییه کی شلی هه ل خستوی نزیک و دووره هه و الێ، سوخاخ و سوخاخ و بێ سه روشوتینه، شار بیلبیله ی زه قبووی تاکه چاویکی سه رنجی ده رکه و تن و ده رنه که و تنیکه، ترپه ی دلێ هه ره هه مووان، ئەوانه که هیشتا له مندالدا نی دایکیانان، هه ره هه موو، سوژه ی به رد به ئاو که ره ی خونچه گو له کان، بو پرنشگی چاوه که ژاله کانی له یله که ی رازونیازی ئەحمه د ئەژهن.

باوه ی: ئەوه رووباری سیروانه و له نجه ولاره که ی جاری جارانی به یاخیبوونیتی سه ره رۆ و سه ره و ژوو روو نه وه ی سه رکیشانه ی تۆقینه ر گو پریوه ته وه، که فوکولییه تی، گرکان له زاری شه پۆله کانییه وه شالای گراوی سه ره له ئەدا و به بالایی نه و هه ره ئەگه پێ و خه یالی هه لکشانی دوا جار به تی و دوا سکا لاکانی جه ور و سته می سه ره ده می به گویتی دونیادا ئەدا، ئەروا و کتی بێ که می دلێ با ته وه؟ کتی بێ بتوانی داوینگیری هینانه وه سه رخۆی بێ؟ ئامان، ئامان، سه د ئامان... بریسکه ی چاوی ئەحمه د به گه و پرنشگ ئەدا.

خونچه گۆل: ئەحمه د به گ، ئەحمه د به گ، ئەحمه د به گی جوانه مه رگ، ئەحمه د ده که ی خونچه گۆل.

ئەحمه د به گ: به لێ خانمه خاسه که م، به لێ شیرینه که ی ئەحمه د ی فه رهاد، منم، وه ره سه رنجی چاوه کانم بده،

له نه قشی روو خساره هه لاله بییه که ت پروانه، به یادی جارانه وه پیت ئەلیم: خونچه گۆل له چاوانی منا جوانتری یان له ئاوینه گچکه که ی گیرفانی به ر باخه لێ سوخمه مۆره که ت، چیه؟ بو خه مناکی؟

خونچه گۆل: ئەحمه د گیان شین و چه مه ره ی تویه، خه لکه که سه رقالی ته داره ک سازبی کۆته له که تن، ئۆخه ی کوشتنه که ت درۆ ده رچوو، ئەچم چل مۆم له سه ره مه زاری پییر محمه د دائه گیرسینم، کورپه نه زرم کردووه، هه وریه که ی سه رم ئەده م به ده م ئاو هه که ی کانی ناشقانه وه و ماله و مال حه لئوای گو له زه رد ئەبه شمه وه، مزگینی به خه لکی شار ئەده م، ئەلیم ئەحمه د به گ نه کوژراوه، هه ره ئەمڕۆ به چاوی خۆتان ئەبیین.

ئەحمه د به گ: کچی خونچه خان، که می تارامت بێ، راسته منم، به لام بو کۆته له که م هاتومه ته وه... ئەی کۆته لێ من نییه؟

خونچه گۆل: ئەحمه د به گ!

ئەحمەد بەگ: كچى بۆ كۆتەلەكەم ھاتوومەتەو، شۆپىن ھەنگاۋەكانى خوتىنى رۇزاي خۆم
كەوتووم زامەكانم گەواھى زىندووكردەنەوھى كۆتەلەكەمە.

خونچە گۆل: نامىنىتەوھە؟ ئەى دواى كۆتەلەكە...

ئەحمەد بەگ: دواى كۆتەلەكە؟ ئەودەمە...

(نامىنى)

ھەمووان: سەلاۋت لە ديارى پىغەمبەر و خواجه بەخىرى بگىرى.

پوورە رەعنا: خىرە ئىنشاللا خىرە... با كەسپىش پىتى نەزانى، باسى مەكە، مەيگىرەرەو،
بۆيان بگىر خەونىش سەر ئەپىن.

خونچە گۆل: پوورە رەعنا، ئەحمەد بەگ، روومەتەكانى سوورە سووربان بوو، بەلام ئەوھى
لە دلما پۆتە كەسەر، ئەوھو، وىستى قسەكانى تەواو بكات بەلام لە چا و ن
بوو...

ھىوا: پرسىارىك دىتە ئاراوہ...

باوہ: چۆن؟ پرسىارى چى؟ ئادەى.

ھىوا: ھەر ھەموو ئاكامەكانىش لە وەلامى ئەو پرسىارەو دىتەدى.

باوہ: ديارە وەرەم لە پرسىارەوھە، مەنتىقىش وا ئەلئى.

ھىوا: پرسىارى: بۆ ئەحمەد بەگ كۆزرا؟ كى ئەحمەد بەگى كوشت بۆ لەو رۆژەدا؟

ھەمووان: بۆ ئەحمەد بەگ كۆزرا؟ كى ئەحمەد بەگى كوشت؟ بۆ لەو رۆژەدا كۆزرا؟

ئەحمەد بەگ:

«جاھىلان بۆ ئىستىفادەى زاتى خۆيان رۆژ و شەو

لەم موھىتە مەنعى عىلم و سەنعەت و عىرفان ئەكەن

روورەشى دونيا و قىامەت، ئەو نەفامانەن كەوا

ھەجوى قەوم و مىللەتى خۆيان بەپارە و نان ئەكەن(۴).

مام ئەورەحمان: سەرم لەم كارە دەرناچى، ھەرچى ئەكەم، سەرئەھىتىم و سەر ئەبەم، بى
سوودە و ھىچى لىن حالى نابم، باشە مىرزا فەرەج، تۆ بۆ ئەمەيان ئەلئى چى و
چۆنى لىن ئەگەى؟

مىرزا فەرەج: ئەوانە سەركىزى دل و رىبان، لەوانە بترسە كە مەنگن، ئەوانەى ئەلئى ناۋلاى
داون، ئا ئەوانەى ھەر ئەلئى ئاگرى بن كان... ئەوانەى سەرىك و ھەزاروبەك
سەوايان ھەيە... ئەوانە... ئىتر.

مام ئەورەحمان: ئەم ئاشووب و ئاشووب نانەوھە شىتىكى تازە نىبە، ھەرنەبى، سالانە
وادەى خەلەو خەرمان ھەلگرتن، كارەسات و گۆبەند و گۆلمەزىكى ئەوتۆيان لەناو
ئەو فەقىر و ھەزارە قورپەسەرەندا ئەنايەو، بەرى رەنجى سەدان جووتىارى
رەشپووت ئەبوو خۆراكى ئەتك و پەنگى خەرمان سووتانى، ئەوھى بەرەنج و
ماندووېونى سال ئەھاتە بەر بەئانى دائەمركايەو.

ھىوا: ھەر سەرچاۋەيە بەجۆرئ لە كوشتنەكە ئەدو، بەلام ھىچىيان نكولى، نە لە
حەقىقەتى كوشتنەكە و، نە لە رادەى زىنگى و ھۆشبارى كۆزراۋەكە دەكەن.

باوہ: گرنگ ئەوھە شىتى بىكەين بەشتى و، ھەولەكەمان بەفېرۆ نەچى و، بەدەستى بەتال
نەگەرىيەو.

ھىوا: پەلەت نەبى، جارئ لە كويمانە، بۆ كوئى ئەچى، ھەر ئەبى دەستگىرى كەين، ئىمە
ئەبى ئىتر خەمى پەيداكردى شايەتە زىندووھەكان بەدەين، زىندوو بەسەر
سەردەمەكەو.

باوہ: كاكە ھىوا گيان، بۆ شايەتى مردووش ھەيە؟!

ھىوا: ھەندى رووداۋ بەبەردەوامى ئەزىن و، رۆژ لەدواى رۆژ زىندووتر دەين و دەژىنەو،
ئەوانە نەك ھەر شايەتى زىندووى رۆژگارەكەيانن، بەلكو بەردەوام، پاش خامۆشى
رووداۋەكانىش، بەشەنەبايەكى ياد دەبووژىنەو و دەبىنە گەواھى بەئاگاھىنەرەو و،
سەلمىنەرى ھەرمانى راستىيەكان، بۆ نمونە... ئەمرو، ئا ئەمرو سالى چەندە؟ چەنى
مانگە؟ چەند شەمووھە؟ ھەيىيە؟

(تارىكى)

(خونچە گۆل بەچرايەكەو پەيدا ئەبى)

خونچە گۆل: دەرەكەوت، ديارنەبوو، شەوگار دەرەنگى كرد، ئىدى چار نىبە، بى ھوودەيە،
كات بەبەرىيەو نەماو، گەر لە ھاتن بوايە، ئەو ھەر سەرلەئىوارە دەرئەكەوت،
ئىرە شۆپىن نزرگەكەى جارانىيەتى، دەبى ئەمشەو بەختم يارنەبى،... مۆردانە و

باخی میر و گولان خاموشن، نەسرەو، نەشنە، نەبۆنوبەرامەکەى جارى جارن، (سەرنج ئەدا و چراکە بەرز ئەکاتەو) ئەوێ بەرەو رووم دى، ئەحمەد بەگ نىيە؟ بۆ؟ بۆ ئەو نىيە... ئەحمەد بەگ، منم، گولخونچەم، کورەخاسەکە، ئەوا من لەواى بەيانەو، هەر چاوەچاومە، لابه و وچانتيكى بۆ بەدە... سەيرم ئەکا و، قسە ناکا، خۆتى، يان تارماييەكەتە؟! تۆ ئەويت... چى لى هات؟ لە چا و ن بوو! ئەرۆمەو... ئەلیم ئەحمەد بەگم بينى، خۆى بوو... کوتومت، بەلام بۆ نەيدواندم؟ نەينا سيمەو! ئەويك بۆ عەشقى من ئەژيا... ئەويك لە برژانتيكى چاوەكامەو خۆر و مانگ و ئەستيره و ئاسمانى ئەناسى، جارتيكىان لە ريگاي كاني ئاشقان تووشى بووم و ئاوا هاتە بەردەم، وتى:

ئەحمەد بەگ: گولخونچە ئارامت بى، ئەمە ساتەكاني ژوانى شەوى قەدرە، نزاى دل و خەلكيم هەيه مەرۆ و با لە چاوتنا نزاكەم گيرابى و بەلكە ئەم سالا بەشەستە باران دلنەوايى خاكي شارەزور بەداتەو.

گولخونچە: ئەحمەد بەگ رازى دلى من و خەلكەكەى خويندەو بارانى پەلە بەدەنگيەو هەت، باران بارى... سامال بوو... دەشتى شارەزور پرچى بەدەم شەباو سەماى ئەکرد...

هەمووان: هۆ خەلكى شار، كۆتەل سازكەن، كۆتەلى شاعيره جوانەمەرگەكەى شارە، كۆتەلى كۆترە بارىكەكەى چالاوچلى باخچەى شارە.

(كۆتەل ساز ئەكرى)

هەمووان: (بەدەستوورى كۆتەل سازى دینه سەر شانۆ)

هەى رۆ... هەى رۆ... هەى رۆ، رۆ رۆمە

ميرزا فەرەج: هەر فيتى ئەوانە بوو باعسى سەرى ئەو جوانەمەرگە

مام ئەورەحمان: ئا ئەوانەش كە پيەكيان لەمبەرە و ئەويتريان لەوبەر، ئەوانەى بوونەتە كەرى ناوچۆگە. هەر ئەوانەش لەلای راستى كۆست كەوتوانە و دەواى رەش و قوربان لە شان و بەرۆك ئەدەن.

ميرزا فەرەج: جارانيش كەسانتيك هەبوون، هەر لە دەمەوئيوارەو ديوەخانيان بەچەقەبازى گەرم ئەکرد، لە ئانتيكا لە سەد باسيان ئەدا و، هەر هەموو باسەكانيشيان بۆ سەر

بەك شت ئەبردەو، تەنھا مەبەستييان ئەو گەرانەو، هەمەچيزە... هەرکە باسى ئەم ولاتەش بەهاتايەتە ناو باسانەو ئەو دەميان ئەبوو بەتەلەى تەقيو.

مام ئەورەحمان: بەسەرى تۆ، بەگياني ئەو جوانەمەرگە، پيويست بەماندوو بوون و سەريشه ناکات، پيشينان وتويانە، دار هەلپە سەگى دز ديارە.

ميرزا فەرەج: دەك رەحمەت لە بابت، ئاگات لى بوو، هەرکە هەوالى كوشتنەكە گەشت، ئيتر كيچ كەوتە كەوليان و مارخولانيان پيگەبشت و هەر خەريكى شوينە گۆركى بوون، ئەهاتن و ئەچوون، هەر ئەتگوت رەقاسى سەعاتى چالمەن... هەزاروبەك رەنگيان ئەهينا و ئەبرد، هەر ئەوانيش بوويونە چاوساغى ئەوانى تر، كاتى خۆ هەلى چاكيان بينيەو، لە دلى خۆيانا ئەيان وت، هەلە و خوا يايووتى.

مام ئەورەحمان: هەميشە پياوى سەر راست نيچيرى ئەو چاوپنۆكانە بوو، ئا ئەمە كورت و موختەسەرەكەيتى.

(دەنگى شين و هەراى كۆتەل ديتەو)

هيو: ئاها... ئا ئەمە خۆيتى، سالى (١٩٣٥) ه و دۆسيەى كوشتنەكەيتى.

باوەر: ئى، چى تر؟

هيو: ئەو تاش، بەفەرمانتيكى هەرە هەرە بەرز لۆك كراو.

باوەر: ئاى لەو خاوەن بەرزە فەرمانامە، ئەو بەرازانە، هەرکە ئەو كيشە يەيان چۆتەبەر دەست، دەسبەجى لۆكيان کردوو... ئەزانن بۆ؟

هيو: بەلام هەر دەبى بكرينهو... ئەزانى بۆ؟

(تاريكى)

بانگەر: دادگا... دادگا

دادوەر: با پارتيزەرى كۆزراو كە بفەرمووى.

پارتيزەر: بەرپز سەرۆكى دادگا، بەرپزينە، ئەمە رووداويكى گەليك روون و ئاشكرايە، ئەتوانم بلیم، بەلگە نەويستە، وابزانم زۆرى خاياند و بەلام هيچ بايەخ و حەقيتىكى پى نەدرا ريگا بفەرموون، بلیم، جۆرە ليل كردن و ويل كردنيكى تيا دەبينم، ديارە هەر ئەو هەشە كە لەلای خەلكى باسى ئەكرى و بۆتە مايەى وەت و دەتە.

دادوهر: تکایه، له چوارچېوهی ئه رکه پې سپېردراوه کهت دهرمه چو، تو ته وئ چی بلتی؟
پارټیزه: ئه مه وئ بلتیم، ههست به دهست تیوهردان ته کهم، دهست تیوهردانیتکی له و دهسته
دریژانه وهی که ئه مدیو و ئه و دیو ته کهن، له وانیه...

دادوهر: ئاگات له ده می خوت بچ، بزانه چوون چوونی داکوکی ته کهی، بوت نییه،
تانه و ته شه ره و تانوت له دادگا بدهی، یان خوانه خواسته، گومان له پاکیتی دادگا
بکهی، باشه جه نابستان به بی هیچ به لگه یه کی زیندوو، چوون، ئه م جوړه راپانه
دهرته بری؟

پارټیزه: گه وره م، سه روکی دادگا، به ئاشکرا ههست به کومه له ته گهره و کو سپی دروستکراو
ئه کری، یه ک له دوا یه ک، پنگا له رایې بوون، ئه م کیشه یه ته گری.

دادوهر: کو سپ و ته گهره!

پارټیزه: به لئ گه وره م سه روکی دادگا، کو سپ و ته گهره، ته گهره ی به زور دروستکراو.

دادوهر: کامانه؟ ئه مه کیشه یه کی، گه لیک ئاساییه، کیشه ی کارایه که، رهنه گه لیک
گیروگرفتی، له گه لئ ئه م و ئه و بووی، هه رچوون ناوچه که، ناوچه یه کی عه شایریه و،
روژانه ش که سانیک له سه ر کیشه ی ئه رز و ئاو ته کوژرین. ئیتر له خو ته وه رمل
ئه هاوی و بیتر به لای خه یالی ئالوز و ته ماویا ته چی، سه یره زور دوور ئه رویت.

پارټیزه: به ریز سه روکی دادگا، هیچ شتیکم له سه ر خه ون و خه یال بونیاد نه ناوه، ئه و
کیشه ی کوژراوه ی من داکوکی لئ ته کهم، هیچ په یوه ندی به کیشه ی عه شایری و
نیزاعی ئه رز و ئاوه وه نییه، ئه و مروقه زور له و مه سه لانه گه وره تر بووه، ئه و مروقه
خاوه ن کیشه یه کی گه لیک گه وره بوو، که زوری له خو گرتبوو...

دادوهر: ئی، ئی... کیشه ی گه وره... ئاستی به رز و دیار...

پارټیزه: به لئ کیشه ی گه وره و ئاستی به رز و دیار.

دادوهر: به لگه ت؟

پارټیزه: دیوانه کهی، شیعره کانی.

ئه حمه د به گ:

«به سه ر خا کا، ئه گه ر نازیش بکه ن، حه قتانه کوردینه

ته ماشای سیبه ری ئه م شاخ و کیتوانه ی له سه رتانه
به بی قه دری به سه ریا رامه بوورن حورمه تی بگرن
گولاله سووره ی ئه م سارایه خویناوی جگه رتانه» (۵)
پووره ره عنا: ئا، ئا، ئه و روژه بوو.

خونچه گول: ناپووری، به ری دوو روژ بوو.

پووره ره عنا: باشه نه ئه بوو بزانه چییه؟

(تاریکی)

ئه حمه د به گ: ئه م نامه یه م لئ بگره.

خونچه گول: ئه حمه د به گ، ئه مه بو منه؟ یان...

ئه حمه د به گ: بیخه ره باخه لته وه، چاک هه لیکه ره، خانمه که م بو تو به.

خونچه گول: چی تیا یه؟ باشه بو به ده م پیم نالئی؟

ئه حمه د به گ: به ده م؟ نا، پاشان ئه زانیت.

خونچه گول: تینا گه م! نازانم مه به ستت چییه؟

ئه حمه د به گ: خانمه خاسه که، ئه و نامه یه په یوه ندی به سه فه ره که مه وه یه، په یوه ندی
به وانه شه وه یه که بانگیان کردووم.

(تاریکی)

دهمامک پویشی (۱): ئه و نامه یه! ئای له و نامه یه!... وای له و نامه یه!

دهمامک پویشی (۲): دژواره، دژواره، گه لیک، گه لیک دژواره

دهمامک پویشی (۱): نابج بزانتیت، نابج بخوینریتته وه، نا نا... نابج.

دهمامک پویشی (۲): دهسته کان ئاشکرا ئه بن و ئه که ونه روو، ئه لیم قیروسیا له
ئیس تاکه، ئه ی...

(تاریکی)

هیوا: ئه و نامه یه ی که خونچه گول له باخه لی نا، ئه وه کللی کردنه وه ی ته لیس مه کانه و،
سه ری گلۆله ئالوزه که یه، ئه وه ئاشکرا که ری ئه وانه شه که له پشت کیشه وه ن.

باوهر: باشه ئه وه چۆن چنگ ئه كهوى؟ چۆن ههولئى بۆ بهين؟

هيووا: ئه گهر چنگ كهوت، ئه و كاته ده مامكه كان دائه مالى و رووه كان ئه كهونه روو، ناو ئه زرى و ئه وكاته خوى هاوار ئه كا.

باوهر: ئه وهش بزانه، له خوتندنه وه و نه خوتندنه وه شيا، ئه گهرى سيبه م راست ئه بيته وه.

هيووا: كهواته بابچين بيريكي لئى بكهينه وه، بزاني چۆن چۆنى ئه توانين ئه و نامه يه به دهست بيتين.

(تاريكى)

بانگكه ر: دادگا، دادگا...

دادوهر: ئاده ي بابزاني، شا يه ته كان.

هه مووان: ئه وهره حمان موراد بازه گيرى.

دادوهر: سوئند بخۆ كه راست ئه لئى و جگه له راستى نه بئى نايئى.

ئه وهره حمان: سوئند ئه خۆم كه راست ئه لئىم و جگه له راستى نه بئى نه لئىم.

دادوهر: له باره ي ئه م كيشه يه وه. چيت ديوه و چى ئه زانى بيلئى.

ئه وهره حمان: روژى كو ته له كه؟

دادوهر: كو ته ل!

ئه وهره حمان: به لئى ئه و كو ته له ي به چاوى خۆمان ديمان.

هه مووان: به چاوى خۆمان ديمان، به گوئى خۆمان بيستمان خۆمان ئاماده يى بووين،

هه مووان، هه ر هه موومان ئاماده بووين، جارن، جارن، ئيستا و ئاينده ش هه ر

ئه حمه د موختار جاف بوو.

ئه حمه د به گ:

«نه و جه وانانى وه تن ته و حيد ئه كه ن ئه م ميلله ته

هه ر له كر ماشان هه تا ورمى و سنه و بو تانه وه

رئىك ئه خه ن وه ضعيه تى وان و جزيره سه ريه سه ر

عه قره و زاخو رئىك ئه به ستن به قه د بو كانه وه

خانه قين و مه نده لى و خاكى كوردستان يه ك به يه ك

وه ك وه ستا ئه دروون به بالائى مه نتيقه ي بابانه وه

ئه مرۆ باوا بئى به لام، روژى ئه بئى» (٦)

هه مووان: روژى ئه بئى، روژى ئه بئى...

(كو تايى)

ئه و شيعرانه ي خوازاوون:

- ١- كه مالى
- ٢- ئه حمه د موختار جاف
- ٣- پيره ميترد
- ٤- ئه حمه د موختار جاف
- ٥- ئه حمه د موختار جاف
- ٦- ئه حمه د موختار جاف

كەسەكان:

- كامەرانی راوچی
- پرووبار
- كۆچەر
- نیاز
- ھاویرئ
- خالە ھەمە
- داپیرە خونچە
- پاشا
- وەزیر
- ھەقايەتخووان
- دادوەر
- مامۆستا
- بانگكەری دادگا
- مینا
- شەنگە
- قوتابیان، گۆرانیبیژ، موسیقازەنان، میوانانی دیوہخان.

دیوہخانە شانۆیی

ئەو رۆژەى ماسى بوو بەگورگ

نووسینی

ئەحمەد سالار

(ھاوینی ۲۰۰۱ دەۆك و ھەولیتیر)

- لە گۆڤاری (شاكار)ی ژمارە (۱۵)ی تشرینی دووھمی (۲۰۰۱)
بلاوكراوہتەوہ.

- لە رۆژانی ۱۵-۱۶-۱۷-۱۸/۲/۲۰۰۲ لە ھۆلى دەزگای شەھید
نمایش كراوہ.

لە لاى ۱ ە ن K. TV ئاسمانیبیہوہ بۆ تەلەفزیۆن تۆماركراوہ.

(هۆل، دیوه خانیتی کورده واریبانه ی رازاوه یه به که لویه لی فۆلکلۆری و، به زموره زم و شایی و لوغانه، جمه ی دئی و کۆر گهرمه و، گۆتیه بانه و خوڤشاو ئه به شریته وه، پاشان ئه بی به یاری شیعر به شیعر)

یه کیتک ئه لئی:

«هه تا حهق ناسره، هه حه قمه مه نزوور

وه کو مه نسوور ئه گه بمکه ن به دارا»

دهنگه کان: ئه لالا، ئه لالا، حه زه ته مه حویبه

یه کیتک: که واته مسته عینم به ئه لف... ئا

هه ردی ئه لئی:

«ئه زانم دل هه یه وه ک مس که ژهنگ دینن به ئاسانی

دلی تو زیری تیزابه و له کویوه ژهنگی هه لهانی»

دهنگه کان: بی... بی... بی...

یه کیتک: ئه وه تا تایه به گی جاف و توویه تی:

«یه ک نه فهس چاکی نه هینا که عبه تینی به خته کم

شهش دهرم گیراوه، دامووم به دهستی نه رده وه»

هه مووان: هه... هه... هه... هه... هه... هه...

یه کیتک:

«هه موو شهو چاوه ریم به لکو به مه خفی یاری جانی بی

له تاریکی شهوا شوعله ی چرا موشکیل نهانی بی»

هه مووان: بووه وه به بی... بی... بی...

یه کیتک:

«یار دلی خوینین و چاوی پر له گریانی دهوی

ئاری ئاری گول له باغان ئاوی بارانی دهوی»

هه مووان: ئه مجارهش به بی هاته وه

یه کیتک: ئه مجارهش هه حه زه ته تی نالی:

«یادی (کانی دمدم) و سه رچاوه که ی (میگور) دهکا

(به کره جو) ی چاوم که شیوه ی (سه رچناری) گرتوه»

هه مووان: هه... هه... هه... حه ریق

یه کیتک:

«هه رکه سی مایل به پیریکه و ته ریقیکی هه یه

تو به شوعله ی غه م (حه ریق) ی، وا وه جاخت هه لگراند»

هه مووان: (به گۆرانیه وه ئه م دیره شیعه ئه لینه وه)

«دلی بردم به ناز ئه و شوخه شیواندمی غه مزه ی

وه ره چاوت له به زمی دزا و دزی»

سروودی سه ره تا:

هه بوو. نه بوو...

شاری، شاری

شاری هه بوو

له کلۆلی و به ده ختیبا

به ناخی زهویا رۆچوو

گرفتار و کۆله وار بوو

شاری، شاری

شاری هه بوو

به لا به بالای برابوو

خه وه له دیده ی خه لکی شارا

ته ره و، تو رینراو بوو

زه و تکر او، زپینراوو

شاری، شاری

شاری هه بوو...

تەلېسمىتىكى ئەفسووناوى
 بالى بەسەريا كېشاپو
 نەخەو مابوو، نەخەون مابوو
 خەو و خەون خەيالى بوو
 چاۋ گلبە ئەكرد
 دەرزى تاژن
 وشك و قەتېس
 مەيلى تەماشاي نەمابوو
 شارى، شارى
 گلۆلەي جادوويەكى دېز
 گېنگلى بەھەمووان ئەدا
 ئامان، ئامان، دەست بەدامان
 كورې ئەويى بېكەتەو
 گرەوى بەختى شارەكەي بباتەو
 شارى، شارى، شارى
 هاوار، هاوار، هاوار

هاورې: ئەوە وقمان شارىك ھەيە، ئەو شارە بەدەست دەردوپەتاي خەو زرانەو ئەنالېنى،
 خەو لە چاۋى ھەمووان تۇراو، تەربىيە، خەو، خەوتنى ئاسايى نەماو، پەنابەخوا.
 كامەران: باشە كاكە هاورې، كە خەو نەما ئىترچ جىاوازيبەك لەنيوانى شەو و رۆژا
 ئەمىنى؟ باشە ئەو خەلگە قورپەسەرە تا رۆژ ئەبىتتەو زىتەي چاويان بى، ئا ئەمە
 چى پى ئەلېن و ناۋى ئەنېن چى؟ ئەزانى شىتىكى تىرش ھەيە، ئەوېش ئەوېە، كە
 خەو نەما، خەون بېنېن چى لى دى؟ ئاي لە كلۆل و كەسانەي كە ئەگەر تەنھا
 جاروبارى بەخەونى دلېان ئاۋى ئەخواردەو، ئەو ئەو شىيان نەما. ئەو بەھەرچال،
 باشە پرسىيارىكەم ھەيە، ئەلېم ئەو درم و پەتايە پاشا و دەستودايەرشى گرتۆتەو؟
 نا، نا، ھەرگىر پرواناكەم ھەزار دەردى وا غىرەتى خۆ لە قەرەدانى دىۋارى زەبەلاح
 و شوورەي بالا و قوللە و كۆشك و سەراي ئەوانەي ھەبى، ئەرى كورپەنە، من
 ئەلېم، بەخوا پاشا و...

خالە ھەمە: كورە خاسەكەم، ئاگات لە دەمت بى، دارودىوار گوتى ھەيە، خەلكانىك ھەر
 فى سەبىل ئەللا، گوتى قولاغى ئەوجۆرە قسەوباسانەن، ئەو بەرادەرەكەت قسەيەكى
 كرد، تۆش وەك نوشتەي قىلىچ قەيتان قۆزتەو و دە ئەوئەندەت نايە سەرى.

كامەران: خالە ھەمە گىيان، بەقوربانى ئەو رېشە چەرموۋەت بىم گوتى لەم برا بچوۋكەت
 بگرە. ئەو باسى خەو ئەكا و منىش ھاتم خەو و خەون بېنېنم، لە شەو لا برد، ھىچم
 بۆ نەمايەو و، پاشان وتىشم پاشا و...

خالە ھەمە: كاكى خۆم چىم وت، مەيلتېرەو، قوروقەپ، قەپاتى كە، خەفەيە ھىندەي
 گەلای دارە...

هاورې: كامەران، سەر مەكەرە سەرى خالە ھەمە، بەھەزارچال تا دلېان ھىتاۋەتەو جىي
 خۆي، قىر و توۋبەتى جىق.

كامەران: نا، نا لە من زىز نابى، ئەرى كورپەنە، جارىكىيان بەر لەم پەتاي خەوزرانە،
 خەونىكى يەجگار خۆشم بىنى، جاران ئەيان وت، خەونى خىر لە دلې خۆتا راگرە،
 بەلام من رۆژى سەد جارم ئەگىرايەو، لەو گىپرانەو بەدا، ھەستەم بەچىرتىكى لە
 رادەبەدەر خۆشى ئەكرد.

(تارىكى)

پاشا: وەزىر، كوا ئەو گوتى رووتى ھىچ و پوچە؟

وەزىر: قوربان، لە خزمەتام، پاشاي زەمان، شاھى شاھان، كەلكى ئەوئەي نەماو، خۆي
 بەپىتوہ بۆ ناگىرى، ئەندامىكى ساغى بەجەستەو نەماو.

پاشا: ئەي دەم و زمانى؟ زمانى؟ باشە دانى پىادانا؟

وەزىر: گەرەم، لەپىشا گەرەكى شاھەتى ھىتابوو و، سوتىندىشى خوارد، كە نەك خۆي ھەر
 بەتايەفە خەون كوتىر و زىن، باو و باپىر و ئاژدادى خەونىيان نەدپوہ.

پاشا: ئەي پاشان، خۆي و گەرەكە شاھەتەكى؟

وەزىر: ھەر ھەموويان پاكانەيان كرد و بەلېنېيان مۆركرد، كە ھەتا ھەتايە...

پاشا: خەون نەبىن.

وەزىر: ھەتا ھەتايە.

پاشا: وهچه و وهچه زاشيان.

وهزير: گه وهره، و ايزانم زورچاك چاو ترستين كران، ماران گازيون، به سهرى تو له مه و دوا كهس ناوئيرى باسى خهون و خهون ليكدانه وهش بكات.

پاشا: نه وهى خه و نامهى له مالا بگيرى، چى خهونه خراپه كان هه يه پيى بنوئيرى، مه سه لا...

وهزير: بووبو به گا...

پاشا: بخريته ژير جه نجه ره وه و شه و روژ گيره ي پي بگرى. نه گهر بووبو به حوشتر، نه وا باره خويى لي باربكرى و گهرميان و كوستانى پي ته ي بگرى.

وهزير: نه گهر قازبوو...

پاشا: نه يه لن بقيرينى و نه يه لن له سهر تاكه قاچى توقره بگرى، نه گهر نيره كهرش بوو، نه يه لن هه تا له به هارانشا بزه رى و بيه...

(دهنگه دهنگه و ههرايه و خه لكه كه به يه كدا دين و دهچن)

چارچى: فه رمان، فه رمان، فه رمانى شاهانه

(دهنگى دههول زورنا)

هه مووان: هيبى، هيبى، هيبى

(تهرمى به رى نه خه، هه مووان به كزييه وه له سهر شيوه ي شيوه و واوه يلا نه لينه وه).

فه رمانه، فه رمانه... فا، هه، رى، ميم، نه لف نوون، نوون... وون...

(خاموشى و سرهوتن)

كامهران: نه وه شه وه، واى له وه شه وه، ناي له وه شه وه، نه وه شه وه خه ونم به گوله كيويله يه كى په مه يى ره نگو وه بينى، په مه ييبه كى شه فه قيبه وه، حه يرانى بووم، دلتم كه وه ته په له پهل و ناوا دهستم بو برد، ده سه جى بوو به كيژه ناوه نجيبه، هه ره ژيكه له كه ي پاشا و، نه مكرده نامردى و دهسته ملانى بووم، روومه تم نا به روومه تيبه وه، ئيتر جه رگى خوتم دا به ته نوورا و، ناگرم تيبه ريوو، بوومه كلويه ك له حه ز و ناره زوى ليو اوليوى په روشى و به قوربانى بوون، به بى نه وه ي به خوتم بزانه كه وه توومه ته به زمى ماچومو و چي كه وه، هه ره مه پرسه، له و دونياش چيژى نه وه هه نگوينه شيله يه له ليتوانم

نابيتته وه، پاشان شل و سرپووم و ناوا له به رده ميا به چوكا هاتم و، داوئينگيرى بووم، نه ويش به چ نازي كه وه ده ستى كى گه يانده گه ردنم، هه ليساندمه وه، به جو ره ميه ر و نه وا يه كه وه له چاوه كانى روانيم، چ سه ير و چ ميه ر و چ نه وا يه، له كوئيم هه لته گرى و له كوئيم دائه نى، جه سته له كوئى و گيان و ناره زوو كوئيه فرين، له تا قه پرشنگي كى چاوه كانيبه وه، له نانيكا هه زار سال به هه زاران پادشا و ده ورانه وه، گيژى نه خوارد و له چاوان ون نه بوو،... به و په رى نارامه وه سه رم به سينه و گه ردنييه وه نايه وه و، له وه دا بووم ليتوانم بو ماچي كى تر هه لينمه وه، بوو به هه را، چ هه راو هوربايه، پاشا و ده ستودا يه ره و پيا وكوژانى هاتن به سه را، پرم پيا كرد و، نامه قه لان دو شكانم و بوومه زريان و به ورى به يان و فرانم و تيم ته قان، نه وه ستام و وچانم بو نه دا، تا گه يشتمه دواتر و چي كى كيوى بالى هه لويان شكينه، پروا بكه ن ديو و نه جنه كانى نه و كيو و پشت كيوانه، بوونه ماستى مه ييوو و نقه يان ليتوه نه هات، وتم ئيتر با ئيدى وچانتي كى بو بدهم، هه ركه دهستم ليتى شل كرد، ده سه جى بووه كوئيرتي كى بال نه خشيني ئيسك سووك و له شه قه ي بالى دا و له چاو تروو كانتيكا پشت هه ور و هه لا كه وت و ون بوو... ئيتر هه ره نه وه ندهم خو ش بوو، له په نا هه ر تاوئير و گاشه به ردي كه وه سه دان ده عبا و ديو و درنج و جنو كه م لي ده رپه رى، زنده قم چوو، له ترسا به ناگا هاتم.

هه مووان: ياخوا به خي ريبيتته وه.

(دهنگى گووانى و موسيقا به رز نه بيتته وه)

خاله حه مه: كورينه ميرزا وه سمانى هه قايه تخوان. ميرزا به و گو ره ي جوانه مه رگى تى چوه، نه وه حه قايه ته ي دوئينى شه و خستبووميه غايله و مه راقتي كه وه تا خوا روژى كر دو ته وه هه ره له خه يالما بوو و، خواخوام بوو خي را روژ بيتته وه و بگه رمه سه رت و بزانه نه وه كه ساسه چى به سه ره ات و كوئيه چوو، باشه ميرزا گيان تو بلتي نه وه خه لكه له و ده ردى بى خه وييه رزگاريان بى؟

حه قايه تخوان: نا نه وه يان، نه وه خوا نه يزاني، ئى باشه خاله حه مه گيان، نه ي نه گه ره نه وه من مردم، ئيوه هه ره نه بى چاوه رى بن، ئى خو من تا روژى قالويه لا ناميتم.

هاورپى: نه گه ر وا پروا و خوا به و روژه نه كات، نه وه حه قايه ته كه هه ره له شوئينى خو با، نه چه قى و تا دونياش دونيا يه نه وه خه لكه هه ره به بى خه وى نه يبه نه سه ر.

رووبار: کلتۆلییه که ی ئیمه له وه دایه، میرزا وه سمانی حه قایه تخوانی شاریشمان گیرۆده ی زهین کویری بووه، باشه خو نه چوو بهچی، بۆ هه روا دۆش دامینین، جارێ با دهم و زمانێ تا قی بکهینه وه. مامه میرزا، له وه ئه چی پیریتی کاری خو ی کردبێ و که سیش له وه هه زارویه ک خه وشه بیهه ری نابێ، چونکه ئه و بیره تیژییه ی جارانت نه مابێ، دیاره ئه مه ش... به لام سه د ماشه لالا پیتانه وه دیار نییه و هه ر گه نجن.

حه قایه تخوان: که نیشکه خاسه که م ئه زانم چی ئه لیبی، خو شم ئه زانم، پیریتی به رۆکی گرتووم په لپ و بیانووم پێ ئه گری و تووشی گۆبه ند و گۆلمه زم ئه کا، که چه که م هه ر ئه مه وێ خو م قیتوقنج بنوینم به لام پیریتی هیج کات له زله ی گه ردن پێ که چکردنی خو ی ناکه وێ.

رووبار: (له لاهه) سه رباری ئه و حال و زهین کویرییه ی ناتوانی وازینی و ده سه به رداری حه قایه تخوان بێ. هیز نییه وازی پێ لێ بیتی.

(دهنگی ساز و سه نتوو ر)

حه قایه تخوان: جا کوپینه، له وه ده مه دا، پاشا گرژبوو، بوو به تۆیه له درکه زییه کی دهم په شه با و هاواری لێ هه ستا و نه رانی.

پاشا: وه زیر، مه زیر، گه زیر به زبیر... خاوه ن کو شک و سه را و دیوان، ئه مه نه بوون پیامو ما قوولان. هه ر ئیستا زوو، به بێ وه ستان، ئاماده بی ئه ستیره وان، با بزانی کام بورجه یه لیمان چۆته که شکه لانی فه له ک و خه ربکه که شتی به خت و شکۆداریم نوغرو ئه کات.

نیاز: (پیتی ئه پری) ئه وه چیه ئه لیبی چی؟ با به، جارێ کاتی ئه وه نه هاتوه، پاشای چی و ماشای چی، جارێ ده ورت نه هاتوه، به زاتی خوا، هه ر ئه لیبی پاشای راسته قینه ی خاوه ن ده سه لاته، شیت و هاربووه و ترس دایگرتوو و، ئه زانی ئه ستیره ی روو له لیژییه. با به ترستان نه بێ، مه ترسن، ئیه ی با دهم نه که مه وه چی له سینمه ما پهنگی خوار دۆته وه نه یکه م به... و بیده م به ناوچه وانێ... ئی کاکی خو م میرزا وه سمان، ئیمه له سه ر ئه وه مان نه کردوو، پاشا و ماشای چی! ئه و خه لکه گرفتارن، ئه و خه لکه گیرۆده بوون، ئه و خه لکه با جه که ی ئه دن، ئاده ی، ئیستا، ئاماده بن.

حه قایه تخوان: با به خه لکینه بۆ خواتان بێ، من ئه وا هه موو ته مه نم له م به زمه دا به سه ربه ر،

که چی ئیستا که ئه م هه رزانه خه ربکه سه رم لێ تیک ئه دن و کاره که م لێ ئالۆز ئه که ن، من حه قایه تخوانم یان ئیه وه؟ برا که م ناکرێ هه روا هه رکه سه ی هات و به ئاره زوو ی خو ی سه رمه قولان به حه قایه ته که لێ بدات... با به ئه وا من بیده نگ ئه بم، وه لالا، چیم له م شه ره شه قه دا وه! کوره خو نانم به ساجه وه نه سووتا وه، خه و له چاویان زراوه نه زراوه به جه هه نه م، خو من بیست و چوار سه عاته خه و ئه مباته وه، ئاده ی مه جۆله گیان دیژله مه یه ک بۆ مامه ت، تخوا با که می روون بێ.

(تاریکی)

نیاز: ئاده ی وه رن، ئا لیره کوینه وه،

(له شیه ی راوته گبیر کردنان، پاشان ئه چنه وه شوپنی خو بان)

(مۆسیقایه کی هه ژینده ر)

رووبار: خه لکینه ئیمه وای دانه نین، خه لکی ئه و شاره لیتقه و ماوه یین و، هه ر خو شمان ده بینه وه خه مخۆری، واز له حه قایه تخوان ئه هیتین، ئیمه خو مان حه قایه ته که ته وا و ئه که یین، که واته تا که گرفت و کویره وه ربیه ک هه موومانێ گرتۆته وه، ته نه ا چاره ش کوئنه دانه و پتر هه ستکردنه به و تا که به لایه ی که هه موومانێ یه ک خستوو ه. باشه، به دلئانه، ته وا وه ته وا و؟

هه مووان: زۆر ته وا وه، زۆر ته وا وه...

(هه مووان له ته ک ئه م گۆرائیه دا سه مه یه کی تایبه تی ئه که ن، که را ده ی

کلتۆلییه که ی لیه ئه نوینری)

که شه و دادی...

له گشت مائی، له گشت لایه

له گشت شوینی...

له نا و لانکی کویره شدا

مۆته که یه، سه رسنگ ئه گری

خه نه چه ریکی بێ ئامانه

شیت و هاری ئه به او یژی

شه ل و کویره و نا پار یزی

که شهو دادی...

ئاگر تکی گورگ که لپه

چاو زهقی هار

به شالای، شار نه پیتکی

بزه و وزه نه نگوئی

بی سلکردن دیت و دهچن

هیچ په نایه نابوتی

خهرمانی تازی تاره قه

گول سه سورکه ی نازه نینان

به شرای داخ نه سو تینتی

که شهو دادی...

که شهو دادی...

حه قایه تخوان: قوو قوو... ئەو دەمه که له بابی به یان بالی به یهک دادا و خویندی ئەو هی خه یالی ته لیسم شکاندنی له که له نابوو، ئەو هی نیازی سه رکیوانی بالی هه لویان شکینه له دل نابوو، ئەو هی...

نیاز: قوو قه که له باب بوچی؟ خه لکه که خویان هه به ناگان نه خه وتوون، ئاده ی رووبار خان نۆره ی تۆبه، فریا که وه و ته و او که.

رووبار: لهو ده مه دا، که نه ستیره ی کاروان کوژه و کاکیشان له ئاستی تاکه مه داریکا یه کانگیر نه بن، له یهک ساتدا رووه و روژه لات هه لئه کشین، ته نها و ته نها ئەو تاکه ده رفه ته بواره بو فرینی هه لویان به سه ر ئاسمانی کیوانی بالی هه لویان شکینه دا، ئا لهو کاته شدا ده توانی پی به باری شای دیوانی خودا وهندی ته لیسم و جادوو بیری و به تال بکریتته وه. ئیستاش ده سته ی ئاشقانی گیان له سه ر ده ستان رووبار لهو هه واره پر هه وروه لایه کردوو.

(گۆرانی، گول وه نه وشه ی باخانی...)

وه زیر: شاه ی شاهان، پاشای به شان و شه و که تمان.

پاشا: نا، نا، وانیه، پاشای چی و پانی به رزی چی، نه، نه، ئەوانه به پاشای شه ترین جیشم نازان، ئەوه هه ر چوئی بی به لام ئەم به زمه یان خو شه و شایسته ی تیا

رامان و ته وسبردنه وه یه، نه وه لالا هه ر ئەمه مان که م بوو، ده ی وه زیری وه زیران ته و او یکه.

وه زیر: به زمی ته لیسم ته لیسم شکینان هینا وه ته پیشه وه.

پاشا: (لا سایی وه زیر نه کاته وه) به زمی ته لیسم شکینان هینا وه ته پیشه وه، سه یر چه ند به ده می خو شه، نه وه لالا به زموره زم و شایی و لوغان، نیازبانه، ترخینه و داندوک و ته ره ماش... باشه ئەمه چیه و چی پی نه لین، قه له مردار تیه که و گوته که ی مناله ورتکه ی پی نه لین...

(هه ردو وکیان به گۆرانی وه نه یلینه وه)

پاشا و وه زیر: ئەمه چیه و چی پی نه لین، په پکه به کونجی پی نه لین، عه بای نارنجی پی نه لین، قازانکی شیلینانه، ترخینه و دۆینه لی نه نین، ئەمه چیه و چی پی نه لین؟

ئاشه به ته نووره ی پی نه لین...

پاشا: (خوی مرچ و مۆن نه کات) باشه، باشه پیم نالی، چ زه بروه ننگ و هه یه تیکمان بو ته خت و تاجی پر شکزی پاشایه تیمان هیشته و ته وه، نه وه لالا، ته ختی چی! تاجی چی! نه خیر به قسه ی زله وه زیرمان بی، به بی ئەو هی به خو مان بزانی، کراوینه ته که ره سه ی یا پراخ و ئەوا خه ریکن جوان جوان نه مان پی چنه وه، چینی خۆم و ته ختوبه ختم، چینی...

وه زیر: دووگ و په راسووی به رخ...

پاشا: چینی چالی چاوت، چینی قوزه لقورت و ژقنه بووت و ژه هری هه لاهیل و، دیاره ئەو خه لکه نیازی...

وه زیر: سه یرانی کانی با و قه شقۆلی و پیری شه و کیلیانه... هه موو...

پاشا: هه ی له م حال و هه ی له م ماله و وه...! به که له ی ئەم که له یه و انابی و ناروا، نه خیر خۆم ئەچم و با به چاوی خۆم بینم و بزانه ئەوزاع چلۆنه.

وه زیر: (له که سایه تیه شانۆیه که ی دپته ده ری) وه ره کابرا، هپی، له گه ل تۆمه بو کوی ئەچی؟ جار ی ئارامت بی با بزانی حه قایه ته که چۆن چۆنی لی دی و چی روو ئەدا و، نابی بزانی به ره و کوی ئەچی؟

نیاز: نا کاکای خۆم، هه‌له‌یه‌کی گه‌وره‌تان کرد، ده‌وربین و اناب، یه‌کسه‌ر بێ چاوه‌سته‌یی و پێچه‌به‌ده‌وره، یه‌کسه‌ر ده‌سته‌که‌تان خسته‌روو، جارێ، ئێوه‌ ئه‌بوو، خۆتان به‌جۆریکی تر پیشاندا، خۆتان به‌خه‌مخۆری به‌لاکه‌ پیشاندا، هه‌ر به‌درۆ و اتان بنوانا به‌کۆستی گران‌تان که‌وتوو و خه‌لکه‌ دلێ بانایه‌ته‌وه ... ئای هیمه‌تی درۆ، وای له‌ درۆ، نیوه‌ی دنیا له‌سه‌ر درۆ به‌نده و به‌درۆ به‌رێوه‌ ئه‌چێ، کاری سه‌ره‌کی ئێوه‌ومانان درۆ و ده‌له‌سه‌یه، ده‌ست و رووگۆرینه، ده‌مامک بازییه ... ئه‌وه‌ بۆ جارێکی تر‌تان.

پاشا: ئێ خۆ درۆش هێنده ئاسان نییه، درۆ تا درۆ که‌وتوو، هه‌یه‌ بالدار، شاخدار... ئه‌بێ که‌سانێکی شاره‌زا مه‌شقمان پێ بکه‌ن، قسه‌که‌م راست نییه؟

نیاز: ئه‌لێی کێ فێرم کا؟ برۆ مێژوو بخوێنه‌وه‌ سه‌ربوورده‌ی ئه‌وانه‌ی گه‌مه‌ی گۆ و گۆچانیان به‌چاره‌نووسی خه‌لکی ئه‌کرد، به‌کورتییه‌که‌ی زۆریه‌ی هه‌ره‌زۆری سه‌رۆکه‌کانی ئه‌و و لاتانه‌ی... پۆسپۆرییان له‌ چاوه‌سته‌یی و هه‌لخه‌لیسکان و هه‌لخه‌له‌تان و درۆسازیا هه‌یه.

پاشا: ئه‌ی لای خۆمان که‌س دانه‌نیین؟

وه‌زیر: بیانکه‌ین به‌چی؟

پاشا: چۆن بیانکه‌ین به‌چی! دیاره‌ ئه‌و پله‌یه‌ش هه‌ر بۆ خۆته. مه‌ترسه، که‌س شوینی تو ناگرێ. کورسی، کورسی خۆته، له‌ تو ئاقلتر و شه‌یتانترم ده‌ست ناکه‌وی.

نیاز: باشترین په‌رژینییش و، به‌هێزترین شووره‌ش، ئه‌و چوارده‌وره‌یه‌ که‌ به‌گه‌جه‌روگۆچه‌ر و هه‌یج و پووچ و پاشه‌ل گه‌نده‌لان دروست ئه‌کری.

پاشا: وه‌زیره‌ فه‌نی، هه‌ر زوو نهم و ت؟

(ده‌نگی ساز و سه‌نتور، ده‌مامکی دیوودرنج)

حه‌ق‌ایه‌ت‌خو‌ان: کێوانی بالی هه‌لۆیان شکینه، کێویکی به‌سامی سه‌ر به‌هه‌رووه‌لا، ئه‌وه‌ سال و دوانزه‌ مانگه، له‌ناو قه‌دیوه‌ له‌ باوه‌شی به‌فر و ته‌مومژ دابه، هه‌ر په‌وه‌زه و دیویکی زل و زه‌به‌لاح ئانیشکی له‌سه‌ر داناوه، ئه‌وه‌ دیوه‌ دیزه‌ی چا و ناگره‌اوێژ، له‌ چه‌قی رێگای هه‌ورازه‌ کورده‌دا، رێگره و غه‌زه‌بی لێ ئه‌باری و، خوانه‌کا هه‌ست به‌بوونی گیانله‌به‌ریک بکات، ئیتر ئه‌و، له‌ چاوه‌سووره‌ زه‌قه‌که‌ی نێوان جووته

قۆچه‌که‌ی ته‌پلی سه‌ریه‌وه، گرکان به‌ریا ئه‌بێ و تا چا و برکا به‌قه‌ره‌برووتی ئه‌کات، هه‌رکه‌ نه‌رانی، خوا هاوار، هه‌ر تاوێره و گاشه‌به‌رده‌ گل ئه‌بێته‌وه و دونیا رانه‌مالی و خاپووری ئه‌کات، ئه‌وه‌ له‌به‌رده‌می ئه‌شکه‌وته‌ ره‌شه‌ی، باره‌گای ته‌ختی شاهانه‌ی شای دێو و درنجان، حه‌وت جووت دیوی تۆقینه‌ر که‌ هه‌ر تاله‌موویه‌کی مه‌چه‌ک و ناوچه‌وانیان هێنده‌ی حه‌قده‌ گوریسی ماریپێچ ئه‌بێ و، نینۆکی هه‌ر په‌نجه‌به‌کی چوار ئه‌وه‌نده‌ی گه‌وره‌ترین گاسن ئه‌بێ و هه‌زار هه‌ژدیه‌های حه‌وت سه‌ر ده‌م ئه‌کاته‌وه و له‌ زبانیانه‌وه‌ شالای ناگره و فیچقه‌ی ژه‌هراوی، له‌ چاوترووکانیکا مه‌مله‌که‌تی به‌دار و به‌رد و گیانله‌به‌رانییه‌وه‌ هه‌له‌لووشی و، له‌ته‌ک هه‌ر هه‌ناسه‌دانه‌وه‌یه‌کیانا به‌لێشا و جنۆکه‌ی کورته‌بالای ناوشان پانی به‌ردینی، قاچ مراوی گۆی پان و درێژ و، په‌نجه‌ مقاشی هه‌یرش ئه‌هه‌ینێ و جووکه‌ جووکیکی ئه‌وتۆیان لێوه‌دی. مرۆف که‌رولال و شیت و شبر ئه‌کا. ئه‌وه‌ خۆ پادشای دێوان، ئه‌وه‌ی سه‌رجه‌م شه‌وه ته‌لیسمه‌کانی دونیای له‌بن هه‌نگلایه، بۆ هه‌یز هه‌یه‌ موویه‌ک له‌ جه‌سته‌ی بکاته‌وه، هه‌رکه‌ بێزار بێ، ئه‌وه‌ هه‌ر له‌ شوینی خۆیه‌وه‌ جووله‌یه‌ک ئه‌کا، ئه‌و که‌ژوکییه‌ له‌ رووه‌و رۆژه‌ه‌له‌ته‌وه‌ به‌لای رۆژئاوا و هه‌رده‌گه‌ی، ئه‌گه‌ر نه‌وه‌ ئه‌لێن جارێکیان تووره‌یان کردبوو، فریانه‌که‌وتنبایه و ده‌سته‌ودامه‌نی پارانه‌وه‌ی نه‌بوونا، نیازی بووبوو، سه‌رمه‌قولات به‌کێوانی بالی هه‌لۆیان شکینه‌ بدات... به‌لێ هه‌ر بۆیه هه‌رکاتێ بیه‌وی...

(ده‌مامک و ده‌نگه‌ده‌نگ پاشان تاریکی و بێده‌نگی)

هاویری: هه‌رکاتێ واده‌ی یه‌کانگیی جووته ئه‌ستیره‌ی مه‌به‌ست دی، ئه‌وه‌مه‌ هه‌رووه‌لا به‌ری ئاسمان ئه‌ته‌نی و کاره‌که‌مان لێ ئالۆز ئه‌کات، گه‌ر وا بروا ئه‌وا ئه‌که‌وینه‌وه سالی ئاینده، ئه‌مه‌ش ئاسان نییه و کات و ئارامی ئه‌وی، گه‌رفته‌که‌ له‌وه‌دایه، هه‌موو شه‌وی ئه‌و ژوانه ئه‌ستیره‌یه‌ نابێ.

کۆچه‌ر: کاکه‌ هاویری، ئه‌م ده‌سته‌ نه‌وجه‌وانانه‌ی روویان له‌م که‌ژ و کێوه‌ کردوو، باش بیریان له‌و راستییه‌ کردۆته‌وه.

هاویری: دلنیام، راست ئه‌فه‌رمووی... ئه‌ری دوا ده‌نگوباسی شار چیه‌ی؟

کۆچه‌ر: به‌مه‌زنده‌ی من، له‌وه‌ ئه‌چی بێر له‌ ئه‌نجامدانی کاریکی نوێ بکه‌نه‌وه.

هاویری: چۆن؟

کۆچەر: له ههلسوکهوتی پاشا و دهسته و دایه رهیا، هه ندی شت ئاشکرا بووه.

هاوړی: ئاوا... گرنه گه ئه وهیه بگه یینه مه بهست، په ننگه به زۆر ئه زمون و تاقیکردنه وه دا رته بین.

کۆچەر: زۆر راسته، ههر له رینگای تاقیکردنه وه وه رینگا نوێیه کان ئه بینرینه وه.

هاوړی: ته نهها ئه تاقیکردنه وه یه نه بی که خه لکه که ی پی بکرتته کیلگه ی تاقیکردنه وه. دياره تاقیکردنه وه ش یان گال دین یان په موو، به لام ئه گهر وانه بوو؟ کۆچهرخان، خه ریکه تاریکی دادی، با تا زوووه روو له حه شارگه که بکه یین، هه رکه تاریکی داها ت، ئیتر ئه وه رۆژی دیو و درنجانه، پییان بلتی به قوربانه له یه کدی داپر نه بن.

(تاریکی، بووکه سه ما که ره ده رده که وئی)

(داپیره خونه چه و مناله کانه)

داپیره: منالینه ئه وا ئه مشه ویشمان ته واو، به خوا منیش به به رمه وه نه ماوه، ئاده ی کچه که م، خونه چه گوله خان مشت ی میوژ و کاکله گوێز بو ئه و منالانه بیته. ئیتر بو خوتان ئاقل، ئاقل دانیشن.

شه ننگه: داپیره خونه چه دوین ی شه و بو که له که ی من زۆر ترسابوو، هه ر ئه گریا و نه یئه ویترا چاوی بنوقین ی.

داپیره: بو داده خان؟ بوچی، له چی ترسابوو؟

شه ننگه: له دیوه کان، به خوا به خوا بو که له که ی میناش زنده قی چوو بوو.

مینا: داپیره گیان، زووووو پیتم ئه وت، نه ترسی ئه وه راستی نییه، ئه وه حه قایه ته.

شه ننگه: وه لالا داپیره راست ناکات، خو ش ترسابوو، باشه داپیره هیچی ترمان بو ناگیت یته وه؟ ده ی تخوا داپیره به خوا هه ر ئه بی بو مان بگیت یته وه.

داپیره: ده باشه، به لام ئاقل دانیشن و زۆر به باشی گوئی بو داپیره خونه چه تان شلکه ن.

(بووکه سه ما که ره کان هه لته کشین ه وه)

نیاز: خه لکینه دو م به دانیشن مالی ویرانه، ئه بی کاریک بکه یین. بی خه وی خه به ردار یی خوار دووه، هه مووان گیت وویژن و، ئه لئی به سه ر ئه م دونیا یه وه نین.

رووبار: قسه هه زاره و دووانی به کاره، به کورت بیه که ی چی بکه یین، چی نه که یین؟... ئیستا روو له کوئی بکه یین؟

نیاز: ده بی رینگایه کی دی بگرینه به ر.

رووبار: رینگایه کی دی! کام رینگایه و چۆن چۆنی؟

(که له دیوه کان و تارما یییان، یا سیت به ریان ده رته که وئی و نامیت ی)

پاشا: ئه وه یان ئه زانم، خو م، هه روای بو ئه چووم.

وه زیر: دياره زانیویانه له بری خو مان دوو کردن به رینگایه کی داخراوه وه، روو له سه د رینگای تر بکه ن، ئه زانی بو؟ له هه ر رینگایه که وه نزیک سوونه وه یه به هه واری، به جو ره مه به ست ی.

پاشا: ئا به م قسانه ی تو دا ده رته که وئی. که به ته واوی ده ستیان له هه ول ی په ی بردن به نه یینییه کانی کیتوانی بالی هه لۆیان شکیت نه به رداوه، هیچیان به هیچ نه کرد و هیچیشیان پی ناکری، ئه گه ر به رده وام بوونایه، کات ی به خو یان ئه زانی، فلت ده ستیان له بنی هه مانه که وه ده رته چوو.

وه زیر: پاشای مه زن، چی بی له به ریتزان نه یینی، ئه وه تا ئه مجاره هه قایه تیک ی کۆنی جاری له جارانیان بیره که و تۆته وه،

پاشا: ئه زانی بو؟ ئه مه ش هه ر له به رته وه ی ئیمه به باشی کاری خو مان نه کردوو و، نه مان تو انیوه له سه ر هه قایه ته که ی خو مان به رده وامیان که یین، ئه وه تا ده رکیان به مه سه له ی دیو درنجی پشت کیتوانه وه کردوو، زانیویانه چیه و کیت یه و کیت ی له پشته وه یه و به کت کۆتایی پی دی، ئا ئه مه پوخته ی شته که یه، باشه ئه م هه قایه ته یان باسی چی ئه کا؟

وه زیر: باسی ماسیگره سه ر به گو به نده که یه.

پاشا: باشه ده ورومه وریان دابه ش کردوو؟ کت کیت یه و کت...

(چه پله یه ک)

کامه ران: من ئه و ماسیگره م، باوو با پیرانم له گه ل راو کردن و ده ربا و انیدا ژبانیان به سه بر دووه و، منیش له و رۆژه وه ی چاوم کردۆته وه له گه ل شه پۆلی هه لچوو داچوو تو ر و قولاب و هات و نه هات و چاوه پروانی و جه ره زه ییدا راهاتووم و پیی گو ش کراوم.

هاوړی: له گه ل خه لکانی شارا، کۆمه ک له کاره که ی راوچی ئه که یین.

کۆچەر: منبش کۆچەر، که خه جاوی هاوسه ری کامه رانی راوچیم.
کۆمه لیک: ئەوا ئیمه ش هه ریه که مان به کاریکه وه سه رقائ ئه بین.

(چه پله یه ک)

پووبار: چاوه روانی چین، دهست به کارین، ئەوه تا خه لکه که خه ریکه بیزار ئه بن.

راوچی: (سه رقائی راوه ماسییه، هه مووان له پشتیه وه کاری راوکردن و شه پۆلی ده ریا، به رجه سته ئه کهن و گۆرانی ئه لێن)

کۆرینه فریام که ون، گه لیک قورس و گرانه، ئەه یی چ مه زنه ماسییه ک به تۆرکه وه بووبی!
نه هه نگه، نه هه نگ، ئاده ی گه لۆ هاواره.

(تاریکی)

پووبار: شه و داها ت و تاریکی کرد، تاریک، تاریک، ئەنگوسته چاو

(واژه واژه و خه لکه که به ناو یه کا دین و ئه چن)

داپیره خونچه: (در به خه لکه که ئە دا)

خه لکینه هۆ، که سه کانم هۆ، کور و کچه کانم، برایینه، ئەمه یه که م جار نبیه و، یه که م به لا نبیه به سه رمان ها تیی، گه لیکمان دیوه و، هه ر جاره به جۆری، ئای که کۆیره وه ری و مالتویرانیمان دیوه، جارن، پیشینان، ره حمه ت له گۆریان، ئەیان وت، هه ر نه یینییه و له په رده ی خۆیا، ره شی له په رده ی تاریکی شه وایه، سوور له شه به یخوونی جهنگا، نان له گه رووی شیر و نه هه نگا، بی بارانی له یه کانگیری گه واله لیک داپراوه کانایه، ئەم گرفته ی ئیمه ش له بئه وه ی ناخی ناخه هه ره قووله کانایه، ده ریاکان، زۆر نه یینی و ته لیسمی نه شکاو له ژیر پرچی لوول و په رچه می شه پۆله هیمنی و تووره کانایه، په نگه، له مروارییه کی ملوانکه که ری گه ردنی په ری ده ریا دا بی، یان ژیر یال و بالی ئەسپه ده ریا بییه کانا، خه لکینه، با ئەمجاره ش روو له که ناری خه ولیکه وتووی ده ریا بکه ینه وه، گه لۆ رۆژیکه و ئەمپۆ، دهست له دهست و هیتز له خودا.

(مۆسیقاییه کی بزوینه ری پر جۆشوخرۆش، پاشان هیمنی و، وتنه وه ی سرووده که له سه ر سرووتیکی شینواز ئایینی و هه مووان سه مای نزاکاری له گه لا ئه کهن)

هه مووان:

ده ریا جوانه که ی پیروزه یی په نگ
نزا و نزوله ی شار ت پی گه یی؟
ها تووین کلیلی جادوومان به ییتی
به لکه خودایه لاتان دهست که وی
ئامین... ئامین... ئا... ئا... مین...

(تیکه ل به دهنگی دهف و زهنگ ئه بی)

ئافره ت: (به سوژی نزاوه و، دهنگی منالانیش تیکه لی ئه بی)

باوه گورگور، باوه گورگور...

ها تووین به گور، ها تووین بو کور...

(سه مای ده ریا و ده یانان...)

(تاریکی)

هه قایه تخوان: یاران، یاوه ران، دلاوه ران، به ژن به رزان، نه وجه وانان، جوامی ران، روو به خالان، شه ده لاران، چاو که ژالان... ئاده ی له کوی گولا و پۆتین، گولا وه که ت بیژینه، دلان مه یلی ده ماغ به رزی و سه یرا نه که ی جارانییه...

هه قایه تمان به رده وامه، ئەوه براده رانیس مالیان ناوا زووزوو، بیرم ئەخه نه وه و پییم ئەلێنه وه، جا عه زیزان، پاشا و دهست و دایاره ی و هه موو که سانی ده ربار، ته نگه تاو و شپه زه بوون، ئەزانن بو؟

(مۆسیقای شاهانه)

وه زیر: شاهی شاهان، کاتێ خه ون بوو به راستی، ئەو کاته ی له نیوان به ناگایی و بی ناگاییدا سنوو و سه رحه د نامینی ئەوده مانه واده ی خه ون بزواندنه، گروکه فی هه لشاخینه، هه ر خه ونه و هه لمه ت ئه با، ئەپرووخینی، پائه مالی، ویران ئەکا، خاپوو ئەکا... جا ئەگه ر، خوانه خواسته، له و ره شه خه ونانه هه مووانی له خو گرت، ئەوا ئەوه مه گه ر هه ر خوا بزانی چی ئەقه ومی، لافاوکی به ربه ست پامال هه لئه سی و، ژوو شوره و کۆشک و سه را و قه لا ئەکه وی و، لیشاوه کانی لی ئه بی بال و...

پاشا: چیه وه زیره فه نی، شیعرم بو ئەخوینیته وه؟ تا کار له کار نه ترازاوه، تا جله و

به دهستهوه ماوه، چی بکهین به که لکی ئەم کاتەمان دێ؟

وەزیر: نەهیتلری ئەو خەونە ببینری، کە هەمووانی تیا دا هاو خەون ئەبن، هاو هەست و مەرام ئەبن، نا، نا، با هەر خەو نەبێ، تا خەون ببینیش نەبێ، پارایی و دا بپوونم لیبان ئەوی گەرەم.

پاشا: هەر شتی بکری، یان بێر لە هەر شت و هەنگاوی بکرتەوه دەبێ حساب بۆ ئەو بکری ئەو کارە چەندە لە خەمەتی دەسەڵاتدا نەبێ.

وەزیر: فەرمانتە سەرورەم. دەسەڵات ئەو یە، خەلکی ئاتاج و چاو لە دەستت بن، بەهۆو بەبێ هۆ چاو ترسین کرین، لاواز کرین، تا هەست بە مەزنی و زەبروزەنگی دەسەڵات بکەن. دەبێ بەرادیەیک تاج و تەخت و دەسەڵات شکۆدار بکری، تا بچیتە ئاستی بایەخە هەرە پیرۆزەکانەوه، بە لکو بیتتە چاوگی پیرۆزی.

پاشا: بەلێ ترازان لە بایەخەکانی دی و تواندەوه یان لە پیرۆزی بایەخە نوێیەکاندا، ئەمە یە کاری ترازان بۆ پەبووست بوون... ئاوا...

وەزیر: گەرەم، کە لیت بروان، بەریتزان حەوایی بروان. کاتی قسەت بۆ کردن، باسی مەسەلە یە بکە کە هەرگیز لە خەیاڵیان نەبووه و، پاشان وەرە سەر ئالۆزییەکان ئەوانە ی ئەوان بە تامی گلەیی لپی کردنی بوون و خۆیان بۆ نابوو، بە پروویاندا بەرەوه و بیانکەرە مایە ی کە موکوورییەکان ئەوسا بە حەقاییە تە کە ی جاری جارن، عەییامی باپیرانی بە هەشتیشیان، هەرەشه و گورەشه یان لێ بکە، دەر فەتی دەمکردنەوه سکالا و نزیکبوونەوه یان نەبێ، ئەو هەش کاری دەستودایەرە و پاسەوانانە.

پاشا: ئا ئەم دەورە یان، پڕۆژە یەکی باشی گەرەم. وا ئەچمە ناو عەشاماتی گەلەوه.

(چەپلەریتزان، فیکە فیک و هەراوهوریا، بەسەر اهەلدان و بەزمی شایەری...)

وەزیر: ئە ی گەلی بەشەرەف و سەر بەرز و ئازا و کۆلنەدەر، گەلە کە ی شیر پاشای شاهی شاهان... پیرۆز بی، (چەپلەریتزان و بایژی) ئەوا شیر پاشای شیرزادە ی شیری شیران، شاهی شاهان، لە کاتە گرانبەهاکە ی بۆ دیدەنی ئیوه تەرخان کرد، تا لە نزیکەوه پیتان بگات و (چەپلەر و هەرا و هوریا)

دەنگێک: (ئەنەرینێ)

شیری شیران، شاهی شاهان
بەقوربانت بم بەقوربان
نووری چاو و تاجی سەرمان
(چەپلەر)

وەزیر: شاهی شاهان، خۆری راستە قینە ی ئاسمان.

(پاسەوانان در بە خەلکی ئەدەن و هەندیکیان ئەچنە قەلان دۆشکانی خەلکە کە و مۆر ئەبنەوه)
(پاشا دەر ئەکەوی)
(مارشی شاهانە)

خەلکە کە: (لەسەر مارشی شاهانە)

شیری شیران، شاهی شاهان... فیق
شیری شیران، شاهی شاهان... جیق
فیق، فیق، جیق، جیق...

پاشا: بەناوی خوا و خۆمەوه... بەناوی خۆم و... ئە ی پۆلەکانم، پۆژی ئەوه هاتوو، هەر هەموومان، بە یەک دەنگ، بە یەک ریز بەرامبەر گرتە هەرە گەرەکان پراوەستین و بەگژ ئەوانە دا بچینەوه کە هەرەشه لەم پۆ و سبەینێ و دووسبە ی و سێ سبەبی و... هەموو ئایندەمان ئەکات، (چەپلەر و هەرا). بەدل شو و پۆژ، لەگەلتانام، گینگل ئەخۆم، خەمی هەمووتانم ناوتەسەر، ئا، لەسنگما خڕکردۆتەوه، ئە ی ئەوانە ی (چەپلەر و هەرایە و لەپرا دەنگ نامینێ و جوولە بەردەوامە) بۆیە ئەبێ ئەم سەردەمە نا... نا (دەنگ نامینێ و جوولە بەردەوامە، پاشان جوولە نامینێ و دەنگ ئەبیتتە میاومیاوی پشیلە و هەمەجۆر دەنگی ئاژەل)

(دەنگی شیون، سەگەر، بیدەنگی، بەکزیی ئاوازی سرود ی «خوایە وەتەن ئاواکە ی» بەرز ئەبیتتەوه)

دەستە یەک منال: (سرود ئەلین و ناوہ ناوہ دەنگی گریانی ژنان دێ)

«خوایە وەتەن ئاواکە ی، چەند دلگیر و شیرینە...»

(بیدەنگی)

«وہ تہن چاوی لیمانہ، دہریکہین لہ تہنگانہ...»

دہستہ یہک ژن و پیاو:

کہ و تووینہ تہ ناو دہورئ

ئاگر لہ دہوران بہریی

لہ پوژئی نیوہ پوڈا

گورگ بہرؤکن تہ گری

شہرہ و ئیتر ہاتووہ

نہ یکہین خوا تہ مانگری

دہستہ یہک منال:

«وہ تہن چاوی لیمانہ، دہریکہین لہ تہنگانہ...»

دہستہ یہک ژن و پیاو:

وہی پو، ہہی پو، پو پو، وہی پو پو پو پو پو پو...

ناہق ہہقی لغا و کرد

ناپہ ژیر باری گیرہ

رہشی تہوانہ زالہ

خور بو چرا عہوالہ

دہستہ یہک منال: «وہ تہن چاوی لیمانہ...»

دہستہ یہک ژن و پیاو: وہی پو، ہہی پو، وہی پو، پو پو پو پو...

(دہنگہ کان خاوو خلیچک تہبن و بہرہ بہرہ نابینری و جوولانہ وہی دہم و شیبوہی

پیشوو بہردہ وامہ... سستی و کپی)

(تاریکی)

نیاز: تہ گہر ہاتوو و ترا...

ہاوری و رووبار: ہہرگیز یہک و یہک دوو ناکات.

نیاز: کہواتہ، کہواتہ...

ہاوری و رووبار: ہہرگیز دوو یہک و یہک نیبہ.

نیاز: بو؟ بابزانین

ہاوری و رووبار: کاتی ہاوتایی نامینئ، کاتی پیوہرہ کان ئالوز تہبن و ناپیون، کاتی

شیرازہ کان لہ گریژنہ دہرئ چن، کاتی مہ زندہ و خہملا ندن کویر تہ بیتہ وہ، کاتی

کات ون تہ بی و، کاتی و کاتی و کاتی خہونہ کان تہسری تہ وہ و گیانی حہز و

تارہ زوو دائہ مرکیتہ وہ.

(خالہ حہمہ بہدہنگی گوجانہ کہ یہ وہ پیدای تہ بی)

خالہ حہمہ: رووبار خان تہ وہ توئی؟ کچہ کہم، تہ وہ لہ گہل کیدا قسہ تہ کرد؟

رووبار: خالہ حہمہ ماندوو نہ بی، تہ وہ خیرہ، وہ لالا قسہم لہ گہل کہ سا نہ تہ کرد، بہ تہ نیام.

دیارہ...

خالہ حہمہ: کچہ کہم، ہیچ تہ وہ بی خہوی، ہیئندہی تر لیلایی بہ چاوانما ہیئا، تہ وہ و تمان

تہ وہ چا، تہی گوی! باشہ بو باش گویم لہ شت نابئ... تہری تہ لیم، نازانم و ہک

باسی.

رووبار: باسی چی؟

خالہ حہمہ: ہیچ کچم دیارہ گویم زرنگا و تہ وہ، ہہر تہ و باسہ یہ، تہ گہر لہ کولانہ وہ نالہی

مینہ کونج ہاوری، سہوز و گہلا پانہ کہ وہرہ کہی، بکات، لہ گوئی منا شتیکی تر

دہنگ تہ داتہ وہ، کچہ کہم ہہموو شتیکمان لہ بییرچوتہ وہ راست و چہ پمان لی

چہ واشہ بوہ، تہ مہش سہرباری دلہراوکی و پارایی و شیرزہ بوون... کچم ئیتر... پوژ

نیبہ سہد جار دہمارگیر نہ بم، خوشم نازانم... تہ لیم باپرؤم چاترہ... خوا...

رووبار: خالہ بہم وہختہ بو کوئی تہ چی؟

خالہ حہمہ: بو کوئی تہ چم! خوشم نازانم، بہ بی تہ وہی بہ خویم بزائم تہ لئی بہدوای شتیکی

تہ گہریم بزم کردووہ... تو بلئی بیدوزمہ وہ؟

(تہروات و تہقہی گوجانہ کہی دی)

دہستہی منال: (لہسہر ئاوازہ فولکلوریبہ کہ)

منالی گہرہک، سہر بنہ خہرہک

وہرنہ دہری، مانگہ شہ وہ

چاوشارکیتیہ و شارمان گرہ

منالی گهړهک، منالی گهړهک
 هپي گړي... شار گړي...
 قه لا قه لا يه کی بي
 قه لا قه لا دووی بي
 قه لا قه لا سبي بي
 خوټان بگرن واهاتم
 (هاوار نه کهن و بلاوئنه وه)

(تاریکی)

رووبار: چی بوو، زورتان پي چوو؟ درهنگ هاتن؟ دهی خیراکهن بابچین به لای
 راوچییه کوه، بابچین به لای نه وانه وهی بو هله هیتانی هم مه ته له و هم
 نه شکه نجه یه رنج نه کیشن.
 چند که سیک: مه ته له!

رووبار: پاشان نه زانن چون مه ته لیکي لی درته چی، مه ته لیش هه رته بی هه لیبی، هو
 کاکي راوچی، هو کوره عاشقه کهی شار، نه واهاتین، دان به خوټا بگړه و دستت
 شل نه بی، هه تاریکه و به فریاد دین، واهاتین... نیمه، نیمه،
 دسته یه ک: (هم گورانییه له سهر تاوازه فولکلورییه کهی «له گلته زهرده په پینه وه»،
 نه لپنه وه و به سه مای وینه ی راوه ماسی و کوئشش و ململانییه سه ره کییه که
 دنوتین)

هاتین، هاتین، نیمه هاتین
 گوله هیرووی وهردمان پییه
 دیاری ده ستیشمان گه زویه
 هاتین، هاتین، نیمه هاتین
 له گلته زهرده په پینه وه
 بووکمان هیتا و هاتینه وه
 هاتین، هاتین، نیمه هاتین

(بووکمه سه ماکه ره کان و مناله کان و داپیره درته کهن)

حه قایه تخوان: (هه نديکی به قسه و هه نديکی به گورانییه وه نه یلپته وه)

داپیره چه ندي کرد و چه ندي کوشا
 حه قایه تی نه ما نه بکا
 مناله کانیش گروز بوون
 وازه تانیا نه لاله نه بوو
 هه چه ند داپیره ماندوو بوو
 چی بکا به ده ست وه چه زاوه
 چاری نه ما نه بی چی بکا
 سه به ته بووکله ی هیتا
 بووکمه سه ماکه ره ی جوان جوان
 هیتانی و خستیه بهر ده ستیان
 مینا و شهنگه و نارای بزواند
 نه وسا که و ته پیناسینیان
 نه مه کییه و چی کاره یه
 نه وه کییه و کام یاره یه
 که و ته باسی حالی دوران
 باسی دریا و دریاوانان
 باسی راوچی و رووداوه که ی
 ورده ورده بزواندنی
 خستنییه کوشی خه یالته وه
 منال بی هوش و بی گوش بوون
 شار، شار، شاری بووکمه شووشه یه
 بووکمه کانیش بوونه راستی
 که و تنه جووله، که و تنه دووان
 تاوا... تاوا، تاواهی بوو...

دسته یه ک:

شهمه هات و يهك شهمه بوو
 دووشهم هات و سچ شهمه بوو
 چوارشهم هات و پینج شهمه بوو
 ههینی هات و شهمه بوو
 جارتيکی دی شهمه بوو...

(منالہکان بووکهلهکانیان بهدهسته وهیهوه گه مەیان پی ئەکەن و پاشان ئەبنه راستی)

بووکهله (۱): لهو کاتهوهی خهوه نهماوه، ژبان وهستاوه، منال بوون نهماوه.

بووکهله (۲): مامانهکان پیشهکهیان گۆری و پیشه‌ی تریان هه‌لباردوووه.

بووکهله (۱): جارن، بهر له‌م درمی خهوه زرانه، منال دهستی به‌قورگی شیرا ئەکرد.

بووکهله (۲): بو باسی راوچییه‌که ناکەن، ئەها وەرن، وەرن، خیراکەن، ئەها، ئەوه‌تا، لهوه ئەچن ئەو ماسییبه‌ی به‌قولاپه‌که‌یهوه بووبن زۆر گه‌وره‌بن.

بووکهله (۲): نه‌هه‌نگ نه‌هه‌نگ، ئەها ئەو هه‌موو عه‌شاماته‌ گدریوونه‌ته‌وه.

بووکهله (۱): گرتی؟ خه‌لکینه وەرنه‌ دواوه، لهوه ناچن ماسی بن، کچ ئەلن... (ئه‌بیته مقومقویان)

بووکهله (۲): باشه له‌ ده‌ریادا چی راو ئەکری؟ خو له‌ ده‌ریادا راوه به‌راز ناکری!

بووکهله (۱): باوا‌بن، ئەببین، من ئەلیم...

بووکهله (۲): چی ئەلینی؟

بووکهله (۱): جارن بابجینه‌وه به‌لای منال‌ه‌کانه‌وه، پاشان پیت ئەلیم، باشه؟ منالینه وەرن واهاتینه‌وه، ئاده‌ی خیرا.

بووکهله (۲): په‌نا به‌خوا، ده‌ی تا زووه باقورتاریبن، منالینه خیرا، خیرا بمانخه‌نه‌ناو سه‌به‌ته‌که‌وه و ده‌سه‌جی سه‌ر په‌فه هه‌ره به‌رزه‌که‌مانین.

بووکهله‌ی (۱)، (۲): ئاده‌ی یه‌ک، دوو، هه‌رسیکی

(هه‌مووان به‌یه‌کدا دین و ده‌چن و ئەبیته هه‌را، له‌په‌ر هه‌مووان ئەوق ئەبن،

تاریک ئەبن، ده‌نگی پشیله و سه‌گه‌ر)

(پرووناکی)

هه‌مووان: گورگ، گورگ و ده‌ریا، گورگ له‌ بری ماسی، گورگ و ده‌ریا، گ، وو، ر، گ، گورگ.

(به‌یه‌کدا دین و هه‌مووان ده‌بنه تۆپه‌له‌یه‌ک)

هاو‌ری: خه‌لکینه‌ فریای خۆتان که‌ون، به‌ره‌و ئیره‌وه را‌کەن، ئەمه‌ په‌نا‌یه‌کی چاکی داله‌دانه، چه‌په‌که و حه‌شارگه‌ی چا‌که. که‌لپه‌ی که‌لپه‌ نیسه، چاوسووری زه‌ق، که‌لله‌ی هه‌ینده‌ی که‌له‌گامیژی ئەبن.

خاله‌ حه‌مه: ئەعووزوبیلا، ئاخ‌ر زه‌مانه، جه‌جال هه‌ستانه، ئەمه‌ مووجیزه و عیبه‌رت و په‌نده و خوا پیشانی ئەم خه‌لک‌ه‌ی ئەدا، به‌رۆژی نیوه‌رۆ و به‌به‌رچاوی عاله‌مه‌وه گورگ به‌قولا‌پی ماسی‌گه‌ره‌وه بن. سو‌یحانه‌ئه‌للا.

هه‌مووان:

گه‌له‌گورگ هات، گه‌له‌گورگ هات.

(لووره‌ لووری گورگ و تاریکی)

رووبار: ئەری کاتی ئەوه نه‌هاتوه که‌می‌ک له‌ باسی گورگ دوورکه‌وینه‌وه و کاتی‌ک به‌مه‌ته‌له‌وه به‌سه‌ر به‌رین؟ هه‌شتاوه‌کو کاتیش به‌به‌ریه‌وه ماوه، وانیه‌؟

هه‌مووان: مه‌ته‌ل! مه‌ته‌ل؟

رووبار: به‌لن مه‌ته‌ل، بو نابن؟ هه‌چی تیا‌یه؟ مه‌ته‌ل مه‌شق و وه‌رزشی بیره و زا‌خاوی می‌شکه، که‌واته مه‌ته‌ل،

هه‌مووان: (به‌چه‌پله‌ریزانه‌وه و به‌گۆرانییه‌وه)

به‌زمی مه‌ته‌له و هاته‌وه کایه

هه‌ر زه‌ینی پروونه، مال و سه‌رمایه

مرۆقی زه‌ره‌ک به‌خت یاریه‌تی

باش بیره‌که‌ره‌وه، ده‌نا هه‌لنا‌یه

رووبار: ئیمه ئەم سیانه مه‌ته‌له‌کان دانه‌نیین.

(سچ که‌س مشتومر ئەکەن و له‌سه‌ر مه‌ته‌له‌کان ری ئەکەون)

ده‌سته‌ی مه‌ته‌ل: کامه‌ سپی، کامه‌ په‌شه، شه‌و پروونا‌که، رۆژ تاریکه، به‌فر په‌شه، خه‌لووز

سپی، له یهک کاتدا، له یهکدی دین، له کاتیکی تریشایه، له یهک نایه، له یهک نه دهن، ئادهی گهلۆ، ههلهو ئادهی، بیرکه نه وه، خهلاته که ی بیه نه وه.

هه مووان: گورگه، گورگ، گورگه.

پووبار: گورگ نییبه. بۆ ئه بێ گورگ بێ!

دهستهی مه ته ل: چرایه و چرا نییبه، چرایه و بۆری بلووری ناوی، چرایه و پلئیتیهی ناوی، چرایه و نهوتی ناوی، چرایه و یه کجار هه لته بێ و، چرایه و یه کجار خامۆش ئه بێ و به للام ههر پووناکه و چرایه و... ته واو، ئه مه یان چییبه ؟

هه ندیک: ئه مه شیان ههر گورگه، هه موو شتی ههر گورگه، ئای له گورگ وای له گورگ.

دهستهی مه ته ل: گورگ نه بوو، هۆش و هۆشیاری بوو، که واته دوا مه ته لمان، یان دوا پرسییاری به زمی مه ته ل، بۆ وتیان گورگه ؟ بۆ به گورگ زانرا ؟ بۆ، بۆ، بۆ ؟

(هه مان گۆرانی «به زمی مه ته له» ده لئینه وه)

(تاریکی)

(پاشا و وه زیر له ناو خه لکه که دا خۆیان شار دۆته وه)

پووبار: ئادهی کوان ئه و دووانه ی ده وری پاشا و وه زیران ئه گپرا ؟ کوان، گۆریان ونه، له کوین، دیاره له ترسی گورگ، گورگه بوون و، خۆیان شار دۆته وه، بابه خو گورگ ناتان خوا، ئادهی بیان دۆزنه وه و بیان هیننه وه.

(ئه بیان دۆزنه وه و په لکی شیان ئه که ن)

پاشا: بابه لیتمان گه رپین، ئه ری ده وری ئیمه نه برایه وه، ته واو نه بوو ؟ ئی باشه چیتان ئه وی ؟ له وه زیاتر، له وه زیاتر، ماسی بوو به گورگ، ها، ئیتر چ ده وریکی من و ئه م وه زیره به ده بخته ئه میتنی، نازانم! با ئیمه ش وهک ئه و خه لکه سه یری به زمی حه قایه ته که بکه یین.

وه زیر: (به گوئی پاشادا ئه چرپینتی)... ئا... پاشا، و ابزانم هیشتا وه کو ده وریمان ماوه (ده م به گوئی پاشا وه ئه نیته وه) قابیله ئیمه بیینه گورگه وان، نازانم! مه به ستیان له سه ره شتی چییبه ؟! (جاریکی تریش به گوئی پاشادا ئه چرپینتی).

پاشا: ئیمه ش رائه که یین ؟ ئی، ئی... که واته گو یگره، ئیستا من پاشام، به وپییه، ئیمه ی ده سه لاتداران، له پای چی و به قسه ی کتی خو مان گورگان خو اردوو بکه یین! ههر

ده می لمۆزی گورگ گه یشته ده روازه ی کۆشک و سه رامان، ئه وا ئیمه پیمان ناوه ته ده روازه ی به هه شتی سه رفرازییه وه، ئه وه ههر زوو حسابمان بۆ کردوو، کام شویننه خو شه، کام شویننه قایمتره و، رۆژی له رۆژانیش رووبه رووی که سیکی تیا نایینه وه، ئه وه هه واری ئیمه یه، بابه به سه ری ئه ولادم، پروام به ده وره که نه بوو، زانیم تووره اته و تاسه ر نییبه، بۆیه ههر زوو که وتمه خو م... ئه وه مه سه له ی پروا پی نه بوون، ئه وه ههر له یه که م رۆژی پرۆقه وه زانیم...

وه زیر: ئه گه ر بۆ ده وره که شه، هه موو شتی مه لتی.

پاشا: ئی وه زیری وردبین! ئه زانی ئه مه یه که م جار نییبه ده یان جار له م شانۆییانه به سه قه تی پینشکه ش کراوه، هه رجاره به جو ری، به للام ههر هه مووی یه ک بابه ته، به للام له هه یج جاریکا ئه فراندن، به لتی دا هینانی تبادا نه بووه.

وه زیر: هه رجاره ش به باریکا ته قله ی لی داوه و سه رمه قولاتی نا چاری به و خه لکه ش داوه.

پاشا: ئه گه ر گورگی زامدار کری، ئه وا گورگانی ناوچه که بۆنی خوین ئه که ن، به للام بۆنی خوینتی ئه مجاره شار و مه مله که تانی تریش ئه چی و گه له گورگه کانی ئه ملا و لاش ددان به هه سانی کۆنه قین تیژ ئه که نه وه ئه لیم ئیتر کات به ده میه وه نه ماوه، پاشان

وه زیر: پاشان گه وره م... ئه وانه ی فه رمو بووت ههر هه موویم ناماده کردوو... ئه وه پاره، ئه وه پۆسا پۆرته ئه فسو ناوییه کان، ئه وا... (ده نگ نامینتی)

پاشا: که واته، ئه ی خه لکی به شه ره فی خو راگر و ماندوونه ناس... به دو عا، بای

هه مووان: (له سه ر ئاوازی سه ما ی رۆژئاوایی و به سه ما وه)

بای، بای، بای، بای، بای، بای، بای، بای، بای، بای، بای، بای، بای، بای، بای، بای

خه لکه که زیخه و ده سه لات ئاوه

پووبار بێ وچان، ئه پروا و به تاوه

هه رچه نده کولله به ری ره نجی برد

وه زری ئاینده ی چاندن مایه وه

بای، بای.....

(تاریکی، دهنگی سه گوهر)

پووبار: له نیوه شه وه وه، لووره لووری گورگ و سه گوهر، له گه ل گی شه گی شی ره شه با و

جیپه جیپری دهرگاکان به دهم لمۆزه بۆره ی گورگانه وه، له بیروهووشی ههمووانا دهعبایه کی که لپه ی گورگی زه به لاحی نه وتوی دروست نه کرد که له ناسمانی شاره که دا جیگای نه نه بووه وه، هینده ی نه نه ما در به چیاکانی چوار دهر و شهق به گومه زه ی ناسمان بیتنی...

داپیره خونچه: (گورگانه شهوی نه لئی و دهنگی لانک پازهندن دئی)

گورگانه شهوی، گورگانه شهوی
گورگان له مالی ئیمه دوورکه وی
بچیتته مالی ناحه زانه وه
چاویان بچی به زاقه وه
سهریان بچیتته خاکه وه
گورگانه شهوی...

(تاریکی)

کامهران: وه ره به دهستی خۆت به لا به سه ری خۆتا بیتنی، نه لئین چوو بۆ ریش، سمیلشی دانا، ههر سمیل! برۆ و برژانگیش. خوا به وه ره حمی کرد، خه لکه که به چاوی خۆیان بینیان، دنا نه وه ههر شیتیان نه کردم و ئیستا مناله ورتکه ی هوت گه ره ک به خه که به درده وه به دوامه وه نه بوون، خواجه درده به لایه کم به سه ره اتوه به سه ره کهس نه یه، به وخوایه ههرکه بیری شه پۆلی هه لچوو داچووی دهریا، یان شلپ و هوره که ی نه که مه وه، یه کسه ره وه گورگیک نه بینم چنگ له سه ره شان، به پانتایی دهریا که سه دان ره وه جوانووی پشت نه گرتوویان هه لبریه (دهنگی هاتنی خه جاو) خه جاوه، نه وه تۆی؟ که ی هاتیتته وه؟

خه جاو: کامهران گیان، تاوی نابیی.

کامهران: ..... نه و خه لکه چیبیان نه وت و چیبیان نه نه وت؟ نه لئیم هیچ شتیکی تازه له نارادا نییه؟

خه جاو: باسی گورگ و بئ خه وی، سه ری ههمو قسه و باسیکی خواردوه، نه وه لالا، جا باسی چی هه بی! ئا، ئا، تۆبه خواجه، بیرم نه بوو، باسی نه وه دهسته کوروکاله شیان نه کرد، نه وانه ی کاتی خۆی، روویان له هه واری دئوورنجان کردبوو، ههرکه باسی

به زمی گورگه دهریایی که وته ناوباسانه وه، ئیدی ههرکه سه و رووی له هه واری خۆی کرده وه و نه وییان چۆل کرد.

کامهران: خه جاو، به لای گه وه، به لای گچکه له بی نه باته وه، چی له وی بکه ن، نه وه تا لیسه و به رۆژی نیسه رۆ گورگ شه ویلگه ی تا بن گویتچکه ی بۆ زه لام خواردن کردۆته وه... ئای خه جاو راسته فهرموویانه، تا به د نه بیینی، به دخانه به یاد ناکه ی، کی به عه قلیا نه هات رۆژی له رۆژان، له ناخی دهریای شینی ره نگ ناسمان و له نیازی ماسی ههره پاکزه وه گورگ په یدا و به ره لابی... په نابه خوا، خواجه گیان بۆ؟ بۆ، بۆ، بۆ؟

ههرچه نده سه ره نه هینم و سه ره نه به م سه ره له م ته لیسمه دهرناکه م، خه ریکه میتشکم بته قی، باشه بۆ وای لی هات و بۆ به م مه ره یه چوو؟! ئای خه جاوه گیان، جارن چ رۆژانی و چ خه ونیکی ئال و وال بوو! ئیستاش چی لی هات (ئای له وه ده مه، له وه ئیواره. ئاهه نگ ره نگه، خه جاو ره نگه کان، چاوه چاوی عه شقبازیان له گه ل په کتر نه کرد، ههر ده تگوت، ئاوینه ی ره نگا و ره نگیان به رامبه ره یه کتر راگرتوه و به نیازی به شه واره گیان نه قینی یه کدی له ئامیز بگرن... نه لالا...! نه زانی هه مووشیان، ههر به جار و له پرا شه وقیان هه واله ی روومه تی گوئی ناسمانی سه ره دهریا که نه کرد. چاوی، په ره ئاشقانیان به دوای مهستی نه و باده به نه برد که دوا هه لکشانی گیانی پیوه یه، هه زم نه کرد نه وکاته (بیده نگ نه بی، ده یه وی به سه ما بدوی).

خه جاو: چیه، چیتته؟ پیاهه که چی نه لئی چی؟ سه یه! کامهران له گه ل تۆمه، نه ته وی چی بلئی؟

کامهران: نه وده مه، له هه ره تی گه ئجیتیا بووم، ئاره زوه کانم ده ستبازیان له گه ل نه ستیره ههره به رزه کانا نه کرد، نه و رۆژانه بوو مه لی هه ز و دلداریم، تازه به تازه، له دلا پیوشی بۆ هیلانه هه لبه ستنه که ی خه جاوه چاوه چوان نه برد... نه و رۆزه له وای به یانه وه، له گه ل باوکما خه ریکی تۆرنا نه وه و سه رقائی منه ی ماسی راوکردن بووین، کات درهنگی کرد و ئیواره داها، که مه که مه تاریکی کرد، که سه ره نجی روخساری باوکم نه دا، نه مزامی له چ دلاره واک و مه راق و ئازاریکیایه و له به ره وه ی به ختیاری برام له نه سپه که ی گلابو ئازار به پشت و لاقی گه بیبوو،... چوم به لایه وه و وتم: باوه گیان، ده سه کانت ماچ نه که م، بۆ نارۆیتته وه مالی و

به چاوی خۆت، له حالی کاکه به خه ئاگاداری، ئەزانم زۆر له پەژارەدای، بابەگیان
 به قوربانت بۆ پرۆرەوه، ئەوه من لێرەم، دلت لەلام نەبێ، هاکا منیش هاتمهوه.
 باوک: دکهواته کهوای لێ هات، تۆش وەرە با پرۆینەوه، دیاره تۆش ماندووی، دەی
 باوکه کهم کامهران.

کامهران: باوهگیان، ئەگەر پێگا بفرمسون، ئەم ئیوارەیه حەز ئەکەم کهمیتک درەنگتر
 بێمهوه، تۆ هیچ دلت لام نەبێ و هیچ غایله بهک مهکه، باوهگیان ئەلێم ئەمه
 خوایه، به شکم...
 باوک: باشه حەوت براکەم، بەلام زۆر دوامه کهوه، کهواته خواحافیز.
 کامهران: به سه رچاو، خوا یاریی زوو ئەگەر پێمهوه، خواحافیزت بێ.

(تاریکی)

کامهران: تاوێ لەمه و پێش که سهیری دەریاکەم ئەکرد، لەوه ئەچوو دەریا سه رخەوی بۆ
 بشکێتی و شه پۆله کانیش بوو بونە دیلانی و رایان ئەژەن،... ئەری ئەو مانگه بۆ
 چاو له چاوی دەریاکه ناتروو کێتی؟ عەوالی حەز و خۆزگه به که و منە ی ژوانی
 تۆخه به تی، مانگ بۆته چاویکی ورد ته ماشا، ئەوه بیلبله که به تی دیت و ده چی...
 ناو به ناوه روومەت به روومەتی دەریاکه وه ئەنی... ئەها برژانگه کانی ته رپوون و
 دلۆیه ئاوی ئاورنگ ئاسایان لێ ئەچۆری... شنه بایه کی فینک هەلی کرد.
 بۆنویه رامه به کی خۆشی هینا، هەر ئەلێی بۆی کردووه به بۆی هەناسە ی هەموو
 نێرگزه چاره کانی کوردستانه وه.

(بێدەنگ و بێ جووله)

هەمووان: چی بوو؟ چی رووی داوه؟ بۆ ئەوق و بێدەنگ بوو؟

نیاز: کامهرانی، بیرو هۆش و ههستی هاویشتۆته دەریاوه، ئەوا شه پۆله کان دەستیان گرت،
 له نەرمه له نجه وه کردیانه سه ما و هه لپه رکێ، به ره وه که ناری دەریا کشان.

(سه مای شه پۆله کان و دەرپرینی هه لکشان)

کامهران: خه لکینه چاک چاوم لێیه، خه ونه یان خه یال، راستییه راستی، خه لکینه ئیوه و
 خوداتان شایه تی هه قم بۆ بهن...

نیاز: پروانی، ئەوه تا مانگ خه ریکه سه ر به سینە و به روک و گەردنی دەریاوه ئەنی،

ئەوه تا شه پۆله کان سه ما ئەکەن، گۆرانی ئەلێن.

(به گۆرانییه وه و به سه مای وینه ی به رجه سته ی سه رگوزشته ی گۆرانییه که
 ئەکری).

گۆرانییێژان:

شه پۆله کان... شه پۆله کان
 ئەمشه و، ئەمشه و شه پۆله کان
 مه شقی سه مای گیانیی ئەکەن
 سه ما ئەکەن و ناسره ون
 سه مایانه، سه مایانه...
 شه پۆله کان، شه پۆله کان...
 شه پۆله کان، چه پکه په نجه ی بلوورینن
 ئاسمانیان هینایه سه ما.
 شه پۆله کان بوونه مۆمدانیکی زیوین
 شه پۆله کان بوونه که ژاوه ی بوکی خان
 په ریه کی دەریا بییان په رانه وه
 په ری جوانه، په ری تابلی نیانه
 پرچ و په رجه م، برسکه و هوور
 ئاسمان گەردنی نه وی کرد
 ماچ و مووچی په ری و مانگه
 شه پۆله کان...
 ئەستر و ئەمشه و، شه پۆله کان
 بینیمان و پراوچی حەیران
 شه پۆله کان...

رووبار: په ری دەریا، په لکه زێرینه ی به نازی کرده به رگی بوو کێتی و له به ری کرد، کاتی
 تریفه ی مانگ له که ف چه رینی شه پۆله سه ما که ره کانی ئەدا گواره و گەردانه بوون و
 خه لاتێ په ری ئەکران، دنیا چراخان بوو.

نیاز: پروان، ئەوه تا په ری دەریا و مانگی چوارده دهسته و ملان بوون، مانگ به ترس و

دلّه راوکئی و شهرمه وه، چه پکه تریفه یه کی خه نده رهنگی به سهر په رچه می په ربیه وه کرد و، کاکي راوچيش،

کامهران: خه لکینه ناگرتیکم تی به ربیه وه به و دریا به ش ناکوژیتته وه، با نه یه کهم له به رۆکم بکه مه وه و ده ست به ژه نندن بکه م، ئەمه وئ ئاگر له ئاگر به ربیه م، پروانن دلّم فوو به نه یه که دا ئەکات و له بری په نجه کانم گیانم دهیژهنی. خه لکینه، ئیدی ئەوده مه هه ر ئەوه نده م خۆش بوو، بووک په ری ئاورپیکی لی دامه وه و به و په ری میهر و نه و نازیکی نازهنینانه وه نیگایه کی کردم، چون نیگایه ک هه زار و سه د ده فته ری جیگای سه رگوزشته ی داستانه کان ئەو نیگایه ی تیا دا نه ئەبوویه وه. به و خوا یه له به رچاوم بووه خه جاوه چا و ره شه که ی به ردلانی خۆم، ئای هه ر ئەوه نده م خۆش بوو... ئیدی بۆ کروز له نه ی و په نجه کانه وه هه لسا و حه وت ئاسمان ئەرۆیی، لیوانم سۆزی چه چه زی هه لقرچان و سووتانیانی به گوئی حه سره ت ژه نندا ئەچریکان. هاته به رده ستم و ئاوا راوه سستا، هه ر ئەت وت به خته باران گشت حه ز و خۆشی و ئاره زوو هکانی تیکر ای وهرزه خه ونه کانی ژیانمه وه به سهر گیانی گر تی به ربیوما نمه ئەکا و هه ست له ناخما چه که ره پێ ئەکات که ده ورو به ره که ی پێ به هاری ئەبێ، سینه و گه ردنی به سهر جه سته ی مه سته ی باده ی خودا نه شه ئه ییمما شو ر کرده وه... منیش... ئای له من و وای له من خۆم له کوئی خه لسانی خوینی پزای خۆم و گیانی به رزه هه لکشاو م سه ره و خوار بۆ نه سته ی ره ئه روانی، ئەوه نده م هۆشوگۆش له به را ما بوو، بینیم ئەو چه پکه تریفه یه ی مانگ به په رچه مییه وه کردبوو، نایه بان نه ی و په نجه کانم... چه نده م کرد و چه نده م کۆشا لیوم بۆ هه لئه هاته وه، تا تاکه حه رفی به داوئینییه وه بکه م... (بیدهنگی... دهنگی نه ی)

ئه لّا له م چه پکه هه لّاله چیا یییه، ئەمه چه پکه تریفه که ی په ری ده ریا بوو، ئەمه خوا نار دوویه تی، ئەبیهم و له په رچه می شه وه رهنگی خه جاوه خانمۆله که ی خۆمی ئەده م، تا له چاوی به د به دووری و هیچ جادوویه ک کار له خۆشه و یستییبه که مان ئەکات... خه جاوه خان ئەم دیاربیهم بۆ تو هینا وه، ئەها... (ماندوو ئەبێ)

خه جاو: کامهران، ئەوه چیبه، شه که ت و ماندوو ئەتبینم؟ چیت به سه ره اته وه؟ کئی به م مه ره خرا به ی بردوویت؟ چیبه بۆ هه ناسه برکیت پینگه ییوه؟ کامهران...

کامهران: خه جاو... من؟ ئاوا رام ئەکرد و به بێ ئەوه ی به ملاولای خۆما ئاور به مه وه،

خواخوام بوو تاوئ زووتر پیت بگه م و دیاربییه که ی په ری ده ربیات به په رچه مه وه بکه م... رام ئەکرد و کاتیکم زانی رووم به رووی سه گه لی مائی پاشا و کوته کی پاسه وانانی ده روازه ی کۆشکا ته قییسه وه، ئیتر که وتمه به ر داپلۆسین و قه پال لیگرتن... کاتی به ناگا هاتمه وه، سه یر ئەکه م له سای دیواره زه به لاهه تر سناکه کانی کۆشکا که وتووم و ئازای ئەندامم ئەزربکینی و خوین له ته پلئی سه رمه وه فیچقه ئەکات... (بیدهنگی) گوله کانم ئەو پته وه... هه ی مائی بابتان کاو ل بێ یاسا ولانی پاشا، هه ی ده ور و دوکانت وه رگه ری پاشا، گوله کانم ئەو پته وه، گوله کانم بۆ په رچه می شه وه رهنگی خه جاوم هینا بوو... (له به رده می خه جاوا به شه که تی به لا دادی).

(بووک سه ما که ره کان ده رئه که ونه وه)

ده سته یه ک:

رۆژان هات و رۆژان چوو

هه قایه ت ته واو نه بوو

هه ر باسێ بکرایه وه

به لای گورگا ئەشکایه وه

ئهمه گورگه و گورگ ئەخوا

ئوه گورگه و چاوی گورگ هه لئه کۆلی

ئوه و ئوه و ئوه...

رۆژان هات و رۆژان چوو

هه قایه ت ته واو نه بوو

داپی ره: جا کۆرپه له شیرینه کانم، ئەوه دیاربییه ک له شای په ربیانه وه بێ، ئەوه هومای به خت و نگینه و ده ست کئی ئەکه وئ!

شهنگه: (بووک له که ی به ده سته وه یه و نمایشی پێ ئەکات) داپی ره، سه برکه، ئەها خه جاو ئەلئی: کامهران کوانی دیاربییه که م؟ چی لی هات؟

مینا: (به هه مان شیشه ی شهنگه نمایش به بووک له که ی ئەکات) خه جاو گیان، سه گه ل و پاسه وانان به م ده رده یان بردم.

شهنگه: که واته هیچ، ئەوه به ختی خواپیداوانه، نه ک ئیمه، ئیمه چون ئەبێ، نه نایه لن،

بهلام گوی مهدهری و خه می پی مهخۆ، ئەوه دیارییه هەر دیتهوه دهستی خاوهنی...
ئەوه...

مینا: چۆن خه می پی نهخۆم و گۆپی پی نهدهم، ئەوه بۆ کۆ هه لئه کهوی، کۆ هه لی وای بۆ هه لکه وتوه.

شهنگه: پیت ئەلیم گۆپی مهدهری، هەر ئەبیتهوه، ئەی ئەوهت بیرچوویهوه...
مینا: کامه خه جاو؟

(تاریکی و پروناکی، بووکه لئه کان ئەبنهوه به کامهران و خه جاو)

خه جاو: کامهران، ئەها، هەر ئیستا بیرت ئەخه مهوه، ئادهی جوان جوان چاوانت بنوقینه، سهرت بلند بگره و وهک له تاقی ئاسمان پروانی، ته نهها بیروهوشت لای من پی، خه یال و بیرت به هیج لایه کا نه روا، ته نانهت گۆت له دهنگی لیدانی دلێ خۆشت نه پی، هیج گرژبیهک له له شتا نه مین پی، خا و به ره وه وهک له بهر خۆری رۆژتکی سه ره تای به هارابی، دل ت لام پی... کامهران بیرکهره وه، ئەو رۆژه بینه ره وه به رچاوت، که هیشتا وهکو ئەو باسه له ناو باسانا نه بوو، ئەو سه ره ده مه ی گۆل (دهم ئەجوولینی و دهنگ نامینی، کامهران ئەبیس تی)... کامهران چی ئەبینی بیل پی.

کامهران: له یهک کاتدا، دوو بینراو، یه که میان خۆم و چه پکه گۆله کهم به سنگه وه گرتوه و به سه ره ئەو خه لکه نه دا دابه شی ئە کهم که گیانیان نه زری یهک نیاز کردوه، ئەوه بینراوی یه کهم بوو، بینراوی دووه میش، ئەوه تا پاشا شیتگی بووه، که ف به لا شه ویلگه یا هاتوته خوار پی، ئاگر له چاوانییه وه ئەبار پی، وهک گا ئەبۆرینی و وهک مالۆسی چه قۆ له مل دراو مرخه مرخیه تی.

(تاریکی)

پاشا: بۆ... بۆ؟ که ی باخ و گۆلزاری پاشایه تیم ئاوابوو! کوا خه رمانه ی گۆل و بۆنویه رامه ی ده ماغ مه سته که ره م؟ کوا؟ بۆ بۆته درکه زی و په ی کۆل و که رته شی و چقل و چه ویل؟ درک خه ربکه چاوم ده ردینی، وا بروا گۆل له گه ل قه دهغه ئە کهم، هەر گۆله و سه ره په راندنیکی پی تویه... ئاده ی یاسا ولانی سه ره په رین، ئاده ی چاوسوورانی قه لا چۆکردن... ئاده ی... ئاده ی...

کامهران: خه جاو، ئەو رۆژانه بوو، شام به سه پان پانه ته گرت و ملی جه ره به ییم له چه قۆی مه رگ ئەسوو، له بریسکه ی چاوه کاغه وه خۆبه خت کردن له دایک ئەبوو. ئەو رۆژانه

بوو سینه م کتیبی ئەلف و بای هه لئاخینی بۆ نه وجهه وانان ئەکرده وه، خه جاو، ئەوه جارانی جارام و ئەمه ش ئەمرۆمه پروانه دادگایه و دادگای من ئەکه ن.

خه جاو: دادگای تۆ؟!

کامهران: به لێ دادوه ری به ریز، به لێ ئەنجومه نی راپۆشکارانی دادگا، به ریزینه، فه رموتان، سویند بخۆ، که ئەوه ی ئەیل پی راسته و جگه له راستی نایلی پی، منیش ئەلیم رۆژانی رابوردووم راستگۆترین گه واهمه و، سپیده ی لاجانه کانی ئەمرۆکه شم گه واهمه و په رزینمه... به ریزینه، ئیوه منتان به ئالوگۆرکردنی ماسی به گورگ تاوانبار کردوه، منیش ئەپرسم، هەر بۆ خوا بلین، ئەو کاره له وزه و توانا و ده سه لاتی که سدا هه یه؟ ئەمه ش جو ره شه ترنجیکه، ئەو شه ترنجیه ی جارن و هه نووکه ش یاری به...

دادوه ر: (چه کوشه که ی به کاردینی) ئەوه باسی چی ئەکه ی؟ بیده نگه، له باسه که و وه رامه که مه ترازی.

کامهران: باشه بۆم هه یه بیرسم، بۆ گۆلزاره که ی پاشا به چقل... و...

دادوه ر: کابرا چیم پی وتی؟ ئیمه بۆ ته نهها کیشه یهک دانیش تووین، کیشه ی ماسی بوون به گورگ، نهک یاری شه ترنج و گۆلزاری مالی پاشا.

خه جاو: هپی، جه نابی دادوه ر، بۆ نایه لێ قسه کان ته واو بکات؟

دادوه ر: جار پی، هپی هپی له چیه ئەل پی له گۆلک ئەخوری... باشه کۆ رینگای به تۆ داوه، ئاوا سه ره خۆ بدوی پی؟ پاریزه ری ئەگه ر پاریزه ری ئەوی، با داوا بکات. فه رموو پاریزه ره ده ستنیشان بکه.

(دهنگه دهنگ و هه راوه ریا و به یه کدا هاتنه)

کۆچه ر و پرووبار: شار سه رقالی هه لئێژارده، شار پاریزه ری سه ر راستی به توانای بۆ داکوکی له راپچیه کی شار ئەوی، شار پاریزه ری ده مر است هه لئه بۆر پی.

(که شی هه لئێژارده و شیوه که رنه فالی)

ده سته یهک: ئیمه، ئیمه، ئیمه هاتوین

هاتوینه ته به رده م ئیوه

خه لکی شاری کۆله وارین

خه و لېژراو و بېزارين
له بهر كه لپه ي گورگانه وه
داكوكي له رهوا بكه ين
كيشه كه مان، كيشه ي مرؤقيته
مرؤقيته كي بې گوناھ
مرؤقيته كه رؤژانې بوو
ئاسؤي جواني ته رخه واني
گولې ټيخه و بهرؤكي شار
تاراي سهري بووكي خانم
سورمه ي ديده ي دلداره كان
دياربي دهستي ته و ياره بوو

(دنگه دنگ و بانگه شه ي هلېژاردن و به به كاھانتي رهنگه كان)

دهسته يه ك: هلېژيرن، هلېژيرن... هله و هله، پياوي زيرك له دهست مه دن، دهمراست
له دهست مه دن دهستپاك له دهست مه دن... هلېژيرن، هلېژيرن.
رووبار: بؤ نازانين، ته وانه ي ته و كاتھيان پې دروسته باران هوري گهره ك نه بې، درخت
ره گورپشه ي نه بې،

دهسته يه ك: ته بې و ابې! شتي وا چؤن ته بې بې!

رووبار: به لې ته يانه وي، له بري گا، گاليسكه گا رابكيشي.

دهسته يه ك: ته بې، ته بې! شتي وا چؤن ته بې بې!

رووبار: خؤر له رؤژتاو او هه لې و سهرمه قولات به وهرزه كاني سال بدات.

هه مووان: ته بې، ته بې! هه رگيز نابې، نابې، نابې.

(دنگي بلنگو و بانگه شه ي هلېژاردن و به به كاھانتي به يداخه كان، پاشان بيدهنگي)

دهسته يه ك: خه جاوي باوه نه هه ننگرمان هلېژارد.

دادوهر: چيتر؟ ئې، پاشان، بهرده و امبه.

خه جاو: گرمان هم دهسته و ته و دهستم دوو دهست ناكات كه واته دووانيش يه ك و يه ك
نييه.

دادوهر: تو ته لې چي؟ ته لېم بهروون و رهواني بدوي. خه جاو، ته نها و ته نها ته و
حه قيقه ته ته لېمه وه.

(زهنگي قوتابخانه لې ته دات)

مامؤستا: ئيستا زانيتان، كه هيچ له سه ر هيچه بنياد ناكري، بوون له بوون و له نه بوو هه
هه ر نه بوون، باشه ته مه وهك چشتي وايه؟ ئاده ي بزاني... بزاني چ قوتابييه ك...

(دهست هه لته برن و دهنگه دهنكي... مامؤستا، مامؤستا)

ئاده ي كوره كه م تو، بابزاني.

قوتابي: مامؤستا ته مه وهك ته وه وايه. بگوتري: كا براهي كه بهسته زمان له نه موي چل و
چواره مي باله خانه يه كي گوندي سه رشاته به سه را كه و ته خواره وه و گياني له دهست
دا و، ئيه خؤش.

قوتابييه ك: كا برا مرد.

مامؤستا: بيگومان له شوتينيكي وا به رزه وه به ربيته وه هه پروون به هه پروون ته بې، به لام
نه مردووه، ته زان بؤ؟ چونكه له و گونده دا خانوي دوو نه موي شي تيا نييه،
كه واته؟

قوتابييه ك: راست نييه.

مامؤستا: نمونه يه كي تر؟

قوتابي: وهك بلين، داموي له و كه پكي چي اي زؤزانه وه له سه ر دارخورمايه به ريوويه وه و
چوارپه لي شكا.

مامؤستا: ، كه واته قوتابييه ژيره كان؟

(زهنگي قوتابخانه لپته دات)

(تاريكي)

دادوهر: (چه كوشه كي لې ته دا) ئاده ي پاريزهر؟

خه جاو: دادوهر ي به ريز، كه واته دريا و گورگ له كام گوشه مه نتيقا جيگاي ته بيتته وه و،
چي ته فرموون؟

دادوهر: تو بؤ كويمان ته به يتته وه؟ ئيمه بؤچي دانيشتويين و تو باسي چي ته كه ي.

هه قایه تخوان:

وادی به وادی
تهختی مورادی
خواردنی کاردی
نووستنی لبادی
ئاوی دیمه کی
سیبهری که پکی
خهوی بادۆستی
مه لای گهرمینی
فه قیتی کویتسانی

ئوبالی به ملی ئه و مامۆستایه ی ئه مه م لئ زانی،

(ساز و سهنتور)

دهسته یه ک: (ئهم گۆرانیه ئه لینه وه)

کئ بوو شه مووله ی گرته وه
چرا خامۆش، رۆژبوویه وه
نوقلانه بی یار هاته وه
باوی سه یران گه رایه وه
هیتی، هیتی، هیتی، هیتی
(زهنگی قوتابخانه)

مامۆستا: تینوو خهون به ئاوه وه ئه بیینی، ماران گاز له خشه ی گه لا ئه سله میته وه و خهون
به هه ژدیها وه ئه بیینی. ئه وه ی خه ونیش به گورگه وه ئه بیینی.

قوتابییه ک: (ئهم گۆرانیه له گه ل زهنگا ئه لینه وه)

له ده ربای شین و نه رمونیا نی
شه پۆلی تاوتاو خه یال راژینی
ماسی به گورگ بی، ئه مه مه ته له

دهنگ: دادگا، دادگا

دادوهر: ئیتمه به رده و امین، با شایهت هه مه ئه ربه با، ناسراو به خاله هه مه بیت.

(خاله هه مه نابینا یه و دهستیان گرتوه)

شایهت و نابینا، ئه مه له که یه وه کو تیربو وه؟

خاله هه مه: جه نابی دادوهر، به لئ منم شایهتی نابینا، به لام جارن، به رله وه ی بکه وینه
داوی رۆژانی خه و زپانه وه، جووتی چاوم پیتوه بوو به هه لئوه نه بوو... دادوهری به ریتز
ئهم نابیناییه م شایه تییه که مه و هیچی تر نالیم.

دادوهر: ئه مه چی ئه گه بیینی؟!

خه جاو: خاله هه مه له گوله سوور به بیخه کانی رۆژانی خۆی بوو.

دادوهر: هیچمان نه کرد به هیچ، ئه مه وا بروا... ئه و شایه ته ماوه میرزا وه سمایی
هه قایه تخوان، با سویند بخوا... ده ی با قسه بکات، (سویند ئه خوا)

هه قایه تخوان: به لئ قوربان، جه نابی دادوهر ئه وه تام، ئاماده م، به لام به وخوا یه هه رگیز ئه و
جۆره باسانه به ده می منا نه هاتوه... قوربان، هه ر له هه بوو نه بووه که ما بووم و،
جه ماعهت له ده میان قواژمه وه و به ئاره زووی خۆیان سه ر و کلکیان کرد و جۆره ها
شاخ و بالیان پیتوه نا، ها وارم لئ کردن، پارامه وه، لالامه وه، هیچ سوودی نه بوو،
ئیتتر قوربان خۆت ئه و خه لکه ناسی، به برو بیانووی زهین کو تری ده میان قه پات
کردم و ئه وان بوونه هه قایه تخوان، نازانم ئه م گورگ و مورگ و قوتابخانه و گولی
سوور و مووره یان له کتیه هینا، په ری ده ربای چی و... به هه رحال ئه وه ی وستیان،
ئیتتر شتی یاساغیش، ئیتتر... ئه وه تا ئیوه شیان گیرۆده ی سه رئیشی کردوه.

خه جاو: ده بوو وای لئ بی.

دادوهر: کاتت نه هاتوه، ئه لیم باشه کام لایه نه زهین کو تیربوو؟

خه جاو: جه نابی دادوهر، زهین کو تیری و زهین روونی له وه دایه، ئه وه ی هه قایه ته که مان
به کاتژمیرئ ده زانی که به درژیایی وه رزه کانی سال، وه ک یه ک ئه خو تینسته وه، ئیتستا
و پابردوو و ئاینده، ئه وه زهین کـ سویره، چونکه مرۆقی زهین روون هه قایه ته که ی
پۆشاک ی پۆشته کردنی رۆژانیه تی، پیتوه ری سه رده م کیلو و گرام و

چرکه و... ئەوانە نىبىه .

دادوهر: ئەمەى تۆ ئەيلیى بۆنى شتیکی خراپی لی دى لیهدا کۆتایی به قسه کانت بینه .

(گۆانی)

دهسته يه ک:

«با بچینه سهر وه یس، وه یسی خۆمانه

له وه یس بپرسین، خه تایی کامانه

بابچینه سهر وه یس، بۆ تۆیه کاری

تۆیه له گشت شت، غه بیری دلدارى»

دادوهر: (چه کوشه کهى ئەوه شینى و ئەنه رینى) ئاوا، به خوا ته واومان کرد.

(گۆرانىبه که دهست پى ئە کاته وه)

(زهنگى قوتابخانه)

(به شداران بوونه ته قوتابى پۆله که)

مامۆستا: قوتابىبه زهنگه کان، بۆ ئەوهى ئەمجاره خۆتان چاک ته یار و ئامادهى دوا

ئەزموون بکه ن به سه رجهم وانه کامانا ئەچینه وه و له وانهى يه که مه وه دهست پى

ئەکه ین... ئادهى وانهى يه که م.

کامهران: سه رم گهرمه و که یلى جۆش و خروشىکی گراویبه و، دلّم بۆ خه ونه به هاریبه کان

لی ئەدا و، سه رله نوێ که فوکولی رازونیازه ره واکه له گهرووی نایه که مه وه له چلهى

به سه ته له ک و هه لله رزینی زستانا، به گوێی دارستانه گواره هه لوه ربه و کانا، ئیدی

باى وه شت هه لده کسا و شکوفه خه نده ئەکسا و مه لان ئەجرىوتین و گیانه

ناشاده کانیش له ناخى گۆرستانى خامۆشه وه هه لئه کشین و مه شقی سه مای

زبندوو بوونه وه دانه دهن... خه جاو گورج که، رتیگایه کی دوورودرێژمان له به ره .

(گۆرانى با بچینه سهر وه یس ئەلینه وه)

(زهنگ)

(کۆتایی)

کهسانی شانۆبییه که :

سالار: نووسه ره

پیرۆز: خیزانی نووسه ره

هونه ر: منالی نووسه ره

شهنگه: منالی نووسه ره

پاشا: پاشای هه قایه ته

شاژن: شاژنی هه قایه ته

ئه ستیره وان: ئه ستیره وان دیوانی شایه

نازه نین: شازاده یه

لاوه: ئاشقی نازه نینه

که سیک: نیردرای شاری هه قایه ته

شانۆی

ئه وانیه توونی بابا چوون

نووسینی

ئه حمه د سالار

دهره تانی: ئه رسه لان ده رویش

سالار: (گۆقاری (پامان)ی به دهسته و به و ئه یخوتینیتته وه) عییل پاشای کوری جه مشید پاشا ئه مری به ده و روبه ره که ی کرد و وتی: (ئه بیته عییل پاشا) ههر لاویک بتوانی بچیتته - توونی بابا- و دهروازه کانی بشکینتی ئه وا (سهول) خانمی کیژمان ئه بیته بووکی و...

پیرۆز: ئه وه ئه وه هه رایه ت له چیه؟ ئه وه چی ئه خوتینیتته وه؟ سالار به سه ری باوکم وامزانی ته له فزیونه که یه .

سالار: پیرۆز ئه مه با به تیکه کاک سه لام مه فی له سه ر (توونی بابا) نووسیویه تی. با به ته که کاریکی به راورد کارییه له نیوان (توونی بابا) و کوشکی په یکه ره کانی (خۆرخه لوپس بۆرخیس) که چیرۆکیکی هونه رییه و (توونی بابا) که ی له مه ر خۆشمان ئه فسانه یه .

پیرۆز: باشه خو تۆ سه له هایه که خولای شانۆی که له پوریت. چۆنه بیرت له و ئه فسانه یه نه کردۆته وه؟ (توونی بابا)، جارار رکبان له که سه ی بویه ته وه، ئه یان وت (ئاوی ئاموون چی. توونی بابا چی) مه به ستیان له وه بوو نه یه ته وه.

سالار: (توونی بابا) هه زار و نۆسه د و دوو ده ره نه مدیوه که س تییدا بخه وئ به دوو سه ره! پیرۆز: ئیستا ئه لپی چی؟ ها؟ سالار: بیرتیکی لی ئه که مه وه.

(تاریکی)

شهنگه: (به دهنگی بهرز وانه ئه خوتینیتته وه) رۆژتکیان ده مه و به یان دایکی ئازاد کوره که ی بانگ کرد و پیتی وت: ئازاد، رۆله، زووکه له خه و پاره ره، وا باوکت و براکانت پیتشت که و توون و چوونه ته کیتلگه (به ره به ره دهنگ بهرز ده کاته وه)، چونکه ئه مرۆ یه که م رۆژی گه نم تۆو کردنه که ئازاد...

هونه ر: (دیتته ژوره وه) شهنگه، شهنگه، دایکم چی پی وتین؟ باوکم خه ریکی شانۆنامه نووسیینه .

شهنگه: (زیاتر دهنگ بهرز ئه کاته وه) که ئازاد چاوی کرده وه ته ماشای کرد وا دایکیشی خۆی ئا...

پیرۆز: چیه کردو تانه به جهنگی مه غلویه، گوناحه با سه ری لی تیک نه چی، وتی مناله کانیشم ده وریان ئه بی، به شدار ئه بن. ئیتر مه یکه نه هه را...

شهنگه: باشه من ده وری چی ئه بیتم؟

هونه ر: هه ر شهنگه؟

شهنگه: ئه ی دایکم؟

پیرۆز: دایکتانه و ئه شتوانی ده وری شازاده ی حه قایه ته که ش ببینی. باشه چۆنه باوکتان دهنگی لیته نایه ئاده ی با بزانی.

(تاریکی)

هونه ر: ئه وه چیه! پرخه پرخیه تی.

شهنگه: باوکه

پیرۆز: خه به ری مه که نه وه.

سالار: (دیتته ژورۆی) له لایه که وه خه وم لی که وتبوو، له لایه کی تریشه وه خه ونم ئه بینی و دهنگه دهنگی ئیته .. ئه زانی چۆنم به سه ر هاتوه؟

پیرۆز: خه ونه که ت پچر پچر بووه.

سالار: ده فهرموون بۆم گری به نه وه .. ئاده ی بزانی چۆن چۆنی به یه که وه ئه بیه ستنه وه ..

بازانم .. ئی زۆر چاکه، با نیوه ی خه ون و نیوه ی راستی بیت.

هونه ر: باوکه خه ونه که ت چی بوو، خه ونه به چیه وه بینی؟

(تاریکی)

سالار: چوون، ئه وانه ی چوون... چوون...

هه مسوان: چوون، چوون، ئه وانه ی (توونی بابا) چوون، ئه وانه ی چوون و نه هاتنه وه ئایا زه ی قووتی دان؟ ئاسمان هه لیکیشان و هه لیلووشین؟ چییان لیته ات و له کی پیرسین و، چۆن سۆراغیان که یین؟

سالار: دۆزیمه وه، ئا لیسه وه، ده ست پی ئه که م: کی بتوانی په ی به نه یینی پر له گری کویره کان و کلافه ئالۆزه ئالۆزه کانی به ری؟ جه ره زه! کام جه ره زه؟ ئه ی گوایه ئه وانی تر چی بوون؟! دیاره ته لیسمیک له ئارادایه، ئه و ته لیسمه؟ بۆته دهر د و به لای خه لکیک .. جوانه.

پیرۆز: بیرت چوه وه، تۆ خۆت باست له حه وت دیواره نده که وه ئه کرد.

سالار: تۆ بلتی حه وت تاقه که. حه وت تاقه که. باشه که زانرا ئه و دیواره ندانه، چی

ئەنئىنىن. ئەوا ئىتر نەئىئىيەكە ئاشكرا ئەبى. ئەو ھەوتە مەبەستىكى گىرنگى تىياھ. باشە گىرمان شۆپىن گۆرگەيان پى كرا، كەواتە چى ئەبى؟.

ھەرسىكەيان: بابەتەكەي ئالتۆز ئەبى.

سالار: بەلام ھەر بەھەوتى ئەمىنئىتەھە.

ھونەر: باوكە چوزانى باسى چى ئەكا، كى ئەلئى ھەر تاقە و بابەتتىك نىيە.

سالار: ئەو ژمارە ھەوتە بەخۆپىي نەھاتوھە. ھەوت واتاى تەواوبوون و تەواوھتى ئەگەئىنى.

(تارىكى)

سالار: ئەوھى خەيالى شازادە نازەنىنى لە كەلە ناپى، ئەوا سەر بەگەرەوى نەھەنگا ئەكات، ھەر ئەوھەندە زىاترە و زىاتر... بگرە ھەزار و يەك كۆتەرەھەرى و چەرمە سەرى. ناتوانى مەبەست پىكى، تەنھا مەگەر بتوانى زەبرى عەقل و زەبرى بازوو يەكانگىر بكات. ئەو دەمە ئەتوانى ھەست بەشۆپىن گۆرگەيەكە بكات و ھەك خۆى لى بكاتەھە. ئادەى بايزانم من ئەبە ئەو پەيماندرە و وا روو لە ديارى بەرز و جوانى شازادە نازەنىن خانى كچى پاشاى ھەقايەتى پشت كىوان ئەكەم. وا لە دەرگا ئەدەم.

(تارىكى)

(ديوانى شاي شارى ھەقايەت)

شا: ئاوا! خانمە خاسەكەم. ئەوھ راي نازەنىنى كچمانە؟ زۆر چاكە. من بەدلەمە.

شاژن: ئەمە بەلایەكە و ھەمووانى گرتۆتەھە.

شا: خانمى خانمان، بفرەموون بزەنىن ئەستىرەوان چى لە ھەگبەدايە، با بىتە ژوورەھە

(ئەستىرەوان تامادە ئەبى)

ئەستىرەوان: سلاو لە شاھى شاھان. پاشاى ولاتى ھەقايەت.

شا: سلاو. ئادەى، با بزەنىن بۆچى شازادە نازەنىنى كچمان مەلوولە و پەستىي بەرى نادات؟

ئەستىرەوان: گەرەم شاھى سەرورەمان. تەنھا دەرمانى دەرمانى دەردى شازادەمانە.

شا: كام دەرمانە؟

ئەستىرەوان: لەو شىرازە تىكچوونەھەى لە كارى شۆپىن گۆرگەى ديواربەندەكانى سەرىوردەى پىرۆزەھە سەرى ھەلداوھە و بۆتە مايەى ترازانى مەدارەكانى بورجەكانى فەلەك.

(تارىكى)

(مالى سالار)

پىرۆز: ئى پاشان؟ ئەوى شازادە لە چى كەمە. چى ترى ئەوى؟

سالار: ئەزانى بۆ پەستە؟ با بۆت روون كەمەھە.

پىرۆز: تۆ چوزانى؟ خۆ تۆ لەوتوھ نەھاتووى؟

سالار: ئەى من نووسەرى بابەتەكە نىم؟

پىرۆز: نالئىم نووسەر نىت. بەلام ناپى ھۆكارىكى زۆر بەھىز ھەبى تا ئەو شازادە نازەنىنە خەمبار بكات؟

سالار: بەپىي كام مەنتىق؟ ئىستا يان ئەوسا. ديارە بۆ ئەمپۆكەيە.

پىرۆز: خۆ شازادە خەلكى ئەم دەور و زەمانە نىيە.

سالار: رەنگە من و تۆ لەئىر كارىگەرى ھەقايەتەكانا ماپىن. وەرە با لە منالەكان بپرسىن. ئادەى كاكە ھونەر. شەنگەخان.

(تارىكى)

نازەنىن: ئەمە منم شازادە نازەنىن. چاكتر وايە بلئىم نازەنىنە كۆلەكە. چۆن و بەچى دلەم خۆش كەم. ناكىر و ناپى... نا... نا... لە يەك ترازان و دەست تىوھردانىكى بنچىنەكان ئەو كارەساتەى ناوھتەھە. ئەوھتا لەو دەمەھە درەختەكان زىبوون و ئافرەتەكان نەزۆك و كانىيەكان كۆتەر بوونەھە... بالئەندەكانى ئاسمان ھەوارىش پەرەوازە بوون و سەريان لى شىوا. بى ھىلانە و بى دان و ئا... تەمى بى نارامى و خاكە سارىي ئاسمانى شارى تەنىوھ. نە گول بۆن و روخسارى جارانى ھەيە، نە ساز و نەى سۆزى ماوھ. نە بولبول چرىكە و چەھ چەھە و خرۆش. (ھەلوئىستەيەك ئەكات، ھەست بەھاتنى كەسىك ئەكات)

(لاوھ دىتە ژوورەھە)

لاوھ. ئەوھ تۆى. بۆ دەرەنگ ھاتى، ئەزانى چاوەروانىش بەرۆژ و دەور و زەمان ئەگۆرپت.

رۆژ له دوای رۆژ تالتر ئەبێ.. ئەزانی بیرم له چی ئەکردهوه؟
لاوه: بلیتم له من؟ یان له رۆژگاری زڕ.. یان رهشه رۆژان. یان.. یان.. نازانم.

نازەنەین: له هیچ شتێ تەنھا له شتێ نەبێ.

لاوه: خۆشه و بیستی.

نازەنەین: ئەو بە لایەیی خۆشه و بیستی ئالۆدەبەتی.

لاوه: حەز ناکەم زۆر بییری لێ بکەیتەوه. ئەمە قەدەرە و هاتوو.

نازەنەین: ئەو ئەگەر رهشه بای قەدەر درهختی بوونی هەمووانی له رهگورپهشه وه هەلکەند؟

(تاریکی)

(مالی سالار)

پیرۆز: ئەو هەش هەر له خەونە کەتا بوو؟ ئەو ئەلێ چی؟ باشه ئەگەر ئەو لاهویه له

خۆشه و بیستییه که یا سەر راسته. بۆ نابزوی، بۆ کارێک ناکا؟

هونەر: خەونی چی و هه قایه تی چی. خۆ ئەو وهک ئیمه قسه ئەکات.

سالار: باشه کورم چۆن قسه بکات؟ ئەزانی ئیوه نە تانەبیشت قسه کانی تهواو بکات.

شەنگە: بابە ئەو وهک ئەفلام کارتۆنه که یان لێ کرد.

سالار: ئەفلام کارتۆنی چی؟

شەنگە: دوینی سەیرم ئەکرد. گەبیشته ئەوهی کچه پاشا قسه که ی بەباوکی بلێ. کاره با

کوژایه وه.

پیرۆز: سالار بزانه شەنگه چی ئەلێ؟

سالار: شەنگه خان ئەگەر تۆ بویتایه، چیت بەباوکت ئەوت؟

شەنگە: کچی ئەفلام کارتۆنه که، یان شازادهی هه قایه ته که؟

سالار: بەئاره زووی خۆت.

(تاریکی)

نازەنەین: ئەگەر له سەر خواسته که ت سووریت و به خۆتا رانه فهرمووی، فهرموو، له مپۆ زووتر

نبیه. وه ره دیوان و به و په ری پروا به خۆبوونه وه بلێ.

(تاریکی)

لاوه: بەلێ پاشای گه وره م، من ئاماده م، گیان له سەر ده ست و پشت به په زدان. وا

له به رچاوی ئەم ده ست و دایه ره به ریزه و له دیاری به رز و پاکژتاندا به لێن ئەیه م،

ئەروم یان نه یئیییه که ئاشکرا ئەکه م و ئەو ته لیسمه ئەشکێتم که ته رازووی بابەتی

تاقانی پیروزی بوونی، نه نه گ و له نه گ کردوو... یان ئەوه تا وهک ئەوانی پیشتەر

ئپوه خۆش، سه روه رم ئەمه دوا به لێنمه.

شا: دروسته و من رازیم، بزانه شازاده ئەلێ چی.

(تاریکی)

(له ده رگا ئەدری)

سالار: توخوا ئەمه کاتی له ده رگا دان و میوانه... به هه رحال کورم بزانه کتیبه (ده رگا لیدان

زیاد ئەکات) بابە وا هات، وا هات ده رگا که له بن ده رمه هینه و له گرێژنه ی مه به.

ئەری دوایی بیرم بخره وه گه یشتبوینه کوێ، باشه شەنگه خان تۆ بیتر تیژ

باشه؟

هونەر: باوکه په یامنیتری ته له فزیونه و ئەلێ بۆ دیمانه ی باوکت هاتوین.

سالار: باشه به خیر بین سه رچاو، کورم نه یان وت کام که ناله یه؟ نه تناسین؟ ده ی خیرا که

فه رموویان لێ بکه با بفه رموونه ژووری میوان. ئا پیروژ چایه کیان بۆ لیتێ.

(به ته نیا ئەمیئیته وه)

سه د له سه د بۆ باسی ئەم به ره مه م هاتوون ئای (توونی باوه عه مره) چۆن منیش

ون کرد. نا.. نا به سه ری خۆی هه ر سه ری لێ ده رئه که م. باشه له کتیوه هه والی ئەم

ئیشه یان بیستوه... زۆر ئاسایییه که من نووسینیکم به ده سته وه ئەبێ تا بینراویکی

لێ ئەنووسم به ده م باسی ده بینراوی ئەکه م، ئەوه گرفت نییه. به هه ر حال. با

پیشه کی پرۆقه یه کی بۆ بکه م.

ئەو ئەپرسی: ئەم به ره مه مته ت...

منیش ئەلیم: پیشه کی سوپاستان ئەکه م. بان چاوان هاتن. ئەم به ره مه م (ئەوانه ی توونی

بابا چوون) پیکه نینیکی بۆ ئەکه م. نه تان بیستوه.. توونی بابا چی. خۆی (توونی

بابا) که وتوته ناوچه ی ده ره ندیخان، نیوانی خرێ ده ره ویتن و گوندی پونگله، واته

رووباری سیروان رۆژه لاتیه تی. وا بزانه ئەم پیشه کییه به سه پاشان دووم

پرسیار. چی پیرسن؟ ئا.. من باسی گرفته که ئەکه م. باس له گرێ کویره ی

سهره کيبي شانوييه کهوه نه کهم، نه ليم به هوي دستکاري يهک به دواي يه کي بابه تي
 تاقه کانه وه سهر له وهرزه کان و رهوتي ژيان تیکچووه. رهنکه بپرسن. شتي وا چون
 نه بي! نه ي باشه وهرامي من چون نه بي؟ براتم نه ليم: نه گهري نم پرود اوه بينه ره
 بهرچاوت. گرمان به يانيهک خه لکي کاتي به ناگاهاتن خور له بري نه وه له
 روزهه لاتوه هه له تاتي له روزهه اووه سپيده نه دا و گزنگ په خش نه کات. جوانه...
 جوانه... ني؟ نه پرسم: باشه نه وه سهرمه وقولات به زور شت لي نادات؟ له وهراما
 چي نه لين؟ چي تر نه پرسن...

پيروژ: باو کي ديار. نه ليم باو کي ديار له گه ل تومه.

(سالار بير نه کاتوه)

سالار: گه يشته کوي... (پيروژ ديتته ژووره وه)

پيروژ: گه يشته کوي؟ رويشتن. وتيان بو جاري کي تر.

(تاري کي)

نازه نين: نه وانه بينينه وه يهک ويلي سوراعي راستييه کي کردوون. نه وانه له چاوي نه و
 هه ست و ناره زووه يه کتري نه بينن، نه وانه سهرده مه کان و سنوره کان وه لاوه
 نه نين... نه وانه له لايه که وه چاوم له لاوه ي دل بورiane و، له لايه کي تره وه چاوم له
 مالي (سالار) ناويکه، نه گهر وا نه بي نه وه له کوي و نيمه له کوي... نيره دوو هزار
 سالي بهر له دايکبوني (عيسا) پيغه مبه ره و نه وانيش هه ره له کوردستان به لام له
 روزهه لني نه داو لي نادا... فهرموون نا نه وانه په نجه ره که ي کرده وه، ههر دوو
 تاکه که ي خسته سهر پشته.

(تاري کي)

سالار: هه وايه کي به هاري دلکه ره وه يه، باي وه شته و درهخت شکوفه نه کات، بوني
 ژياني پيوه يه...

(نازه نين دهر نه که وي. سالار نه وق نه بي و نه چه په سي)

نازه نين: سل مه که و مه چه په سي. من نازه نينم نه وه ي...

سالار: نووسينه که ي من.

نازه نين: له سي هزار ساله وه هاتووم.

سالار: (چاوي هه لئه گلوي) به يني خومان بي، نه مه يه جهانگيري راسته قينه

وته و اوه تي. خانم نه مه وي سهردان نيکتان بکه م.

نازه نين: به خير بي. به لام. رهنکه لاي خه لکه که ي سهرده مي نيمه سهر بي. وا نيبه.

سالار: نامو! رهنکه لاي نه و خه لکه ناخافتن و پوزشاکه که م سهر بي، له وه يه باسي نه مرو
 بکه م شاياني پيکه نين بي.

نازه نين: دوو دل مه به و ريکه وه نايه لين بي هاوري بيت، ديار بيه کيشم بو هيناوي.

سالار: ديار!

نازه نين: ديار له شاري هه قايه ته وه بو سالاري هاومه به ستمان، پروانه نم کلاوه
 (کلاوي کي پيشان نه دات) نه مه لاي نيوه به (کلاوي سحري جن) ناسراوه، نيمه
 پي نه لين (کلاوي گره وي بهخت برده وه).. نه مه هه کاتي له سهرت کرد
 نابينري، به لام تو خه لکي نه بيني. ناهم زهنگوله گچکه ي قوچکه که شي بو
 به ده ننگه وه هاتنه، فهرموو بيگره منيش نه گه ريمه وه شماره که م به نوميد ي کوشش
 يه کخستن... مالئاوا. (نه روات)

سالار: خه ونه يان راستي!؟ وا چاکه لاي که س باسي نه که م و نه پي نيبه کاني نه م کلاوه
 زهنگوله داره ش نه در کينم. باشه پرسيارتيک نه بي نه وان به و توانا سهرده وه چ
 پيوستييه کيان به که سي کي وهک من هه بي! دياره نه مه جه خته له سهر نه و
 راستييه ي که حه قيقه ت بزر ناي و سي هزار ساليش به سهر يا پروا هه نه چينه وه
 سهر ي

(تاري کي)

(نه نداماني خي زاني سالار نه م گوزانيه نه لين)

نيمه په نديکتان بو نه لينه وه

نيوه ش بو خوتان ليکيده نه وه

په ند نه خشي به رد ي گشت ده ورانيکه

يادگاري جواني باو باوانيکه

وتيان ماسييه ک گيژاو لولي دا

نه شکه نجه و نازار ورياي کرده وه

بووه وانه بوي، پرياري بي دا

روو له زهرياي گه وره کاتوه

پهنديكى تيريش واي گيپرايه وه
جاري هوشترى ريگاي بزر كرد
تهزاني چوني به هوش هاته وه؟
كاتي بياباني وه بيركه وته وه
رهبه با گولي له رهگ هه لكيشا
وه رزان رابورد و به هار هاته وه
گول چون ره شهباي له بوغزا تاسان
له سهر به ردي رهق خونچه ي كرده وه

(تاريكي)

هونه ر: باوه گيان كه ي كلاوه كه ت له سهر ته كه ي؟
سالار: ئيستا ته چمه دهر وه به كلاوه كه وه ديمه ژوره وه. بزنان ته ميبين.
شهنگه: ئي چي لي دي.

پيرۆز: كچم نارامت بي، ئيتر ته وه باوكتانه و...

(سالار ته چيته دهر وه)

سالار: (له دهر وه دهنگي دي) ئاده ي چاوتان بنوقيتن... نوقانتان؟

هه مووان: به لي، به لي.

سالار: يهك، دوو، سى، واهاتم.. چاوتان بكه نه وه

هه مووان: كوا؟ كوا...

پيرۆز: منالينه باوكتان ملي ريگاي گرتوه.. چوو

(تاريكي)

سالار: ته وه تام، ته وه تام، ليرهم، گه يشتوومه ته به ردهم دهر وازه ههره گوره كه ي شاري
هه قايت، ئيستا سى هزار و سى سال بهر له لاي خومانه، كلاوه كه له سهر ناوه و
كه س نامبيني... ريگايه كي دور و دريژي پر له ليوار و هه لدير و پر له ده عبا و
درندهم بريوه. ههنگاو نانم شه و رۆژي به به كه وه گري ته دا. ئاي خه مم به دست
ته ژنوكانمه وه خواردوه. واده ي دهمه و به بيان بوو، كانبيه كم هاته ري كه شوره بيبه كي
به ژن خانومان، پرچ و كه زيبه ي به سهر يا شور كردبو وه دوو قوم ئاوم خواردوه و،

پرياسكه كه م ژير سهرم ناو، تا ته وه ندي چاو ترووكاندني. نوقمي خه ويكي گران
بووم. (قاقاي پيكنه نين دي و به ناگا ديت)

ئيه كين؟

كه سيك: دوستين، هيچ شپرزه مبه و سل مه كه. ئيمه تو ته ناسين و بو كومه كي تو
نيردراوين.

سالار: كي ئيه ي راسپارد و ناردووني؟

كه سيك: ته وه ي هاته ديدارتان، شازاده ي مهمله كه تي هه قايت. نازنين خانم.

سالار: بان چاوان.

كه سيك: جاري پشوي خوت بده پاشان ريگا ته گرينه بهر. (لاوه ي دلخوازي شازاده ش
له شويني ديار بكر او چاوه روانته. فهرموو ته م سپارده به شي بو ناردووي.

(پيچراويه كي ته داته دست)

(تاريكي)

پيرۆز: شهنگه گيان. برۆ باوكت له خه وه هه لستينه. وا نيوه رۆيه، قوري و پيالته كان
لايه بهم. (شهنگه ته روا ت باوكي خه بهر كاته وه)، چاك ته م پياوه سه ري خوي بهم
تووني بابايه وه جه نجال كردوه، له ته وه له وه خه تا كه ش خه تاي من بوو دياره
درهنگ خه وي لي كه وتوه... (شهنگه دپته وه)

پيرۆز: ها كچه كه م خه بهرت كردوه؟

شهنگه: ته لي: با خه ونه كه م بير نه چيته وه، به بينراو ته يان نووسمه وه.. تازه نان به ياني
ناخوم.

پيرۆز: خوي داناوه له مالي پاشاي هه قايت نان بخوا چاك له كه لله ي داوه، (هونه ر
ديت)

هونه ر: دايكه له گه ل باوكمته؟

پيرۆز: ئي هه ر ته و نييه بوته پالته وانه كه ي (تووني بابا)؟

هونه ر: ته بي ئيستا له تاقى چه نده هه ميا بي؟

(تاريكي)

(سالار باسي بينراوي ديواره نده كه ته كات و له لايه ن ته كته ره كانه وه نمايش ته كرى)

لاوه: (دیتته سهر شانۆ) وهره لیرهوه پروانه. بابزاین ئه مه یه کهم بابهت و یه کهم تاق و دهرووه.

سالار: ئادهی (ته ماشا ئه کهن)

لاوه: ئه مه له یه کهم تاق ئه کات. ئه زانی به چیا ئه زانم؟ بابه ته کهم سهره تایه بۆ سه رگوزشته که. له م سواره بۆشناغه ده ماغ به رزه پروانه شه دهی لار داناوه و خه نجه ری گو پکه زی پینه ی به پشتینی قه ف قه فیا کرده و، له مشتووی سپی ساکاری پروانه، ئه و جووته که وشه شه مامه ره نگه ی له پیتی کرده و پوزوه وانه ی گولنگه داری مهرزی لی هه لکیشاوه. ئا و زهنگی لی ئه دا و ریشووی شه دهی له ناو په نجه کانی با که دا گه مان ئه کات. ئه ها که عه جبه شو په سوار پکه. ئه بی هه وای چ کۆنه هه واری له په رده ی دلی دای.

(گۆرانی له سهر ته پلای سواریی، یان ته پلای جهنگ)

گۆرانی:

هه ی لاو، هه ی لاو، هه ی لاوه

هه ی سوار، هه ی سوار، هه ی سواره

ته پلای سوارییان لی دا

دار و به یداخ هه لبرا

ئا و زهنگی چه خماخه ی دا

خرمه خرمی ئاسمانه

نه عه رته تا ئاسمانه

ئه سپان بالیان گرتووه

شه ده با ئه یشه کینی

ئای له کوری گه رمینی

هه ی لاو، هه ی لاو، هه ی لاوه

هه ی سوار، هه ی سوار، هه ی سواره

هونه ر: دایکه تا بازار ئه رۆم، زۆرم پین ناچین، زو ئه گه ر پیمه وه.

پیرۆز: باشه کورپه کهم ئاگات له خۆت بی. له گه رانه و هتا سه ری له دایه وه نه وش بده. بلای بۆیه باو کم دیار نییه. ئه م ماوه یه تۆزی سه رقاله، با دایه وه نه وش. غایله نه کات که کورپه کهم سه ری لی نادات.

هونه ر: باو کم هه ر خه و تووه.

شه نگه: خه و تنی چی! ده می که ره یشتووه.

پیرۆز: بۆ کوئی چووه؟ له ژووره که ی نه ها تۆته ده ری.

هونه ر: ئاده ی (خۆی ئه کا به ژوورا)

(تاریکی)

(دیوانی پاشای هه قایهت)

شاژن: که واته ئیستا نه پینی به که ئاشکرا بوو. نه یان و تووه که ی ئه گه ر پیمه وه؟

شا: گه رانه وه! ئه و هه یان زۆری ماوه کاره که یان زۆر ئه خایینی.

شاژن: که ی ئه م هه و الانه یان گه یشته؟ و چۆن توانرا...

شا: ئه وه بوو. ها په رده دار، ئه وه کینی چه اوه پروانه؟ (ته ماشا ئه کات) فه رموو چه کیمی

دانا و ئه ستیره وانی شاهانه (ئه ستیره وان دیتته ژووره وه)

ئه ستیره وان: سلاو له شاهی سه ره ره مان.

شا: سلاو، به خیره هاتی ئه ستیره وان، باش بوو له کاتی خۆیدا هاتی. با بزانه تۆ ئه لینی

چی؟

ئه ستیره وان: له خزمه تام تاجی سه ره مان.

شا: تاوی له مه و به ر، له گه ل شاژنا باسی ئه و هه و اله مان ئه کرد. هه والی ئه و جووته

هاور پیه ی، یه کیتی کیان لای ئیمه و به به لینه وه رووی له توونی بابا کرده و ئه وی

تریان، که هه ر له ولاتی کوردانه وه ها تووه و هه ر بۆ هه مان مه به ست.

ئه ستیره وان: ئاگادارم، گه وره م ئه ته وی بیانی بیی؟

شا: به لای، به لام چۆن و به چی؟

ئه ستیره وان: شازاده نازنه یان خانم، کلای ئه فسووناوی برده وه ی گره وی به خت ونگینی

به و به خشی و ئه ویش به دیاری ئه و شته ی بۆ هی نا بوو که دونیای پین ئه بی نری

ئه مه یان قسه ی من نییه، قسه ی ئه وه. گوایه له گه ل مانگا یه کخراوه، له مانگه وه

سه یری دونیا ئه کا، ئه مه ش هه ر قسه ی ئه وه.

شاژن: له مانگه وه!

(تاریکی)

سالار: باشه بۆ نابې؟ من نه گه پيمه وه بۆ نه و دپرزمانه و نامپیری سه ته لایت نه که مه دیاری، نه وان نیمه ببین و نیمه ش نه وان ببین.

پیرۆز: ههردو لاما نه چه په سین. شتی وا نه بیت؟

هونه ر: باو کم نه یه وئ ههردو زه مانه که یه کخات.

سالار: ته واوه، مادامه کی کیشهی ئالۆزکردنی بابه ته کانی (توونی بابا) له ئارادایه و هه چۆن گرفتی نه و با پیرانه مان بووه. گرفتی نیمه شه که واته (گۆرانی)

هه مووان:

با ته ماشاکه ین پروانین

نه مه ش سندووقی دونیایه

شتی سهیری تیا یه

پیکه پینانی نه و پرده یه

دوو سه رده می نه م خه لکه یه

به یه ک مه به ست نه گه پینی

په یامبه ری په یامپکه

له مۆمدانی داگیرساویا

مۆمی نه شقی مه می دوینی

مه می نه مرۆ، مه می سبه ی

دائه گیرسی.....

باهه زاران سالی سړی

شهخته و سه هۆل

که ر و کاسی و کپیتی بی

ته ماشاکه چاک پروانین

(تاریکی)

(دیوانی شای هه قایهت)

نازه نین: نه ستیره وان وای وت؟ دیاره دوو تاقیان نه قشه که ی کوپر کراوه ته وه، دزراوه... له کتیبه پیرۆزه که دا و له له وحی یه که ما به حهوت تاق ناوی نه بات. نه ک پینج تاق.

شاژن: هه رواشه که واته

نازه نین: دایکه گیان نه م ئالۆزییه، نه م سه ر لیشیوانییه...

(شا دپته ژووره وه)

شا: نه مزانی، هه ر تاقه و چ با سیکه. کوا؟ له کوپیه نه ستیره وان؟ با ناماده بی.

شاژن: بۆ چپته؟

شا: بزانه له وئ چ باسه؟

شاژن: له دونیای عه جایه بات؟

شا: نه خپر له (توونی بابا). نه و تاقانه ی تر کپوه چوون؟

نازه نین: بابی سه روه رم، نیستا نه و شته نه هینم، دیارییه که ی دونیای شپرزهی.

شا: نه وه ی هیچی لی حالی نه بووین.

نازه نین: نا... بابه گیان، نه و نه یهینم و له (توونی بابا) پروانه.

(تاریکی)

(مالی سالاره)

پیرۆز: گه یشتیته کوئ؟ نه وه زانیمان، نه توانن نیمه و نه وئ ببین.

سالار: بیر له وه نه که مه وه، نه م باسه ی له م مال وه ده ستیمان بی کرد، ته شه نه بکات و

هه مووان بگریته وه، نه وه مه به ستمه نه ی بۆچی نه نووسم؟ نه مانی نه و دوو تاقه

نا ته و او کردنه... نه مه م به چاره نووسی خۆمانه وه م گری داوه. نه وه ی لیشیان دزیوین

چیبیه و کئ دزیویه تی، نه مه گری باسه که یه. ئایه نه ییبیننه وه له کوئ و چۆن؟ ئا

لپره وه نه بی و...

پیرۆز: دیاره خهوت لی ته ری بووه، بۆیه...

سالار: خه و... بۆیه لپره دا نووسینه که ت وه ستاوه. به لی به لی... نیستا که قسه نه که یین نه مه

ببیراوه کانی نه مرۆیه که پتویستی به ته و او که ره کانی هه یه، نه ویش

خه ون.. خه ون... به لی خه ون.

پیرۆز: گریمان تووشی خه و زران بووی.. ها؟

سالار: ئافه رین نه مه ش نه بیته ببیراویک.. دکتۆرم بۆ بانگ نه که ییت، دکتۆری دیار...

دکتۆری ده رووناسی... نیتر

(کەسایەتی دکتۆر و خۆی ئەنوێنی)

سوپاس دکتۆر گیان، ئەزانی گرتەکە ی من لە کوێو دەست پێ ئەکات، حەز ئەکەم
پێشەکیبەکت بەخەمە خەمەت... بەلێ ماوەیەکە سەرقالی بابەتیکم ئەویش بابەتی
(توونی بابا) یە..... بۆچی توونی بابا؟

: بۆچی توونی بابا؟

مامۆستای پەیمانگە ی هونەرە جوانەکانی شاری سلێمانی بووم، ئەو رۆژە. وادە ی
تاقیکردنەو ی پراکتیکی ئەو قوتابییانە بوو کە پێشکەشی پەیمانگیان کردبوو
بەئومێدی وەرگرتنیان. ئێمە چەند مامۆستایەک بووین لە ریزی یەکەمی بەر
تەختە ی شانۆکە دا دانیشتبووین. ناوی قوتابیەک خۆتێرایەو و بانگ کرا بۆ سەر
شانۆکە. مامۆستا (بەدیعە دارتاش) یادی بەخێر، وتی: ئەزانن کۆری کێیە؟

: ئەم قوتابیە؟

: بەلێ.

: (بەچریە) کۆری هونەرمانە بێ سەر و شوێنەکیە... کۆری (قادر کابان)ە.

: ئادە ی بازانین، چیت ئامادە کردوو.

(قوتابیەکە بێنراویکی بێ دەنگ نمایش ئەکات)

کە سەرنجی بێنراوەکەم دا، بێنراویکی ترم ئەهاتە بەرچاو، ئەو رۆژە ی باوکیان
بانگ کرد، دەوری چێشت هەنگاو بوون... چاوەروان بوو. ئەو کۆرە، تەمەنی سی
چوار سالتیک ئەبوو... هەر چاوەروانی هاتنەو ی باوکی بوو. پێنج سالی
پەیمانگە ی رابردوو هەر چاوەروان بوو... لەم رۆژانە دا سۆراغیم کرد وتیان هەر
چاوەروانە... بۆ ئەهاتەو... (وەک بەتاگا بێتەو) دکتۆر. بۆ خەو زرانەکەم.. دکتۆر
بۆ خەو زرانەکەم.. پێویست ناکات.. پێویست ناکات.

ئا... بێنراویکی تر... جارێکی تریش مەملەکەتی هەقایت و بەیادی چاوە

کەژالەکانی شازادە نازەنینی خانومانەو (لاو) هۆرە ئەچریکێنی و (سالار) یش
ئەو تەم باسی تاقی دوو ئەکەم و بەتەلەفزیۆن ئەبێنری.

(هونەر) ئادە ی بابە بیکەنەو.

(تاریکی)

(نمایشی تاقەکان ئەکری)

نازەنین: پروان... ئەو دەروازە ی دوو مە. ئەو دیواربەندە قالیچە رەنگاوپرەنگەکە ی
حەزرتی (سلێمانە) ه، و، پروان نزی باران بارین لە یەزدان ئەکات. قالیچە یەکی
جوان و رازاویە وینە ی چەندەها بەندە ی لەسەر نەخش کراو... ئەو دەش دەروازە ی
سێبەم، فەرموون پروان. شەن و سێلک و بێژنگ و جەوآل و هۆریان بەدەستەو یە
و روووە خەرمانیکی کوتراو ئەچن... ئەو کەسێکە و خۆیدانیکی بەدەستەو یە و
مەر و بزنی لەسەر گاشە بەردەکان خۆی ئەدات...

پیرۆز: (خۆیدانەکی بەدەستەو یە پێشانی مندالەکانی ئەدات).

تەماشاکەن ئائەمە خۆیدانەکیە... پروان ئەمە وینە ی لەسەر نەخش کراو... ئەو مانگ و
ئەو ئەستێرەکانە.. با (سالار) تەواوی کات و بۆتانی باس کات. وەرە نۆرە ی
تۆیە.

سالار: چیبە؟ ئەو هەرایەتان لە چیبە؟ دووبارە نەتانیشت خەو ئەکەم بەتەواوەتی بێنم.

پیرۆز: ئەو ی کە بێنیت چی بوو؟ بەکورتی.

سالار: بەهۆی ئەو نامێرە ی کە بەدیاری بۆ شازادە ی شاری هەقایتەم ناردوو. ئیستا
ئەوانیش شەوانە سەیری بەرنامەکانی ئێمە ئەکەن. زیاتر حەزبان لە فیلمە
کارتۆنییەکانە و بریاریان داوہ پاش هەلپێنانی نەتینییەکانی (توونی بابا)
سەردانیکمان بکەن، ئێمەش بۆ پێشوازییان روو لە دەری توونی بابا ئەکەین و...
ئەو ئەندە

(تاریکی)

هەمووان: (گۆرانی)

ئەگێرەو تەوونی بابا

لە تاقی یەکەمینا

مەملانی گەرم بوو

پر ئەشکەنجە و سەخت بوو

وادە ی رووبەر روو بوونە

ئاوژەنگی ئاگرگرتی

ئەسپی سەرکەش هەلشاخی

شەدە با ئەیشەکێنی

حيله شاخه و شاخ ئهروا
 بوته ته پل و كه رونا
 نه گيرنه وه توونی بابا:
 تاق تاقی دووهمینه
 پیغه مبه ر سلیمان
 قالیچه ی بالنده نه خش
 دونیای تبادا ئه نوینی
 نرای باران بارینیه
 جوو تیار چاوی له هوره
 زهوی چاوی له تووه
 نه خه ی دل بو بارانه
 خوایه بارانی داکا
 ژیان له بارانایه
 .....

(توونی بابایه)

لاوه: یه که همان دی، دووهمان دی... به لئ ئهوا گه شتینه دوا تاق، که پینجه مین تاقه
 قسه که ی تووه، ئه بوو هوت تاق بوایه. ئه ی دوانه که ی تری!
 سالار: کیشه که ی ئیمه بو ئه دوو تاقه بزرکراوه ئه گه ریتته وه. چییان لیها تووه؟ بو کوی
 براوه، ئه م هممو به لایه به سه ر شاری یارانی هه قایهت هاتوه یارانی شاری
 ئه مرۆش. وهره با شتییک بکه یین، په نگه باری راستییه که مان بو دهرکه وی.
 لاوه: چۆن؟

سالار: باسه ییری بابته کانی تاق به تاق بکه یین و ئه وسا بزانی چي لئ داپر کراوه
 لاوه: چي لئ دزراوه. دیاره به ناته وای و اتاکه دا دهرناکه وی.
 سالار: فهرموو با پبادا بچینه وه

(تاریکی)

(دیوانی شای هه قایهت)

شا: ئه وه ئه سستیروان وای بو ئه چي. ئه ی با بزانی شازاده نازه نینی خانمان

چی ئه لئ.

نازه نین: بابی سه روه رم، گه لیک بیرم لئ کردۆته وه، هه رچه نده سه ر ئه هیتم و سه ر ئه به م،
 به ئاشکرا هه ست به شوین گۆرکه بیان ئه که م

شا: ئاده ی با بزانی چۆن چۆنی؟

ئه سستیروان: گه وره م پاشای زه مان، ریگا به فرموو به نۆکه رتان پرسیارئ بخرمه خزمهت
 شازاده خان.

شا: پرسیار؟ له باره ی چیه وه؟

ئه سستیروان: قوربان گه ر تاقه کان شوین گۆرکه یان پئ کراره، بو ئه لئین یه که م تاق و دووهم
 تاق و، ئه و جوړ ناو نانه له چیه وه هاتوه؟

نازه نین: ریگا به فرموون. جه نابی ئه سستیروان، به ر له ناو شته که هه بوو، جگه له وه ی که
 ئه و تاقی سه ره تایه دانراوه دووهم له ئارادا نه بووه. بابی سه روه رم ریگا به فرمووی
 ئه م پرسیاره له کاکئ ئه سستیروان بکه م: تاقی یه که م مملانی بی و دووهم ژیان.
 ئه مه ئه بیته؟ بی گومان نه خیر، سه ره تا ژیان و پاشان مملانی که واته کئ راسته؟

(تاریکی)

(توونی بابایه)

لاوه: نازه نینه که م، ئه مه ش ناوه روک و بابته تاقی سییه مین دهر وازه یه. ئا ئه و نووسینانه
 گوزارشت له کوشتن و برین و ویرانکاری و ئه تک ئه کات. پروانه ئه ها له م دیوار
 به نده دا چۆن شمشیر له گه ردن ئه دا و خوین تا ته پلئ سه ر فیچقه ئه کات... ئه ها
 (شمشیر پیشانی بیهران ئه درئ).

پروان شمشیره کان له ت بوون (به شکاوی فری ئه دات) کوژراوه کان زیندوو بوونه وه. خوړ
 له ئاسۆه هه لهاد و تاریکی نه ما.

سالار: (لاوه) تو بلتی نازه نین خانم گوئی لیت بی؟

(تاریکی)

نازه نین: به رده وام به، گویم لیتته، زۆر باش. روو له پینجه م دهر وازه که.

لاوه: ئه وه تا، ئه مه ش پینجه مین دهر وازه یه. دوا دهر وازه و کو تا بییه.

هه موان: دوایین دیواری به نده که یه

کتیب و ناگر و چیا
پیر شالیاری مهزنه و نزا ئەکا
کتیب و ناگر و چیا
کتیب و ناگر و چیا.....

(تاریکی)

(مالی سالار)

پیرۆز: سالار خەوت؟

هونەر: کوێرا!

شەنگە: باوکه...

پیرۆز: دەنگت نەبوو، وتمان دیارە خەوتوو.

سالار: من نەخەوتووم، ئەوان خەوتن... پاش ئەوەی تەواو ماندوو بوون. دوو تاق ونه..
نیسه.. کوێو چوو.. چ دەستی هەلیکەندوو و، بۆ چی هەلیکەندوو؟ ئەوان
خەوتن.. شای درنده و دێو و درنج. گشت خرۆشان چاو چلکنیکیان نارد
سۆراغیمان کات...

پیرۆز: ئەوەیان ئەزانین... لاقیان بەناو لاقی یەکا کرد، بۆ ئەوەی هەر گیانلەبەرێ بیهوی
زەفەریان پێ بەرێ بەئاگابین. کاتی چاوچنۆک بینی... دای بەسەریا و هاواری کرد:
هەمووان:

توونی بابا هەزار و نۆسەد و دوو دەرە

نەمدیوێ کەس تێیدا بخەوێ بەدوو سەرە

سالار: کەواتە دوو سەر دوو عەقل لە عەقلێ بەهێزترە.

(تاریکی)

(دیوانی شای هەقایەت)

نازەنین: هەژدیهاکانی دەورووبەریش بەئاگا هاتوون!

شاژن: کچە کەم دڵ مەدە، بابت ئەبوت گەلیک چوون و چوون.

نازەنین: ئەی چار. چارە؟ هەر چاوه‌روانی، هەر بێ دەنگی؟ نا. ئەبێ کارێک بکەین
باشە کەمی ئەو بای وادەیه هەل دەکات و شکۆفە بەدرەختەکان ئەکات. ئەی کە

دایکان کۆرپە بەسینە خۆیانەوه ئەبینن.
شاژن: ئەبێ ئەستێرەوان چی بلی؟
نازەنین: ئەو لە ئەستێرە و ئاسمان ئەروانی...
شاژن: ئەی لە کوێ بروانی؟ ئەو ئەستێرەوانە.
نازەنین: لە زەوی.

(تاریکی)

(مالی سالار)

سالار: پیرۆز ئەمە کۆتایی شانۆیییە کە یە

هونەر: باوکه کۆتایی!

سالار: ئەبێ کۆتایی بێ

هونەر: ناکی بەردەوام بی.

سالار: بۆ کوێ؟

پیرۆز: باشە، زۆر جار، کۆتایییە کە بۆ بینەر بەجێ دێلن. نابێ.

سالار: بۆ بینەر. نە. ئیمە دەستمان پێ کرد بەدوای گرفته کەدا چووین، ئەو گرفتهی کە
ئەوه هەزار و... پیتوبست ناکات تا حەوتە کە شونیی خۆیان نەگرنەوه، هەر وا ئەروا
منالەکان: حەوتە کە!

سالار: بەلێ تەواو نییه کە.. بەلێ..

پیرۆز: ئەی لاوهی بەستەزمانی دڵ پراوت کوێو برد؟ ئەو شازادە نازەنینە چاوه‌روان بێ؟

سالار: تەواو... تەواو بوون... ئەوه نازەنین، ئەو بەیانییە بە بەرگی سەرتاپا شینەوه و
گۆلێکی سوور سووری بەدەستەوه گرت و پرووی لە بانێژە بەر کراوه کەمی کۆشکی
شاهانە کرد و ورد ئەپروانی. چاوه‌روانی چاو نەترسێکی لە (لاوه) جەرەزەتری
ئەکرد لیبی وەرگری و بۆی لەسەر پەرچەم دا.

(کۆتایی)

پاییزی ۲۰۰۲

چەمكى ئاھەنگ لە شانۆى سالاردا

نيهاد جامى

"گۆفارى (هونەر) ژمارە (٩، ١٠) ى سالى ٢٠٠٠ - دھۆك"

(دلدارانى باران) و (پروانى پەشەلەك) دەروازەيەكى ئاھەنگىكى شانۆيى بوو لاي هونەرمەند (ئەحمەد سالار) بەلام ئەم شانۆيە نەيتوانى لە شانۆي شيعرى دەربازى بيت، تا ناوەراستى هەشتاكان تەنھا وەك چەند هەولدا نيتىك ماپەو، چونكە پيويستى بەرپنمايەك هەبوو بۆ تىگەيستەن لە ئەزمون، شانۆي ئاھەنگسازى مەغربيش ئەو چەندە بوو دەبوو سەرەتا بۆ خۆ دالدان بچيسته ژيەو، تا لە (نالى و خەونىكى ئەرخەوانى) بکەويتە سەمايەك لە بەردەم ئەو بارانەدا، کە پيويستى بەچەندى ئەوانيش نەبيت، تەنھا ئەوى تەنەب، کە برانەكە تە و ژمەكەى خيەرا و توند دەبيت، ديارە رۆشنيەرى دۆگما ئەو رۆشنيەرى هەركاتى گوتى لە ناوەكان بوو بەوەرگرتن ناوى دەبات، رۆشنيەرى بەتالە لە زانين، بۆيە ناوانى (شانۆي سالار) بە - ئاھەنگسازى - مەغربى، ناوانىكە لە دەروەى زانين وە بەكردەى ناوان هەستاو، چونكە داپرنيەكى گەورە هەيە لەنيوان ئەو دوو ئەزمونە، ديارترين خال بەراورديشيان (چەمكى ئاھەنگ)ە كە لاي (الطيب الصديقى، عبدالکريم بشير) و هاوړيکانيان ئەو چەمكە مانايەكى ديارىکراوى هەيە و زياتر هەولئى رۆچوون دەدات بەنيوگيەرانەو هەولگري بونيادىكى فكريە، لەو شدا بۆمان دەردەكەوئى كە ئاھەنگ چەمكىكى فكريە، كەچى لاي هونەرمەند (ئەحمەد سالار) ئاھەنگ كردهيەكى بەرجەستەكراو، كە پيکھاتەى وینەى شانۆيە، نەش ئەو مانا فكريەى ئاھەنگ كە (عبدالکريم بەشير) لە دەقيەكى مۆئودرامى وەك (خەلك و بەرد) بەرجەستەى كە دەكات.

كەواتە ئەزمونى سالار لەكوئى لەگەل مەغربىەكان ئاشت دەبيتەو؟!

ئەگەر چى پيش هەموو شتى دەبى ئەو بەزانين شانۆي ئاھەنگسازى مەغربى خاوەنى ناسنامەى راستەقینەى خۆي نيە، چونكە نەيتوانيوە خۆي لە ئەزمونى تراچيديا بکاتەو، ئەو تە (عبدالرحمن بن زيدان) كە ئيمزاي لەسەر چەند بەياننامەيەكى ئاھەنگسازى كردهو دەلئى «داپرانيك نادۆزرتەو لەنيوان ئەزمونى شانۆي ئاھەنگسازى و ئەزمونە كۆنەكان».

بەشى دووهم

باس لە شانۆي سالارەو

له گهل ئه وه شدا سالار له وه گرنتنی موفرده دی ئاههنگ له چه شنی (دهف، بخور) کاربگه ری ئه وانئ له سه ره، یا متممانه کردنه سه ر چه مکی ره سه نایه تی، به لام نایا ئه وه مانای وایه سالار له ئه زمونه که یدا لاسایی ده کاته وه؟!

سالار بۆ چوارچیتوه ده ره کیمه که ی ئه زمونه که ی ویستویه تی سوود وه ربگریت و له جیهانی خۆیه وه مامه له ی له ته کدا بکات، بۆیه ئه گه ر شانۆی ئاههنگسازئ مه غریبی توانیویه تی سوود له ئایینی ئیسلام وه ربگریت و له سرووتی ئه و ئایینه نزیک بیته وه، ئه وه ده کړئ (شانۆی سالار) یش بۆ دۆزینه وه و گه ران هه ولئ به شانۆکردنی سرووتی زه رده شتیبه ت بدات، ئه و ته کنیکه یه نه ک سالار به لکو ئاههنگسازه عه ربیه کانیس ده سه برداری نه بوونه، ئه گه رچی گیرانه وه له و ئه زمونه ی سالاردا خه ونیکه قوتاییه کان له وانه یه کی قوتابخانه ده بنویتن.

بۆیه به (نالی و خه ونیکی ئه رخنه وانئ) به ره و ئه زمونونیک ده روات سه ره تاپه که بۆ دۆزینه وه ی رینگایه ک که ته نها عه شقییک (مه حوی) یانه توانای هه یه به شارینگه یه کانی بگه یه نیته.

بۆیه چه مکی ئاههنگ له (کاتئ هه لۆ به رز ئه فرئ) په یوه ندی (ئه کته ر/ وه رگر) ده کات به هاوکیشه ی سه ره کی بنیاتنانئ گوتاری نمایش، به وه ش (تیوژی نامۆبونی بریخت) بۆ شانۆکاری کورد رۆشن بکاته وه، ئه گه ر له خه ونه که ی نالی موفرده کانی ئاههنگ رووبه پرووی هه ژاری ده بنه وه، ئه و له و کاته ی هه لۆ به رز ئه فرئ موفرده کان له و هه ژارییه رزگاریان ده بیت، به وه ش توانای ده سه لاتئ ئه کته ر زیاتر ده سه پئ بۆ گوزارشت له ئامازه کان و سه رباری بوار فراوانییه ک بۆ خوتندنه وه ی وه رگر فه راهم ده کړت، به لام ئه وه ی تووشی رچه نینی خیرامان بکات، ته وزیف نه کردنی به شتییک له گۆرانییه کان و هه ندئ له شیعه ره کانه، ئه وه ش (گۆرانی/ رووداو) ده کات به دوو وینه ی (ببیراو/ بیستراو) ی هاودژ، ئه و خاله ش پیشتر هونه رمه ند (دانا ره ئووف) ئامازه ی پیتاوه. نووسه ر مه به ستیه تی شوناسیتی کوردی به شانۆکه ی به خشیته، هه ر جارهی به شیوه یه ک ده یه وئ گوتاریکی میژوویی فیکری نیشان بدات، ئه گه ر چی فۆرمی ئاههنگ شیوه یه ک ره های به خۆ گرتووه، به لام ئه وه ی له (جزیری وانه ی ئه قیندا ده دات) مه به ست دروستکردنی په یوه ندیه که له نیوان (نه ورۆز) وه ک جه ژنیکئ نه ته وه یی و (جزیری) وه ک ئامازه یه ک، ئه گه ر چی ئاههنگ بالئ به سه ردا کیشاوه، به لام له و ده قه دا ئه وه ی فه زای

گشتی داگیر ده کات (رووداوی درامیه) له رینگه ی فکری ئاههنگ به وه ش له (جزیری) دا ده یه وئ بۆ خۆ دووباره نه کردنه وه و گۆرینی ته کنیکی شیتوا ئاههنگ، له ئاههنگی مه غریبییه کانه وه سوودمه ند بیت، هه رچه نده ته کنیکی ئاههنگ له (جزیری) ئاههنگسازئ مه غریبی نییه، به لکو ویستویه تی له نیوان دوو ئه زمونه که ی پیشوو خۆی (نالی/ هه لۆ) و ئاههنگسازئ مه غریبی رینگایه کی تر بدۆزیته وه، ئه گه ر چی له (نالی و خه ونیکی ئه رخنه وانئ) چونکه شتیوه ی که له پوور بۆ یه که م جار ده گۆریت و رووبه پرووی ئه و ئه زمونه نویتیه مان ده کاته وه به تاییه ت له رووی ئاههنگی شانۆیی، به لام زیاتری گرتوته خۆی، ئه وه ش ئه و سه فه ره ئه زمونوکاریه ی سالاره لپه ره وه یه کاتئ (سالار) ده یه وئ (زه مه نی نووسین) ده می میژوو نه بیت، ئه و سه له فیته ناتوانئ له بالای ئه و ئه زمونه نزیک بیته وه، بۆیه ده خوازئ که له هتلی میژوو لانه دات، ئه وه ش کاریکه سالار نایه ته ژتیر باربه وه، چونکه ئه و ده زانیت (ئه زمونوگره ی نووسینه وه ی رابردو نییه) به لکو رابردو له ئه زمونی ئه ودا که نالتیکه بۆ په یوه ندی کردن به (ئیسستا) و دۆزینه وه بۆ (ئاینده) یه، له وه شدا دلنیا ده بین که ئه و ده قتیکی تر به ره هم ناهیتیت، ئه گه ر نه زانئ له مه داری ده قی پیشوو ده رده چیت.

به (کیشسه ی چوون و نه چوون یان گریمان نالی هاته وه) دواده قی قوئاغ ده نووسیت ده توانین به ترۆپکی ئه زمونوگره ی سالاری دابنیتن، که هیئانه وه ی نالی به خوتندنه وه یه کی جیا له وه ی پیشوو، هه ر بۆیه ئه و قوئاغه ی ئه زمونه ی سالار به نالی ده ست پیتده کا و هه ر به ویش کۆتایی دیتن، نالی به مه داری مه نه لۆژه ناسراوه که ی هاملیت ده سوپیتیته وه، ئه و ده قه ده یه وئ به جیا له هه ر سئ ده قه که ی پیشوو به هه ناسه یه کی دریته وه بۆ ئاههنگ بیت، هه ر بۆیه ئه گه ر له (کاتئ هه لۆ به رز ئه فرئ) دا ته وزیف کردنی شیعر و گۆرانی ماناکانی ئاههنگ له ده ست بده ن ئه و له و ده قه دا گۆرانی بی وه زیفه نایه ت، به تاییه ت جوانترین ته وزیفی گۆرانی له و قوئاغه ی سالاردا «خوایه بیتمه وه دنیا هیتلانه بکه م» که رووداو ئاوتیه ی سرووتی ئاههنگ ده کات، یا ته وزیف کردنی ئه و دیره شیعه ری نالی «پیم ده لین مه حبویه خیل و قیچه مه یلی شه ر ده کا خیل و قیچه ی...» به وه ش به رگیکی تری وه به ر نمایشه شانۆیه که ده کات.

سه رپاگیری ئه و قوئاغه هه ول ده دات چاره سه ری که لینی ته کنیکه کان بکات به تاییه ت (گیرانه وه) که پیشوو ئامازه مان بۆیه له کاتیکا شانۆکارانی جیهان هه ولیان داوه سرووده ئایینییه کان بگۆرن بۆ کاری شانۆیی و له پیش هه مووشیان شانۆکارانی یۆنانی، بۆچی

سالار بېر له وه ناکاته وه له قوناعی تازهی کارکردنیدا زهده شتییهت بکاته ئاههنگیتی شاتویی...؟!

وه ناونانی ئه وه زمونه به میتۆد ههله به که و کهسانیتی زۆر تیی دهکهون، چونکه ئه وه زمونه ئه زمونی عه ره به کانیش خاسیه تی سه ره خۆی تیا نییه، هینده عه ره به کان چهند به یانامه یه کی شاتوییان نووسیوه و سالار نه یوووسیوه، به لام ئه وه مانای ئه وه نییه که له دیده گای ره خه نییه وه سه یری ئه وه زمونانه نه که یین، چونکه سالار تاکه هونه رمه ندی نه وه که ی خۆیه تی که گیانی به رهنگاری و نویتگری تیا ده بیئرئ، له ناوه راستی هه شتاکان له گه ل لاوانی ئه زموننگه ری شاتۆی کوردی هات و ئه مجاره شیان به کتیبیکه وه له گه ل ئه وه یه ی راپه رین به رده وامی خۆی راده گه یه نییت.

بۆیه خوتنده واریتی هوشیاری وه ک ماموستا سالار ده زانیت ئیمه شه ری پی نافروشین، به لکو ده مانه وئ دیالوگی ره خه نیی له سه ر شاتۆکه ی ساز بکه یین، نه ک وه ک ره خه گریکی سه له فی بۆ ئه وه ی شه رعیه ت بدات له وتاریکدا ده نووسیت گوايه ئه وه نه وه نوویه سالار به سه له فی تیده گهن، لیره دا زۆر به توندی روو به پروویان ده وه ستینه وه له کوی وتمان سالار سه له فییه؟!

با وه لام بده نه وه، چونکه سالار نه ک بۆ نه وه ی سه له فی ئه وه نه وه یه ی له میتزه هه ست به مردنیان کراوه، به لکو بۆ نه وه ی نویش بوونی ئه وه هونه رمه نده بۆمان مایه ی شانازییه، بۆیه هه رگیز ناکرئ سه له ف خۆی له گه ل سالار به راوردده بکات، چونکه سالار ئه وه ئه زمونه کانییه تی، به لام کوا کار و پرۆژه کانی سه له فی؟! دوانی ئیمه له سه ر ئه زمونی سالار چهند ئه وه راستییه ده سه لمینتی که نه وه یه ک هاتوه دیالوگی ره خه نیی و مه عربی ساز بکات، هینده مردنی سه له فی راده گه یه نن ئه وه کتییه له پینا و چه پله و ئافه ربینیک وتارۆکه یه ک ده نووسیت له هیچ شوینتی بۆ یین دونا کریتنه وه، بۆیه په نا ئه با ته به ر گۆقاریکی سیاسی...!

کیتشه ئه وه ی هاتوه له بونیادی ناوه کی ئه زمونه کانیش بدویت؟!

بۆیه سه له فی شایه نی وه لام نییه، به لام ده مه وئ ئه وه وته یه ی (فرانسیس یۆنش) بینه مه وه یادی هونه رمه ند ماموستا (ئه حمه د سالار) که ده لئ «من قسه ده که م، تو تیم ده گه یه ت، که واته ئیمه هه یین».

له نالی و خه ونیتی ئه رخه وانی بۆ (گریمان نالی هاتوه)

ئه زمونی ئاههنگسازی سالار به دوو قوناع هاتوه، قوناعی یه که م له سالی ۱۹۸۷ به نالی و خه ونیتی ئه رخه وانی) ده ست پیده کات و له ۱۹۹۰ به (کیتشه ی چوون و نه چوون یان گریمان نالی هاتوه) کۆتایی دیت.

سالار له نوژه نی ئه زمونه که یدا (نالی و خه ونیتی ئه رخه وانی) ده می نووسیینه وه ی میتزوو ده وه ستینتی، به وه ی ئیتر نابج شاتۆکاری کورد میتزوو نووس بیت، به لکو ده بی به ره مه هیته ره ده ق بیت، کاری ئه وه ده بیته زیندو و کردنه وه ی زه مه نیک له نیو ساتی دۆزینه وه ی بۆشایی شاتۆدا، به وه ش که له پووری له ده می (ئه نتۆگرافی) هه لده وه شیته وه و به دیدیتی ئه زمونکاریا نه مامه له ی له ته کدا ده کات سه رووتی نمایش له نا و (هه نووکه) دا ده چیتته وه (رپرودو)، لیره دا پرسپاری سالار جیا وازه له و پرسپاری (بریتخت) ئاراسته ی شاتۆ و ئه کته ره کانی ده کات:

(ئه گه ر ئیوه له شوینی که سایه تبه که بان چۆن ره فتارتان ده کرد...؟!) که سالار ده یه وئ ئه و پرسپاره بگۆرئ و پیمان بلئ: (ده بی له ده می ئیمه دا نالی عه شق و ئه وینی بۆ حه بییه له خه ونیتی هاوچه رخانه دا به ئه رخه وانی بکات) ئه وه ی ئه وه له میتزووی وه رده گریت (زه مه نی رووداو) که به هۆی (زه مه نی ئیستا) وه هارمۆنیه تیکی زه مه نی دروست ده کات، ئه وه ش سه رووتی ئه وه ئاههنگه شاتۆییه که (گۆچان، ده ف، داری عود، گۆرانی، ئاواز مۆسیقا) ده گه رتینتیته وه نیو نمایش (ده ق).

ههروهک چۆن ده سه به رداری ته کنیکی شاتۆی یۆنانی نابیت له رووی (گیپرا نه وه ی رووداو) له ریگه ی (کۆرس) له پال (گیپره وه) که له ده رپینی دیالوگ بۆ دوانیان له گه ل (نالی) ده یانه وئ به ره و میتزوو گه شتمان پی بکه ن ئه گه ر چی له وه ده قدا (گیپرا نه وه ی) ده بی به که لیتنیک که نایه لن چه مکی ئاههنگ له شیوه ی به رامبه ر وه رگریته، دوور نییه ئه وه ش کاریکی به ئه نقه ست بی و سالار بیه وئ بیکات، ئه وه ش بنه مای پیدای، له (گریمان نالی هاتوه) سه رباری کۆرس (گیپرا نه وه) به ئاقاریکی جیا وازه بات، به وه ی گیپرا نه وه ی ده بی به (که سایه تی ئاماده گی) وه ک ئاماده بوونیتی میتزووی، ئه وه ش په یه وندی کردنه به (ده می وه رگر) له ئاههنگ، بۆیه هه ریه ک له (پیره میترد) و (فه قئ ته یرانی) فه زابه ک له وینه هزیکانی وه رگر داگیر ده که ن که ده بینه شاهیدی راسته قینه ی میتزوو، ئه وه ش گومان ده سپریتته وه، چونکه ده شی (گیپرا نه وه) گومان دروست بکات، به لام بوونی که سایه تییه کی وه ک (فه قئ ته یران) یه قینمان پی ده دات، کۆچی کورد له و قوناعه دا له گوتاری نه ته وه ی

ئىمە دەكەۋىتتە ژېمە ترسىيە دەبەستىتەۋە بەمىژوو «نالى: ئەم كۆچ و چوونە، ۋەك مەرگ و ئاكامە، ھەر دەبى بېي» ئەۋىنى نالى بۆ ھەببە لە مېژوو ئىرۆسىيە تەۋە بۆ دەلالەتى سىياسى دەچىت، چونكە ھەر لە سەرەتاۋە دەقەكە دەپەۋى مېژوو لە (ئىستا) دا زىندوو بىكاتەۋە، دالىك لە پىشت مېژوو فېدات، دەپەۋى (دال) ى نېردراۋ دەلالەتتىكى تىرى بۆ بدۆزىنەۋە، ئەۋەش گەرەنە بەدۋاى مانا لە رېگەى كوشتنى ئامازەى نېردراۋ، بۆ ئەۋ پىرۆسىيەى خوتىندەۋەكە سەرلەنۆى ئامازە بەرھەم دېنتەۋە «نالى بەچاۋانت (ھەبى) نەبۋايە (نالى) نەدەبۋو، (گلگامش) (ھەبى) ى نەبۋايە نەدەبۋو قارەمان.

بەرھەمەپىنەنەۋەى ئامازە لە كۆتايى دەق گەرەنەۋەپەكە بۆ سەر ماناى گرمان كراۋەكانى نالى دەلى (بەلى بەرەنگار دەبم، بەلى ھەم) كە ئەۋەش كۆتايى بەگومانى ھاملىت دېنى و لە پانتايىيەكى كراۋەتردا مانا دەلالەتەكان خۆمى دەست نىشان دەكات چونكە (من) لاي نالى چەمكى مانەۋەى كورده لە ساتەۋەختى دەق كە دەبى بەھەلگىرى (گوتارى مانەۋەى كورد).

شۆپش و بەردەۋامى دەبەخشىتە مېژوو، ئەۋەش داکۆكى كورنە لە مېژوو ى ئاۋ، كە سالار لە ھەرىكە لە ئەزمونەكانىدا لە چەمكىكى بەختىارى بۆ مېلانئىپىكانى ژيان دەبات.

لە دەقى (لەژىر تاراي سورمەچندا) ئاۋىنە دەبىتە ئەۋ موفرەدەپەى كە لەكاتى بوۋك ھېتراۋە جەردە لە كارۋانەكەى داۋە و ئاۋىنەى بوۋكېش دزراۋە، ئەۋ ئاۋىنەپە لەلای بوۋك مانايەكى مەجازى ھەپە، روانىنى خەۋنەكانىيەتى بۆ ژيان، بۆپە بەھەموۋ ئاۋىنەكانى تر پازى نابىت، چونكە ئاۋىنەكانى تر بەلاپەۋە «لىل و تارىك و تەماۋىن پوخسارى خۆم بۆ نابىنرى تارمايىم دېتە بەرچاۋ».

ئەۋە لە كاتىكدا لەگەل دزىنى ئاۋىنەكە ھەموۋ ئاۋىنەكەى بۆ نەدۆزىتەۋە «ئەۋا تاراي بوۋكېنىيەكەم فېرى دەدەم» كەۋاتە ئاۋىنە دەبىتە مېژوو پەك كە پەپەندى بەبەرئەتى كۆمەلگاۋە دەبى، بۆپە بەبى دەركردنى نىبازە پەشەكانى ھەرگىز ئاۋىنە تەلخ بوۋەكان پۆش نابنەۋە، ئەۋەش بونىيانىكە لەنېۋ دەقەكانى سالار كە زۆر خۆ دوۋبارە دەكەنەۋە كە دەلالەتى ناپاكى دەدەن بەدەستەۋە، نايەلن ئاسودەپى پوۋمان تى بىكات، چونكە سالار دەپەۋى ئەۋ ھەقىقەتە بىكاتە خاۋەن چەمكىكى پەھا كەسە ناپاكەكان لە قۇناغى پزگارى ئېمەدا كۆتايىبان نەھاتوۋە بەردەۋام لەناۋ شۆپشەكانماندان، مېژوو ئېمە پەپەتى لە كەسانى

زۆل و ناپاك و خاك فرۆش، بۆپە تابوۋنى ئەۋانە ھەبى ئاۋىنەى مالەكانمان ھەر بەژەنگ و تەلخاۋى دەمېننەۋە. بەلام ئاخۆ تا چەند ئەۋ بونىيادە دېتە نېۋ سىروۋتى ئاھەنگ بەشدارى لەۋ گەمەپە دەكات كە دەسەلات روۋپەكى تەۋاۋكەرىيەتى، ئاخۆ (پاشا) دەبى بەھىماپەك بۆ ئەۋ دەسەلاتە تا لە دۋا دەقى ئەۋ ئەزمونە (گەمەى شار و پاشاى گەمە) دا ۋەلامى پىسپارەكانى ئەۋ ئەزمونە ئەداتەۋە!؟

ئاۋ جارىكى تر دەبىتەۋە ھېما، ئەمجارەپان دەبى بەدەلالەتى بەختىارى، نەبوۋنى ئاۋ پىسپارى سەرەكى ئەۋ دەقەپە، خاۋەن شۆ دەبىتە بەرپىسپار بەرامبەر بەنەبوۋنى ئاۋ، كە ھەلبەت ئاۋ لېرەدا مەبەست لە خۆش گوزەرانىيە خەۋنى ھەموۋان دەكەۋىتتە بەر ھەرپەشەى مەرگ ئەۋەش پەپەندى كۆمەلگايە بەدەسەلاتەۋە، ئاشكرا كورنى شوناسى دەسەلاتە، دەسەلاتى زەرۋەنگى پاشا، ئەۋەش گەرەنەۋەپە بۆ رابردوۋ، چارەسەر كورنى مېژوو لە خوتىندەۋەپەكى تازەدا، چونكە ھەموۋ ئەۋ دەقەنەى وىستوۋپانە جارىكى تر سەر كەۋتنى (كاۋەى ئاسنگەر) و جەژنى نەۋرۆز بنوۋسەۋە، نەپانئوتوانپەۋە مانا لە دەلالەتى مېژوو دەرىكەن لەكاتىكدا سالار بەۋ دەقەى دېت جارىكى تر (زوحاك) لە شىۋەى پاشايەك دەردەخاتەۋە كە لە برى (مېشك خواردن) گۆچكە دەخوات و بى ئەۋەى دەلالەتە فەكرىيەكانى مېژوو بدۆزىنەت، مەبەست لە (ئاگرە) كە لاي (كاۋەى ئاسنگەر) دەبى بەھىماى سەر كەۋتن لە (ئىستا) ى دەقىشدا (گۆل خونچە) داۋا لە (بازيان) ئەكات لە كاتى سەر كەۋتن مژدەپان بەئاگر پى بەدەن، ئەۋەش گەرەنەۋەپە بۆ سىروۋتى زەردەشتىيەت و سەرەتاي چەمكى (خۆبىسون) ى ئېمەپە، كە (سالار) بەۋ دەقە قوناغىكى مېژوو پى دەنوسىتەۋە قۇناغىكى بەدوۋ ھەنگاۋ دېت و لە دوۋتۋى كىتپىكدا ناۋى دەنى (شانۆى سالار) ئەۋەش ئەزمونى دوانزەسالە، لەۋ قۇناغەدا وىستوۋپەتى چارەسەرى كەلەپوۋر بىكات، بۆپە ئەۋ ئەزمونە كاتى لېرە تەۋاۋ دەبى، دەبى لە ھەنگاۋەكانى ئايندەى ئەۋ تانۋوپانەى خۆى بەجى بېلى بەرەۋ رېتۋالى ئاھەنگى نەفەرتەرترمان بېنى.

لە كۆتايىدا رېز و خۆشەۋىستىمان و چەپكى گۆلى بەرۆكى (ھەببە و سەلما و چنور و ئاسكۆل) ئەمجارەپان لە ئېمەۋە بۆ بەرۆكى ھونەرمەندى گەۋرە (ئەحمەد سالار) لە يەخەى ئەۋ ھونەرمەندە گەۋرەپە دەدەپن و جارىكى تىش لەگەل (فرانسىس بۇنش «من قسە دەكەم، تۆ تېم دەگەپت، كەۋاتە ئېمە ھەپن».

***

ئەحمەد سالار و خەونى بەردەوامى مېژووېەك بۆ شانۆى كوردى

محەمەد نزار

ئەرىك بېنتلى لە ھەلسەنگاندنى بۆ ئەركى بىناتنانى رابردووى كەسايەتییەكانى شانۆنامەكانى شكسپېردا لە بارەى (كۆربۆلانوس و ماكبەت و لېر و تېمۆن) ھە دەلېت كە ئەمانە كەسايەتى بىچ رابردوون و بەدوای رابردوودا دەگەرېن.

ھەلسەنگاندنى رۆل و كەسايەتى ھونەرمەندى خوشەويستمان مامۆستا ئەحمەد سالار بەھەمان ئاراستە ئەنجام دەدەين، چونكە ئەحمەد سالار كاتېك كە يەكەم ھەنگاوى لەسەر تەختەى شانۆى كوردى ھەلھېتتا، دركى بەگرنكى رابردو بۆ شانۆى كوردى كرد، ھەريۆيە لە مېژەو ھەريكى گەرانە بەدوای رابردوويەكدا بۆ شانۆى كوردى، بەلام نەك بەو شىتووزەى (كۆربۆلانوس و ماكبەت و لېر و تېمۆن) بەلكو بەشىتووزىكى جياتر و تايبەتمەندتر، چونكە ئەحمەد سالار لە سەرەتاو ھەو راستییەى زانى كە شانۆى كوردى رابردوويەكى دياربىكراو و ئەوتۆى نيبە كە بتوانرېت ئامازەى پىچ بىكرېت، ھەريۆيە تەمەن و پەنج و ھەولەكانى خۆى كرد بەپروژەيەك بۆ دروستكردن و بەدھېتتانى ئەو رابردووه.

لە راستيشدا رابردو ھەو و اتا و مەبەستەى كە مامۆستا سالار بەدوایدا وئە، زېتر داكوتانى رەگورېشەى پتەو ھەو بۆ شانۆيەك كە بتوانرېت لە ميانەى كۆمەلېك خەسلەت و ھېما و بنەما و تايبەتمەنديبەو ھەو كەسايەتییەكى سەرەخۆى بۆ دەستەبەر بىكرېت. ھەلبەتە لەگەل رېژمان بۆ ئەو بۆچوونانەى كە لە كۆلتوور و مېژوووى كوردەواريماندا ھەندى دياردەى شانۆيى ياخود لەراستيدا ھەندى دياردە كە دەكرېت لە روانگەى شانۆو ھەلەكى لى وەرېگرېن و جۆرە رەگورېشە و رابردوويەكېش بەويبە ديارى بىكرېت، بەلام پېم وايە كە زۆريەى زۆرمان ئەوجۆرە بۆچوونانەمان پىچ باش نيبە و دەبېت دان بەو راستییە دابنېين كە شانۆ لە بنەپەتدا ھونەريكى بيانيبە و ھەك زۆر ھونەرى دېكەش سنوورەكانى بەزاندووه و لەناو كۆلتوور و مېژوووى گەلانى جياوازدا جېگای خۆى كردۆتەو، كەواتە گەران بەدوای رابردوويەك بۆ شانۆى كوردى، پتويستە بەر لە ھەموو شتېك گەرانېتېكى واقىبېنانە بېت و خۆى سەپنراو بەسەر واقىعدا، مامۆستا ئەحمەد سالار، زۆر بەجوانى دركى بەم راستییە كرد ھەر يۆيە ھەولى دا لە ميانەى پاراستنى خۆى لە گەران بەدوای بابەتى لاوھكىدا و جەختكردن لەسەر بابەتە سەرەكییەكان كە دەتوانرېت لەمیانەوھيان شتېك بەشتېك بىكرېت.

لېرەو بەدريژابى چل سال، مامۆستا سالار ويستى لەمیانەى سى شىتووزەو ھەو ئامانجە بگات، يەكەم شىتووزيان نمايشكردنى بابەتە شانۆيیبە جياھانيبەكان، ھەك (دوژمى گەل)ى — و (پيسكەى) مۆلېر و شانۆنامەكانى شكسپېر و چىخۆف، دووھم شىتووزيان، مامۆستا سالار كەوتە تەووزىف كردنى بابەتە كۆلتوورى و مېژوووى و خۆماليیبە جۆراوجۆرەكان لە كۆمەلە دەقېكى بۆ مەبەستېكى گەورە دادەنران، لەوانەش:

نالى و خەونىكى ئەرخەوانى، كاتى ھەلۆ بەرز ئەفرى، جەزبرى وانەى ئەقېنى دەدات، كېشەى چوون و نەچوون، يان گرېمان نالى ھاتەو، ئەودەمەى ئەقېنى مەزنتەر دەبى، لەژېر تارای سورمەچندا و چەند دەقېكى دېكە كە يەك لە دوای يەك نمايش كران و تېروانېنېكى تازەى مامۆستا سالاربان بۆ بېنەرانى شانۆ خستەروو، ئەم تېروانېنە بەوھى كە لە زۆريەى رەھەندەكانيدا سادەوساكار بوون، كەچى لە ھەمان كاتيشدا قوولايیبەكى بابەتیبانەى لە خۆى گرتبوو لەمیانەى ئەو ئاوتتەكردنە رۆمانسېيانەى مامۆستا سالار لەنېوان رېبازى شانۆيى و كەرەستەى كوردەوارى (كۆلتوور ياخود مېژوو) لەپال تېئاخنىنى تەوژمى عېشقى سۆفېيانە بۆ كەسايەتیبە سەرەكییەكانى و بەمەش دەپخواست تارايەكى پېرۆز بەسەر ئەو شانۆيەى كە ئامانجېتى دابپوشىت.

ھەلبەتە گومان لەوھدا نيبە كە مامۆستا سالار توانى لە رېگای ئەو ئەزمونانەى كە ئامازەمان پېيان دا، سەرنجى نەك تەنبا بېنەرانى شانۆ بەلاى خۆيدا رابىكېشىت و بەلكو لەلايەكى دېكەشەو رەخنەگر و ئەوانەى كە بايەخ بەبواری شانۆ دەدەن، بەلكېش كرد تاوھكو لەم ئەزمونانە بکۆلنەو و لە ميانەى بېر و بۆچوونە جياوازەكانەو، راستى و دروستى ئەم ئەزمونانە ھەولتېكى جددى بۆ وەدەستھېتتانى كۆمەلېك خەسلەت و ھېما و تايبەتمەندى و بنەماى تايبەت بەشانۆى كوردى، ھەر ئەوھش بوو ھۆى بەردەوامبوونى مامۆستامان لەم ھەولانەيدا و ئەوھبوو لە ھەنگاوى سېيەمدا ياخود شىتووزى سېيەم، كەوتە دياربىكردن و چركردنەوھى تېروانېنەكەى لەو دەقە ئەزمونگەريبانەى و دەستنېشان كردنى چوارچېنەيەك ياخود روخسارېك بۆ ئەو تېروانېنەى لەمیانەى ئەوھى كە ناوى (شانۆى ئاھەنگسازى) لى نا، ئەم چوارچېنە و روخسارە لەگەل ئەوھى كە مامۆستا سالار لە (كۆتەلەكەى ئەحمەد موختار جاف)دا بەجۆرېكى ديار بەكارى ھېنا بەلام لە شانۆنامەى (ئەو رۆژەى ماسى بوو بەگورگ) بەئەوپەرى تېروتەسەلى توانى شانۆ ئاھەنگسازیبەكەى لە ديوەخانېكى كوردەواريدا نمايش

بکات و تهماشای تاییه تی خوئی له باره شیوه و ناوه پۆکی شانۆی کوردیییه وه ناشکرا بکات.

هه لبه ته ئه وهی که ده توانین له و سن شیوازه ی کاری شانۆیی ماموستا سالاری هه لکرتین، ئه مانه ی خواره وهیه :

(۱) له یه کهم شیوازه ماموستا ویستی له میانه ی نمایشکردنی به ره مه شانۆیییه جیهانییه جیاوازه کان ناشانییه کی زیتر له گه ل شیوه و ناوه پۆکی ئه و به ره مه مانه دا وه ده ست بیتی، سه رباری ئه وهی که به ره له وهش مه به ستی بوو که بینه ری کورد پتر به و جو ره به ره مه مانه له نزیکه وه ئاشنا بکات.

(۲) له شیوازی دووهم و دوای ئه وهی که ماموستا گه یشته ئاستیکی تاراده یه ک دیار بکراو له تیربوونی تیووری و پراکتیکی له و جو ره به ره مه مانه له میانه ی ئاویته کردنی ریبازه شانۆیییه جیاوازه کان (دهروونی ستانسلافسکی له گه ل داستانی بریختی به ئیزافه کردنی چهند روخساریکی شانۆیی ته سجیلی بیتهر نمایش و شانۆی توندوتیژی ئارتوا و شانۆی میر هۆلد) ئه و ئاویته کردنه ش له بازنه ی کولتووری یاخود میژوویی کوردا هه شار دابوو، ماموستا ئه م ئه زمونه ی ده یویست به دوو باره بوونه وه ی نمایشه شانۆیییه کان له سه ره هه مان شیوازی، کۆمه لیک هیما و خه سله ت و — تاییه تمه ندی بو شانۆی کوردی ده سه ته بهر بکات، هه رچه نده پیویسته لیته دا دان به وه دا بنیین که ماموستا ئه حمده سالار له و ئه زمونانه یدا توانیوتی تیگه یشتنی قولی خوئی سه به ره ت به ریبازه شانۆیییه جیاوازه کان رابگه یینیت، چونکه به بی ئه و تیگه یشتنه زۆر مه حال بوو که بتوانیت بچو و کترین هه نگاو بو ده ره وهی ئه و چوارچێوه شانۆییانه به اویت، له هه مان کاتیشدا پیویسته ئه وهش ره چاو بکه یین که ماموستا سالار توانیوتی به وه ستایانه که لک له با به ته کولتووری و میژوویییه کان وه رگریت، هه رچه نده مامه له ی له گه ل ئه و جو ره با به تانه دا جیاوازییه کی یه کجار گه وری له گه ل مامه له ی که سانی دیکه دا هه یه، چونکه شانۆکار هه رگیز ته ماشای کولتور و میژوو له و گو شان وه ناکات که که سانی دیکه ته ماشای لیوه ده کن، به لکو له زۆریه ی کاتدا ته ماشا کردنی شانۆکار به جو ره خه ملان دن یاخود پیتشبینی کردنی که له قه له م ده دریت، لیته شه وه که سایه تییه کانی شانۆی سالار، هه مان ئه و که سایه تییه واقیعبینانه نین که رۆله که یان ده گتین، به لکو پیکهاته یه کی جیاوازن له بنچینه یه کی رابردوو به ئیزافه کردنی تیگه یشتنی ئیستا و ئه وهی که ده خوازین رۆژیک له

رۆژان ببوایه، بهم کارهش ماموستا سالار تاییه تمه ندی خوئی له مامه له کردن له گه ل که سایه تییه کانیدا ناشکرا ده کات، تیروانین و مامه له کردنی میژوونوس به ره جه سه ته بکات، هه ر بو نمونه ش، شکسپیر هه رگیز به هه مان شیوازی و تیروانینی (بلوتاریک) مامه له ی له گه ل یولیۆس سیزه ر و مارک ئه نتۆنیۆدا ئه کرد، به لکو له زۆر شویندا چاوی له وهی که بلوتارک (یاخود میژوو) ده یگوت به ناشکرا ده پۆشی و ئه وهی که خوئی ده یخواست یاخود به باشی ده زانی ده یخسته بری.

۳- له شیوازی سییه مدا ماموستا سالار تاییه تمه ندی خوئی وه ک هونه ره مندیکي شانۆکاری کورد له به ره مه شانۆیییه کان ناشکرا کرد، واته له پال ته ماشا کردنی بریخت بو مه سه له جیاوازه کان، ئه حمده سالار ته ماشا کردنی تاییه تی خوئی خسته روو له و کاته ییشی که شانۆ ئه رستییه که ی ستانسلافسکی یاخود شانۆی هاندانی باکتۆر یاخود شانۆی ته سجیلی بیتهر فایس هه یه، ئه و ا شان به شانی ئه وانه ش شانۆ ئه هه نگسازییه کورده که ی ئه حمده سالاریش هه یه. هه لبه ته ئه م تاییه تمه ندیییه کی که له ماموستا ئه حمده سالاردا باسی ده که یین، هه مان ئه و به ره و و تواناییه یه که به درتیژی میژووی شانۆی جیهانی له لایه ن چهند که سیکه وه به ره جه سه ته کراوه، بو نمونه له سه رده می ولیم شکسپیردا چهندین نووسه ری شانۆیی دیکه له پال شکسپیردا هه بوون، وه کو (بن جۆنسن) که له لایه ن کۆشکی پاشایه تییه وه به (شای شاعیران) ناوزه دکرا و کاریگه ریییه کی ئه و تو له گه ل رۆلئیکی به ره جه سه ته ی له و سه رده مه دا هه بوو، جگه له بن جۆنسن نووسه ری دیکه ی وه کو (جۆرج چاپمهن) و (جۆن مارستن) و (تۆماس دیکه ر) و (تۆماس میلدن) و (سیریل تیرنه ر) هاوچه رخی شکسپیربوون، به لام ته نه ا شکسپیر توانی بوون و کاریگه ری خوئی له سه ره شانۆی ئنگلیزیدا به سه لمینیت و له رتگای ئه و تاییه تمه ندیییه کی که به ره مه کانی له هاوچه رخه کانی خوئی جیا کرده وه، توانی شوین ده ستی خوئی به درتیژی میژووی شانۆی ئنگلیزی به ئیلتیه وه.

هه مان قسه ش به سه ره درامانوسی ئیسپانی (پیدرۆ کالدیرۆن دیلا بارکا) دا که به کالدیرۆن ناسراوه، ده گوتیت ته نانه ت توانی به سه ره ناوی (لوی دی دۆگا) دا که له و سه رده می پیش خویدا ژباوو، زال بیتت. به بۆچونی ئیمه ئه وهی که شکسپیر و کالدیرۆن و ئه حمده سالاری له هاوچه رخه کانی خویان جودا کردۆته وه، ئه و تاییه تمه ندیییه کی هه رسیکیان و ئه وانه ی هاوشیوه یان له به ره مه کانیاندا به دی ده کریت و،

تایبه‌مه‌ندییه‌که‌شیان له‌بنه‌ره‌تدا له‌ تایبه‌مه‌ندی خاك و سه‌رده‌م هه‌لده‌قولیت. لیره‌دا نامانه‌وێت به‌باسکردنی مامۆستا سالار له‌ رۆژ و بایه‌خی شانۆکارانی کوردی دیکه‌ که‌م بکه‌ینه‌وه و ئەوان به‌لاوه‌کی و مامۆستا سالاریش به‌سه‌ره‌کی له‌ قه‌لم‌م بده‌ین، چونکه‌ خودی ئەحمده‌ سالاریش به‌م جوژه‌ رێژه‌ندی کردنه‌ رازی نییه‌، به‌لام ئیمه‌ ناماژه‌ به‌پاستییه‌کی یه‌کجار گرنه‌گ ده‌ده‌ین که‌ هه‌میشه‌ له‌ زۆر بوادا مه‌سه‌له‌کانی به‌لايه‌کدا خستوه‌، ئەویش رۆلی مامۆستا سالار و ئاستی خوشه‌ویستییه‌تی له‌ناو گه‌لی کوردا، چونکه‌ به‌دریژایی چل سال و له‌میان‌ه‌ی دراما ته‌له‌فیزیۆنی و به‌ره‌مه‌ شانۆیییه‌کانی توانی پیگه‌یه‌کی یه‌کجار تایبه‌تی له‌ناو دل و هزری بینه‌رانی کوردا وه‌ده‌ست بینی، ئەو پیگه‌یه‌ش له‌پاستیدا به‌ره‌می میژووی نزیکه‌ی نیو سه‌ده‌ کار و ماندوو‌بوونی به‌رده‌وامه‌ که‌ خوشه‌ختانه‌ توانی له‌ئاکامدا بنچینه‌یه‌کی یه‌کجار پیویست بۆ شانۆی کوردی دا‌مه‌زێنی.

مامۆستا سالار له‌ میان‌ه‌ی په‌یوه‌ندی به‌رده‌وامی به‌قوتابخانه‌ و رێبازه‌ شانۆیییه‌ جیهانییه‌کان و له‌لايه‌که‌وه و په‌یوه‌ندی به‌تینیشی به‌کولتور و میژووی نه‌ته‌وه‌ی کورد و ته‌فاعولکردنی له‌گه‌ل هه‌موو ئیش و ئازاره‌کان و خواست و ئاره‌زووه‌کانی تاکه‌ی تاکه‌ی کورد، توانی پریدیکی مرۆبی له‌نیوان ئەوه‌ی که‌ نیوده‌وله‌تیییه‌کان له‌نیوان ئەوه‌ی که‌ خۆمالی و تایبه‌تیییه‌ به‌رقه‌رار بکات. به‌م کاره‌یش مامۆستا ده‌خوازیت ئەو راستیییه‌ گرنه‌گ بۆ هه‌موو جیهان بسه‌لمینیت که‌ نه‌ته‌وه‌ی کوردیش وه‌ک هه‌موو نه‌ته‌وه‌ و گه‌لانی دیکه‌ی جیهان، په‌یامیتی مرۆبی هیه‌ه و ده‌خوازیت له‌میان‌ه‌ی چالاکییه‌ هونه‌ری و ئەده‌بییه‌کانیدا به‌رجه‌سته‌ی بکات، هه‌رچه‌نده‌ مامۆستا سالار له‌ زۆر به‌ره‌مه‌یدا ئاماژه‌ به‌یه‌کبوونی چه‌وسانه‌وه‌ی مرۆبی له‌ سه‌رانسه‌ری جیهاندا ده‌کات، به‌لام که‌ دیتته‌سه‌ر کوردستان ئەوا زۆر به‌وشیارانه‌ هه‌له‌سته‌ ده‌کات و به‌وردی له‌ موفه‌رده‌کانی چه‌وسانه‌وه‌ی نه‌ته‌وه‌ی کورد ده‌دوێت و ده‌یه‌وێت به‌هه‌موو جیهان رابگه‌ییتیت که‌ چه‌وسانه‌وه‌ی گه‌لی کورد له‌نیوان چه‌وسانه‌وه‌کانی گه‌لانی سه‌ر گۆی زه‌وی تایبه‌مه‌ندییه‌کی جوداکاری خۆی هیه‌ه که‌ وینه‌ و هاوشیوه‌ی به‌هۆی فاکتیره‌ جیاوازه‌کانه‌وه‌ نه‌ک ته‌نیا که‌من به‌لکو ده‌گمه‌نیشن.

ئهم ره‌هه‌نده‌ مرۆبییه‌ی که‌ مامۆستا سالار به‌دریژایی هه‌ول و ره‌نجی له‌ شانۆی کوردیدا هه‌ولێ خستنه‌ رووی کردوه‌، به‌ئاوێته‌کردنی له‌گه‌ل ره‌هه‌نده‌کانی دیکه‌دا، قولایییه‌کی مه‌عنه‌وی پر له‌ واتای به‌کاره‌ شانۆیییه‌کانی به‌خشی، لیره‌شدا چه‌زده‌که‌م ئاماژه‌ بده‌م به‌وته‌یه‌کی فه‌یله‌سوف و بیرمه‌ند و میژوونوسی به‌ناوبانگ (ویل دیوران) کاتیک که‌

ده‌لێت: (نه‌مری بۆ ئەو میژووه‌یه‌ که‌ هه‌لگری په‌یامیتی مرۆبییه‌) کاتیکیش که‌ زیتەر له‌ ره‌هه‌نده‌ مرۆبییه‌که‌ی شانۆی سالار ورد ده‌بێته‌وه، ئەوکاته‌ بۆمان ده‌رده‌که‌وێت که‌ مامۆستا سالار له‌و تیروانینه‌ قول و به‌ئاگایه‌ی له‌ کاره‌ شانۆیییه‌کانیدا ویستویه‌تی ئەو په‌یامه‌ مرۆبییه‌ی وه‌ک گروبلتیسکه‌ی باباگورگور ئاماده‌یییه‌کی هه‌میشه‌یی هه‌بێت، ئەمڕۆش که‌ سه‌رده‌می دایالۆگ و لیکه‌ حالیبوونی و شانازییه‌ که‌ ئەو ره‌هه‌ندانه‌ی که‌ له‌و دایالۆگ و لیکه‌ حالیبوونه‌دا جه‌ختیان له‌سه‌ر ده‌کرت، مامۆستای گه‌وره‌مان به‌دریژایی نزیکه‌ی نیو سه‌ده‌ هه‌ول و ته‌قه‌للای بی وچان پتی له‌سه‌ریان داگرتوه‌، هه‌ر له‌م روانگه‌شه‌وه‌، ره‌خنه‌گران و ئەوانه‌ی که‌ له‌ باره‌ی شانۆه‌ ده‌نووسن، ده‌توانن له‌م باره‌وه‌ بکوڵنه‌وه‌و زیتەر تیشکی بخه‌نه‌سه‌ر و ئەو راستیییه‌ روون بکه‌نه‌وه‌ که‌ شانۆی سالار په‌یامی مرۆفایه‌تی وه‌ک دروشمیکی ئیستیهاکی یان مه‌به‌ستیکی میکاڤیلیانه‌ به‌رز نه‌کردۆته‌وه‌، به‌لکو وه‌کو بنچینه‌یه‌ک و ژیه‌مه‌وه‌کی به‌رده‌وام له‌ پیکه‌اته‌ و دارشتنی شانۆکه‌یدا به‌کاری هیناوه‌... له‌ کۆتاییدا، ده‌مانه‌وێت له‌م کاته‌ پیرۆزه‌دا که‌ رێز له‌ ره‌نج و هه‌ولێ چل ساله‌ی مامۆستا سالار ده‌گیریت، ئاماژه‌ش به‌مه‌سه‌له‌یه‌کی هه‌ستیاری دیکه‌ بده‌ین که‌ مامۆستا به‌دریژایی ئاماده‌بوونی له‌ شانۆدا به‌ده‌ورو به‌ره‌که‌ی به‌خشیوه‌، ئەو مه‌سه‌له‌یه‌ش خوشه‌ویستی خاك و گه‌ل و مرۆقه‌ که‌ له‌ هه‌موو قسه‌ و کرده‌وه‌کانی مامۆستای خوشه‌ویستمان ره‌نگی ده‌دايه‌وه‌، ئیستاش له‌بیرمه‌ کاتیک که‌ بۆ یه‌که‌م جار له‌ ژیا‌مدا مامۆستا سالارم بینی و ناسی له‌ نزیکه‌وه‌ له‌ هۆلی چالاکی قوتابخانه‌کانی سلیمانی (خالیدییه‌) له‌ سالی (١٩٧٥)دا کاتیک په‌روه‌رده‌ی سلیمانی خه‌ریکی ئاماده‌کردنی ئۆپه‌ریتی کۆتایی زۆردار بوو له‌ ده‌ره‌ینانی مامۆستا به‌دیعه‌ دارتاش، هه‌رکه‌ مامۆستا ئەحمده‌ سالار خۆی کرد به‌هۆله‌که‌دا: هه‌موو له‌ کارکه‌وتن و وه‌کو باران به‌سه‌ر مامۆستادا دا‌بارین، ئەوکاته‌ له‌ نزیکه‌وه‌ دیقه‌تم له‌ مامۆستا ده‌دا که‌ بۆ یه‌که‌م جار بوو به‌دیعه‌نی شادبیمه‌وه‌، به‌لام ئەوه‌ی که‌ زۆر سه‌رنجی راکیشام له‌ گه‌رمه‌ی زه‌رده‌خه‌نه‌ ئاسایییه‌ هه‌میشه‌یییه‌که‌ی ئەحمده‌ سالاردا، دوو فرمیسکی قه‌تیسماوم له‌ چاواندا به‌دی کرد و به‌هۆی ئەوه‌ی که‌ تازه‌ نسکۆی سالی ١٩٧٥ رووی دا‌بوو، ئەو فرمیسکانه‌م به‌چه‌ند ئاراسته‌یه‌کی جیاواز لیک دا‌یه‌وه‌، به‌لام هه‌ر له‌و کاته‌شدا وته‌ به‌نرخه‌که‌ی دوستۆفسکیم له‌یادبوو که‌ ده‌لێت:

(مه‌زن ئەو که‌سه‌یه‌ که‌ زه‌رده‌خه‌نه‌ ده‌کات و چاوی پر له‌ فرمیسکه‌).

زمان... له شانۆی سالاردا

لوقمان غەریب

(پەشی شەوانم بەگەری عەشق سەپى كردهوه) ئەم دێرە شیعەری مامۆستا سالارم پراوپر مانای ئەو داھینان و وەرچەرخانە یە کە ھونەر مەندی گەورە کورد ئەحمەد سالار لە بزاقی شانۆی کوردیدا خولقاندوو یەتی... بەعەشقیکی گەورە ھونەرییانە، تەرزیک لە شانۆی داھینا کە سیما ھەلگری شانۆیەکی کوردەواری پوختە.

شانۆی سالار وەک پڕۆسە یەکی ئەفراندن بۆتە بنچینە یەکی پتەوی شانۆی کوردی و لەواری کەلتوریشدا زەمینە یەکی بابەتی و چۆنایەتی بۆ ئەم ھونەرە رەخساندوو... جیا لەوێ کە لە واقعی ئەمڕۆی جیھان و سەرھەلدانی پڕۆسەکانی ئالوگۆری کەلتوریدا دەرھەتیکە بێ وینە یە بۆ پشکداری کردنی کوردیش وەک نەتەو یەکی گەورە و دێرین لەو پڕۆسە یەدا کە ئەمڕۆ بەئەنتەرکلتورالیزم ناودەبرێ... بێگومان ھەندێ جار پیناسە ی لیکدانەو ی ئەوتۆ بۆ ئەم زاراو یە تەرح ئەکرێ کە بەقەد مەودای نیوان شام و شیراز لێیەو دوورن. ھەلبەتە زاراو ی ئالوگۆری کەلتور ی کە سالانیکە مشتومریکی زۆری لەسەر بە خالی یە کەم لە نیوان ئەو کلتورانەدا ئەنجام ئەدرێ کە خاوەنی مۆرک و خەسلەت و سیمای شارستانی خۆیانن. کاتی کە پڕۆسە یەکی لەم جۆرە دیتە ئاراو دەبێ کایە ی کاملبووی خۆی بۆ رەخسینرایبیت و یە کە بنچینە ییەکانی نامادەباش کرابن... کلچەریش تاقە بواریکی دیاریکراو نییە تا بەشیتواریکی سەرپیتیانیە کاری بۆ بکری لە پڕۆسە یەکی جیھانی ئاوا گەورەدا بەشداری پێ بکری... ھەلبەتە ئەمە بابەتیکی دوورودرێژترە و کاتیکی تری ئەوێ تا ھەموو لایەنەکانی ورد بکریتەو...

ئەمڕۆکە شانۆ و سینەما دوو ھونەری کاریگەر و بەدەسەلاتن بۆ بەشداری کردن لە پڕۆسە ی ئالوگۆری کەلتور ییدا بەتایبەتی ئەو ی کە ئێمە مەبەستمانە قسە ی لەسەر بکەین ھونەری شانۆ یە کە لە پڕۆسە ی ئەنتەرکلتورالیزم ئەتوانی رۆلێکی سەرەکی و کاریگەر بگێری. چونکە لە ھونەری شانۆ سەرھەم بواریکانی کەلتور بەشیتو یەکی بەرھەستەکی بەرچاو دەکەون بەتایبەتی ئەو موفرەدانە ی کە مۆرکی تایبەتی و سیمای کەلتورە کە دەبەخشن. کە دەلێن شانۆی سالار رەخسینەری دەرھەتی بەشداربوونە لە کۆدی کەلتور ی شانۆی نیو نەتەو ییدا ئەو لەبەر ئەم جۆرە دەسەلاتە فراوانیە کە ئەو شیتو

شانۆ یە لە واری یە کە جۆراو جۆرەکانی کەلتوردا ھە یەتی (کەلتور ی کوردەواری) زمان، ئاھەنگ، جلوبەرگ، بابەت، کەشی کوردەواری، فۆلکلۆر چەندین بەرگە و بابەتی تری کەلتور ی کە شانۆ باشترین پێگە یە بۆ کۆبوونەو ی ئەو (رەنگ و دەنگە) کەلتور یانە ی کە ئەمڕۆ بوونەتە کایە یەکی بەھیز بۆ ناساندنی دۆزی ھەر نەتەو یە ک.

شانۆی سالار لە درێژە ی ئەزمونی پڕ بەخششی خۆیدا تەقە لایەکی زۆری بۆ ھینانە ی ئەو مەبەستانە داو و توانیویشیەتی بەشیتواریکی ھێجگار ئەفرینەرانە وەک ھەر شانۆ یەکی تری بەشیتکی کە ی ئەم جیھانە بگاتە ترۆپکی بالای مەبەستە پیرۆزە کە ی... لەو تە ی ئەم تەرزە شانۆ ییە رەسەنە ھاتۆتە بواری ئەفراندنەو، چەندین وتار و لیکۆلینەو و ھەلسەنگاندنی جۆراو جۆری لەسەر پشکەش کراو کە بەلای مەو ھیشتا ئەو پارسەنگیکی کە مە بۆ کیش و بەھای ئەم ستایلە شانۆ یە کە مامۆستای ھونەر مەند ئەحمەد سالار داھینەر و رابەر یەتی... ئەو ھشی تائیتستا سەبارەت بە شانۆی سالار کە مەتر قسە و باسی لەسەر کراو لایەنی زمانە (زمانی شانۆ)... بێگومان زمانە کایە ی سەرەکی دروستبوونی تیکستە، بەلام زمان، لە رووی ھەلسەنگاندنی ریتزمانە نا بەلکو ئەو زمانە ی کە ویناکردنیکی وەستایانە ی بێ ھاوتا بەرەوتی رووداوەکان ھیلتی درامی ناو تیکستەکان ئەبەخشی... ئەرستۆ لە بارە ی زمانی شانۆ دەلێت [زمان لە شانۆدا، بریتی نییە لە دروستکردنی دیالوگی نیوان کاراکتەرەکان، بەقەد ئەو ی بەشیتکە لە بابەتی سەرەکی دەقە کە و بەشداری کردن لە ھونەری چینی رووداوەکاندا]... زمان لە شانۆدا تەنھا ریزکردنی کۆمەلێ زاراو و وشە ی دیاریکراو نییە، زمان لە شانۆدا ئەو بنەما بەھیزە یە کە جۆری لە جوولە و ریتم و ئالوگۆری بەر دەوام دروست ئەکات یە کێ لە خەسلەتە پڕ ئەفراندنەکانی شانۆی سالار ئەو زمانە تایبەت و ناسک و شیعراو یە یە کە تیکستەکانی پێ داریژاوە، ئەو خەیاڵە فراوان و رەنگا ورەنگیە کە لە ئاسمانی ئەستێرەبارانی ھزری مامۆستا سالار چراخانیتکی خولقاندوو... جوانکاری لە دروستکردنی رستەکاندا، پاراوی ھینانی دەیان و سەدان وشە ی رەنگا ورەنگ، زیندو و کردنەو ی دەیان ناو و ئاوەلناوی جوان و رەسەنی کوردی کە لە بیرەو ھری نەتەو ھدا تۆزیان لێ نیشتبوو... ئەم جۆرە زمانە بیسەر و خۆینەر ئەباتە دنیا یەکی رەنگا ورەنگی گوێگرتن لەو وێرد و سەر بوردانە ی کە لە چوارچۆ ی دەقە شانۆ ییەکان تەوزیف کراون... ئەمەش بێ ئەو ی تۆزقالتیک لە لایەنی پە یامە شانۆ ییە کە کەم بکاتەو و لە تیکستیکی شانۆ ییەو بە ئاراستە ی تیکستیکی ھەقايەت نامیزی فۆلکلۆری بیات، بە پینچەوانەو

به لكو شانۆی سالار به ئەفراندنیکی گه‌وره‌وه توانیویه‌تی ده‌سه‌لاتی به‌سه‌ر لایه‌نی كه‌له‌پووری و فولكلۆری و ئەتنۆگرافیدا بکیشی و به‌قازانجی په‌یامه‌ شانۆیییه‌كه‌ به‌كاربان به‌یتنی... ئەرستۆ له‌باره‌ی زمان و گێرانه‌وه‌ی ده‌قه‌وه‌ ئەلێت [گێرانه‌وه‌ (محاکاه) یه‌کێکه‌ له‌ غه‌ریزه‌کانی مرۆف که‌ له‌ گیانله‌به‌رانی تری جیا ئەکاته‌وه‌، مرۆف چێژتیکی تایبه‌ت له‌ گێرانه‌وه‌ی هه‌ر رووداوێک ئەبێنیت... ئەم غه‌ریزه‌یه‌ش مرۆفی به‌ئاراسته‌ی فێربووندا بردووه‌].

بێگومان هونه‌ری گێرانه‌وه‌ که‌ سه‌رچاوه‌که‌ی زمانه‌ به‌کایه‌ی سه‌ره‌که‌ی هه‌موو هونه‌ره‌کانی تری وه‌ک (شيعر، مۆسیقا، نیگار) دانه‌نری هه‌ریه‌ک له‌مانه‌ش زمانی تایبه‌تی خۆیان هه‌یه‌... باشتري‌ن زمانی گێرانه‌وه‌ له‌ شيعردا وه‌ک ئەرستۆ و هۆراس ئەلێن ئەو زمانه‌یه‌ که‌ به‌کورتی و پوختی و خێرا و پاراو بێرۆکه‌ و رووداوه‌که‌ی پێ باس ئەکری.

زمانی گێرانه‌وه‌ له‌ تیکسته‌کانی شانۆی سالاردا به‌شێوه‌یه‌کی ورده‌کارانه‌ و به‌دروستکردنی جوانکاری له‌ ریتمی ده‌ربڕینی رسته‌کاندا دارپژراوه‌... ئەو زمانه‌ تایبه‌ته‌ گوتیگر به‌ئاراسته‌ی وه‌رگرتنی چێژتیکی تایبه‌تیدا ئەبات و ده‌سه‌لات به‌سه‌ر راکیشانی سه‌رنجیدا ده‌گريت و ناچاری ئەکات که‌ تامه‌زرۆيانه‌ گوتییستی بێت، ئەمه‌ جگه‌ له‌وه‌ی که‌ زمانه‌که‌ خۆی خاوه‌نی خه‌سله‌ت و ئەدگارێکی تایبه‌ت به‌خۆیه‌تی، به‌تایبه‌تی له‌ بواری به‌کارهێنانی وشه‌ی جوان و ریزکردنی رسته‌ی شيعری پر و اتا و ویناکردنی خه‌یاله‌کاندا...

ئەم خه‌سله‌تی جوانکارییه‌ له‌ زمانی تیکسته‌کانی شانۆی سالاردا هه‌ر له‌ یه‌که‌م تیکسته‌وه‌ ده‌ست پێده‌کات (نالی و خه‌ونێکی ئەرخه‌وانی) و پاشان هێدی هێدی له‌ ده‌قه‌کانی پاش ئەمدا به‌ره‌وه‌ هه‌لکشان و ئەفراندنی زیاتر ئاراسته‌ ئەگری... ستاتیكا له‌ دارپشتنی زمانی تیکسته‌کانی شانۆی سالاردا، به‌شێوازێکی کاریگر و درێژخایه‌ن له‌ بیره‌وه‌ری خۆینه‌ران و وه‌رگرانیدا ئەمبێنیه‌وه‌، هه‌ر ئەمه‌ش خه‌سله‌ته‌کانی پرۆسه‌یه‌کی ئەفراندنی به‌رده‌وامی به‌م ستایله‌ شانۆیییه‌ به‌خشیوه‌... له‌ هه‌مان کاتدا پێکانی ئەو خالی چێژ وه‌رگرتنه‌یه‌ که‌ ئەرستۆ سه‌باره‌ت به‌بینه‌ری ئاسایی شانۆ باسی لێوه‌ ده‌کات. با نموونه‌یه‌ک له‌ تیکستی شانۆی نالی و خه‌ونێکی ئەرخه‌وانی وه‌رگری [بازنه‌یه‌کی پر له‌ نووری پیرۆزی نه‌خشاند، فربیه‌ ئاسمان بووه‌ رووی کێژۆله‌یه‌کی کوردی خورده‌ سال] ئەبێنێن زمان زۆر وه‌ستایانه‌ و شاره‌زایانه‌ به‌جوانکارییه‌وه‌ ده‌سه‌لاتی به‌سه‌ر ویناکردنی خه‌یالی نووسه‌ردا کیشاوه‌ جیا له‌وه‌ی که‌ جوړیک له‌ ریتمی شيعری له‌ دروستکردنی رسته‌کاندا ئەبێستری... پاشان ئەم پرۆسه‌ جوانکارییه‌ به‌داهێنانێکی زیاتر به‌رده‌وام ده‌بێت

و سه‌راپای په‌ره‌گرافه‌کانی تیکسته‌کان داگیر ده‌کات به‌ره‌وه‌ هه‌لکشانیکی هونه‌ریانه‌ی جوانتریان ده‌بات... ئەوه‌تا له‌ (جزیری وانه‌ی ئەقیندا ئەدات) ده‌یان رسته‌ی جوانی ویناکراوی پر و اتا ئەبێنێن و ئەبێستین چۆن نووسه‌ر له‌ دارپشتنی خه‌یالی خۆیدا زمانیتکی چه‌نده‌ تایبه‌تمه‌ند و پاراوی هه‌یه‌ [له‌گه‌ل هه‌ر وشه‌یه‌که‌دا ئەبارانی ده‌باری و کێژانی ئەم شاره‌ پرچیان بۆ بارانه‌که‌ په‌خشان ده‌کرد و ئەیان وت پرچمان ده‌بێته‌ پرچی ئایشی و فاته‌ و خاتووزین].

په‌له‌ی هه‌لکشانی ئەم جوانکارییه‌ تا دوایی تیکستی شانۆی سالار هه‌ر به‌رده‌وامه‌ و له‌ (شانۆی کۆته‌له‌که‌ی ئەحمه‌د موختار جاف و ئەو رۆژه‌ی ماسی بوو به‌گورگ) ئەبێنێن چۆن به‌ترۆپکی داهێنان ئەگات.

ئەوه‌تا له‌ شانۆی کۆته‌له‌که‌ی ئەحمه‌د موختار جافدا له‌ زاری گوڵ خونچه‌وه‌ ئەلێت [ئێواره‌ وه‌ختانه‌ و خۆر له‌ تاقی ئاسمانی شاری هه‌له‌بجه‌یا، خۆی به‌سینه‌ و گه‌ردنی ئاسمانی حه‌وته‌مینه‌وه‌ هه‌لواسیوه‌ و نابزوی. گه‌واله‌ هه‌وره‌ به‌یه‌که‌چاوه‌کانی چپای به‌مۆ و ناوچه‌وانی چپای شاهۆ گلاژاو گروتنی و هه‌ر دین و ده‌چن، له‌وه‌ ئەچچ منه‌ی کار و کاره‌ساتیکی ته‌لیسمای پر نه‌یتنی بکه‌ن]... سه‌رنجی ئەم رسته‌ جوانه‌ پر و اتا و ریتم رێکانه‌ بده‌، چۆن به‌شێوازێکی پر له‌ ئەفراندن و هونه‌ر بۆ ویناکردنی پێشبینی کاره‌ساتیکی گه‌وره‌ی وه‌ک شه‌هیدکردنی شاعیری نیشتمانپه‌روه‌ر ئەحمه‌د موختار جاف دارپژراون [خۆر له‌ تاقی ئاسمانی شاری هه‌له‌بجه‌یا... خۆی به‌سینه‌ و گه‌ردنی ئاسمانی حه‌وته‌مینه‌وه‌ هه‌لواسیوه‌... منه‌ی کار و کاره‌ساتیکی ته‌لیسمای]

خه‌سله‌تیکی تری شانۆی سالار له‌ بواری زمانی دارپشتنی تیکسته‌کاندا، هێنانه‌دی ئەو هه‌ول و ته‌قه‌لایانه‌یه‌ که‌ بۆ پاراستنی زمانی کوردی له‌ فه‌وتانی به‌شێکی زۆری لایه‌نی ره‌سه‌نايه‌تی له‌لایه‌ن مامۆستا سالاره‌وه‌ دراوه‌. یه‌کێکیش له‌وه‌ هه‌ولانه‌، دووباره‌ زیندووکردنه‌وه‌ی زمانی گێرانه‌وه‌ی کۆن و دێرینی کورده‌واریه‌ که‌ له‌ گێرانه‌وه‌ی هه‌قايه‌ت و داستان و ئەفسانه‌ کۆنه‌کاندا رۆلێکی تایبه‌تمه‌ندی گێراوه‌ و هۆکارێک بووه‌ له‌ خولقاندنی که‌شێکی ته‌لیسمای بۆ دروست بوونی سروته‌ ئەفسانه‌یییه‌ کوردیه‌کان.

تیکسته‌کانی شانۆی سالار، وه‌ک نموونه‌یه‌کی به‌رزی بێ وینه‌ی ده‌قی خۆمالي کورده‌واری... خاوه‌نی سه‌لیقه‌یه‌کی ورده‌ و ئەیه‌وێت به‌خه‌یالیکی فراوانی کورده‌واریانه‌وه‌ په‌یامه‌ شانۆیییه‌که‌ و خه‌وش و ناپارسه‌نگییه‌کانی رۆژگار به‌زمانیتکی حیکایه‌ت نامیز و

ئەفسانەیی ئاویتە بکات و دواتر لە سرووتیکی ئاھەنگسازیدا دەرنەنجامەکان لیک بداتەوہ.

ھێنانە کایە ئەو زمانە دێرنە کە زمانی گێرانی ھەوێ ئەفسانە کۆنەکانی کوردەوارییە، جگە لەوہی کە لەباری کەلتورییەو دەستکەوتیکی ئەزمونی گەورە و مەودای مەبەستەکانی سەرەتای ئەم بابەتە فراوانتر ئەکات لە ھەمان کاتدا ھۆکاریکی بابەتی بەپێزیشە بۆ ھەلگێرانی ھەمەستی ئیستای ناو دەقەکان و دروستکردنی جۆریک لە تەعبیرەت بۆ دارشتنەوہی ھێلی درامی تیکستەکان... لەپاڵ ئەمەشدا خۆی لەخۆیدا زمانی گێرانی ئەفسانە و ھەقیەت ھەلگری ئەو مۆرکانەییە کە سەبارەت بەچێژی وەرگر پێشتر ئاماژەم بۆ کرد... زمانی گێرانی ئەفسانە خولقینەری جۆرە سرووتیکە کە کاتی خۆی پانتایییەکی فراوانی لە ژبانی خەلکیدا داگیر کردبوو، زۆر جار بەجوولاندنی ئەو زاکیرە کۆنانە مەژۆت تەزوویەکی خۆشی بەگیانیدا دیت و پەلکێشی و دواکەوتنی پەوتی رووداوەکانی ناو تیکستەکە ئێکات. لای مامۆستا سالار ھێنانەوہ کایە ئێم شێوازە زمانە دێرنە بەو شێوازە کە لەپووری و فۆلکلۆرییە نییە کە ھەبوو و تراوئەوہ. بەلکو بەشێوازێک بەکارھێنراوہ کە پراوپر گۆرانکارییە و تەنھا لە فۆرمەکەیدا سوودی لێ وەرگیاوہ. ئەگینا ناوھەرۆک ئەو ناوھەرۆکەییە کە پەیمانی شانۆکە و دەسلاتی خەیاڵی دەرھینەر ئەبەوئ بیگە یەنیت تەنھا ئەوہی کە لەم بواردەدا بەکارھاتووە ئەو شێوازە زمانەییە کە سردی بابەتە دێرنەکانی پینکراوہ، ئەمەش لە دارشتنی تیکستی شانۆی کوردیدا بەخالی داھێنان دانەرنێ چونکە لەگەڵ ئەوہی کە وەک لایەنێکی ئەدەبی بابەتەکە تەوزیف کراوئەوہ لە ھەمان کاتیشدا وەک بواریکی کە لەپووری بەقازانجی چەمک و تیکەبەشتنی شانۆییەکی کەلتووری پەسەن زیندوو کراوئەوہ بە چەند نمونەییەک لەم بابەتە لە تیکستەکانی شانۆی سالار بخەینە بەرچاوە لە دەقی ئەودەمە ئێقین مەزنتەر دەبێ ئەلێت [وہک ئەلێن زەمان زەمانی شازووری کوری زوحاک بوو، کچی پاشا ژیر و چەلەنگ تابلێتی جوان، خوا گشت جوانی لە رووی ئەوا نەخشاندبوو...].

لە دوایین دەقیشدا کە شانۆیی ئەو رۆژە ماسی بوو بەگورگ بوو بەم جۆرە خەیاڵە داستانییەکان ئاویتە کراوہ [کیوانی بالی ھەلۆیان شکین، کیوتیکی پر لە ھەور و ھەلای...]

لەم نمونەدا ئەبیین کە چۆن بەزمانیکی شیعری ئاویتە بەچەندین وشە دێرن و بەدەسلات لە خولقاندنی ئەفسانە ترسناک و خەیاڵاوییەکاندا دیالۆگە شانۆییەکان

داریتزاو... بەمەش وەک پێشتریش ئاماژەم بۆ کرد ئەم تەرزە شانۆییە ھەر لە سەرەتای سەرھەلدانییەو و یستووہ تی دەرفەتیک بیت بۆ زیندووکردنەوہی نەریت و میراتی دوینی پەر لە رووداو و کارەسات و سەرورە بەستنەوہیان بەموفرەداتی ژبانی رۆژگارەوہ. ھەر بۆیە لە سەرچەم یەکە پیکھاتووہ کانییەو ئەبیین شانۆییەکی پراوپر داھێنان و تازەگەرییە ئاخۆ بەکارھێنانەوہی ئەفسانە کۆنەکان لەناو دەقی ئەدەبیدا زیندووکردنەوہی دەقاوودەقی ناوھەرۆکی ئەو ئەفسانانەییە یاخود بریتییە لە بەکارھێنانەوہییەکی نوێ بۆ سەرچەم پیکھاتەکانی ئەو لایەنە وەک (زمان، کەسایەتی جۆر و کەشی گێرانی وەک، شکل و سیمای حیکایەتخوان) کە ئەمەیان لە تیکستەکانی شانۆی سالاردا لە ئاستیکی ھەرەبەرزە ئفراندنا بەدی ئەکریت.

جیا لەوانەش زمان لە تیکستەکانی شانۆی سالاردا دەسلاتیکی بەفراوانی بەسەر بەکارھێنانی چەندین وشە و دەستەواژەیی دانسقە ئێوتوئدا ھەییە کە لە کەناری لە بیروونەوہ و فەوتانا بوون... ھەلبەتە ھەلبێژاردنی بابەت لە دەقەکانی شانۆی سالاردا دەخوایێ زمانیکی تاییەت و چەندین جۆر ناو و ئاوەلناو و دەستەواژەیی پتوبستی بۆ بدۆزیتەوہ ھەر ئەمەش لە رووی ئەدەبییەو بەھایەکی بەرزە کەم و یتنە بەتیکستی شانۆی سالار دەبەخشێ چونکە لە راستیدا ئەو دەستەواژە و وشانە خۆیان زاوہی سەرردەمی رووداوەکانی ناو دەقەکەن... واتا زەمەنەکە دەخوایێ کە دەقنوس بەدوای ئەو وشانەدا بگەرێ لێرەشدا بایەخی زانییە زمان و ئاشنابوون بەو جیھانە فراوانە بۆ نووسینی ھەر دەقیکی ئەدەبی دیار دەکەوێت. جگە لەمەش ئەو موفرەدانە ھاوکیشی ئەندیشە و پانتایی خەیاڵی نووسەرن و خواستراوی وێردی گفتوگوتاری ناو شانۆییەکە دیالۆگی کەسایەتیەکان و پەوتی رووداوەکان... ئەم خەسلەتەش دەکری پتیی بوتری بەشیتی تری پڕۆسە ئفراندن لە نووسینی تیکستەکانی شانۆی سالاردا کە پوخت بەو زمانە نووسراوہ کە زاوہی رۆژگاری خۆبەتی. لێرەدا بەپتوبستی ئەزانم کە چەند نمونەییەک بخەمە پیش چاوە [لەدوا قوچەیی کەشکەلانی فەلەکدا فەنەری گرت... تارای سوورمەچن... رۆژانی گۆل رەنگ... خورده سال... لالە رەنگین... ئەبارانی بەختەباران... تەختەبەن... جلوس... ھەزارویەک رەنگە] ئەگەر شیعەر بەپتیی لیکدانەوہی زانستی شانۆ لە سەرردەمەکانی کلاسیزمدا بەیەکەییەکی کاریگەر و بنەمایەکی بەھیزی شانۆ داھێنێ، ئەوا زمانی نووسینەوہی دەقیش ئەکری ھەمان مامەلەیی لەگەڵدا بکری چونکە خودی شیعریش ئاکامی دەرپینتیکی تاییەتیە کە زمان ھەلسوورانندی دیاری ئەکات. گەر ئاوپرێک لە سەرەتای

سه ره هه لدانى دراما و شانۆ بدهينه وه. ئەوا ئەو كارىگه ريه مان بۆ دهرئه كه و پيت كه هه ريه كه له ئه رستۆ و هۆراس و بيتس و تا به شكسپير ئەگات باسيان ليه كردوووه... هه ر له ئه رستۆشه وه تا سه رده مى شكسپير و كۆتاييه كاني سه دهى نۆزه يه م زمانى شانۆ زمانىكى شيعرى ئەنديشه فراوان بوون چونكه وهك ئه رستۆ ئاماژهى بۆ ئەكات شيعر توانايه كى بى سنوورى هه يه له دارشتنى خه يال و دروستكردى رووداو هه كاندا... له م باره يه وه بيتس ئاماژه به وه ئەكات كه ته نانه ت له رووى پانتايى وه رگريشه وه زمانى شيعرى توانايه كى بالاده ستترى هه يه... بيتس سه باره ت به شانۆى شيعرى شكسپير ئەليت [هونه رى شكسپير، هونه رىكى سيني بوو، زۆرجار به هه لچوونىكى زۆره وه بليمه تانه بابته كاني ته رح كردوو، هه ندۆ جاربه شيوازىكى ستاتىكى ليرىكى... به لام هه رچۆنى بيت هه ر ميللى بووه. ئەمه ش بۆ ئەوه ئەگه رپته وه كه شانۆى شكسپير به زمانى شيعر نووسراوه... شيعرى به شىكه له ژيانى خه لك به تايه تى ئەو كه سانه ي كه كلتسا له سه ر دارشتنى رسته ي قورس و به كار هينانى وشه ي كارىگه ر رايه يناون].

كه واته پيوسته تىكستى شانۆ به و زمانه بنووسرته وه كه جوړه رىتمىكى تايه تى تىدايه... بىگومان ئەوه ش زمانى شيعره به پى رۆژگار و سه رده مى خووى له يه كه م ئەزموونى شانۆى سالاره وه كه تىكستى نالى و خه ونىكى ئه رخه وانىيه ئەم نه ريته شانۆىيه وهك سه رجه م پىكه اته كاني تر به شيوازىكى وه ستايانه و پر له دا هينانه وه ئاو پته ي دهقه كاني كراون نمونه ش زۆرن... له پال ئەمه شدا بۆ زياتر سىما هه لگرتنى شانۆىيه كاني به رنه نگ و رواله تىكى كورده واريبانه. زۆره ي پاله وان هه كان له شاعيرانى گه وره ي كورد پىك هيناوه و له ژيان و سه ربرده ي ئەوانه وه هيللى درامى تىكسته كاني ئاو پته ي ره وتى ئەو سه رده مه و ئىستا كردۆته وه... وهك مامۆستا سالار خو شى ئەليت زمانى كوردى زمانى شيعره، زمانى ئەقينه، زمانى جوانكارى و رنه گاوره نكييه... له دريژه ي نووسينه وه ي تىكسته كاندا ئەم زمانه شيعرىيه له پال وتنه وه ي هه ندۆ گۆرانى فۆلكلۆرى و به يت و بالۆره ي كۆنى كورده واريبدا وينا كرنىكى جوان به ديه نه كان و دارشتنى ره هه ندى رووداو هه كان ئەده ن كه ده كرى به مه ش بلپى مۆركىكى تايه ت به شانۆى سالار... هه لبه ته له پال شيعرا گۆرانى زمانىكى تر ئەبيت بۆ رىكخستنى كه شى ئەو ئاهه نگانە ي كه تىكه لاوى ئەم ستايله شانۆىيه ن و پى ئەوترى شانۆى ئاهه نگ ئاميز... هه لبه ته ناوه رۆك و پىكه اته ي ئەو شيعر و گۆرانىانه ش كه زۆره يان فۆلكلۆرن به ئامانجى نمايش كرنىكى ئەتنوگرافى به كار نه هاتوو، به لكو مه به ستىكى تر يان مه به ست گه لىكى

تر له پشتيه وه هه ن كه پىشتريش ئاماژه م بۆ كرد، ئەو يش هينانه دى شانۆيه كى ره سه نى كورده واريبه كه بتوانى له ئاستى ئالوگۆرى كه لتوورى نيونه ته وه بيبدا رۆلى تايه تى خووى بگيرى... چونكه گه ر ديقه ت له و شيعر و گۆرانىانه بده ين كه له تىكسته كاني شانۆى سالاردا به كار هاتوون ئەبينين شاعير وهك ئه رستۆ داواى لى دهكات نه ي وىستوو ه كوتومت وهك ميژوونوو سىك رووداو هه كان تۆمار بكات. به لكو به ده سه لا تىكى دا هينه رانه وه ته واوى ئەو مو فره داته كه له پووربىانه ي خستۆته ژيتر رىكى خۆيه وه و به مه به ستى گه ياندنى په يامه شانۆىيه كه به كارى هيناون... هه ر له به ر ئەمه شه ئه رستۆ شيعر له ميژوو به مه زنه ر دائه نى و شاعير به دا هينه رى ئاينده و شيعر به با شترين هۆكارى گيرانه وه و راکيشه رى زه وقى وه رگر دائه نىت. رهنه گه ئەگه ر به داوى خاله كاني دا هينانى شانۆى سالاردا بگه رپين، رهنه گه ئەمه يه كىك بيت و له و بنچينه پته وانە ي كه بونىداى شانۆيه كى ره سه نى كوردى پى دا بنرى شانۆيه ك كه به رنه نگ و رواله ت و ناوه رۆك مۆركىكى ره سه نى كورده واريبانه ي هه بيت... هه ر هه موو ئەم خه سلته تايه تانه ي زمان له شانۆى سالاردا واى كردوو ه كه له كه مترين پانتاييدا تايه تيه ندىيه كاني بنا سرپته وه و به گو يترن له ته نها رسته يه ك بزائرى كه ئەوه له سه رچاوه ي كانىيه كى روونى به رتر يفه ي مانگه شه وى ستايلى شانۆى سالاره و، هه لپه نجراره هه ر ئەم ته رزه شانۆيه ش ده بيتته بنه ماهيه كى پته و بۆ شانۆى ره سه نى كوردى و شانازى پيوه كرنى له ئالوگۆرى شانۆى كلتوورى نيونه ته وه بيبدا له كۆتاييشدا، منيش ته نها ئەو ديژه شيعره ي جزيرى پيشكه ش به شانۆكار و هونه رمه ندى گه وره ي كورد مامۆستا ئەحمه د سالار ئەكه م كه ئەفه رمووى:

خانى خانان لامعى نه جما ته هه ر پر نوور بى
كه شتيا به ختى ته ئەز بايى موخالف دوور بى

٢٠٠٢/٦/٤

ئەو سه رچاوانە ي بۆ ئەم نووسينه سووديان لى وه رگيراره:

- شانۆى سالار - ئەحمه د سالار - هه ولپير ١٩٩٩.
- نظريه دراما من ارسطو الی الان - الدكتور رشاد رشدى.
- مجله الاديب المعاصر - مشكلات الشعر المسرحى - الدكتور عبدالستار جواد.
- خلق الدراما الشعريه - رولاند بىكوك.

***

نموونهی کاریگه‌ری که له پووری کوردی له شانۆی کوریدا

پۆژانی گۆل په‌نگ

ئیبیراهیم ئەحمەد سمۆ

"ئیبیراهیم ئەحمەد سمۆ - کاریگه‌ری که له پووری کوردی له شانۆی کوریدا چاپی به‌که‌م - ۲۰۰۱ - دهۆک".

نموونهی کاریگه‌ری که له پووری کوردی له شانۆی کوریدا وه‌کو کارێکی هونه‌ری ته‌واو
۱- شانۆگه‌ری:

پۆژانی گۆل په‌نگ (*)

پیش ته‌وه‌ بچینه‌ ناو‌ بابته‌ی کارتی‌کردنی که له پووری کوردی له‌سه‌ر ئەم شانۆنامه‌یه‌ به‌پێویستی ده‌زانین ئەم شانۆگه‌رییه‌ له‌گه‌ڵ ئەم خالانه‌ی خواره‌وه‌ بدوین بۆ ته‌وه‌ی بابته‌که‌ به‌ئاسانی بێته‌ به‌رچاو:

۱- دیباچه

۲- خالی ده‌رچوون

۳- رووداوی بلتدرۆ

۴- دۆزینه‌وه‌کان

۵- تییینی کردن

۶- گرێ سازکردن

۷- دروستکردنی تاوه‌زرۆنی

۸- ته‌نگوچه‌له‌مه‌ی درامایی

۹- ترۆپک

۱۰- رووداوی نزمپۆ

۱۱- چاره‌سه‌ری (*)

ئه‌گه‌ر ئیمه‌ به‌وردی سه‌یری ئەم خالانه‌ی سه‌ره‌وه‌ بکه‌ین پتر به‌دلتیاییه‌وه‌ ده‌لێم کاره‌کانی هونه‌رمه‌ند (ئه‌حمەد سالار) به‌گشتی و به‌تایبه‌تی (پۆژانی گۆل په‌نگ) له‌ کاره‌ سه‌رکه‌وتووکانی ئەم هونه‌رمه‌نده‌یه‌، بۆیه‌ به‌باشم زانی بیکه‌مه‌ نموونه‌یه‌کی کاریگه‌ریته‌ی

که‌له‌پووری میتووی کوردی له‌سه‌ر گه‌شه‌کردنی شانۆی کوردی.

له‌م شانۆگه‌رییه‌دا به‌که‌م خالی به‌رچاو ده‌بیت به‌کاره‌یتانی ناوه‌ کوردییه‌کانی ته‌وه‌ ده‌قه‌ره‌یه‌ که‌ رووداوه‌کان له‌وی ده‌ست پێ ده‌که‌ن و کۆتایی پێ دیت ناوه‌کان:

(هه‌باس، ریتۆ، په‌نجۆ، سه‌ردار، نازنه‌ین، هه‌یاس، مه‌مۆ، هه‌سه‌ن، عه‌بدی شی‌رقان، په‌مه‌زان، خازی، شه‌ریف، محۆ، مینا، چه‌پسه‌، عه‌بدال).

به‌کاره‌یتانی که‌له‌پوور له‌ هه‌ر ده‌سپێکردنی شانۆگه‌رییه‌که‌ دیار ده‌بیت ته‌ویش به‌کاره‌یتانی گۆزانییه‌:

که‌واته‌ خالی ده‌رچوون؛ سترانه‌، گۆزانی و گۆزانییه‌که‌ش پڕ به‌سوود و به‌مانایه‌.

له‌ که‌زیه‌ی لوولی داستاندا

گۆلی به‌رۆکی ستراندا

چرای ئەقینی هه‌لکرا

پۆش، پۆش

هه‌تاو له‌ تادیا داگیرسا

خۆزگه‌ و چه‌زتیکی وای

په‌وان:

بلند، بالا، هه‌ور ئاسا

مزگینی وه‌زی باران بوو

نه‌ورۆزی پڕ نوقلانه‌ بوو

هه‌بوو - نه‌بوو

ده‌روو ته‌نگ بوو، ژیان

له‌نگ بوو

ئاسۆ، ته‌ماوی و تاریک بوو

ناحه‌ز نیازی به‌دی وابوو

سپێده‌یان تالان بکا

بزه‌ی خه‌ونی جوانیان زراندا

ئاواتی گۆل په‌نگیان ژاکاندا

حه‌زیان تۆزاند

پۆژانی تووس
لهشی گرانی دهکشاند
تاره زوو بۆ خنکاندن بوو
له گۆمی لیل و مهنگدا بوو
ژیر قورسایى سهنگ و بهرد
بوو

نان، له قورگی نههنگدا
بوو

هه چوار دهو
له گشت لایه

دهمی گورگی هاری برسی
چاوی واشه ی تاگری سوور
بینراوی دوور و نزیک بوو
له ناو جهرگی شهوی تاردا
له وپه ری تالیتی تالدا
پووناکی چاوی هه لهیئا
شیلله ی شیرینی داچورا
هه ورازی سهختی
هه لکشاند

ههنگاوی شوین شوینی دهنه
په رینه وهی پردی دهو بست
بیری پرد چاوی هه لهیئا
پرد به خولیا یه کی و ابوو
هه مووانی له سنگی خوی
نا بوو

پرد سترانی گهر متر کرد
پرد داستانی شیرینتر

هه بوو نه بوو
پۆژگاری بوو
ژیان جوان بوو
بالا بهرز و که له گهت بوو
هینده ی بالا خۆزگه کان بوو
هه بوو نه بوو.

له م گۆرانیبه دا باه ته که دیاره زۆرانبازی له نیوان بوون و نه بوون دایه، زۆرانبازی بلندرۆ
به رهو پۆژگاریکی جوان به رهو دانانی پردی دهلاله. پردی دهلال وه کو که له پووریکی
میژووی کوردی به کار بیته له بۆ شانۆی کوردیدا خوی له خویدا ههنگاویکی پیرۆزه.
به کارهینانی رهگهزی گۆرانی که یه کیکه له رهگهزهکانی که له پووری و شانۆه. یه کیکه له
ئامیره هه ره گرنهکانی که به کاری هاتوه له بۆ خزمهتی ئارمانجی شانۆگه ریبه که یه.
- گشه گفی ره شه با و لووره لووری گورگ ژیا نی کورده واری به تایبه تی ژیا نی لادی کورد
دیتته یاد.

به کارهینانی وشهکانی؛ دپو... درنجن... خپون... دهعباینه. به رهو ئهفسانه ئه مهش له
بینراوی یه که م دیاره که واته رهگهزی دووهم ئهفسانه ی به کارهیناوه ئه مهش به زۆر له
دیمه نهکانی شانۆگه ری بهرچاو ده که ویت. سهیری ئه م دانوستاندنه بکه ین مه به ستمان
ئاشکه راتر ده بیته له سه ر زمانی که سهکانی شانۆگه ریبه که، هه ره که.
سهردار ده لیت: هه ره ها ده لپن له پر دهستیکی گه وری زه به لاح، رهش وهک قییر، له
پایه ی پرد دهنه وی و هه ره سی پی دینی... به لای پاسه وانه کانه وه دهستی ئه جنده و دپو و
درنجه... ته وای نیگه رانی کردووم.

که واته سهردار با وه ری به و قسه پو وچانه هه یه بۆیه به رده وام ده بی: خۆم ده چم شه ویک
له و دۆزه خه ی ده به مه سه ر؛ به لکه په ی به نهی نی ئه م ته لیس م و جادوو به رم.
ده بی ئه وهش بلتین، له م شانۆگه ریبه دا سهردار سه ره ره به شکۆ؛ زیاتر سه ره رۆکی
میله ته.

بوونی ئه نجوومه ن له ناو حیکایه تی کوردیدا بهرچاو ده که وی، بۆیه نووسه ر ئه م خاله ی له
یاد نه چوو ه که ده لیت: وا چاکه به زووترین کات ئه نجوومه نی ریش چه رمووان بانگیش ت
بکه م.

خالی تری به کارهینانی که له پووری ئامیری خه زمانه که بۆ دوو خال به کاردیت:

۱- ئامیریکی زۆر به سووده لای جووتیاری کورد.

۲- ئامیریکی زۆر جوان و بۆ زۆر مانای هونهری به کاردیت.

زیاتر گرنگی خه زمانه ده ده که وئ که کسه سی سهردار ده لیت: ناتوانم، چون بیری لئ نه که مه وه. ئەمه له وه ده چن تاگر به ریته خه زمانی جووتیاریک و له بری کوژاندنه وه سه ر خه و پکی بۆ بشکینی. وهک ئەوه وایه هه ر به ته و اه وتی، تاگر له کۆشک و سه رام به ری و جگه رگۆشه کانم له ناو شالاو دابن و ئارام بگرن له دابونه ربتی کورده واری خه می پیاو خه می ژنه و هیچ جارێک ژن له خه می پیاوی خودا جیا نه بو ته وه. ئەمه ش دیار ده بیته له سه ر زمانی ژنی سهردار که ده لیت:

سهرداره کهم، وه نه بچ ئەو خه مه منبشی نه گرتیته وه، هه مان هه سستی تو م هه یه.

لیره رووداوهکانی شانۆگه ریبه که به ره و دۆزینه وه کان ده پۆن، له گه ل پیتش چوونی رووداوهکان په ندی پیتشینان ده ور ده بینیت (پیری هه زار و یهک عه یب) رووداوهکان به ره و پرسیاریک ده روات کێ به رپرسه له وه زعه که؟ ئەمه یه جوانی دارشتنی بابه ته که که ئەحمه د ده لیت:

هه میشه به لای ئیمه له ده ره وه بۆمان هاتوه و له ناو خو ماندا ته شه نه ی کردوه سه ره رای په نجۆی بابیره که شاره زا و گالته چیبه که لیره دا ره گه زی گالته و گه پیش دیته پیش ئەمه ش له دیمه نی (۴) به رچاو ده کړیت. به ره و سالۆخدانی پرده که یه.

په نجۆ: ئەری ئەحمه د هه وائی پرده که ی شار له چی دایه؟ رۆژ به رۆژ شتی سه یرم به رگۆی ده که وئ... لیره لیکچوونیککی جوانه له نیوان پرده که له بنه رته دا میلله ته که یه.

نووسه ر به زیره کانه که له پووری میژووی کورد به چی پۆکه ئەفسانه کانی پردی ده لال وه کو په مزیککی جوان گوزارشت له بارودۆخی میلله ته که ی ده کات.

با پیر په نجۆ تیده گات و ده لیت:

ئهم ماسته موویه کی تیدایه. ئەما موو، قه دیمه ده یانوت: هه موو ده ردی ده رده دار که نه فت ناکا و ده ردیش هۆکاری خو ی هه یه.

مه سه له ی خه ونی بابی په نجۆ دیته پیش:

کو په کهم دلم ختووره یه کی کردوه... «فلاش باگ» ده ور ده بینیت له نیوان مائی بابی

په نجۆ و مائی سهردار و سهردار ده لیت:

باشه ده بی ئەنجوو مگه ران چی بلین؟ نازنه ین وه لام ده دات:

ده بی ئەنجوو مگه ران بلین... ئەو ئەستیره گه شه و پشه داره ی له که ناروه و چاو بۆ به یان ده گیتی، ئەوه به ختی نگینته و ئەو ئەستیره ی قوچکه ی ئاسمانیش ئەوه به لای رۆژه لاتدا گۆشه ی کیشاوه ئەوه نیشانه ی فه رو هاته.

دیمه نی (۷) هه ر له خزه تی شانۆگه ریبه که دایه بۆ ئەوه ی رووداوه کان به ره و پیتش پرۆن.

دیمه نی (۸، ۹) زنجیره ی بیروکه یه و وشه ی خه زمان خو ی فه رزه کات.

په نجۆ:

ئای خازتی خانومان

خازتی نوقلانه ی شادی

خازتی خه زمانی په نج و

ئاواتی من... خوا ئاگادارت

بچ له چاوی به د به دووری

دیمه نی (۱۰) مه سه له ی پردی ده لاله... کاره ساتی پرده رووخانه و رۆژ رۆژی جه ره زه یه، دانوستاندن به ره و لوتکه ده روات.

دیمه نی (۱۱) خو شه ویستیبه که له نیوان په نجۆ و خازتی گه وره تره له خو شه ویستی نیوان دوو دلداردا، لیکچوونه له خو شه ویستی خاک و ولات و نابیت به جی بمیتیت، خازتی بی چاره یه له به رته وه ی پرده به ره و رووخانه له سه ر زمانی خازتی باش دیار ده بیته. رووخاندنی پرده مانای ئەوه یه میلله ته که به ره و نه مانه.

هه مسوویان چاوه رتی پرده که یانه، ئاواتیان هه ر پرده، تو بلتی ئەمه چ پرده یک بیت میلله ت رزگار بکات له برسیتی! نه بوونی ده رده به لا، له سه ر زمانی سهردار:

هیومان به و پرده یه که ده روویه کی تابلۆقه شکینمان بۆ بکاته وه. به براکامان و به کیتلگه و مه زار و پاونه کامان بگه یه نی. ئەوه ش ئەفسوون و هه زار و یهک جادووه.

شوین هه ر عه ینی شوینه، شویره شه شویره شی میلله تی کورده و پیتش وه خت ژی شویره ش له هه مان شوین شکه سستی خو ارد من وا بۆ ده چم که پردی ئەمجاره پردی سالی ۱۹۷۵ نیسه و خه لک به ره لالا بین پردی ئەمجاره هه ر له هه مان شوینه به لام به تینه. پرده که

به کبونی میلله ته. پرده که ره مزی خورگرتن و شوهر شه... دوژمن هه ره ئه دوژمنه یه؛ به لام به ته نها کاته که گوراه و هه باس میلله ته، ده بی پرده که چاک بکریته وه.

دیمه نه که به ره دوژینه وه کان دوزینی چاره سه ری کیشه ی کورد... به رجسته کردنی پرد وه کو که له پووری میژووی کورد خالیکی هه ره گرنگی سه ره که وتنی ئه م نووسینه یه. له ئاوه دانکردنه وه ی پرده که هه باس چ خه لاتیکی وه رگریت.

ژماره (۷) له دیمه نی (۱۴) دیته پیش له زور شوین ژماره ی (۷) هه وت به رچاو ده کرتی که ئه مهش خوی له خویدا له ناو میلله تی کورد ئه م ژماره یه زور باوه به تاییه تی له ناو کورده ئیزدیه کان. هه قته هه قته رژه، هه وته وانه ی ئاسمان، هه وت ته به قه ی ئاسمان، یه زدانی مه زن به هه وت رژه دنیا ی دروست کرد، هه وت هات و کاملبوونه، و زیاتریش له سه ر زمانی نازهنین:

هه وته ی پاش مندالبون، هه وت کورته بالا، هه وت شیرینی سپی رهنگی شه وی خه نه به ندان... جاریکی تر له سه ر زمانی سه ردار: ئافه رین له گه ل ئه وانیشدا ئه ژدیهای هه وت سه ر و هه وت چاو.

له دیمه نی (۱۵) پرده که ته واو ده بیته؛ به لام به مه رجیک نابی هیچ پردیکی وه کو ئه مه دابنریت. ئه مهش به هوئی «فلاش باگ» دیار ده بیته له م دیمه نه دا هه باس تووشی نه گبه تی ده بیته ئه ویش برینی دهستی راستی هه باسه، ئه مهش خه لاتی دانانی پرده که بوو ئه مهش زیاتر دیار ده بیته له دیمه نی (۱۷) که کاره که بو به ره و گری سازکردن... هه ره که له زمانی هه باس: کئی دلئی سه ره رای چاکه م تووشی جورتم و گولمه زئی نابم، خو پاسه وانانی کوشک، له هه مو شتی بچن له مره ژ ناچن... وه ک سه گی هار وانه.

به رگریکردن له مافه کانی خوی شتیکی ره وایه. قسه که مان سه ردار ولات و سه ره وهر پروانه ئه م دانوستاندنه.

سه ردار: ده بیته به ته نیابن، ئه مجاره بیان ناکری

نازه نین: به ته نیا! شتی وا چون ده بیته، دوژمنت که مه، ئه وه له چوار ده وه ره پیلان له دوا ی پیلانت لی ده که ن، نه به خوا ناروی.

زورجار له ناو حیکایه تی کوردیدا گویمان لی بوونه که میره کان زورجار خویان گورپوه بو ئه وه ی بزائن خه لک چ باس ده که ن، له بو ئه م مه به سه ته قاوه خانه که ی ره مه زانه شه له هه لده بژیتریت، ئه وه ی به خه یالیشدا نابه له وی باس ده کری ئه مهش له دیمه نی (۱۹) باش دیار ده بیته.

ده بی میلله تی کورد عیبه رت وه رگریته له رو داوه کان پرده که نابی به پرد ئه گه ری خوی هه یه.

حه سه ن: ده زانی بو نابی به پرد. وانا دوژمنمان زوره و ده بی هه موومان به رنه گاریان بین، ده زانی بو برسیتیه؟ چونکه زور وه ک تو عیبه رته تی له نه هاتیه کان وه رنه گرت و تا نه هه مه تیبی گه وه ی به دوا دا هات... تیکوشین لیته دا به ره و لاوازییه...

ئه حمه د: تیبیدایه (له ناو ئه وه که سانه ی ده ورپوشتی سه ردار) هه ر کاروباره که ئالوز بوو، که وته ده ربا زکردنی زیر و پاره، هه ندیکیان، هه ولی شوین خوشکردنیانه بو کاتی هه له اتن.

محو: (راستی قسه کان په سه ند ده کات):

به سه ری تو هه موویان گوراوون، ئه مه غه رابوونه، ده ردی پروا پی بوونه ده شیبینی له سه ر کئی ده که وی و چ کلولانی باجه که ی دهن و نازار و سزای به ده مه وه ده چیژن:

زنجیره ی شانوگه ری تا ئیره سروشتیه، گشت قسه کانی شانوگه ریه که ده رس و عیبه رتن. باشترین به لگه که میر سامانایه خو به شه رفروش ده زانی که یاوه ده لیت:

- ده یانه وی گره و له کئی به رنه وه

- میر- له شه یتان

پرده که شوهر شه و دوژمنیان زور پی ناخوشه، میر سامانا زور ته نگاوه بو به ده لیت:

- زور چاکه... پردی بو یه کگرتنه وه ی کوردان بی هه ر شایسته ی رمانه به سه ر سه ری خویاندا.

دیمه نی (۲۱) دوورکه تنه وه له بارودوخی شه ر و تیکدانه، رهنگه مه به سه تی نو سه ره هه ر له بو ئه مه ی بینه ر یاخود خوتنه ر هه ست به مان دووبوون نه کات.

دیمه نی (۲۲) به ره و تیکدانی وه زعی هه باسه.

میر: باشه بو نه یکوژین (مه به ست کوشتنی هه باسه ا - اس) کئی پیته زانی؟ لیته دا ده وری یاوه ره کو ده وری به کوی داستانی مه م و زینه.

یاوه ر: قوربان، میرم، ئه وده مه فه رمان بده قولی راستی له بندا بپرنه وه.

دیمه نی (۲۳) ژماره ی هه وت... خو دیار ده کات که ژماره ی پیروزییه له ناو میلله تی کورد؛ به لکو خوشترین ژماره یه نو سه ره حه زی لی بیت.

مندال: نەنە گيان بېدەنگ دەبم، حەقايەتى پردەكە بەچى گەيشت نەنە گيان بەساقەت
بم.

دەورى حىكايەت و گوتۆ باش ديار دەبیت:

هەبوو نەبوو كەس لە خوا گەورەتر نەبوو، لە پېغەمبەر خۆشەويستتر نەبوو، لە
وەستاباشى وەستاتر نەبوو... لەم حەقايەتەش شىرىنتر نەبوو.

دېمەنى (۳۴) مەسەلەى سەگ و بووكەكە چۆن لە چىرۆكەكانى پردى دەلال ھاتووە و
بەكار ھاتووە.

خوایە سەگەكە پېش كەوئى، بۆ ئەوەى ئەو بېیتە قوربان نەك دەلالى جوان بووكى جوان
نزيك دەبیت و با خوایە سەگ پېش بکەوئیت بەلام... دەلال... دەبیتە قوربانى.

دېمەنى (۳۶) چىرۆكى راستەقىنەى پردى دەلال دیتە پېش، سوود نەو كەو بلین
حىكايەتەكە چۆن و تراو: بەلام كارە ھونەرىيەكە ويستووئیتە و چۆن لەم دېمەنەو بەزنى
دەستى دەلال كە دەبیتە دار ھەنجىر بەزىرەكانە و بەجوانى بەكارى ھىناو.

دېمەنى (۳۷-۳۸) مەسەلەى ھەوت برا و بەكارھىنانى گۆرانى لە شانۆگەرىيەكەدا لە بۆ
خزمەتى كارەكە دېنە پېش:

دەلى لى لى، دەلۆ لۆ لۆ

گۆرانىيەك دەلیمەو

دەلى لى لى، دەلۆ لۆ لۆ

دەلى لى لى، دەلۆ لۆ لۆ

گۆرانىيەك دەچرىكىنم

بەرووى خۆردا

بەرووى دەشتى فراوانى

بى سنووردا

بەرووى ئەو كەژە

سەختانەى

لە بلندى و سەرکەشىدا

سەريان لەناو ھەورا تۆزا

دەلى لى لى، دەلۆ لۆ لۆ

بەپرچى خۆرى نەورۆزدا

دەچمە ئاسۆ

نايەمەو، نايەمەو

نايەمەو

ھەتا وەكو، چەپكى لالەى

سوورى ئال ئال

بۆ پەرچەمى دەزگىرانى

خۆزگەى ھەمووان نەھىنمەو

دەلى لى لى، دەلۆ لۆ لۆ

دېمەنى (۴۰) و (۴۱) و (۴۲) بەرەو شەوانى لاوك وتن بېرھاتنى لاوكى قەلاى دمدم
و دوازده سواردى مەربوان.

دېمەنەكانى (۴۳) و (۴۴) و (۴۵) و (۴۶) زنجىرەى دېمەنەكانى بەرەو بەدېھاتنى
ئاواتى پردەكەيە، ھەموويان دلشادن، ھەباس ھەست بەگەنجبەونەو دەكات... ھەست
دەكات قۆلەكەى ھاتۆتەو ھەنجىرەى خۆى و زياتر ئەم خۆشىيە روون دەبیت.

ھەباس: خوا يارىيى رۆژانى خەم و تەنگانە رۆبى و لە بەسەرچوونە... ئەھا لە ئاسمان
بېوانە، خۆر، خۆرى ئاسمانىش لە رۆژانى پېشوو بەتېنترە و رووناكترە لەھەر تالنىكدا.

لە كۆتايىدا نووسەر دیتە سەر ناوئىشانى شانۆگەرىيەكە ئەوئىش رۆژانى گۆل رەنگە ھەر
لەسەر زمانى ھەباس:

- لە ھەر شتى بېروانم گۆل رەنگە و خەندەم بۆ دەكا... ئەللا لە رۆژانى گۆل رەنگ.

چەند سەرنجىكى رەخنەگرانە سەبارەت بە شانۆگەرى «رۆژانى گۆل رەنگ»

- ھەولتەكى دروستە بۆ بەرجەستە كردنى كە لە پوورى لە شانۆدا، بەپى چەمكى شانۆبى
لە بەرجەستەدا، واتە ماددەبەكە لە خزمەت ئارمانجى شانۆگەرىيەكەدايە، واتە مەبەستى
دانەر لە نووسىنى ئەو شانۆگەرىيەيە.

- دەست پىكردن بە ھىما و خەيالئە ئەفسانەيى، پاشان ھىدى ھىدى لە بەردەم
رووداوكاندا ئەم ھىما و خەيالانە كال دەبنەو ھىما واقعيەكان دېنە ئاراو و جلەوى

پرووداوه دراماتیکییه که دهگرنه دست به رهو ئاکامی مه بهستی ده چن.

- ماددهی که له پوورییه که که وتووه ته ژیر دهسه لاتی به ها دراماتیکییه کانه وه.

- رهوتیکه به رهو شانۆیه کی کامل واته ئه وهی سه رجه م هونه رهکان و شانۆگه ری پیکه وه کۆیکاته وه، وه کو گۆرانی، شیعری، مۆسیقا، زمان... هتد.

- پشت به ستان به واقیع له بنه مای شانۆیییدا، بۆیه له روانگه ی بۆچوونی میژووویییه وه ده بینن که چۆن هیما ئه فسانه یییه کان له ریتگای میژوووه وه ده کریتته وه.

- دانهر هه ولئێ داوه سوود له ستاتیکی زمانی کوردی وه برگریت وه کو به هایه کی شانۆگه ری چاک، به تاییه تی ریتمه مۆسیقییه کان.

- له لایه نی ته کنیکییه وه دۆخه که دانسقه به دیارکه وت، ئه وه ش: سه ره تا شانۆگه رییه که به خه یالئێ ئه فسانه یی ده ست پیده کات وه کو خیتو و گیانه خراپه کان، پاشان هیدی هیدی به بی هیچ زۆر له خۆکردنیک به رامبه ر به هیما واقعییه کان نامینیت.

- هه موو بایه خیتکی به دۆزینه وه و بنیاتنانی پرد داوه وه کو گرنگییه ک بۆژیان، یان به رژه وه ندی گشتی، یان به رژه وه ندی سه رجه م گه لی تیدا ده رده که ویت.

- دانهر مه ودایه کی رامیاری داوه ته چه مکی پرد و بایه خه که ی، به و هزره ش جیگای پرد و بوونه که ی قائمتر کردوه.

- ته کنیکیکی نوئی به کاره یناوه له بالا ده ستییی کاری درامی که نزیکه له شیوازی سینه مایی له میانه ی پرۆسه ی مۆنتاژکردنی دیه نه کورته کانیدا.

- سوودی له ته کنیکه کانی شه پۆله هاوچه رخه کانی شانۆیی جیهانی وه رگرتوه.

- سه رجه م بابه ت و پرووداوه کان له بایه خه دۆزه که دا به دیار ده که ون.

- که سه کان مه ودا ی که سایه تی ته وای خویان هه یه، وه کو مه ودا ی کۆمه لایه تی و مه ودا ی سروشتی، ده روونی، له گه ل میژووی که سایه تیمان.

شانۆیی (وانه ی ره شه به لئه کی) ئه حمه د سالار

حه مه که ریم هه ورامی

وانه ی ره شه به لئه ک ۱۹۸۷

وانه ی ره شه به لئه ک نووسینی هونه رمه ند کاک (ئه حمه د سالار)، ئه م درامایه بازنه یه کی مه حکه مه... له ناو ئه و بازنه دا گه لئێ بیرورای جوانی تیا خرکراوه ته وه، بازیبه ندیکی زتیرینه بۆ قۆلبه ندردنی نۆبه ره ی درامای کوردی... بابه تی دراماکه یه کتیکه و چه ند مه سه له یه ک راقه ی ده که ن، هه ر یه کتیکان هیما ن بۆ بابه ته سه ره کییه که و ئاماژهی بۆ ده که ن... بابه ته که هه ول و کۆششی باوک و دایکتیک ساغ ده کاته وه که له به ر چی کوره که یان بووه به ژیر پیتی هه ره س هینانی ئاژاوه ی ئاده میزاده وه، بۆچی له ناو ره شه به لئه کی شارستانیه ت و هه لسه که وتی ئاده میزاددا پیتشیل کراوه!

دراماکه سه رتاپای به درامای هیماسازی ده ژمیتردیت که به شیوازی هۆنراوه ئامیز دانراوه، په یوه ندی به کیشه ی نه ته وایه تی ئه م سه رده مه ی خۆمانه وه هه یه... بۆنی کلۆلی و ده ردی سه ری و کیشه ی خۆمالئێ لیوه دیت... له به ره مه دراماکه به هونه رتکی ره سه ن ده زانئێ...

کورته ی دراماکه

له سه ره تاوه دوو موه ریح - کلاوچی - دینه پیتشه وه باسی مه سه له یه کی نه درکاو ده که ن، مه سه له که تراژیدیاییکه، له ناو چوارچیتوه ی ئه و تراژیدیایه دا، هه موو پیدوایستیکه تیا یه، هونه رتیکه زۆر پیرۆزه، چونکه فییرمان ده کات که چۆن وشه ی داپرێژین و بیبیتژین، له ناو ئه و چوارچیتوه دا گۆرانییه، سه مایه، گۆقه نده، هیئانه دی و ته سه ل کردنی هه ز و ئاره زوه، گه لئێ جیهانیکی به رفراوانه، هه موو شتی له ویدا جوانه و جیتی بووه ته وه، ته نیا وشه ی قه دهغه نه بی تیا یا به کار نه هاتوه... دوورگه ی (تۆیسا) یه... سنووری له به رده م ئاره زوه کاند، دانه ناوه: (دروشمیک، وشه یه ک، وه ک قه دهغه مان لا نییه).

له ناو ئه و جیهانه به رینه دا کیت ده وی له وییه، چیت ده وی هه یه، گه نجینه ی هه موو سه ربوورده یه که، فایلی هه موو که سی له ویدا پارێزراوه، ئه مه شانۆیه، چه ندان داستان و ئه فسانه ی جۆراوجۆر و سه ربورده ی پرووداوه کانی تیا یه، هه ر یه کتیک له وانه ش فایلی تاییه تی بۆ کراوه، هه ر فایلیک کتیبیکه، هه ر که سپک له وی قوتابیییه که، شانۆکه خۆبشی

هه م جیهانه، هه م قوتابخانهیه...

دایک و باوکتیک په روژن، کورپه که یان نه نجامی سهرکه وتنی له تاقیکردنه و هدا نه دراوه تی، پروانامه ی نییه، که چی قوتابی نه و قوتابخانه ش بووه... کوا پروانامه که ی؟...

(دایک: ده بی شتیکیان هه بی بهرامبر، نه گینا بوچی کارتیمان نه داوه تی، بو کوری خه لکی هه موو به کارته وه گه رانه وه؟) (۱)

دایکی کورپه که دلنیا به کورپه که ی له قوتابییه کانی تر که متر نییه... له وهش دلنیا به که ده رچووه... نه ی بو نه نجامه که ی دیار نییه... که وتووه ته ناو گو می خه م و په ژاره وه...

(دایک: پیتم وت... باشه بو کارتت و ده نه گرتووه، ها کورم؟ کوا به لگه نامه که ت؟ چیت کردووه؟ کورم بو بووی به ته خته ی سهر ناو... چی بووه بو دهمت گو ناکات؟)

کور: نه یان دامی؟

باوک: نه ری بوچی... له چیت که مه...

کور: ئیتر نازانم... هه ز نه که ن پرسیار که ن) (۲)

باوک ناچاره بچیته لای ماموستا، بو نه وه ی سوزاخی نه نجامی کورپه که ی بکات... ماموستاش به شوین به لگه نامه ی کورپه که دا ده گه ری و چهند فایلیک ده کاته وه... له ناو هه ر فایلیکدا جیهانیتکی تایبته هه به، بازانن له دوو تووی فایللی یه که مدا، چیه به؟ له ناو فایللی یه که مدا گورانیتیک و چندان قوتابی هه ن، له ناو قوتابییه کانی شدا یه کیتکی یاخی و یه کیتکی ریبوار هه به...

وا دایک و باوک چاوه پروان ماموستا له و فایلله دا مه سه له که یان بو ساغ بکاته وه، له قوتابییه یاخی بووه که نریک ده بیتته وه، وا سه و داسه ری شتیکه که به لای نه و مه سه له یه دا ناچی و میتشکی به جوړتیک تنگ دراوه ناگای له هیچ نه ماوه... گورانیتیک نه و مه سه له یه به داستانتیک ده زانن که له دوو تووی (لاوک) دا تواوه ته وه و لیتی جیانابیتته وه، ماموستا به ره وه هه و رازی داستانه سه خته کان سهر ده که وئ و یه که یه که ده یان پشکنی، له پاشماوه ی نه و داستانه دا تاقه کاسه سهری مابوو، نه ویش کرابوو به پیک مای خواردنه وه، دوی ماوه به کیش له بازاردا فروژرابوو، ته ماشای داستانتیک نریکتر ده کات،

(۱) وانه ی ره شبه له ک (ل ۱۳).

(۲) وانه ی ره شبه له ک (ل ۱۳).

داستانه که ده ریکی بی ده رمانی گرتووه، جه نجالیکه، ناژاوه به که، چاوه پروانی دره ختیکه و بهر ناگری، ته نانه ت سیبه ریشی نییه، گورانی خوژگا و بریا دوویات ده کاته وه، ریبوارتیکیش له و داستانه دا په نگاوه و گیری خواردووه، بو ده رتیک ده گه ری دره بازبی...

(قوتابی ریبوار: براکانم کوانی ریگا؟

هاوار ریگا... هاوار هاوار یانی ریگا

چارم بکه ن... ده ریازم بکه ن

وام له گه رداوی نه بووندا... (۱)

باوک توقره ی نامینی و هاوار ده کات...

(باوک: کوا...؟ کوا؟ کوا؟ نه نجامی نه م نه وه به... (۲)

ماموستا داوا له باوکه ده کات که نارام بگری تا ته ماشای فایللیکی تر بکات...

فایللیکی تر ده کاته وه، له م فایلله دا سی که س، ناوداری جیهانی نه م فایلله ن... فه یله سوف، سهر له شکر، شاعیر...

وته کانی فه یله سوف بوئی ناومیدی ده به خشن، پیی وایه گه ران به شوین نه نجامی نه و نه وه یه دا که وتنه ناو تونیلیکه که نه وسه ری دیار نییه... که چی چاره ویستی نه و نه نجامه وا له سنگی نه ودا تو مار کراوه... هه ر وه بزانه نه و بریاری هه موو شتیکی دا...

سهر له شکریش گوین له باخه لی خویدا ده ژمیری، به لایه وه مه سه له که هه ر جه نکه و نه دژراوه، چونکه بازبهنه ندی وره به رنه دانی له بال کراوه، هه ر وه بزانه هه لسا یه وه و دوزرایه وه.

شاعیریش: وشه ی گه رم و سوور کراوه به کار دینی، مه سه له که ی پی ناسانه و روژتیک ده بی له بهر ده ستی پولاینی نه ودا ملکه چ بکات، نه و خوشه ویستیبه تی و نه میش دلداره، هه ر گیز له به ک ناچرین...

به لئی نه و مه سه له یه ریستیکه نه و داوی ره نگا وره نگی بو چامه کانی لی دروست ده کات... ئیتر هه ر یه ک ده فته ری خو ی ده خوینیتته وه و ناگای له چاوه پروانی باوکه نییه...

ماموستاش: سهری لی شیواوه و له جیاتی نه وه ی وهرامی باوکه ی چاوه پروان بداته وه،

(۱) وانه ی ره شبه له ک (ل ۱۳).

(۲) وانه ی ره شبه له ک (ل ۳۰).

ئەو لە باوکە دەپرسی...

(مامۆستا: باوکی قوتابی بێ بەلگە نامە، ئەنجامی کۆرەکت نەدیوێ؟!)

باوک: فایلێ تر تەماشاکەن^(١)

فایلی سێیەم دەکریتەوه، ڕووداوەکانی جەنگی دوووەمی جیهانی تیا تۆمار کراوه، سەرەتا بەکۆمەڵە برینیک پیک هاتوو...

شاعیرێک دیتە پیشەوه ئەو برینانە دەکات بەدەسرازی هۆنراوەکانی، چەپکی گۆلی سوور و زەردی هۆنراوەیەکی پێ دەرازییتەوه...

سەرلەشکریش سنگی دەرەپەزینی و باسی ستراتیژیەتی جوگرافی جەنگ دەکات و جینگە بەفەیلەسووفەکە لەق دەکات، باوکی قوتابییهکەش وەک لەسەر ساجی سوور دانیشتی بێ ئارام بووه و هەر چاوه‌ڕوانە و شاعیرێک دەماری لاملەکانی راست بوونەتەوه و شیعر دەخوێتەوه...

هەر لەو فایلەدا قوتابییهکی دۆکتۆرای دەرووناسی دیتە پیشەوه و ئاگای تەنیا لای خوێهتی و دەلێتی لەگۆتی گادا خەوتوو، لە حەز و ئارەزووەکانی ئادەمیزاد دەکوێتەوه و دەیهوێ ڕۆژی کتێبخانەکان شارەزابی، کەچی سەرلەشکر ڕێگەی لێ دەگرێت.

(سەرلەشکر: ڕاو و ڕۆی ناوی کوا پسونی ڕێگادان)^(٢)

مەسەلە ی حەز و خواش دیتە پیشەوه و درێژە دەکیشێ تا دەگاتە سەر حەزەکانی گلگامیش کە بەشوتین ژبانی هەتا هەتا ییدا گەرا و شەیدا بوو... فەیلەسووف و شاعیرەکە لەو شەیدا بوونە ی گلگامیشە سەرگەردان بوون، پێیان وابوو نیوێ ماوه و نیوێکە تری فەوتاو، ئەگەر ئەو نیوێکە تری بدۆزیتەوه، دیارە دەزانن لەکوێ سەر دەرەکت، بەلام دەستیان بەداوێکی باریکی ئەو حەزەو گرتوو ئەم سەری لە (ورکا) یە و ئەو سەری لەناو دارستانەکی (لوینان) دایە، لەوێ هەموو حەزەکان تاسان، ئیتر فەیلەسووف و شاعیر دەس دەکەنە قسە ی وێنە ئامیز و نقوم دەبن... کلاوچی - موهریجە - کان زۆریان ڕیسا و داوا لە قوتابییهکی دۆکتۆرای سایکۆلۆژیەت دەکەن، کە خەریکی نووسین و تۆمارکردن بێ و بەکوێدا هاتوو بەگەڕیتەوه... سەرلەشکر وەک میمل ڕۆی پێ دەگرێ و داوای مۆری

(١) هەمان سەرچاوه ل ٣٠.

(٢) هەمان سەرچاوه - ٤١.

فیزە ی گەرانە داوای لێ دەکات...

(سەرلەشکر: ئەو هێلی گەرانەوت کوا؟)

قوتابییهکی دۆکتۆرا... هەر ئەوێ دەلێ: کە ئەو خەلکە هەموو شیتن و لەناو لافاوی نەفامیدا تاساون...

بروانامە ی قوتابییه بێ ئەنجامەکە لەم فایلەشدا نەبوو! ئە ی چی لێ هات، با فایلێکی تر بکەینەوه... بەلام پێش ئەوێ فایلەکە بکەینەوه، و مامۆستا ڕوو دەکاتە قوتابییهکانی و دەلێ:

(مامۆستا: لەوی و تمان چی لێ فێر بوون؟)

قوتابییهکان: ڕوات بەرەو لوتکە ی بلند ڕانەوستی، هەنگاو بنی... خۆر لە ئەژنۆ و چاوی دانن، ئەوسا نامە و ماندویتی ڕی... پیک شاد دەبن کامەرانی لێ سەوز دەبی).^(١)

فایلی چوارەمیش دەکریتەوه، ئەم فایلە سەربروردەکی (گالیلۆ) ی تیا یە، ئەو بوو لە سەدە ی شانزەهەمدا گالیلۆ، تیورەکی کۆپەرنیکۆسی پۆلۆنی سەلماند کە زەوی بنکە ی گەردوون نییە و، بەلکو ئەستێرە یەکە لەو گەردوونەدا، یەکیکە لەو ئەستێرانە کە بەدەور خۆردا دەسووڕیتەوه، ئاسمانیش خپۆتێک نییە لەسەر زەوی هەلدرا بێ یان سەربانی زەوی نییە، ئەو هەبوو گالیلۆ بەبەردەم دادگای پشکنیندا بەگوناچار و گومرا درایە دادگا... هەمدیسان پیشەکی ئەم فایلە بەشیعری شاعیرێک ڕازاوتەوه، فەیلەسووفیش هەر خەریکی دواندە سەبارەت بە (ئەدیسۆن) و (ئەنیشتان) ... گالیلۆ پەشیمان بیتیەوه، بەلام راستی تازە کەوتە دەم قوتابییهکانی قوتابخانەوه، هیچ هیزیک نییە بەرەستی بکات.

دادگا ڕیبار دەدا نەک تەنیا هەر گالیلۆ بەلکو هەر کەسیکی تر لەسەر ئەو ڕوا یە بێ کە زەوی بنکە ی گەردوون نییە سزا دەدری!...

شاعیری ناو فایلەکە زوو پاشەکشیی لێ دەکات و خۆی دەدزیتەوه... ئەو تەنیا لە شیعدا ناوی شت دەبا... تەلە بۆ خەلک دەسنیشان دەکات و خۆی لێی دوور دەخاتەوه... ئەم فایلە باسی چوار میخەکیشان ی عیسا و کوشتنی سوکراتی تیا هاتوو، هەموو

(١) هەمان سەرچاوه ل ٤١.

شه هیدی ریتی راستی و زانیارین... ئیتر گۆلمهز له مهر ئهوانه روو دهدات و مهسه له
سه ره کیه کهی قوتابییه بی پروانامه که گوم ده بی و باوکیش هه چاوه پروانه...

باوکی قوتابییه که دیته قسه و ده لئ:

(باوکی قوتابی: ماموستا: ئه م داستانه زوری خایاند و وزه له بهر پرا، کوا ئه نجامی
کور که م؟...)

ماموستا: ئارام بگره... قوتابییه کان چی تر فیروون؟...

قوتابییه کان: خهزان که مرد به هار ده بیته هونراوه).

ئیتر دایک خواینیان - سه بریان - له بهر پرا ئارامیان لی هه لگیرا...

دایک: هه وال پرسین چی سهوز کرد... خیرا بلتی وا خه ربکه له کراسه که م دیمه ده ری.

باوک: چیت پی بلیم هه مه پرسه.

دایک: بۆ چی رووی داوه؟

باوک: به لام چی؟ قسه بکه؟

باوک: کور که می من

ماموستا: به لئ کور که می تۆ ته نها به ناو قوتابی بووه نه ک ئاماده ی تاقیکردنه وه ش
نه بووه، به لکو له ره شه له کدا کوتاویه تی: پرسی چی...؟ ئه نجامی چی...؟)

به لئ کور که می ئه وه له تاقیکردنه وه ی خودی خویدا ئاماده نه بووه و ئاوری به لای خو یا
نه داوه ته وه، هه ره له زه ماوه ندی ئه وه و ئه مدا کوتاویه تی، له شایی خه لکدا سه رچۆپی
کوتاوه، له شین و چه مه ری خه لکدا قوری پیواوه و خو ی له خوم ناوه، هه ره پوازی داری
خو ی بووه و خو ی بۆ خه لک قلیشان دووه ته وه، هه ره کوتک و قامچی ده ستی ئه وه و ئه م
بووه و ئه سپی سه ره که شی پی ده سه ته مۆکراوه، کلاشی خه لک بووه که تیره که می به ربووه فری
دراوه، سه رچۆپی کیشی مالی ئاغا بووه و چۆپی به رنه داوه، قه ت بیری له زه ماوه ند و
گۆشه ندی خو ی نه کردووه ته وه و ئیستا له مۆزه خانه ی فایله کاندا ناوی تۆمار نه کراوه و
کهس نایناسی و، خو ی بۆ خه لک تاقی کردووه ته وه بۆ به پروانامه ی نادریتی له ناو ئه وه
هه موو فایله ی قوتابخانه دا ناوی به چۆپی کیش هاتووه، بۆ به قوتابییه کان نایناسن که
باسی ده کری وه ک گوژیان بۆ بۆمیردری وایه...

ئای ره شه له ک وای ره شه له ک

ئاخ ره شه له ک داخ ره شه له ک

چه ند سه رنجیک

۱- به راستی نووسه ره به زیره کانه بابه تیکی گرینگی بۆ دراماکه ی (وانه ی ره شه له ک)
هه لئار دووه و توانیویه تی به شه یوه یه کی درامی ناسک مالیجه ی بکات، یان باب لئین له وه
قالبه درامیه دا به رجه سه ته ی بکات... بابه ته که مه سه له یه کی گرینگی نه ته وه ی کورده و
ناسنامه ی خو ی له ده ست داوه... کارتی قوتابییه که... هیمایه بۆ ناسنامه ی میله تی
کورده... قوتابییه کانی ناو قوتابخانه ی ئه م گیتییه هه ره بکه بۆ خو ی کۆششی بۆ خو ی
کردووه و ناسنامه ی بۆ خو ی مسۆگه ره کرد، به لام ئیمه ی قوتابی ناو ئه وه قوتابخانه ی
جیهانه هه ره خه ربکی ره شه له ک بووین و بۆ خه لک سه مامان کرد هیچمان بۆ خۆمان سه وز
نه کرد. له کۆتایی سا لدا هه موو قوتابییه کانی ئه وه قوتابخانه یه به ناواتی خو یان گه یشتن و
- کارت - ناسنامه ی خو یان وه رگرت، ئیمه یش ده سه به تال گه راینه وه و ده ستمان له چۆکمان
دریژتر، له ناو دۆسیه کانی قوتابخانه شدا ناومان وه ک قوتابییه ک تۆمار نه کرا، هه ره
تاقیکردنه وه یه کمان کرد بی، قۆپیه بووه و بۆ خۆمان نه بووه، ناومان له ناو ناواندا نییه،
فایله کان ناوی ئه فسسه ره ئه ندازیار و فه یله سوف و... تیا یه، ناوی سه رچۆپی کیش و
زورناژنه ی ئه م و ئه وی تیا نییه... تائیتستاش چۆپیه که مان به ده سه ته وه یه... له و کاته وه که
ئیمه به سه ی پییی بۆ خه لکمان ده ژه ند و لات ته که مان له سه ره خه لک تاپۆکرا، پله کافمان
خرانه سه ره پله ی قوتابییه کانی تر، قوتابخانه یه کی بی سه رو به ربوو، کت هه لپه ی بکر دایه
ئه وه ناوی ده نووسرا، تاوانیکی گه و ره رووی دا، تاوانی ئه وه قوتابییه، زووخوا وه که ی بۆ
دایک و باوکه که ی بوو... ده ست نیشان کردنی ئه م کاره ساته، کاریکی هیجگار جوان و
په سه نده...

۲- ده بوو نووسه ره، ئه وه قوتابخانه یه ی ئه وسا... که هیمایه بۆ ده زگای نه ته وه
یه کگرتووه کان- به قوتابخانه یه کی فاشیل بداته قه له م، چونکه ئاگای له قوتابییه کانی
نه بووه... نه ده بوو دایک و باوکی ئه وه قوتابییه که کاتی له ناو دۆسیه کانیدا بۆ ناوه که ی
گه را - نائومی د بکات... هه ره ئه وه نده بهس نه بوو ده ستنیشانی کاره ساته که بکات...

***

کۆتەلەگەي ئەحمەد موختار جاف) و ھەلکۆلەينە و ھەگانی خۆیندەنەو

حەمید رېتووار (سلیمانی)

نیگاگانی دەق

ئەگەر بەسەرئنجیکی وردەو ھەروا ئینە ناوەرۆکی شانۆنامەکە، ئەو ھەمان بۆ دەردەکەوی کە کۆمەلە رۆدوای بەیە کەداچووی نەتەوایی و ئایینی بەپشت ئەستوووری چەندین سەرچاوەی مێژوویی و ئەدەبی، ئەو دەقە ھونەراییە چاروای و شاکاریکی ناوازی لێ ھاتووە تەبەر لیکدانەو ھەلسەنگاندن و ڕەھەندەکانی شی بکرتنەو، چونکە ئەم بەرھەمە بێجگە لە خالە بەھیزەکانی ئەفراندن لە رۆی ستاتیکی ھونەری و (سایکۆ - سۆسیۆژی) ھەو لە جەھەردا کاریگەرییەکی سەراسیمەیی سەبارەت بەپراکتیشانی وەرگر ھەلگرتووە.

لە راستیدا مامۆستا (ئەحمەد سالار) و ھەکو نووسەری دەق و سەرگیرییەکی (استقراء) ھێمانە لە تەک بەھا مێژووییەکانی ناو کە لە پوور کردووە ئەوجا ھاتووە کیشە سەرکەییەکی خستووە تە بەرچاومان و بەنەفەسیکی قوولەو ھە چارەسەری کردووە. ھەر بەئامادەکردنی دەقەو نەو ھەستووە، بەلکۆ ئەو ئاقداری جیدەھیلێت و دەردەچیت، دەپیتتە دانەرێکی (نووسەرێکی) ژیر و وشیار لە ئاست دارپشتنەو ھە رۆدووەکان و بەیەکەو بەستنیان، ئەویش بەبەکارھێنانی چەمکی (دەق ھەلکیش - التناص) و ھیلە گشتییەکانی لەسەر چەند تەو ھەریەک دادەمەزرینیت:

بەکەمیان: تەو ھەری ئارای ھزری (الواقع الفکری)، جا ئەو ئارایەش لەسەر بنەمایەکی نەتەوایی بنیات نرابیت یاخود لەسەر بنەمایەکی ئایینی. ڕەنگدانەو ھە بیری نەتەوایی لە شیعەر و ھەلۆیستەکانی ئەحمەد موختاردا ئاشکرا و ڕوونە و بەچاکترین شیوہ تەیارکراوە، بەلام ڕەنگدانەو ھە باو ھەری ئایینی دەبێ بگەرتنەو بۆ ھەراھەمکردنی ئاکار و رێسا ئەخلاقییەکانی کۆمەلانی خەلک تا بزائیت چەند لە بەرزخاندن و رێزدانانی مەرقە. ھەروا ھە پوورەسمە جەنایزی و بەخاک سپاردنی شەھید و لە دەستچوونی کەسانی خۆشەویست... ھەروا ھە ھۆکارەکانی لە سیدارەدانی کەسانیکی ھەک حوسەین مەنسوری ھەللاج و ئەو کاریگەرییە جێی ھیشت لەناو چینی زانایان بەتایبەتی و چینی خۆیندەواران

و خەلکی بەگشتی.

دووەمیان: تەو ھەری عەشق و ئەقین و خەونەکانە، ئەم تەو ھەریەش لە ساغکردنەو ھە مەسەلە کۆمەلایەتیەکاندا کاری بۆ کراوە، بەمەبەستی پەردە لادان لەسەر بارە ھەروونیەکان و ھۆکارە ناو ھۆییەکانی ناو شانۆنامەکە، بەتایبەتی مەسەلەیی دێوانە بوون لەلای عەباسی جەزیری و بەدواداچوون و گەشەسەندنی پەروەشی و سۆز لەلای مەلا خەدی نالی. ھەروەھا خەوینەن بە لە دایکبوونی کۆرپەلەییەکی دەم بەبەزی ھیوا و شاگەشکەبوون بەھاتنەدیی دوارۆژیکی پەرسنگدار (ئەویش کە دوارۆژی کردە).

سێھەمیان: تەو ھەری رامیارییە. لە راستیدا لە بۆچوونیکە دێبەو ئەم تەو ھەریە پابەندە بەتەو ھەری دووەمەو. گومان لەو ھەدا نییە کە رۆدووەکان سەراپا ھەر ھەموویان تاییەتەندی خۆیان ھەبە لە رۆی دەسەلاتی گەشتەکانی سیاسەت لە ھێنانە کایە بونیادی پیکھاتە کۆمەلانی خەلکی ناوچەکە.

دەستنیشان کردنی ئەم تەو ھەرانە و بەیەکەو بەستنیان لە قابیلیکی ھونەری ھەرچەرخدا مەدلولووییکی فرە گرنگی ھەبە لەمەر وەرچەرخانەکانی ھونەری شانۆدا و گەیانندنی پەيامە پیرۆزەکە. گەرچی ھەندێ جار لە ساتی رۆدوانی کارەساتەکاندا خەم و خەفەت بەلێ بەسەر پانتایی و فەزای نمایشە کەدا دەکیشیت.

ئێمە کورد ئەم دۆخە نالەبارەمان نەویستووە، ئیتر دەلێ چی؟! ئەمە واقیعی حالە و ھاتووە تە پێش، دەبێ باری قورسی ھەلگەرن، بەلام رۆدووەکان - گەر ئارام ھەبیت - زوو بەزوو باز دەدەن... دەگۆرین، گەشە و ھیوامان پێ دەبەخشن و مۆژدەیی دوارۆژیکی پەرسنگدار و دەرکەوتنی خۆری سەرکەوتنمان پێ دەدەن، چاوە پەرمیسکەکان... رۆی ونبووی ھەسەرەت و ناسۆرەکان... دەسپرنەو... جەستەیی کپ و سەپووەکان زیندوو دەبنەو. بۆیە دەبێنێ شانۆی چوست و چالاک ھەمیشە حالەتی گەشەیی لە کۆرۆکی خۆیدا ھەلگەرت و ئەو ھەسەرەستیی. بە پێچەوانەو ھە شانۆی پووجگەرابی، خەسەلەتی پەشینی و دارمانی مەرقە بەخۆیەو دەبێنیت و ئومید نەبوون بەدوارۆژی پەيامیەتی. ھەر لەبەرئەو ھە نووسەری دەق لە کۆتاییەکی بەو داخستووە کە کۆمەلە مەدلولوویی پێویست بختە رۆو تا لە کۆدەکانیدا ئەزموونی ھەروا بەخۆبوون وەرگرن و ناسنامەیی تەواوی خۆیان لێ ھەلھێنجن. بە بەرەبەستەکان دژواریش بن... بە حالەتە سەلبییەکانیش زۆر زەبەندە بن،

به لّام هه لگرتنی ئه و بارانه به سه بر و ئارام پال دهنریت و خه ونه کانی دینه دی.

لهم تیروانینه وه ده گه یه نه وهی نووسه ره قه لایه کی زوری داوه که ئاپرووی سیسته مه چه وته کانی ناو کومه لگای کورده واری بیات، بریاره نارپه واکانی کومه له ی دهوله تی (عصبه الامم) داشوژی. له بهرئه وه ده بینین به چاره نووسی تاکه که سییه وه ناوه ستیت، به لکو بازده داته سه چاره نووسی میلله تیک که تا هه نووکه بوی دیاری نه کراوه، به واتایه کی دی ههردوو چاره نووسی تاک و به کومه لی به یه که وه به ستووده ته وه، بویه سه بر ده که یه پرسیاره کان گشتین، رووه که سانی ده سترون، ئه وانیه چاره نووسی خه لکیان به دهسته و بیده نگییان لئ کردوو، هه ر ئه م بیده نگییه شیانه بووه به مایه ی نادیاری دواروژ و هیوا و ئاواتی ئه و میلله تانه ی مافیان پیتیشیل کراوه و به چاری ناچاره وه شکستیان خواردوو.

شاره زایی و توانای ماموستا (ئه حمه د سالار) له وده دا ده رده که ویت کاتیک کومه لی رووداوی له که له پورده وه هه لئینجاوه و گرێکانی له خالیک سهره کی و چهند خالیک دیکه ی لاوه کیدا چنبوه، پاشان ره هه ندیکه درامیبانه ی کردوو ته به ر که یه کیکه له بنه ماکانی ده قی شانویی، به تاییه تی کاتیک بته ویت کومه له رووداویکی میژوویی له مۆرکی گپرانه وه و سه رد ده ربازکه یه و بیکه یته کرده یه کی درامیبانه ی جوانکار. پیم وایه ماموستا (ئه حمه د) هه ر هونه رمه ندیکه نوئخواز و داھینه ر نییه، به لکو له بواری نووسینیشدا توانایه کی به پرستی هه یه و به زمانیکه به سه لبقه و پاراو و تۆکه می ره سه ندا دای ده پرتیژیت. جیگای خۆیه تی هه ر هه موومان وه کو سامانیکه نیشتمانیی ده وله مه ند پروانینه مه زنایه تی که سایه تی و به ره هم و ده سته که وته کانی و که لک له ئه فراندن و ئه زموونه به نرخه کانی وه ربگرین.

ده ره ینان... دیکۆر... نواندن

من له نووسینیکی تردا ئه وه م روون کردبووه وه که ده ره ینه ر (ئه رسه لان ده رویش) قوتابی ماموستا (ئه حمه د سالار) بووه و ئیستا بووه ته ده ره ینه ری، ماموستا ئه حمه د سالار-یش سه رباری ئه وه ی نووسه ری ده قیشه وه کو ئه کته ریکه سه ره کی رۆلی دراوه تی. کارتیک زۆر پیروژ و قه شه نگه به خاکه راییه کی (تواضع) بئ پایانه وه ماموستا ببیته ئه کته ر و سه بری رینماییه کانی قوتابییه ده ره ینه ره که ی بکات. له راستیدا به شاره زایی ئه زموون توانای هه ردووکیان لهم به یه که گه یشتنه دا دووانه یه کی یاخود وه کو بونیادگه ربیه کان ده لئین دوالبزیمیکه (ثنائیه) گرنگیان له ئاست پیتیشینی و ئامانجه کانی

نمایشه که پیک هینا. گومان له وه شدا نییه که به دیهینانی ئه م دوالبزیمه و تیکه لیبوونی ههردوو ئه زموون، ده بی شتیکی لئ وه بهر بیت، بویه هه ر له سه ره تاوه چاوه روانی ئه وه ده کرا ده قه که تپه ریندریت و به سه رکه وتوویی لئی ده رجن. ئاشکراشه ئه م چه شنه شیوازه له لیکدانه وه ی ده ره یناندا کارتیک ناوازه ی، له بهرئه وه یه به کارهینانی دیکۆر و که ره سه کانی سینۆگرافیا له گپرانه وه و سه ردی رووداوه کاندای بۆ گوزارشت کردن له سه ر دۆخه کانی مه به ست زۆر ساده و ساکارن. گرنگیه که ی خۆی له خۆیدا لیره دایه، تۆ بتوانیت ئه و ساده و ساکارییه پر مه دلوول که یه، بروانه ئه و دار و ئامراز و جوولانه ی له پیکهات و دیمه نه درامیبه کاندای به کاریان ده هینا. یان له بهرکردنی جلی کوردی زۆر شیوا و له جیبی خۆی بوو، هه ستونه ستی وه رگریان قوولتر ده کرد به یادهینانه وه ی رووداوه نه ته وه بییه کان. پاشان که شیکه میللی ئاهه نگیسازیان بۆ نمایشه که دروست ده کرد. له لایه کی دیبه وه ئاویته کردنی مۆسیقا و ئاوازه ره سه نه کانی کورده واری به دهنه گ و سۆز و بزۆزی ئه کته ره کان سروشتیکه جوانیان ده به خشی، به مه به ستی ری خوشکردن و گه یشتن به کرۆکی رووداوه کان تا ده گاته حاله تی تیکه لیبوون و توانه وه، دیاره ئه مه ش به رزترین پله به که ئه کته ران له ئه دایا پیتی ده گهن. ئه مه و سه ره رای ئه وه ی نمایشه که له سه ر ته خته ی شانوی هۆلی رۆشنبری پیشکه ش کرا که چپوه ی پیکهاته ی شانوی پاکه تی ئیتالی ده گرته خۆی، به لّام لهم باوه رده ام ده ره ینه ر توانیبووی سنووری عولبه ی ئیتالی تپه رینیت. ئه گه ر نمایشه که له ناوه راستی به نه رانیشدا یا له پانتاییه کی ره ها و فه زایه کی کراوه دا جیبه جی بکرایه هه ر ئه و سه رکه وته ی به ده ست ده هینا و ره نگه ره نگدانه وه و چپژه که شی زیاتر بووایه.

ئه وه نده ده لئیم ئه م به ره مه چاکترین وه لّامه بۆ ئه و که سانه ی به لا چاوه وه ده روانه توانای هونه رمه ند (ئه رسه لان ده رویش) که خاوه نی چه ندین به ره مه می سه رکه وتووی تره، یاخود به گومانه وه سه بری کاره کان ده که ن و چاویان به رای نایه ت پله ی به رز بکه نه وه و باسی ئیجابییاتی به ره مه کانی بکه ن. ئه وانه هه میشه تفه نگ به تاریکه شه وه ده دهن و له ئاوی لئیدا راو ده که ن و له بریاره کانیاندا دانی ره وا به راستیدا ناین. هیچ به ره مه میک نییه خه سله تی ته واو وه رگریت یان که موکوپبی تیدا نه بیت، به لّام ئه و که موکوپبیانه له ئاست داھینان و سه رکه وتووی نمایشه که دا ونن و هیچ نرخیکان نییه، به لّام ئه گه ر ئه و که موکوپبیانه ش چاره سه ر بکرایه ئه وا وه کو ده لئین (نور علی نور).

خالی لاوازی سهره‌کی له‌م نمایشه‌ی سلیمانیدا به‌لای منه‌وه ته‌نیا له‌رۆلی خوشکه (رووبار) دا بوو. قورس ده‌جوولا... هه‌ندی جار زمانی ته‌ته‌له‌ی ده‌کرد. پیده‌چێ هیلایکی سه‌فه‌ر و به‌رزبوونه‌وه‌ی پله‌ی گه‌رما کاری تی‌ کردبیت، ئەم حاله‌ته‌ش له‌یه‌کیکه‌وه‌ بۆ به‌کیکی دی جی‌اوازه، هه‌روه‌ها ئاپۆرای ئەو هه‌شاماته‌ جه‌ماوه‌رییه‌ش، به‌تاییه‌تی جه‌ماوه‌ری سلیمانی سه‌نگی تاییه‌تی خۆی هه‌یه، کاریکی وای خستبیته‌ زه‌ینییه‌وه‌ و ته‌نگه‌تاوی کردبیت نه‌وه‌ک سه‌رکه‌وتوو نه‌بیت. له‌وانه‌یه‌ له‌نمایشه‌که‌ی هه‌ولێردا وا نه‌بووبیت. به‌پێچه‌وانه‌ی هه‌ردوو هه‌نهرمه‌ند (عه‌بدولقادر مسته‌فا و نیاز له‌تیف) که‌ له‌ چه‌ندی به‌ره‌می سه‌رکه‌وتوو تردا جێ په‌نجه‌یان دیاره‌ و ستایش ده‌کرت، له‌م نمایشه‌شدا رۆلیان نه‌خرا‌بووه‌ په‌راویزه‌وه، به‌لکه‌ وه‌کو دوو ئەکته‌ری چالاک شان به‌شانی ئەوانی دی په‌ییان به‌گرنگی رۆله‌که‌ی خۆیان ده‌برد. ئەو هه‌ستکردن و په‌ی بردنه‌شیان به‌شته‌ خوازراوه‌کان له‌ گونج‌ان و تیکه‌لبوون و توانه‌وه‌ و تیکه‌یشتنیان له‌ کو‌د و مه‌سه‌له‌ بنه‌رته‌تیبه‌که‌وه‌ هاتوو، بۆ ئەوه‌ی رێ بۆ خۆیان خۆش بکه‌ن بتوانن شتی زۆری که‌ش بلین و به‌پێی ئەزموون و توانای خۆیان شتی زۆری که‌ش به‌رجه‌سته‌ بکه‌ن.

مه‌دلولی ناو‌نیشان

ئاشکرایه‌ کاتیک نووسه‌ر ناو‌نیشان هه‌لده‌بژیریت، ئەوا ئەو ناو‌نیشانه‌ ده‌لاله‌ت و مه‌غزای خۆی پێ ده‌دات و ده‌بیت له‌گه‌ل په‌وتی رووداوه‌کانی ناو ده‌قه‌که‌دا بگونجیت. به‌واتایه‌کی دی، نووسه‌ر ناو‌نیشان له‌ ناوه‌رۆکه‌وه‌ هه‌لده‌هینجیت جا ئاخۆ ده‌بێ وشه‌ی (کو‌ته‌ل) له‌م شانۆنامه‌یه‌دا چی بگه‌یه‌نیت و له‌ چیه‌وه‌ هاتبێ؟ له‌پاستیدا (کو‌ته‌ل) له‌ زمانی کوردیدا واتای زۆره‌. به‌دارستانیکی چروپ ده‌وتری (کو‌ته‌ل) به‌تاییه‌تی ئەگه‌ر دارستانه‌که‌ داربه‌روو دارمازوو بوو. په‌نگه‌ ناوچه‌ی (کو‌ته‌ل)ی لای دوکانیش هه‌ر له‌وتیه‌ هاتبیت، کاتی خۆی داربه‌رووی زۆربوو و به‌هاران خه‌لک بۆ سه‌یران و گه‌شت ده‌چوونه‌ ئەوی. هه‌روه‌ها به‌پارچه‌ بنکه‌داریش ده‌وتری (کو‌ته‌ل) - کو‌ته‌له‌خه‌لووز... کو‌ته‌له‌دار-.

به‌لام ئەوه‌ی نمایشه‌که‌ی دیبیت تیده‌گا هیچ له‌مانه‌ ناگه‌یه‌نیت. به‌لکه‌ مه‌به‌ست له‌و شین و رۆزویه‌یه‌ که‌ له‌سه‌ر مردوو ده‌کرت، به‌تاییه‌تی ئەگه‌ر له‌ ده‌ستچووه‌که‌ جوانه‌مه‌رگ بوو، به‌لای منه‌وه‌ مادام شانۆگه‌رییه‌که‌ گه‌شینه‌ و رووحی ئەحمه‌د موختار له‌ ناوماندایه‌ و هه‌ر ماوه‌ و نامرئ، چاکتر وابوو بگۆردرایه‌ به‌وشه‌یه‌کی وا به‌رامی گه‌شه‌وه‌ری لێ بیت. به‌هه‌رحال دانه‌ر خۆی خاوه‌ن هه‌لویتسه‌ و بۆچوونی خۆی هه‌یه‌ له‌ هه‌لبژاردنی وشه‌ و

ناو‌نیشانی ده‌قه‌که‌ی. دیاره‌ هه‌ر رسته‌یه‌کیش چه‌ندی هه‌یما و مه‌دلول و نامازه‌کاری هه‌لده‌گرت و بینه‌ریش سه‌ریشکه‌ له‌ لیکدانه‌وه‌یان به‌پێی به‌دواداچوونی رووداوه‌کانی ناو نامه‌که‌، هه‌روه‌ها په‌بانه‌یسه‌ به‌ناستی خاوه‌نداریتی له‌ رووی رۆشنییری و هۆشیاری وه‌رگر خۆی له‌ لیکدانه‌وه‌ی چه‌مکه‌کاندا.

مۆسیقا و ریتم

گومان له‌وه‌دا نییه‌ که‌ پیکهاته‌ی وینه‌ ناگاته‌ ویناکردنی ئامانجی خۆی ئەگه‌ر له‌ته‌ک ئاواز و ریتمی شایسته‌دا فۆرمه‌له‌ نه‌کرت، چونکه‌ وه‌کو پێشتر وتویانه‌ مۆسیقا و ئاواز وه‌ک توخمیکی سه‌ره‌کی هه‌ر له‌ کو‌نه‌وه‌ له‌ نمایشی شانۆیدا مامه‌له‌ی له‌گه‌ل کراوه‌. بۆیه‌ هاوتاکردنی جووله‌ی درامی له‌گه‌ل رسته‌ی مۆسیقی گوزارشت خوازدا باشتترین که‌ره‌سه‌یه‌ بۆ ده‌رپرینی حاله‌تی ده‌روونی و گفتوگۆی که‌سایه‌تیبه‌کان و پراکیشانی بینه‌ر بۆ به‌دواداچوونی رووداوه‌کان. له‌م کو‌ته‌له‌شدا ئاواز و به‌سته‌ و هۆره‌ی جافی - که‌ جو‌ره‌ مه‌قامیکی تایه‌ت به‌خپلی جاف و ناوچه‌ی شاره‌زوو و گه‌رمیانه‌ - ئامرازیکی پێوه‌ندار بوون، مه‌به‌سته‌کانیان ده‌گه‌یاند. هه‌ر دیمه‌نیک هارمۆنیایه‌کی تایه‌تی گونجاو بوون بۆ ده‌رپرینی باره‌ مۆسیقییه‌کان و هه‌ستی بینه‌ی جه‌ماوه‌ریان راپێچ ده‌کرد...

که‌سایه‌تیبه‌کان به‌ده‌م و تنه‌وه‌ی سروودی نه‌ته‌وه‌یییه‌وه‌ و به‌جلویه‌رگی کوردییه‌وه‌ سه‌ره‌پرای ئەوه‌ی رووبه‌رووی ته‌خته‌که‌یان داگیرکردبوو، په‌رده‌یان له‌سه‌ر خه‌بات و تیکۆشان و خۆراگری و بلیمه‌تی مۆقی ئەم ده‌قه‌ره‌ لا ده‌برد.

کاریگه‌ری ئامانج و قوولی مه‌به‌ست و په‌یامه‌ مۆسیقییه‌که‌ی خۆبه‌ختکردن و قوربانیدان گرنگییه‌کی به‌به‌ه‌یان ده‌دایه‌ ژبانی رۆژانه‌ی خه‌لکی. زه‌بری چه‌وساندنه‌وه‌ گاه‌ به‌ده‌ستی ئەم گاه‌ به‌ده‌ستی ئەوه‌وه‌ و جیبه‌جێ نه‌کردنی بریاره‌کانی عوسبه‌ له‌ قورگ و ناله‌ی ئاهه‌نگسازاندا خاوه‌ن هه‌ست و خاوه‌ن وێژانیان جو‌ش ده‌دا:

(ئەم قه‌ره‌ره‌ی عوسبه‌ وا خه‌لکی ئەلین بۆ کورد ئەبێ هه‌ر قسه‌ی رووته‌ و قسه‌ش ناچیتته‌ گیرفانه‌وه‌)

یاخود بانگه‌شه‌یان بۆ نه‌وه‌ی داها‌توو و بروابوون به‌دوا‌رۆژ له‌و گوتاره‌ سوودبه‌خشانه‌ بوو له‌ کرده‌یه‌کی درامی ستاتیکی هزری و له‌ چیتیکی زه‌ینی و بینه‌یدا ده‌خرانه‌ روو:

(ئهم‌رۆ با وابی، به‌لام رۆژی دێ ئەولادی کورد بینه‌وه‌ مه‌یدان به‌عیلم و سه‌نع‌ت و عیرفانه‌وه‌).

هیتانه دیی پیکهاته یه کی ودها ویستیکه زبندوی بهرز و به نرخه، دهسکه و تیکه زور کهم و دهگمه نه، به تاییه تی له دۆخیکه وهک ئەمرۆدا که به هاکانی ئەخلاقه تیدا لاواز و ونه. شایانی باسه له م نمایشه ی سلیمانیدا هونه رمه ندی گۆران بیژ (بورهان محمه مد) هاوکات له دهروهی ولات هاتبووه، وهکو په رۆشیه که بۆ نمایشه که و سۆز و ئەمهک بۆ تیه که تیپی شانۆی سالار که تیدا ئەندامه، به چهند بره که یه کی گۆزانی به شداری کرد. پیم وایه ئەگه له سه ره تای پرۆفه و پیشکه شکردنی شانۆگه ریه کهدا به شداری بکردایه ئەوا به دهنگه خۆشه کهش تامو بۆیه کی تری ده دا به نمایشه که.

میتۆدی شانۆی ئاهه ننگساز

به پیتی ئەو به ره ره مانه ی شانۆی سالار پیشکه شی کردوون، ناوه نده کانی شانۆ و په خنه گران زۆر جار خه سه له تی ئاهه ننگساز ده ده نه پال دهسکه وته کانی ئەم تیه. لای هه مووان روونه که شانۆی ئاهه ننگیتر بهو چه شنه شانۆیه دهوتریت که پرۆزه هونه ریه کان له رتی ئاهه ننگه وه کاریگه ری و په نگدانه وه میتۆوییه کانی راسته قینه ی شارستانیه تی میلیله تی تیدا ده خرته روو، چونکه وهکو ده لێن ئاهه ننگ دیوانی میلی گه له هه موو بواره گشتیه کانی کۆمه لگای تیدا ده رده که ویت. ئەوهی من بزانه شانۆی ئاهه ننگیتر سه بهارت به ولاته عه ره بیه کان له سالی (۱۹۷۰) له ولاتی (مه غریب) دروست بوو و له رتی به ره مه کانی (عه بدولکه ریم برشید) یسه وه گه یشتووه ته لای ئیمه. جا ئاخۆ تا چ پاده یه ک به ره مه کوردیه کان که لکیان له که له پوو و ئاهه ننگه میلیه کان و ئاهه ننگه چالاکه کان و ده رگرتوه و تا چ ئاستیکیش به رگیکه هونه ریه مانه ی جوانکاری ئاهه ننگیتریه یان کردووه ته بهر؟ له وه لامدا ده لێن ئەمه یان پیتۆستی به لیکۆلینه وه یه کی مه یدان و تۆزینه وه یه کی زانستیه مانه ی ورد و چوپر هیه. به هه رحال هه رچی چۆنیک بیت ئەم تیه توانیوه تی سیمایه کی گه شی ئاهه ننگساز بۆ خۆی دروست بکات و له رتی کاره ئەزموونگه ریه کانیه وه شانۆیه کی جیاواز و نوێ بۆ خۆی دابه زینیت و وهکو سه ره تایه ک بیکاته بنه مایه ک بۆ دۆزینه وه یاخود بۆ بنیاتنانه ی ناسنامه ی شانۆی کورد، ئەویش به که لک و ده رگرتن له بواره به رفراوانه کانی پر له ئەزموون و خه ون و خه یال و ویست و ئاواتی ئاکاره میلیه کان و واقیعی کورده واری وهکو خۆی بخاته روو و چپوه یه ک بۆ شوینکات دروست بکات و په هه نده مرۆیه یه کان له نیوانیاندا له هارمۆنیه یه کی ناسکدا گه لاله بکات. ئیمه بلێن و نه لێن شانۆ له ره مه کیکه وه ده ست پیده کات پیتی ده لێن

ره مه کی لاسایه کردنه وه (غریزه التقلید)، به لام بلیمه تیه هونه رمه ند له وه دا ده رده که ویت چۆن ئەو ره مه که تیه رینیت و سیمایه کی جیاواز و نوێ بۆ خۆی به تینیته کایه وه و خۆی بۆ ناوه نده کولتوریه کان و بۆ میتۆو بسه لمینیت که ئەویش ناسنامه ی تاییه تی خۆی هیه. مایه ی زانینه که شانۆی ئاهه ننگ نامیز پانتاییه ک و فه زایه کی به رفراوانی هیه، بۆیه له تاییه تمه ندی تاکه که سییه وه ده رده چیت، به واتایه کی دی ده بیت تاک له خۆی خۆی ده رچیت، ده نا ئەو ئاهه ننگسازیه جیه جی ناکریت. شانۆی ئاهه ننگیتر پیتۆستی به کاری به کۆمه لتی راسته وخۆ هیه و مه سه له ی هاوبه شه کانی کۆمه لانی خه لک به یه که وه ده به ستیته وه و شوینکاتی پچ داگیر ده کات، ئەویش له سایه ی سیه ری ئەو سروو تانه دا دیته دی که زمانی جه سه ته ی به شداری بووان و ئاماره خوازییه کانی ده یگه یه ننه و ده رگر، ئەوانیش به پیتی پاشه که وتی کولتووری خۆیان تاییه تمه ندی هه ستۆکی (حساسیه) ئەو تیروانینه لیک ده ده نه وه. جا له پیناو دۆزینه وه ی ئاسته کانی مملانی نی نووسه ری شانۆی دیت گرفته کانی (میتا - شانۆ) له ناو بۆته ی شانۆدا له پیکه اته یه کی ده قیکه هونه ریه مانه ی جوانکاردا ده خه ملینیت. ئەو جا ده ره یته ر و ئەکته ر له روانگه ی فه لسه فی خۆیان وه چاودیری حاله ته کانی رووداو و مملانی کانی ده کن. گومانیش له وه دا نیبه که هه ر بزوتن و جووله یه کی کۆرالی له م شانۆیه دا وه ستاوه ته سه ر پاده ی هارمۆنیه ی جه سه ته ی ئەکته ران و زه مینه ی ره خساو بۆ دامالینی روو پۆشی ته موثر و په نه انه کان.

شانۆی ئاهه ننگساز کردی داهینانی هونه ری و ته قه لالی هونه رمه نده بۆ گه شه سه ندن و ئەفراندن، بۆ ئەوهی ده قه ئەده بیه که له باره وشکییه که ی ده رکات و بیکاته ده قیکه ئەده بی ناسکی خاوه ن روخساریکی هونه ریه مانه ی به پیت.

دوا و ته

له دوا ی راپه رینه مه زنه که ی گه له که مان له سالی (۱۹۹۱) هیچ نمایشیکه شانۆیه م به قه ده ئەم نمایشه نه دیوه بهو چه شنه جه ماوه ر به په رۆش و حیره سه وه رووی تی بکه ن، ته نانه ت له ئاهه ننگه کانی سالانه ی په یمانگای هونه ره جوانه کاندایه. توانای هونه رمه ندانی گه وه (ئه حمده سالار) و به شداری بووان دوا ی دابرا نیکه زور و خۆشه ویستی بینه ران بۆی و بۆ تیه که ی هۆکاریکی سه ره کی بوون بۆ له سه رنانه ی ئەو تاجه مه زنه. هه روه ها مه دلوولی ده ق و هاوکیتسه ی ته واوی ئەدای به کۆمه لتی به شداری بووان ده چیته پال ئەو موفاره قایه. هه ر له به ره وهش بوو ئەم به ره مه سه ره رای راپیتچکردنی هه ست و نهستی بینه ران بۆ لای

خۆی، بووه مایه‌ی سه‌رنج پاكی‌شانى ناوه‌نده‌كانى شانۆ و هونه‌رمه‌ندان و نووسه‌ران و رۆژنامه‌نووسانیش. چه‌ندین وتاری ره‌خنه‌یی و رپپۆرتاژ لی‌ره و له‌وێ له‌ هه‌ولێر و له‌ سلێمانی له‌سه‌ری نووسرا و تیشكى رۆئیایان خسته‌سه‌ر و ئه‌وه‌یان سه‌لماند كه‌ ئه‌م هونه‌رمه‌نده هه‌گبه‌كه‌ی هه‌شتا هه‌ر پره و زۆری پێ ماوه و توانای ده‌رههینه‌ر و ئه‌دای ئه‌كتهرانىش له‌ ئاستی ئه‌وه‌دا بوون كه‌ په‌نجه‌ی ئافه‌رینیان بۆ رابكیشریت...

هه‌یما و ئاماژه‌كان له‌ كۆتله‌كه‌ی ئه‌حمه‌د موختار جاندا

جوان حوسین - (سلێمانی)

(١)

رۆژی (٩-١٠/٧/٢٠٠١) له‌سه‌ر بانگێشتی یه‌كێتی هونه‌رمه‌ندانى كوردستان، تپیی (شانۆی سالار) له‌ هه‌ولێری خۆشه‌ویسته‌وه هاته سلێمانی بۆ پێشكه‌شکردنی شانۆیی (كۆتله‌كه‌ی ئه‌حمه‌د موختار جاف)، ئه‌م شانۆیییه له‌ نووسینی مامۆستا ئه‌حمه‌د سالار و ده‌رههینه‌ی هونه‌رمه‌ند ئه‌سه‌لان ده‌رویش بوو، كۆتله‌كه‌ی ئه‌حمه‌د موختار جاف له‌سه‌ر هۆلی شانۆیی به‌رپه‌به‌راهه‌ تپیی رۆشنییری سلێمانی پێشكه‌ش كرا، له‌م شانۆیییه‌دا چه‌ندین شانۆكار رۆلی كاره‌كته‌ره‌كه‌یان به‌رجه‌سته ده‌کرد له‌وانه هونه‌رمه‌ندان (ئه‌حمه‌د سالار - روه‌بار ئه‌حمه‌د - ئیسماعیل قادر - قادر مسته‌فا - نیاز له‌تیف - نازه‌نێن عه‌بدولپه‌حمان - رزگار سه‌عید - عه‌باس ژاژله‌یی - كۆچه‌ر نووری - سه‌روه عه‌باس - جه‌لیل سه‌عید - هونه‌ر ئه‌حمه‌د سالار - دانا سه‌لاح - به‌همه‌ن حاجی و...) چه‌ند ئه‌كتهریكی تر جگه له‌ كار هونه‌رییه‌كان: به‌رپه‌به‌ری به‌ره‌م: ئه‌حمه‌د سالار، كرۆگرافی: روه‌بار ئه‌حمه‌د، یاریده‌ده‌ری ده‌رههینه‌ر: نیاز له‌تیف، سینۆگرافیا و جلوه‌بهرگ: ئه‌سه‌لان ده‌رویش، مۆسیقا: زاھیر محمەد.

شایه‌نی باسه رۆژی چوارشه‌مه (١١/٧/٢٠٠١) كاتژمێر (١٠)ی به‌یانی كۆری خۆپێندنه‌وه‌ی ئه‌م نمایشه بۆ هونه‌رمه‌ند (دانا عه‌لی سه‌عید) سازكرا و به‌تپروانیی خۆی له‌سه‌ر نمایشه‌كه‌ دا، هه‌رچه‌ند بۆ خۆم قسه‌م له‌سه‌ر خۆپێندنه‌وه‌كه‌ی كاك دانا هه‌یه، ده‌كریت له‌ درێژه‌ی ئه‌م نووسینه‌دا، ئاماژه‌یه‌كی پێ بکه‌ین.

(٢)

دوالیزم و جه‌ده‌لیه‌تی نیوان (بینه‌ر و شانۆ) جه‌ده‌لیه‌تیکی دوورودرێژه، ده‌كریت سه‌ره‌تاكانی بگه‌رپه‌ته‌وه بۆ سه‌رده‌می گریگ و ئه‌و سه‌رده‌مانه‌ی كه‌ له‌نیۆكه‌ژاوه و سه‌رووته ئایینییه‌كاندا تاییه‌تمه‌ندیتی داده‌نرا بۆ بینه‌ران بۆ ئه‌وه‌ی بێن بۆ بینه‌نی ئه‌و نمایشانه‌ی كه‌ پێشكه‌ش ده‌كران، بۆ نمونه‌ رپگه نه‌ده‌درا به‌و كه‌سانه‌ی كه‌ گالت به‌شانۆ و هونه‌ره‌ مرۆیییه‌كان ده‌كهن، ئیدی ئه‌مه سه‌ره‌تایه‌كی گرنه‌ بۆ ئه‌و هاوكیشه‌یه‌ی كه‌ تا هه‌نووكه له‌نیوان بینه‌ران و شانۆدا هه‌یه.

شانۆ وەك دەزگایەکی فرە جەمسەر و فرە مەودا بەكۆمەڵێك رەهەند و مەودای جیوازەو ستراکتۆری خۆی دروست دەكات. دەكرێت بینهەر وەك چەقی ئەو ستراکتۆرە ببینن!!

لێرەو بەدرێژایی عەيامێكە قسەوباسی هەمەلایەن لەسەر پێگەیی بینهەرانی هەیه لە شانۆدا، ئایا تۆ كار بۆ بینهەرانی دەكەي؟؟ نەخێر!! ئەي بۆچی خەلکی بانگێشتی شانۆییەكانت دەكەي؟؟

بۆ ئەوێ هەست بەوجودی بكەم!! كەواتە تۆ بۆ بینهەرانی نمایش دەكەي؟؟ پێم وتی بینهەر تێدەگات لە نمایشەكەدا یان تێناگات ئەوە مشكێلە من نییە!!

ئەي بینهەر چی بكات؟؟ پێم وتی من ئیش بۆ رۆحی خۆم دەكەم ئەمە دایەلۆگی نیتوان رۆژنامەنوس و شانۆكارێکی خۆمان بوو، دەكرێت بیکەینە بانێژەییەکی باش بۆ قسەکردن لەسەر ئەرك و وەزیفەي شانۆكار.

شانۆكاران ئەمڕۆ دوو ئاراستەي جیواز دروست دەكەن، ئاراستەي یەكەم مەسخی بینهەر دەكاتەو لەناو پرۆسەي شانۆدا، ئاراستەي دووهم دەيكاتە چەقی ئاراستەكەي.

لێرەو دێینە پێگەي كۆتەلەكەي ئەحمەد موختار جاف لەناو ئەم باسوخواسەي كە دەمانەوێت لێي بدوین، زەمەنێكە شانۆكاران ئەو دەلێن كە تازە بینهەر ئامادەي تێدا نەماوە بێتەو بۆ گوێگرتن لە ئیمە، بەلام هەولێ جەدیش هەبوو بۆ ئیشكردنەو بەو ئاراستەيەي كە شانۆ بتوانیت بەگوتاریكێ جەدییەو سەرلەنوێ بینهەر بەهۆشیارییەو بانگێشت بكاتەو بۆ نمایشەكە. دەكرێ هەولێ (هیوا فایەق و هۆرین غەریب) لە شانۆیی «وینەي هونەرمانەند دواي تافی لاویدا» بەیەكێك لەو هەولانە دانبێن كە نووسەر ئەم بابەتە لە گوێقاری رامان-دا و لە بەشی تیراژدا نووسینیكێ لەسەر ئەو شانۆییە نووسی، كە هەولێكێ جەدی دابوو، پتویستی بە لەسەر وەستان و قسەکردن دەكرد، كە لە سلیمانی و هەولێریش نمایش كرا، ئەمە جگە لە یەك دوو هەولێ تر راستەوخۆ باس لە ساتەوختی داپراتی بینهەر دەكەن لە شانۆ.

بوونی جەماوەریكێ یەكجار زۆر لەناو هۆلێ شانۆكەدا وای كەردبوو بینهەرانی جگە لەسەر كورسی لەناو هۆل و لەسەر زەویەكەش دانیشن!!

نازانرێت ئەمە بۆ ئەو خۆشەووستییە دەگەریتەو كە تیپی شانۆی سالار لای بینهەرانی هەیانە، یان تامەزۆر بوونی بینهەرانی بۆ كاری جەدی و ئەو ستایل شانۆییانەي كە

سەردەمانێك بوو پێگەي فراوانیان لە شانۆی كوردیدا هەبوو، یان بۆ خۆشەووستی گەورەي ئەكتەرەكان و دەرھێنەری ئەم شانۆییە بەشێوازێك لەكاتی دەرکەوتنی ئەحمەد سالار هاتنە سەر تەختەي شانۆ و جەماوەر بۆ ماوەی دە خولەك هەلەدەستانە سەرپێ و چەپلەیان بۆ ئەم پێشڕەوێ شانۆ لێدەدا، یان لەكاتی دایەلۆگ و تن و وتووێژی ئەكتەرەكاندا هەر رێستەيەك كاری لە زەنی و یادەویری بینهەرانی بكردایە، چەپلە دەبوو رێتمی بەرزێ هۆلەكە!!

یان لەكاتی سلاوكردنی كۆتاییدا بینهەرانی بۆ ماوەیەكێ زۆر بەچەپلە ئەكتەرەكانیان سەربەرز كەرد و بەیەكجار هورژمیان برد بۆ سەر تەختەي شانۆ بۆ دەستخۆشی كردن.

ئیدی نازانم ئەم عەشقە چی بوو و بۆچی بوو؟؟ رەنگە ئەوانەي بینهری شانۆییەكانی مامۆستا سالار بن چیژ و سوودێكێ زۆریان بینیویت، بۆیە ئاوا ئەو پێشوازییە نمونەییەیان لەم تیپە شانۆییە بەرێژە كەرد.

یان لەو دەچیت بینهری ئیمە تامەزۆرۆبیت بۆ بینینی شانۆیەك كە لەگەڵ لێرەو بۆ ئێرە بدویت، یان پێدەچیت بینهەرانی بێزار بوویتن لەو شانۆییانەي كە پەيام و گوتارەكانیان ئاراستەي سایكۆلۆژیای دەرەوێ ئێرە، گەر زیادەڕۆیی نەبیت، بەدرێژایی ئەم چەند سالەي دواي راپەرین، ئەمە یەكەم جارە نمایشێكێ شانۆیی ئەو ئاپۆرە زۆرەي بینهەرانی لە خۆی كۆيكاتەو.

(۳)

فۆلكلۆر ئامادەییەكێ هەمیشەي لەناو داستان و ئەفسانە میللیەكاندا هەیه، هیچ میللەتێكێ سەر رۆوی زەمین ناتوانیت بێ ئەفسانە و بێ فۆلكلۆر بژی، بەشێوازێك فۆلكلۆر رەگێكێ هەمیشەي لەناو بیروباوەر و دابونەرتی میللەتاندا هەیه، بێ ئاگابوون لە فۆلكلۆر بێ ئاگابوونە لە ژبان و زیندەگی!! راپردووی مرۆف زۆر جار لەناو هەناوی فۆلكلۆردا، چەندین تیز و رۆئیای تازە بۆ ژبان دەدۆزیتەو، كەم نین ئەو بیسریار و شانۆكارانەي كە گەر اوان لەناو ئەفسانە و داستانە میللیەكانی رۆژھەلات، دەكرێت (ئارتۆو كرۆتوفسكی) وەك دوو نمونەي زۆر دیاری شانۆناوەرین.

فۆلكلۆر پەبووستییەكێ راستەوخۆی بەكەلتوور و رۆشنییری میللەتانەو هەیه، چونكە فۆلكلۆر یەكێكە لە كۆلەكەكانی كەلتوور. ئەمە جگە لەوێ فۆلكلۆر بەهەموو ئەو كەرەستە و جلویەرگ و پێداووستییانە دەلێن كە لە راپردووی میللەتاندا بەكارهاتووە،

به لّام دهكریت كولتور به باری رۆشنیبری و بیروباوهری مرۆف له سهردهمهكاندا ناوبه رین .
 ئەحمەد سالار له زۆریه ی شانۆیییه کانییدا ئیشیکێ زۆری له سههر فۆلکلۆر و دابونه ریتی کوردی کردووه به وهش میژووی کوردی ئامادهیییه کی هه میشه بی له ناو ئیشه کانییدا هه هیه ، ئاماده بی میژوو ، ئاماده بی چه ن دین کاره کته ر و شاعیر و سه رکرده ی کورد ، له ناو ده قه شانۆیییه کانییدا ، ده کریت شانۆیییه کانی « کاتیکی هه لۆ به رز ئه فریت » نالی و خه ونیکی ئه رخه وانی و کیشه ی چوون و نه چوون ، له ژتیر په رده ی سوورمه چن و (کوته له که ی ئەحمەد موختار جاف) به نموونه به کی ئەم قسه به مان ناوبه رین .

هینانه وه ی چه ند کاره کته رتیکی وه کو (هه باسی جزیری و گوڵ خونچه و ئەحمەد موختار و نالی و حه بیبه و هه للاج و سه لما و میرزا فه ره ج) له ناو چوارچێوه ی ده قیکی شانۆیییدا هه روا کاریکی ئاسان نییه ، چونکه به رده وام سنوره کانی به ده ق بوونی هه ر نمایشیکی شانۆیی ، پیوستی به پته و بیبه کی به هیتز ده بیته له رووی زمانه وانی و میژوویی و لۆژیکییدا ، لاوازی هه ره به که له م ره گه زانه ، ده ق به ته واره تی تیک ده شکینی و له هه موو بنه مایه کی مه عریفی به تالی ده کاته وه ، بۆیه له م پروانینه وه پیم وایه مامۆستا سالار له م ده قه دا ، زیاتر رووبه رووی مملانیی (ده ق وه ک ماده ده ق وه ک پیکهاته) بووه ته وه ، چونکه کاریکی ئاسان نییه ئیمه بین چه ند کاره کته رتیکی میژوویی له ناو ده زگایه کی زمانه وانییدا کویکه ی نه وه و ناوی بنیین ده قی شانۆیی... ده بیته به دلنیا بییه وه هیتلی هاوبه ش له نیوان ئەو کاره کته رانه دا بدۆزینه وه ، که پیم وایه مامۆستا ئەحمەد سالار توانی بووی بیدۆزیتته وه ، به لّام له هه ندیک ره هه نده وه لۆژیکی نووسینه که ی لاواز بوو ، به تایبه تی له و رووه وه نه ی توانی بوو چرکدرنه وه بکات له و ماده ده خامانه ی که ویستبووی بیخاته روو ، چونکه ده قی کوته له که ی ئەحمەد موختار جاف راسته باس له کوشتنی ئەحمەد موختار ده کات له چۆنیه تی کوشتن و هۆکاری کوشتن ئەو وه ستانه ی که له پشت ئەم کوشتنه وه هه بوو ، به لّام به دلنیا بییه وه چه ندان کیشه و گرفتی لاوه کی تر له ناو سیسته می ده قدا ئاماده بییان هه بوو ، ئەگینا له خۆرا نالی و حه بیبه و جزیری و سه لما نایه نه ناو ده ق ، له گه لّ ئەوه ی چرکدرنه وه ی ده ق زۆرکه م بوو ، به لّام کیشه کانییش زۆربوون ، پیوستی ره خساندن زبانه ی کیشه و هۆکار و ده ره نجام ده بوو...

ئیشکردن و زیندووکردنه وه ی ئەم کاره کته ره کلاسیکیانه ی نیو ئەده بی کوردی بۆ خۆی قورساییه کی گه وره تری دابوو به نمایشه که ، بۆیه خه لکی له هه ردوو رۆژی نمایشه که به عه شق و حه ماسیکی له راده به در ده هاتن بۆ بیینی نمایشه که ، زۆر جار که باس له و

ستایلی نووسینه ی مامۆستا سالار ده کریت ، راسته وخۆ باس له شانۆی ئاهه نگی سازی ده کریت به تایبه تی لای شانۆکاره عه ره به کانی وه ک عه بدولکه ریم برشید و ته یب سدیقی ، به لّام هه رچۆنیک بیته ده توانین ئەم شیوازی نووسینه ی سالار له داها تودا وه ک پرۆژه یه کی گه لّاله کراو بۆ بزوتنه وه ی شانۆی کوردی بیته قوتابخانه و میتۆدیکی سه ره به خۆ.

(٤)

هه رچه ند رۆژی هه لسه نگاندن نمایشه که هه ندی که س پیمان وابوو که کوته له که ی ئەحمەد موختار جاف ، جیاوازه له کاره کانی تری مامۆستا ئەحمەد سالار ، له رووی نمایشه وه نه ک ده قه که ، به لّام من پیم وایه ئەم قسه یه له سه داسه د پێچه وانیه ، چونکه پیوسته جیاوازی بیته ، له به رته وه ی روئیای ده ره یته ر وه ک نمایشیکی شانۆیی دروست ده کات نه ک ده قیکی شانۆیی ، ئەگه ر سه بری ده قیکی وه کو شالیبری شکسپیر بکه یین پیده چیت له کوردستاندا چه ن دین ده ره یته ر خسته بیته یانه سه ر ته خته ی شانۆ ، به لّام به دلنیا بییه وه ، هه یچ نمایشکیان له وی دیان ناچیت ، چونکه روئیای ده ره یته ره کان جیاوازی بوو ، به لّام کوته له که ی ئەحمەد موختار جاف له رووی هیتکاری جووله یی و پلانی ده ره یته وه هه ر هه مان نمایشی نالی و خه ونیکی ئه رخه وانی بوو ، له وه ده چیت به بیانوی ئەوه ی کاک ئه رسه لان ده رویش قوتابی مامۆستا سالار بووه له په یمانگا و پیده چیت کاریگه ربی قسه و ئیشکردنی له سه ره هه بیته ، به لّام نه ک له سه داسه د به یه ک ستایل ئیشکردن ، خۆ پیده چیت که مامۆستا سالار خۆی کاره کته رتیکی له م نمایشه دا ده بینی هۆکاریکی تر بیته بۆ بالا بوونی گوتار و روئیای خۆی به سه ر ئەم نمایشه وه ، به لّام هه موو ئەمانه ناییت واکات ده ره یته ر نه توانیت ستایل و شیوازی ئیشکردنی خۆی ون بکات و به جاریکی له به رامبه ر بتویتته وه ، خۆ ده بیته دل به ند بیته به میتۆدیکی ئیشکردن ، به لّام ناشیته خۆی تیدا ون کات .

له رووی پلان و هه لپه راردنی ئەکته ره کانه وه (ئه رسه لان ده رویش) هوشیاریه کی فراوانی هه بووه ، هه ر ئەمه ش وای کردبوو بتوانیت به شیوازیکی ریکخراو جووله و کوته له ی شانۆیییه که بۆ چه ند یه که یه کی گونجاو دابه ش بکات ، پاشان له رووی سینۆگرافیا و جلوه ره گه وه توانی بووی تا راده یه کی باش ته وزیفی ئەو شوین و کاته بکات که ده قه که پیوستی پیتی بوو ، بۆیه لیته وه ئه رسه لان ده رویش وه ک ده ره یته ر ، ده سه لاتی به یان ده کریت و ده توانیت له سه ر ته خته ی شانۆ ئاماده بیی خۆی راگه یه نیتته وه چ بۆ بینه ران و چ بۆ

ئەو ئەكتەرەنەي كە رۆلى كارەكتەرەكان دەبىن. ئاسان نىيە زىاد لە (۲۰) ئەكتەر بخەينە سەر تەختەي شانۆ و لە كەرنەفالىكدا رۆل بىين، بىگومان ئەمان رىكخستن و پەيوەست بوونيان پىيوستە، ھەر بۆيە دەرھىنەر لەسەر ھىماي وىنە دەقىيەكان ئىشىكى زۆرى كردبوو، بۆيە دەبىين لەم نمايشەدا لەگەل ئەوئەي ئىشىكى ئاھەنگسازى بوو، بەلام تەشكىلە و وىنەي ھونەرىي جوان جوان بەدى دەكران كە بەھۆي پىكھاتەي جەستەي ئەكتەرەكانەو لەسەر تەختەي شانۆ دروست دەكران.

زۆرجارىش پشوو بەكى كەمىان دەدايە بىنەران و ئەگەر ئەكتەرىك رۆلەكەي تەواو بووايە، لەولاو دەدەنىشت و دەبوو بەبەشىك لە بىنەران و تەواكەرى شىو گشتىيەكە.

دىسانەو ھەلبژاردنى چۆنىەتى جلوبەرگ و شىوازي ئەو جلوبەرگە، دەرھىنەر و رىايىيەكى زۆرى ھەبوو من ھەرگىز لەو باوئەدا نىم كە جلوبەرگ بوون و نەبوونى شانۆي كوردى بسەلپىنى، بەلام بۆ خۆي شىوازي جلوبەرگى ئەو ئەكتەرەكانە ئەگەر تاك تاك وەرمان گرتنايە، دەمانتوانى ھەريەكەيان بۆ خۆي پىگە مېژوو بىيەكەي خۆي دەستنىشان كەين، ئەمەش دىسانەو دەچوو ھەو چوارچىوئەي ئەو ھىلە گشتىيەي كە دەرھىنەر وىستبووى ئىشى لەسەر بكات. ھەرچەند ھەندىك لە رۆژى دانىشتنە رەخنە بەكەدا پىيان و ابوو، دەرھىنەر وىستبووى ھەنگاوينىت بۆ نىكبوونەو لە مېتۆدى شانۆكارى گەورەي ئەلمانى برتۆلد برىخت، ئەو ىش بەبىانوى شكاندى دىوارى چوارەم و گشتوگۆي نىوان ئەكتەر و بىنەران كە ئەمرو چەنى مانگە و مانگى چەندە و؟ سالى چەندە؟ بەلام ئەم قسەيە و ئەو ئىشكردنە تەواو دوورە لە ئىشكردن بەمېتۆدى برىخت ھەر بەو نايىت تو پرسىيار و ھەلام لەگەل بىنەراندا بكەي، بەلكو ئەرسەلان دەرويش ھەك و قمان وىستبووى تەواكەرى ئەو شىو ئىشكردنە بىت كە چەند سالىكە مامۆستا سالى ئىشى لەسەر دەكات، كە پىيوستە رەخنەگر و خويئەرى نمايش رۆلىيان لە كەشكردنى ئەمانەدا ھەبىت.

خويئەنەو بەتەنيا ئىشى ئەو نىيە لايەنە پۆزەتىف و نىگەتىفەكانى نمايش دەرخت، لەوانەيە ئەمە كلاسىكىترىن پىناسە بىت بۆ ئەركى رەخنە!!

چونكە رەخنەگر دەتوانىت سەرتاپاي (دەق، نمايش، كارىكتەرەكان، گوتارى دەرھىنەر) ھەلتەكىتتەو ھىما و ئامازەكانى بخويئەتتەو...

رۆژى (۲۰۰۱/۷/۱۱) كاك دانا عەلى سەعید خويئەنەوئەي بۆ ئەم نمايشە كرد، جگە لە ھەندىك شتى زۆر سادە، نەروىشتە قولايىيەكانى گوتارى نمايش و گوتارى دەرھىنەر،

جگە لە ھەندىك باسى كورتى ئىشەكانى مامۆستا سالىر لە ھىچى دى نەدوا، لەگەل ئەوئەي كاك دانا عەلى سەعید يەكىكە لە ديارترىن دەرھىنەرەكانى بزوتنەوئەي شانۆي كوردى كە ناكرىت پىگەي لەسەر ئەم بزوتنەوئەي نەبىين بەتايىيەتى لە دواي دەرھىتەنى شانۆي «دادگا و شىر عەلى»، ھەرچەند خۆشى سەرەتاي خويئەنەوئەكەي ئەوئەي باسى كرد كە ئەم ھەرەقە رەخنەبىيەي بەماوئەي دوو رۆژ لە سلىمانى نووسىو، بەلام دەكراشتى زىاترى بنووسىايە، چونكە نووسىنەكەي مامۆستا ئەحمەد سالىر و دەرھىنەكانەكەي كاك (ئەرسەلان دەرويش) ىش قسە دەخوازىت.

(۵)

نواندن پىگەيەكى تەواو فراوانى لە كارى شانۆ داگىر كردو، ئەگەر سەبرى مېتۆدى زۆرىي بىريارە شانۆبىيەكان بكەين، دەبىين نواندن چەق و سەنتەرى شانۆكەيانە، ئەكتەرىش ئەو كائىنەيە كە بەرجەستەكردنى نواندن ئەنجام دەدات. كارى شانۆيى بى نواندن خورافەيە و نەمان بىنيو و نايىت كارىكى شانۆيى سەرکەوتوو بىت و نواندى تىدا نەبووىت، ئەو شانۆبىيانەي كە بەشانۆيى ئاھەنگسازى و بەشانۆي فرە ئەكتەر ناودەبرىت. تواناي ئەكتەر و نواندن تەواو قورستر و بەھىتر دەبىت، چونكە دەرھىنەر زىاتر پشت بەئەكتەر دەبەستىت بۆ بەرجەستەكردنى وىنەكانى يادەوئەي.

لە كۆتەلەكەي ئەحمەد موختار جاف-دا ئەرسەلان دەرويش لەگەل ستافىكدا ئىشى كردبوو كە ھەموويان لەخۆبەو نىك بوون، ئەمەش واى كردبوو توانست و بەھرى ئەكتەرەكان بەتەواوئەتى بناسىت و بەپىي توانا خۆيان رۆلىيان بۆ دابىت.

مامۆستا سالىر ماوئەي دە سال زىاتر بوو سەر تەختەي شانۆي نەبىنيبوو ئەو رۆلەي كە زۆر زۆر سەرسامى كردووم رۆلى (دكتور ستوكمان) بوو لە شانۆي (دوژمنى گەل) (ھنرىك ئەيسن) دا دواي ئەوئەي شانۆي كۆتەلەكەي ئەحمەد موختار جاف كە دىسانەو سالىر لەسەر تەختەي شانۆ، سەلماندىيەو كە لەگەل ئەوئەي پىروو، بەلام ھىشتا لەسەر تەختەي شانۆ گەنجە و ھەرگىز پىر نايىت.

بەتايىيەتى بەو جەستە سووك و ئەسفنەنج ئاسايەي كە دەتوت ئەكتەرىكى و رىاي (۱۵) سالەيە) دىسانەو ئەمە مژدەي ئەوئەمان دەدات كە ھەرگىز تەمەن ناتوانىت پۆلىنى داھىنان و بەھرى ھونەرى بكات، ھەك ئەمرو ھەندىك پۆلىن بەتەمەن و بەقتر سىي بوون دەكەن!

جگه لهو دهنگه بههیزه که ده توانم بلیم زور که من نهو نه کتهرانهی ده توانن بهو شتیوازه یاری به زمان و به دهنگ و به جهسته یانهوه بکهن، که واته ماموستا سالار نه تمه من و نه ژبان و نه کاری ئیداری نه یاننوانیوه نواندنی پچ ته لاق بدن، له بیرمان نه چیت سالار له گهل نهوهی دهرهیتنر و نووسهرتیکی بالایه، نه کتهرتیکی وریا و بزتیوی شانۆشه.

(نیاز له تیف و روویار نه حمهد) وهک ژن و میتردتیکی شانۆکار، هه میشه به نووسین و نواندن له شانۆدا ئاماده بییان هه بووه، روویار خاوهنی جهسته یه کی ته و او شانۆیییه و بهو سه مایه سه لماندی گولخونچهی کورده، توانی به ئیمه بلیت کیژه کوردیک هه یه گهر بواری بو بره خسیت ده توانیت به هوئی جهسته وه دنیا یه ک هیما و مانا به ژبان و به دهره وه بیه خسیت، نیاز له تیف-یش وهک نه کتهرتیکی بزیتو و به جووله له ناو نه م نمایشه دا ون نه بوو، به لکو به رده و ام دهی وت له سه ر ته خته ی شانۆی پیاوێک ئاماده یه ناوی نیاز له تیف-ه. ئیسماعیل قادر له رۆلی نه حمهد موختاردا توانیبووی گه مه یه کی باش له ته ک کاره کتهره که یدا بکات، هه رچه ند له هه ندیک حاله تدا نه گهر هاوکاری نه کتهره کانی تر نه بووایه هه ستت به راپاری لای نه م نه کتهره ده کرد، عه باس ژانله یی و قادر مسته فا-ش هینده ی پتوبستی دهرهیتنری ده که که توانیبوویان خو بان له گهل که شی گشتی بگولجین، نه کتهره کانیش یه ک ته و او که ری یه ک بوون بو ته و او که ری نه م خه ونه بالایه ی ناو کوته له که ی نه حمهد موختار جاف بوون، به لام به دهر له م قسانه له که شی گشتی نمایشدا هه موو نه کتهره کان قه له قیان پتوه دیار بوو. من خۆم هه ردوو نمایشه که م بین، هه ردوو رۆژه که نه کتهره کان جار جاره دایالوگیان له بیرده چوره وه، بیگومان نه مه ش بو خۆی له ناو چوارچێوه ی پرۆسه ی شانۆبییدا، ده بیته بو شاییه کی گه وره ی گه لاله کردنی نمایشیکی سه رکه وتوو.

(٦)

قسه کردنی جیاواز له سلیمانی و هه ولیر له سه ر نه م نمایشه مانای به جیهیلانی شتی که له یاده وهری بینهدا، نه مه ش له کۆنه وه تا ئیستا په یامی شانۆ بووه. نه و گف تو گو چروپره ی له دانیشتنه که ی کاک دانا و رۆژی هه لسه نگاندنه که دا مانای نه وه بوو نمایشی جددی جیگه ی له سه ر وه ستان و دایالوگه، زۆریه ی نه و که سانه ش له دانیشتنه ره خنه ییه که دا بوون جیاواز قسه یان ده کرد و هه ریه که له ره هندی تاییه تیه وه له م نمایشه ی دهرانی جیاوازی له روئیا و بزچووندا گه وره ترین په یامی هونه ره، بویه ده کریت

ئیمه هه ریه که مان بزچوون و روئیا جیاوازمان بو ژبان و بو دنیا هه بیت، نه م جیاوازییه ش بگوازینه وه بو ناو هونه ر و شانۆ په یامیکی مرۆفایه تیه له روویه کی تره وه نه و گه رموگوریه گه وره یه ی له نیتوان هونه رمه نداندا هه بوو مانای بوونی خو شه ویستییه دوور له تیروانیی حزبی و ئایدیۆلۆژی که ده کریت به م جیاوازییه وه ماله گه وره که ی هونه ر ئاوه دانتر بکه ینه وه جگه له مه ش ریکلام و بانگه شه یه کی فراوان له هه موو ده زگا (T.V) و رادیۆکانی سلیمانی مانای خو شه ویستی و به وه فای نیتوان هونه رمه ندان ده بیت، ئیدی سه ندیکای هونه رمه ندان و یه کیتی هونه رمه ندان، ستراتیژ و ته کنیکی ئیشکردنیان له سه ر نه ساسی نه م تیروانییه دارپژن، چونکه ده توانن نه و خو شه ویستییه گه وره ی بینهران به ده ست بیئن، ده بیت ئیدی چۆن ئالوگۆری سیاسی له نیتوان سیاسی سه کتارماندا هه یه له نیتوان هونه رمه ندانیشدا هه بیت.

نه وسا ده توانین دنیا یه کی هونه ری دروستکه یین له روئیا و له بزچوون و له هونه ری جیاواز، هه ریه که شیان چیت و ئیستاتیکی جیاواز بیه خسیت...

شانۆگەری ئەو رۆژەى ماسى بوو بەگورگ سەرەتای شانۆبەهەمى رەسەن و ھاوچەرخی کوردە

محەمەد نزار

لەگەڵ کۆتایی هاتنی کەرنەقالە شانۆبەهەمى کەى هەردوو هونەرمەند ئەحمەد سالار، ئەرسەلان دەرویش، ویستم هەرەک بەرەمە شانۆبەهەمى کەى دیکەى کە دیبوم بۆ شەوی هەمان رۆژ لەسەری بنوسم، بەلام سەیرەکە لەو دەابوو کە هەرچەندەم دەنوسى پاشان لى پەشیمان دەبوومەو و سەرلەنوێ دەکەوتەو نووسین، هەلبەتە ئەو دووبارەبوونەو نووسینەش پتر بەو ئاراستە نوێیەى مامۆستا ئەحمەد سالار و ئەو شتوازه ئاسایبەهەمى دەرهێنانەکەى هونەرمەند ئەرسەلان دەرویشەو بەسترابوو، چونکە لەنیوان کەلە شانۆکارێکى وەک مامۆستا ئەحمەد سالار کە نەک تەنیا شوپن دەست و پەنجەکانى لەسەر شانۆى کوردی دیارە، بەلکو بەبى سى و دوو بۆتە یەکیک لە ستوونە بنەرەتیبە سەرەکیبەکانى شانۆى کوردی، تا ئەو رادەى کە بۆتە هێمایەکی ئاویتە بوو لەگەڵ قۆناغە جیاوازهکانى شانۆى کوردیدا، چونکە مامۆستا سالار لەگەڵ قۆناغە جیاوازهکانى شانۆى کوردی، ھاوچەرخیبەهەمى بەرەو هەبوو بەبەرەمە بەپێزەکانى و خاوەن ئەزمونىکى دوور و درێژە کە راستەوخۆ بۆتە بەشیکى بنەرەتەى مێژووی شانۆى کوردی و لەنیوان هونەرمەندیکى لاوی بەتوانای وەک ئەرسەلان دەرویش کە گرتى بەجەماوەرکردنى شانۆى کوردی کردۆتە ئەرکیکى سەرەکی و بەجۆرێکى ماندوو نەناسانە دەخاویت روالەت و ناوەرۆکیکى رەسەن و بەپێزى کوردەوارى بەشانۆکەى بێخەشیت، زانیم کە نووسین لەنیوان ئەو دوو هێلە شانۆبەهەمى کارێکى ئەوەندە ئاسان نیبە و پێویستى بەتێرمانیکى قوول هەبە، چونکە (ئەو رۆژەى ماسى بوو بەگورگ) دوو قۆناغى شانۆبەهەمى گرتۆتە خۆى کە لە مامۆستای گەرەمان ئەحمەد سالار و براى بەتوانا و چالاکمان هونەرمەند ئەرسەلان بەرەمەستە دەبن، سەربارى ئەو هەمى کە مامۆستا سالار و کاکە ئەرسەلان مەسەلەى هێنانە تارای شانۆبەهەمى کوردی رەسەن و ھاوچەرخییان کردۆتە ئەرکیکى پێرۆزى سەرشانیان و بەرەو وام و بى وچان هەولێ بۆ دەدەن، هەر ئەمەش وامان لى دەکات کە زیتەر سەرنج و هەلۆستە بکەین لەبەر دەم ئەم بەرەمەى کە ئەو دوو هونەرمەندەى کۆکردۆتەو.

هەرچەندە کۆبوونەو هەمى ئەم دوو هونەرمەندە بۆ یەکەم جار و دواجار نیبە، بەلام ئەو هەمى کە

وامان لى دەکات هەست بەجیاوازترى لە (کۆتەلەکەى ئەحمەد موختار جاف) ی لە قەلەم بەدەین، ئەو هەمى کە پێگەبین و رەسیوى رەهەندە جۆراوجۆرەکانى «ئەو رۆژەى ماسى بوو بەگورگ» بەناشکرا هەستى پى دەکرا، کاتیکیش کە نووسەرێکى شانۆبەهەمى پەری توانا و دلنیاى و باوەر بەخۆبوونەو کارێکى درامى دەنوسیت و ئەزمونىکى دووردرێژى خۆى لە میانەیدا بەوردبینانە و لێهاتوانە بەرەمەستە دەکات و دەیداتە هونەرمەندیکى بەئەمەک و چالاکی وەکو ئەرسەلان دەرویش (کە قوتابیبەهەمى گوتراپەل و رەسەنى شانۆى سالارە) ئەو پێویستە لەسەرمان لە هەردوو لایەنى ھاوکیشە شانۆبەهەمى، اتا ئەحمەد سالار و ئەرسەلان دەرویش بەوردی بکۆلینەو، لەبەر ئەو هەمى کە دەیانەویت (ئەو رۆژەى ماسى بوو بەگورگ) بکەنە سەرەتای ئەزمونىکى تازه لە شانۆى کوردیدا و هەموو بنەما رەسەنەکانى کوردەوارى تیدا بنویتن.

ئەحمەد سالار: خەونەکەى بوو بەراستى

شانۆنامەى (ئەو رۆژەى ماسى بوو بەگورگ) کە مامۆستا ئەحمەد سالار بەشێوازێکى ئاهەنگسازى لە دیوێخانیکى کوردەواریدا لە رێگای دەستەبەک لە ئاهەنگ گێرانەو دەگێردرێتەو، هەولێکى جیددى مامۆستای گەرەمان لە رێگای هێنانەدى ئەو خەونە بەرەو وامەى بەو جۆرە شانۆبەهەمى، ئەو هەمى کە پتر سەرنجى راکیشان، ئەو بەکارهێنان و کەل وەرگرتنە (کوردانە) بوو لە نامۆبوونەکەى بریخت، چونکە لە دواى ئەزمونە بەپێزەکانى قاسم محەمەد و ئیبراهیم جەلال و عەونى کەرۆمى سەبارەت بەتەوزیف کردنى شێوازی نامۆبوونى بریخت لە بەرەمە جیاوازهکانیاندا و هەولدانیان بۆ داھێنان و گۆرین و هەموارکردن لە هەر گۆشەبەهەمى بۆیان لویت، ئەمە بۆ یەکەمین جارە دەبیریت کە شانۆکارێکى کورد زۆر بە (وەستایانە) لە شانۆ داستانیبەهەمى بریختدا قوول بوویتەو و تێرمانیبە درامیبەهەمى بەجوانى بکوردینى. لە راستیشدا ئەگەر لە دیمەنە جیاوازهکانى بەرەمەکەى مامۆستا سالار وردبینەو، دەبینین کە نامۆبوونەکەى بەجۆرێک بەکارهێناو کە لە زۆر کاتدا (بەتایبەت) لە رێگای شێوازی سەرکەوتوى دەرهێنانەکەى ئەرسەلان دەرویشەو... وەک مونتازکردنیکى پسپۆزانە دەهاتە بەرچاو، هەلبەتە ئەگەر لە رەهەندى نامۆبوون لە شانۆنامەکانى بریختدا وردبینەو، بەتایبەت) لە (سى خواوەندەکەى زیچوان) (۱) و (بازنەى تەباشیری قەوقازى) و بۆننیا و پیاو هەمى ماتى، دەبینین کە مەسەلەى نامۆبوون لەلای بریخت بریتیبەهەمى لە بەرەمەستەکردنى یاسا جیاوازهکانى

دیاله کتیکي ماددی، وهک کار و کاردانه وه و گۆرانی چهندی بۆچوونی... تاد، کاتیکیش که سێ خواوهنده که له شاری زیچوان له گهڵ شانتی سۆزانییدا ددهوین و رهههنده مرۆیییه راسته قینه کانی مهسه له که یان بۆ دهسهلمیندنریت، دهبینن بریخت ناویته کردنیکی له نیتوان ئه فسانه ی (سێ خواوهنده که) و له نیتوان واقیعدا (شانتی و دهووبه ره که ی) ئه نجام ددها و له میانه ی یاسای یه کیتی دژه کان (قانون وحده الاضداد) ی دیالکتیکییه وه دهینه بازنییه کانی شانۆنامه که ی دارشتوو، به لām ده شبیت چهند لایه نیتیکی گرنگی دیکه ی شانۆ داستانییه که ی بریخت ره چاو بکه ی، له وان هس فراوان بوونی رهههنده کانی نامۆبوون، واته نامۆبوون ته نیا به شتیوازی نووسینی دهقه داستانییه که وه نه به ستراره ته وه، به لکو ئه و لایه نه ده تراژینیت بۆ شتیوازه کانی ده ره ی تان و نواندنیش. مامۆستا سالار ههروه کو له شتیوازی نووسینی شانۆنامه که ییدا دهرده که ویت، کاریگه رییه کی یه کجار گه وری بریخت و شانۆ داستانییه که ی به سه ره وه یه، به لām ئه وه ی که ده بیت له هه مان کاتدا به وردی تیبینی بکه ی، ئه وه یه که سۆفی شانۆی کوردی ئه و کاریگه رییه ی به هه مان تیروانین و مامه له کردنه باوه که ی ناوهنده شانۆیییه عیراقی و عاره بی و کوردی لای خۆمان نیشان نه دا، به لکو مامۆستا سالار ویستی له میانه ی شتیواز و تیروانینیکی تازه ی جیاواز له وان ه ی که ئامازه مان پیتیان دا، ئه و کاریگه رییه به رجه سته بکات، ئه وه شی له شانۆگه رییه ئاهه نگیسازیییه که ی (ئه و رۆژه ی ماسی بوو به گورگ)، مامۆستا هه ولتی بی وچانی بۆی داوه، هه ر له بهر هه مان شتیوازی بریخت جو ره ناویته کردنیکی له نیتوان ئه فسانه و واقیعدا کردوه، ئه و له هه مان ساتدا پتیوسته ئامازه به وه بده ی که ئه فسانه که ی مامۆستا ئه حمده سالار دوو رهههندی هاوته ری بی یه کتری له خۆ گرتبوو:

یه که میان: خه وزرانی شاریک و به هۆی ئه وهش خه ون نه مان و شتیواندی لیکدانه وه کان. دووه میان: له دوا ی ئه و هه ولته هه ره وه زیییه به رده وامه ی راکیشانی ئه و ماسیییه کی که بووه به تۆری کامه رانه وه، که چی سه ره ئه نجام ئه و ماسیییه له ناکا و ده بیته کورگ.

هه لبه ته ئه گه ر هه ولتی دۆزینه وه ی پتیوهندی له نیتوان رهههندی یه که م و رهههندی دووه مدا بده ی، ئه و کاته واتا واقیعییه پر له مه به سته که ی سالار له بهر کاره ی تانی ئه فسانه دا ئاشکرا ده بیت، چونکه شانۆکاری کۆلته ده ره ئه حمده سالار گۆرانی ماسیییه که بۆ گورگ، به ئه نجامیکی حه قی خه وزرانه که دانا بوو، یان به واتایه کی دیکه هیله درامیییه کانی رووداره جیاوازه کانی ئه و شانۆنامه یه له بوونی ماسی به گورگدا، که یشته لووتکه، به لām

ئه وه ی که جیگای تیروانه مامۆستا سالار خه وزرانی به رده وام (که دیارده یه کی فسیولۆژی تاییهت به خودی ئاده میزاده) و ئه و ئاکامه نه گه تیفانه ی که لپی ده که ونه وه (خه ون نه مان، شتیواندی لیکدان و پتیوه ره کان) به پاساویکی درامی قه ناعهت پیکار داناوه بۆ ئه فسانه ی گۆرینی ماسی بوو به گورگ، هه رجهنده دهشکریت له گۆشه یه کی دیکه وه ئه و گۆرانه بخویندریته وه، چونکه شتیواندی پتیوه ره ئاسایییه کانی ژبانی رۆژانه ی مرۆف به هۆی تیکچوونی هاوسهنگی پتیوهندییه ئاسایییه کانی نیتوان خه لکی شاره که و دهسه لاته وه هاوتته ئاراه و ده ره ئه نجامی گشتی ئه م شتیواندن و تیکچوونه، ئاراسته ئاسایییه کان (سروشتییه کان) به ره و ئاراسته ئاسایییه کان (ئه فسانه) ده بات، واته ئه و گورگه ی که ها ته ئاراه ئاکامیکی لۆژیکی ته داعی بوونی هۆ و هۆکاره دووباره بووه کان بوو. مامۆستا سالار پتی وایه له چاوهروانی نه گه تیفانه ی خه لکی شاره که له به رامبه ر په ره سه ندنی رووداوه کاند، هۆکاری سه ره کی خولقاندنی گورگ و دپو و درنجه، هه ر ئه م مامه له کردنه تازه یه له گه ل باه تی ئه فسانه دا، ئه و راستیییه ده خاته روو که خه مخۆری دیرینی شانۆی کوردی ویستویه تی تیروانین و مامه له یه کی فیکری تازه له گه ل ئه فسانه دا بیته ته ئاراه و به وهش تاییه ته ندی تیروانینی (سالاری) دیاری ده کات و له تیروانینی که سانی وه کو بریخت و قاسم محمه د و هی دیکه ش خۆی جیا ده کاته وه، چونکه ئه فسانه له سه ره تادا لای ئه وان هه بووه و پاشان ته وزیف کراوه. بۆ نمونه سێ خواوهنده که ی زیچوانی بریخت هه ر له سه ره تای شانۆگه رییه که دا دینه ئاراه و به شداری له پیکه اتن و دارشتنی رووداوه کان ده که ن، به لām (ئه و ماسیییه ی بوو به گورگ) له دوا ی ته داعی بوونی کۆمه لیک رووداوی جیاوازه وه ها ته ئاراه، به مه ش مامۆستا ئه حمده سالار ته وزیفیکی یه کجار واقیعیانه تری ئه فسانه له کاری درامیدا ده کات و به و پتییه ش تاییه ته ندی و سه ره خۆ بوونی بیرو پتیوونی له و رووه وه راده گه یه نیت سه رباری ئه وه ی ئه گه ر له شتیوازی نووسینی شانۆگه رییه که وردیییه وه، ده بینن مامۆستا ئه حمده سالار توانیوه تی به جو ریکی پسپۆرانه له شانۆی داستانی بریختدا، مه رجه کانی دارشتنی شانۆی داستانی به جوانی ره چاو بکات، ئه مه ش له چهند خالیکی گرنگدا رهنگیان دایه وه که ده توانین له مانه ی خواره ودا گه لاله یان بکه ینه وه:

۱- بنیاتنانی که سایه تی شانۆنامه که نه ک ته نیا به پتی تیروانینی خودی بریخت، به لکو به جو ره ئیضافه کردنیکی که هه ندیک جار له دا هینانه وه نزیک ده بووه وه. بۆ نمونه ئه گه ر سه رنج له که سایه تی پاشا و وه زی ره که ی و دادوهر بده ی که نوینه رایه تی هیلتی

نهگه تیشی کاره درامیه که دهکن، دهبینن که ماموستا ئهحمده سالار بهجۆرتیکی گالته جار و لهرزۆک و بئ بنه ما بهرجهستهی کردوون و له زۆر کاتیشدا جۆره زیده رۆیییه که لهو بهرجهستهی کردنه دا بهدی دهکرا (تهنانهت هه ندیک پیتان و ابو زیده رۆیییه کی بیهوده بووه)، بهلام له راستیشدا شانۆی داستانی بۆ بنیاتنانی که سایه تیه کان (به تاییه تی لایه نی خراب و نهگه تیش) پشت بهو شتوازه ده بهستیه وه، پینشمان وایه ماموستا سالار لهو زیده رۆیییه دا ده بوست په یامیک بهجه ماوهر بگه په نیت، سه بارهت به بچووکی و بئ بهایی دهسه لاتنی ناروا له بهردهم ئیرادهی خه لکید، به تاییه تی له خستنه پرووی وری دارماوی پاشا و وهزیره کی و لاوازبوون و نیگه ران بوونی بهرده و امیان له بهردهم رووداوه کاند.

۲- له کاتیکدا که ماموستا سالار جوولهی هیتلی پاشا - وهزیر - دادوهری بهجۆرتیکی تاکرپوهی که له واقع دابراوه، نیشان دهدا، زۆر بهوردی و به په رۆشه وه جهختی له سه ر جوولهی دهسته جهمی هیتله پۆزه تیشه کی شانۆنامه کی دهکرد.

۳- له زۆریه ی شانۆنامه داستانییه کان، که سایه تی حیکاتخوان بهدی دهکرت و هه میسه وهک نمابنده به کی کۆمه ل یان ویژدانی مرۆیی یان شایه دپیک قسه دهکات یان راستیه کان دهگپرتیه وه، بهلام ئه وهی که له حیکایه تخوانه کی ئهحمده سالاردا بهدیمان کرد، جۆرتیکی جیاوازیو له وانیهی که دیاریمان کردن، چونکه له هه ندی دیمه نی گرنه و چاره نووسازی شانۆگه رییه که دا، ئاهه ننگی پیران نهک ته نیا قسه یان به حیکاتخوان دهبری و بواریان پینه ده دا که رپچکه ی رووداوه کان بهو جۆره پروات که ئه وه دهیخوازیت، به لکو له هه مان کاتیشدا دهیانویست ئاراسته ی رووداوه کان له لای خودی کۆمه ل و بینه رانه وه دواپیری له سه ر بدریت، ئه مه ش ده توانین به خالتیکی داهیتان بۆ ماموستای گه وره مان دابینین.

۴- که سایه تی سه ره کی هیتلی پۆزه تیشی شانۆگه رییه که، که کامه رانی ماسیگر بوو، ماموستا ئهحمده سالار په چاوی دوو رهه ندی گرنگی تیدا کردبوو:

أ- له کاره گرنه و چاره نووسازیه کاندا ده بووه یه کییک له خه لکی و تاییه تمه ندیه خودیه کی له دهست ده دا. بۆ نمونه له کاری تۆری ماسی راکیشانه که دا که له خودی خودی دیمه نیتکی په مزی پر له واتا و په ندی جیاوازی بوو، کامه ران بووه یه کییک لهو که سانه ی که ئه وه تۆره راده کیشن و به مه ش ده بوست په هه ندی نااسایی یان بهوشه یه کی

روونتر (سویرمان) ی له که سایه تی سه ره کی لهو جۆره حالته گرنه گانه دا وه ربه گرتیه وه و راستی و بنچینه ئاسایی و سروشتیه کی مه سه له که ناشکرا بکات.

ب- کامه ران که سایه تی یه کجار ئاسایی بوو، واته هه یج جۆره ره هه ندیکی نااسایی یان دهست کردی تیدا نه بوو، بهم پیه ش سالار دهیه ویت سه رنجمان به لای حالته گشتیه کی خه لکدا راپکیتشیت، بهلام ئه وهی که له هه موو ئه مانه ش گرنه گتر و جیگای تیرامانه، ئه وه یه که ماموستا سالار لهو دهقه ییدا و له ناوجه رگی دیوه خانیتکی ره سه نی کورده واریدا، به شتوازیتکی پر له واتای واقعی ئه مرۆی کوردستان دهخاته بهر ئیپرسینه وه و بانگه شه یه کی یه کجار راشکاوانه دهکات که هه موومان تا ده توانین ئه م ئه زمونه بیارتیزین و رپگا له وه بگرین که جارتیکی دیکه په نابه رینه وه بۆ (وهیس) که شاخه کانی کوردستانه!

ماموستا سالار توانی له م به ره مه ییدا بۆ هه موومان به لمینیت که ئه ره کانی دیکه ی، هه رگیز نه یان توانیوه له گه یاندنی په یامه پیرۆزه کی له میانه ی شانۆی کوردیه وه ساردی بکه نه وه یان په کی بخه ن، سه رباری ئه وهی که به ره مه که ئیزافه به کی تازه ی پر له ئومید و شانازی بوو بۆ میژووی شانۆی کوردی، چونکه له م کاره ییدا به پروونی سه لماندی که ئاسۆی ئه قلیسه تی شانۆکاری کورد زۆر فراوانه و توانای ئیزافه کردن و داهیتانی له رپبازه شانۆیه ی تازه کانشدا هه یه.

ئه ره سه لان ده رویش: من چپام

له وانیه کاک ئه ره سه لان تۆزیک لیمان زویر بیت ئه گه ر رپگه به خۆمان بدهین که پیتی بلتین کورپه نه سه ره وت و هاره و هاجه که ی شانۆی کوردی! چونکه به راستی سه لماندی که گیانی یاخیبوون و چاوتیکی نه ترس و باوه رتیکی یه کجار له راده به ده ری به خۆی هه یه، ئیمه له گه ل ئه وهی که چاوه روانی شتی تازه و داهیتانمان له م (کورپه نه سه ره وته) چالاکه کردوه، به لام هه رگیز چاوه رپتی ئه وه مان نه ده کرد که له (گۆرانی ته نیایی) یه وه بازیتکی له م جۆره بدات و هه موو پیتشبینی و بۆچوونه کائمان بگۆریت، چونکه به م ئه زمونه ی دهره یانی شانۆگه ری (ئه و رۆژه ی ماسی بوو به گورگ)، لاوه خوپن گه رمه کی شانۆی کوردی توانی خۆی له چوارچیه ی ئه وه دهره یانه رانه دا ده ریکات که ته نیا خه ریکی ئیلتیزامیتکی ده قاوده قن به ئه لفویتی ئه م رپباز و ئه و قوتابخانه شانۆیه ی ئه ره سه لان ده رویش له م هه وله بویر و گیانبازییه ییدا، (گینۆس نا قیۆس) ی (۲) شانۆی رۆمانی هیتایه وه یادمان، کاتیک که که وته گیانی بنه ماکانی شانۆی یۆنانی و به درتیرایی ماوه یه کی زه مه نی دیار بکراو و

له میانهای چەندین بەرھەمەو، توانی پوڵەت و بنەما یۆنانییەکە نەھێلج و بنەمایەکی سەرتاپا پۆمانی کرد بە بەردا، لە راستیشدا ھەموو کاریکی تازە یان بەوشەییەکی ئاشکراتر، ھەموو داھێنانیک پێویستی بە گیانیکی بوێرانە و چاویکی نەترس ھەبێ، چونکە بەرھەنگار بوونەوێ بە ما و چوارچێوە ئاساییەکان کاریکی ئەوھندە سادە و ساکار نییە و لەوانەشە ئاکامی یە کجار خراپی بەدواوہ بیت، بەلام دیارە ئەرسەلانەکی کورد ئەوھندە خۆینی ھاوتۆتە قولیبیدان تا ئەو رادەییەکی بە سێ و دوو خۆی لە قەرەی ئەزموونیتیکی تازە و یە کجار جیاواز بدات، چونکە ئەگەر تەماشای شانۆ بازنەییەکی (ئەو پۆژۆی ماسی بوو بە گورگ) مان بەرکدایە، ئەوا پۆمان دەردەکەوت کە شانۆیەکی لەو جۆرە لە شوێنیکی وا تەسکدا (ھۆلی دەزگای شەھید) و ئەو ژمارە گەورە ناھەنگساز و ناھەنگگێرانەکی کە لەو شانۆگەراییەدان و سەرباری دیکۆری پەرشوێلاو، کاریکی ئەوھندە سادە و سانا نییە تا وەک شانۆ ئاساییەکانی دیکە کۆنترۆڵ بکەیت، بەلام ئەرسەلان دەرویش توانای نااسایی خۆی لەو یارەدا بە جوانی بەرجەستە کرد، بەتایبەتی کاتیکی توانی فیستیئالیکی شانۆیی تازە و سەرنج راکیش لە ناوہ راستی دیوہ خانیتی کوردەواری یە کجار قەشەنگدا پێشکەش بکات.

ھەلبەتە شێوازی جوولە تاکەکان لە لایەکی و جوولە بەکۆمەڵەکان لە لایەکی دیکەو، ھەماھەنگییەکی بێ ھاوتای نیشان دا کە لە راستیشدا بەتابلۆییەکی سەرتاپا بە ئیستیتیکییەت رازاوە دادەنرا. ئەرسەلان دەرویش ھەرەک دیاربوو زۆر بە جوانی لە دەقە برێختییەکی (پیری) شانۆی کوردی تێگەشتبوو، ھەر بۆیە لە گۆشەییەکی بوێرانەوہ گیانیکی پراکتیکییانە کردە بەر دەقی شێخی تەریقەتە کەیدا و بەئەوپەری باوہر بەخۆبوونەوہ شان بەشانی یەکیکی لە چیا مەزنەکانی شانۆی کوردی (کە مامۆستا ئەحمەد سالارە) وەستا.

ئەم بۆچوونەشمان رایەکی سەرپێشانە و پەمەکی نییە، بەلکو لەسەر چەندین بنجینە جیاواز تەنراوہتەوہ کە بریتین لەم خالانە خواروہ:

۱- ھەرەک ئامازەمان دا بە شێوازی نووسینی شانۆنامە کە سەرتاپا داستانێ بوو، ئەرسەلان دەرویش پەرە دا بەرھەندە داستانییەکی دەقە کە لە رووی دەرھێنانەوہ، ھەر بۆیە لە پێناو ئەو کارەشدا، لەنیوان دیمەنەکانی شانۆگەراییە کەدا پارچە مۆسیقا و گۆرانی جۆراوجۆری ناخنیبوو، بەمەش توانی مەسەلەکی نامۆبوون لە دەروازە

فراوانەکەوہی بخاتەرپوو، چونکە ئەو مۆسیقا و گۆرانییانە ھیچ جۆرە پێوہندییان بەرھەندەکانەوہ نەبوو (جگە لە سروودە بەکۆمەڵەکان و گۆرانی بابجینە سەر وەیس نەبیت) ئەمەش لەخۆیدا مەسەلەکی پچراندنی تەرکیزی بێنەری بۆ سەر رووداوەکانی شانۆگەراییەکی جێبەجێ دەکرد.

۲- ئەرسەلان دەرویش کەلکیکی ئەوتۆی لە دیکۆر و سینۆگرافیا و رووناکێ دەنگ و مۆسیقا وەرگرت بۆ قوولکردنەوہی پەھەندی داستانێ شانۆگەراییە کە، بەتایبەتی ئەرسەلان لەکاتی نمایشکردنی دیمەنەکاندا پتر رووناکییەکی چر و تاریکتری بەکار دەھێنا، بەلام لەکاتی گۆرانییانەکاندا (کە ئیزافەییەکی خۆی بوو رووناکییەکی ئاسایی بەکار دەھێنا، ھەلبەتە بەلەبەرچاوترنی پەھەندی دەروونی تاریکی و رووناکێ و کاردانەوہیان بۆ سەر بێنەر، ئەوا ئەوکاتە لە راستی گەشتنی کاکە ئەرسەلان بەخودی نامۆبوونەکی برێخت تێدەگەین، ھەلبەتە ئەگەر ئەوہش بلێین کە نەخشەکی دیکۆر و رووناکێ لە ئەستۆی ئەرسەلان دەرویشدا بوو، ئەوا ئەوکاتە لە ئاستی ئەرک و پەنجی تێدەگەشتین.

۳- ئەرسەلان دەرویش ویستی لەم ئەزموونە نووییە گرنگەیدا وەک داھێنەرێک پۆل و تاییەتەندی خۆی لە لایەنەکانی دیکەکی جێبەجێکردنی بەرھەمە کە جودا بکاتەوہ، کاتیکی کە کاریگەراییەکی یە کجار دیاری خۆی نەک تەنیا لە دیکۆر و رووناکیدا بەجێ ھێشتبوو، بەلکو تەنانتە لە وردەکارییانەکانی نواندنی تاکەکانەوہ تاوہکو پۆسەکی ھاوسەنگەکانی جوولە بەکۆمەڵەکانی لەژێر کۆنترۆلی خۆیدا بوو. ھەرچەندە زۆر لەوانەکی کە لەگەڵ ئەرسەلاندا کار دەکەن گازندەکی ئەوہی لێ دەکەن کە بوار بەکەسانی دیکە نادات خۆی لە ھەموو شتێکدا (ھەلدەقورتینیت)، لە راستیشدا دەرھێنان کە خولقاندن و بنیاتنانی کەرەستە خاوەکی شانۆیە (دەقەکەش نووییە)، پێویستی بەو ھەبە کە دەرھێنەر بەدوای ھەموو درێژ دادپێنەکاندا بروات، چونکە ئەو نمایشە لەکۆتاییدا بەتێروانی دەرھێنەر دادنرێت، کاتیکی کە ئەرسەلان دەرویش ئەم راستییەکی لە مێژووە زانیوہ، ئەوا گومان نییە لەوہدا کە زۆر بە پەڕۆشەوہ ھەول دەدات کە تێروانییەکی دەرتەنجامی کاریکی تیۆری و پراکتیکی خۆی بیت، ھەر بۆیە لەم شانۆگەراییەشدا و لە میانەکی ئەو بەرجەستەکردنە دەقاوہەکی کارە درامییەکی مامۆستا سالار و ئیزافانەکی کە ئامازەمان پێشان دا، کاک ئەرسەلان سەرکەوتوو بوو لە راگەیاندنی تاییەتەندی ئەو ئەرکەکی کە پێی سپێردرابوو.

له وکاتهی که هه موو دلخۆش ده بین به نمایشکردنی سه رکه وتوانه ی شانۆگه ریه کی سیرفانتس یان شکسپیر یان بریخت یان بیتهر برۆک، ئەوا نهک ته نیا دلخۆشتر، به لکو شانازیش ده که بین کاتییک که به رهه مێکی شانۆیی نمایش بکریت و تیروانینیک و مامه له یه کی کوردانه ی له گه لدا ئە نجام دراییت و شتیکی تازه هاتبیتته ئاراهه که زاده ی هزری شانۆکاری کورده.

شانۆی ئاههنگسازی مامۆستا ئەحمده سالار، هه لۆیکی یه کجار جددی و یه کلاخه ره وه یه تی له پیناو رزگارکردنی شانۆکارانی کورد له نمایشکردنی داهینانی شانۆکارانی گه لانی دیکه، به مه ش ده یه ویت تاییه ته ندی شانۆی کوردی رابگه یه نیت، به تاییه تی شانۆی ئاههنگسازی سالار-ی ئەمجاره سه ره بوورده کانی له ناو دیوه خانیکی کورده واریدا ده گێردرایه وه، به هۆی ئەوه ش که ناوه رۆکی شانۆگه ریه که باسی له گیه وگرفته کانی ئیستامان ده کرد، ئەوا ده توانین بڵین که مامۆستا سالار ئەو دروشمه دیرینه ی (له پیناو شانۆیییه کی کوردی ره سه ن و هاوچه رخ) دا به جوانی به ره جه سه ته کردوه، چونکه شیوه ره سه نه کورده واریه که (دیوه خانه که). ناوه رۆکی باه تی شانۆگه ریه که که په یه وه ست بوو به گیه وگرفته کانی ئیستای گه لی کورده وه، هه ردوو ره هه ندی ره سه نایه تی و هاوچه رخییه تی له شانۆگه ریه که دا فه راهه م ده کات، ئەم هه نگاوه بویره بی وینه یه ی مامۆستا سالار، جاریکی دیکه هه موو هیوا و خواسته کان زیندوو ده کاته وه بۆ هینانه ئارای ئەو شانۆ کوردیه ی که جیگای مه به ست و ئامانجمانه و له هه مان کاتیشدا کۆتاییه ک به قوناعی سستی و قهیرانی شانۆی کوردی دینیت، چونکه که ده لێین قهیران یان سستی، به واتای ئەوه یه که داهینان و چالاکییه کی ئەوتو له ئارادا نامین، به للام پیم وایه، به رهه مێکی ئاسایی و سه رکه وتووی وهک (ئهو رۆژه ی ماسی بوو به گورگ) هه موو پیوه ره ئاساییه کانی ئەو شانۆیییه ی که جاران هه مان بوو ترازان و کۆمه لیک چه مکی تازه ی هینایه کایه وه که ئەرکی سه رشانی هه موو به دوادا چووانی شانۆی کوردیه یه که به وردی لییان بکۆلنه وه و به لاپه ره یه کی زێپرینی میژووی شانۆی کوردی دابنن، چونکه ئەمرۆ به دلنیا ییه وه باوه رمان به خۆمان هه یه ئەگه ر شانۆکارانی ولاتانی دیکه ی جیهان سه ردانمان بکه ن، ئەوه شانۆیه کی کوردی ته نراو به تاییه ته ندییه کانی ئەم گه ل و خا که ده بین و ئەوکاته ش شانۆی کوردی له حاله تی پاشکۆبوونی بیده سه لاتییه وه بۆ هاوتا و شان

به شانی شانۆکانی دیکه ی ناوچه که و جیهان، بوونی خۆی ده سه لمینیت. ئیمه پیمان وایه ئەم به رهه مه ئەوه نده بایه خی تاییه تی خۆی هه یه که ناکریت وهک زۆر به رهه می ئاسایی دیکه ی شانۆی کوردی بۆ، برواندریت و له هه مان کاتیشدا مامه له ی له گه لدا بکریت، چونکه له م به رهه مه دا بنه مای شانۆیی تازه ی تیدایه، سه رباری گۆرین و هه موارکردنی چه ندین بنه مای شانۆیی ناسراوی رێبازیکی شانۆیی وهک داستانییه که ی بریخت.

ئاههنگگیران: ئیمه کهرسته بنه ره تیه که بووین!

من رووی قسه م ناکه مه رۆلی کامه ران که مامۆستای گه وره مان نواندی، چونکه ئەوه نده سه رکه وتوو بوو له به ره جه سه ته کردنییدا تا ئەو راده یه ی که ده توانم بڵیم قه رزاریشی کردین! به للام زۆرمان پی خۆش بوو که روو له سی ئاههنگگیر به تاییه تی بکه ین که عه بدولقادر مسته فا (پاشا) و رزگار سدیق (دادوه ر) و جه لیل سه عید (وه زیره)، چونکه ئەم سی ئەکته ره توانییان که سایه تی سی لایه نی ده سه لاتدار به شیوازی بریختی گالته جار و رسوا بکه ن. ئەکته ری ناودار و چالاک عه بدولقادر مسته فا به هۆی ئەو منگنییه ی زمان و ته لته کردن له هه ندی کاتدا، پاشای کرده مزه ی پیکه نین و گالته پیکردن، به تاییه تی له گه ل ئەو ئاسته به رزه ی که نیشانی دا له نواندندا، ئەکته ری لاویش جه لیل سه عید توانی دیارده ی پاشکۆ بوون و ماستاو خا وکردنه وه به جوانی بنوینیت. له راستیشدا ئەوه ی که جیگای سه رنج بوو، پاشا چه ند خا ووخلیچک بوو، وه زیر ئەوه نده چوست و چالاک بوو، له مه شدا راستی پووچه ل بوونی ده سه لاتنی نارپوا له به رزترین ئاستدا که پاشایه درده که ویت، چونکه پاشای جیبه جیکار وه زیره که ئەمیش خۆی کردۆته سایه یه ک له ژیر دیواریکی وه همیدا.

ئەکته ری به تواناش رزگار سدیق توانی لاوازی و بیده سه لاتنی گرنگترین بنه مای ده سه لات نیشان بدات و له میانه ی ده نگیکی لاواز و له شیکی گرژبووه وه و روخساریکی بی دهرپرینی مرۆیییه وه، که سایه تی ئەو دادوه ره گالته جارپه ی نواند، به للام که ئیمه ئەو بایه خه ده ده بین به و سی که سایه تیه واتای ئەوه ده گه یه نیت که خاله حه مه (عه پاس ژاژله بی) به و هه موو ره نجی که دای له نواندنی رۆله که یدا له وانی دیکه که مه تره خه متر نه بوو، به لکو به پیچه وانوه توانی بوونی خۆی له نیو دیوه خانه که ی ئەحمده سالار و ئەره سلان ده رویشدا سه لمینیت. ئەوه ی جیگای ستایش و ریزلینانی تاییه تیشه خاتوو (کۆچه ر نووری) یه که رۆلی (خه جاو) ی گیرا و به سه ر توانا ئاساییه کانی خۆیدا

سهرکوت و شان به شانی کامهران بوونی خوئی سه لماند. شههلا محهمه د (داپیره) و نهاییهت عوسمان (نافرته) ههردووکیان رۆلی خوێبان به باشی نواند. کاک سهردار شیخ سدیق، حییکاتخوانیکی باش بوو نه گهر نه رسه لان دهرویش بیویستبایه، به لام دیاره له گه له نهوهی که بووه قوربانی بهرجهسته کردنی تیروانیی ده رهینه، تا نه و ناسته ی که بیویسته نه رکی سهرشانی خوئی جیبه جی کرد، به لام به شپوهیه کی گشتی ناستی له شانۆگه ریبه که دا باش بوو...

پهراویزه کان

(۱) نه و شانۆگه ریبه ی بریخت، ناوه راسته قینه که ی (سی خواوه نده که ی زیچوانه)، به پیتی وهرگیتراپی راسته و خوئی له زمانی نه لمانی بو سهر زمانی کوردی له لایه ن د. نامووه، به لام تا ئیستا چاپ نه کراوه.

(۲) تاریخ تئاتر جهان، اسکار - گ - براکت، جلد اول، تئاتر رومانی.

کوته له که ی نه همه د سالار له ناو ماچ بارانی عاشقانی دا

حه مید ریپوار (سلیمانی)

نامه وی باسی په یامه فیرکاری و ئاکاریبه کانی شانۆ بکه م، یاخود به ویت نه رکه کان و ئامانجه کانی ده ستنیشان بکه م، که به رۆحیکی زانستیانه وه ده به ویت چیژتیکی هونه ری و عه قلی به ده ست به ئینیت، به قه د نه وه ی لیره دا و له م نمایشه ی هونه رمه ندی گه وره ماموستا (نه حمه د سالار) له و دوو رۆژه ی (۹-۱۰/۷/۲۰۰۱) خرایه بهر دیدی جه ماوه ری شاری سلیمانی په بیت به خمه سهر دواندن و به دوو هینانی بینه رانه. به راستی له م رووه وه ماموستا نه حمه د له نمایشه که یدا سهرکه وتوانه ئامانجی خوئی پیکا و گوئی خوئی کرد. له بهر نه وه ده لیم راده ی ئاماده بوونی وهرگران و ناستی هوشیارییان سه نگی مه حکه و باشرین پیگه به کی جه ماوه ریمان بو هونه ری شانۆ په یدا کرد، به تاییه تی له شاری سلیمانی، به لام پاش راپه رین له سهره تای نه وه ده کانه وه له جیاتی نه وه ی نه و جه ماوه ره فراوانه ی شانۆ بپارێزین و زیاتر په ره ی پچ بده یین، که چی به پیچه وانه وه نه و ئاماده بوونه ناوازه به مان له ده ست دا. راسته دوو چه شنه بینه ر هه ن دینه ناو هوئی نمایشه کانی شانۆ وه. جوړیکیان بینه ری ساده و ساکارن، ته نبا به مه به سستی خوئی و چیژ وهرگرتن ها توچوئی شانۆ ده که ن. نه مانه زیاتر ئاماده بوونیان له نمایشه بازگانیبه کان دایه، له و شانۆگه ریبه یانه ی هه یج مه به سستیکی هونه ری و مه عنه وی به دواوه نیبه، جگه له ته هریج و پیکه نیی بی سوود و پاره نه بیت. جوړه که ی دیکه یان له بینه ری هوشیار و په خنه گر پیک ها توون، نه م جه ماوه ره ش جه ماوه ری ده سته بژیرن (جمهور النخبه)، ده به ویت شت فییر بیت، له کی شه کانی کو مه ل بگات، حال ته مرۆبیه کانی مه به سته، له هه مان کاتدا په خنه ش ده گریت و په هه نده کانی مه دلوول و فه زاکانی شانۆ شیته ل ده کاته وه. نه مه ش له شانۆگه ریبه چوسته کانداه دست ده که ویت.

بۆیه ده توانین (کوته له که ی نه حمه د موختار جاف) له جوړی دووه مدا پۆلین بکه یین. جا وه کو ده لیم نه وه ی نه خشی هینا هه زاران جار پیرۆزی بیت گه رچی کاری شانۆبیش به ری ته نیا عه قلیک نیبه - هوکاره کانی سهرکه وتنی نه م شانۆگه ریبه زۆرن، نامه وی باسی هه موویان بکه م، چونکه زۆری ده وی، به لام نه وه ی به لای منه وه له هه موویان گرنگتر و سه رنج راکیش بووه، به یه کگه یشتنی هه ردوو که سایه تی ده رهینه ر و نه کته ر سه ره کی

شانۆگه ریبیه که بوو. دهرهینهر هونه رهمه ندی به هره دار (ئه رسه لان دهر ویش) قوتابی دویتینی پالوانی سهره کی ماموستا (ئه حمهد سالار) مایه ی دلخوشییه ئه و رۆحییه ته هه بیت له نیوان ماموستا و قوتابیدا. ماموستا به رۆحیکی و هه زرشکارانه وه گوته راپه لێ رینماییه کانی قوتابی دهرهینهر بیت. به راستی دوالیزمیکی هونه ریبانه ی قه شه نگیان پیک هینا. هه ر رۆحیه تی هاوکاری ئه و دوالیزمه بوو وای کرد نمایشه که به و ئه نجامه بگات و نامیزی خۆشه ویستی جه ماوهریان بۆ بکرتیه وه دوا دیمه ن له دهره وه ی نمایشدا له جوانترین وینه دا، دیمه نی ئه مه ک، وه فا به ده ست ماچکردنی ماموستا له لایه نی قوتابییه وه کۆتایی هات. دوالیزمی (دهرهینهر ئه کته ر) به سوود و هه رگرتن له ئه زموون و توانای ئه کته رانی دی ئه م ده قه خۆمالییه یان گه یانده دۆخی پاگژبوون (التظهير)، که ئه رکیکی دی کاری شانۆییه بۆ حاله تیکی دهروونی، پتویسته هه ر ده قیک و نمایشیکی شانۆیی پیتی بگات.

ئه رسته و به و باره دهروونییه ده لێ (کاترکیس) و اتا: پاگژبوونه وه ی دهروونی مرۆف له گونا و خراپه کاریه کان دهره که ته ی ئاره زووبازی ئه ویش به خسته گه ری دوو سۆزی سهره کی (سۆزی به زه بی و سۆزی ترس).

بۆیه به ده سه ته یانی دۆخیکی وه ها له رووداویکی میژوویدا وه کو شه هیدبوونی شاعیری جوانه مه رگ (ئه حمهد موختار جاف) له هه ره تی لاویدا و له بارو دۆخیکی نادیاردا ماندوو بوونیکی زۆری ده وئ و پتویستی به کاریکی ژیرانه و چالاک هه یه، به تاییه تی ئه گه ر له گه ل رووداوه کانی سه رده مدا فۆرمه له بکرت. (ئه حمهد سالار) ده یه ویت پیمان بلێت ئه حمهد موختار هه رچه ند شه ست و ئه وه نده ساله به جه سه ته نه ماوه، به لام به روح هه ر له ناو ماندا یه... ئه حمهد موختار نامرئ... هه تا هه تایه هه ر ده ژئ... هه ر زیندووه و رۆژ له دوا ی رۆژ نویتسه ده بیته وه. به پیتی ریسای دوونای دوون (تناسخ الأرواح) ره نگه له جه سه ته ی یه کیکی دیکه دا بیت. (ما ننسخ من آیه أو ننسها نات بخیر منها أو مثلها) باشه بۆ ئه و روحه له جه سه ته ی (ئه حمهد سالار) خۆیدا نه بیته، هه مان ناوی هه یه... وه کو ئه و شاعیره و به پیتی ئه وه ی بر وایه کی پته وی به جیهانی روح و رۆژی زیندوو بوونه وه هه یه و عاشقیکی دیتوانی ریتازی سۆفیگه ریه.

بۆیه ده بینین دانه ر هه ر به ئه حمهد موختاره وه نه وه ستاوه، به لکو دوو رووداوی دیکه ی له که له پووری نه ته وه بی و ئیسلامی هه له ئه نجاوه و تیه له کیشی کردووه به رووداویکی سهره کی هاوچه ر خه وه.

(عه باسی جزیری و له سیداره دانی حوسین مه نسووری هه للاح) ئه مه سهرباری عیشقی بی کۆتایی نالی بۆ حه بیبه و خاکی پیروزی ولاتی شاره زوور. مانی روحی ئه حمهد موختار جاف و تازه بوونه وه ی مانی دنگی میلله ته... تازه بوونه وه به زووتنه وه ی رزگاربخوازی کورده... ئه گه ر سهرکرده کانی دویتنی جوامیرانه رۆلی خۆیان بینی و رۆیشتن، ئه وا ئه مرۆ سهرکرده ی گه نج و لاوی خۆین گه رم ها توته مه یدان، گپوتین و گه شه ده دات به بزووتنه وه ی نه ته وه بیمان.

گومان له وه دا نییه ئه و رووداوه میژوو بییانه هه رده م له ویژدانی هه ر کوردیکی خاوه ن هه سه ته و به هیه چ شتیه که ناتوانیت لیبیان دابرت، به تاییه تی له م قۆناغه ناسکه دا که ده مانه ویت ناسنامه ی خۆمان بپارێزین و بگه یین به کیانی نه ته وه یی ره وای خۆمان. له به رئه وه هونه رمه ندی راسته قینه و به هه لئویتسه ده بی سروشت له که له پوور و هه ر بگرت و له ته ک رووداوه کانی سه رده مدا یه کانگیری بکات و ئه زموون و دانه ی لێ و هه ر بگرت ژیرانه بیگونجینیت و هاو ته رب و به ئه رکی بهینیت. دیاره ده بی جه ختیش بکاته سه ر به ها جوانکاری و دهروونی و هه زریه کان وه کو پیشتر گوتم من و تاره که م زیاتر له سه ر دوون و به دوو هینانی جه ماوهره، چه مه که کانی جوانکاری و هونه ری هه لده گرم بۆ و تاریکی دیکه. هه ر هونه ریکیش بیه ویت هه سه تی جه ماوه ر بیزوینیت و بۆ لای راکیشیانی بکات به تاییه تی له گرینگترین کاری هونه ریدا ئه ویش هونه ری شانۆیه، ئه وا ده بی متمانه به چه ند نامرزیک بیه سه تیت، تابتوانیت گوزارشت له ره هه نده کانی بکات و بینه ران بخاته ئه وه پری پله ی هه سه تیارییه وه، چونکه ئه وه ی و هه رگه ر وه ری ده گرت ده که ویتسه سه ر ناستی هه سه تکردن به هه سه ت و سۆز و چه مه که کان... ده که ویتسه سه ر پله ی خاوه نداریتی رۆشنبیری بینه ر خۆی یان راده ی شاره زا بوونی چه نده له مه ر باره مرۆبییه کان؟ بۆ ئه وه ی بتوانیت تای ته رازووی لاسه نگ هاو تا بکات، به تاییه تی ئه گه ر لاسه نگییه که بکه ویتسه نیوان ناوه وه و دهره وه ی خودی مرۆف خۆی، پاشان ده بیت له خود و دهره وه ریشی بگات. پی ده چی به دیهینانی ئه م حاله ته ش کاریکی زۆر سانا نه بیت، ئه مه سهرباری چالاک و چوستیه هونه ریه کان که پتویستیان به شالاوی راگه یانندن هه یه (له بلاو کراوه کان و ده زگا کانی بیستان و بینین) تا سه ودا بۆ چه شنی شانۆگه ریه که په یدا بکرت و بنکه یه ک بۆ جه ماوه ره که ی دروست بکرت. له هه مان کاتدا ده بیت پشتگیری ده سه لاتیکیشی له پشته وه بیت چ له رووی ماددیه وه بیت یا خود له رووی مه عنه ویه وه، ده نا کاره که مه یسه ر نابیت، یا خود له رتی بنیاتنانی هیله کانی تاییه ت به شانۆوه ئه م ئه رکه بخرتیه

گەر وەك كوردنەوێ پەیمانگا و ئەكادیمیا هونەر بەكان. هەر وەها رەخنەش دەبێ رۆلتیکی بابە تییانە و بنیاتنەرانی هەبیت، بۆ پەرەپێدانی هونەری شانۆ لە لایەك و بەرزكردنەوێ هوشیاری جەماوەر و خۆشەویست كردنی ئەم هونەرە لە لایەكی دییەو، تا دەگاتە ئەوێ شانۆی بازگانێ تەنیا مەبەست چیت و نزم لە شانۆ چوست و چالاك جیا بكا تەو و اتا رۆلتیکی رەخنەگرانە لە ئاست ئەم هونەرە ببینیت.

تیپی شانۆی سالار لەو تەوێ دروست بوو، هەر لە سەرەتای هەشتاكانەوێ ئەو پەيامە نەتەوێییە هەلگرتووێ و توانیویەتی جەماوەرێكی بەرفرەوێ تایبەتیش بۆ خوێ دروست بكا. بەتایبەتی دەقە هەلبژێردراوەكانی هەموو دەقی خۆمالتین و زۆرەوێ هەرە زۆریشی لە نووسینی مامۆستا (ئەحمەد سالار) خوێتەتی. دەتوانم بڵێم تیپی سالار بوو تە قوتابخانە یەك یاخود ئەزمونگە یەك تیایدا توانیویەتی پانتایییەکی فراوان بۆ خوێ پرەخسینیت و لە سنووری دیار و باو (المألوف) دەریچیت، خەون و خەیاڵەكان بەپێنیتە دی و رەوتی ئاهەنگسازێ بەپێنیتە ئارا. ئەم تیپە تەنیا رابردوو ناگەرێنیتەو، بەلكو بەگەرمتەرین شێوێ دەیخەمالتینیت و دەلیت: دەبێ لەگەڵ سەردەمدا ئاوا بیت، لە فەزایەکی جیاواز و نوێ و سەر بەخۆدا هەناسە دەدات.

- دوور لە پەردە و دیکۆر و ئەندازە ئیتالی - هەلسۆكەوت دەكات، كە زۆر جار ئەم عۆلە ئیتالییە ئەو فەزایانە بەر تەنگ دەكات و بەها هونەرییەكان و ستاتیكای ئەفراندن دەكوژیت.

لە كۆتایییدا نامەوێت ناوی كەس لە ئەكتەرەكانی بەینم، چونكە هەر هەموویان لە ئاستی بەرپرسیندا بوون، دەستی یەكە بە یەكەیان دەكوشم و بەهێوای سەر كەوتن و داھێنانی دی...

شانۆی سالار لە كۆتەڵە شانۆیییەو بۆ شانۆی دیوێخان

لوقمان غەریب

هاوینی سالی رابردوو، تیپی شانۆی سالار لە درێژەوێ ئەزمونە شانۆیییە ئەفرینەرەكانی خۆیدا، لە هەردوو شاری هەولێری پایتەخت و شاری سلیمانی كۆتەڵە شانۆیییەکی نوێی بەناوی كۆتەڵەكەوێ ئەحمەد موختار جاف نمایش كرد. ئەو نمایشە جیا لەوێ كە خۆلقاندنی تەرزێكی نوێی شانۆ و بەرجەستەكردنی فۆرم و ستایلیكی نوێ بوو لە هەمان كاتیشدا شەقانیكی گەورەبوو لە گۆمی مەنگی شانۆی كوردییدا، چونكە جگە لە ئاست كوردنەوێ جەماوەری شانۆ بەو هونەرە مەزنە توانیشی قەیرانی نمایشی شانۆی كوردی كۆتایی پێ بەپێن، بەوێ كە باشترین و بالاترین دەقی خۆمالتی پر لە مانا و رەهەندی مێژوویی و كەلەپووری بەشانۆ پێشكەش كرد... هەر لە درێژەوێ زنجیرە هەولەكانی ئەم گروپە شانۆیییەدا كە مەودایەکی قوولێ زیندوو كوردنەوێ كەلەپوور و كەلتووری دەولەمەندی بۆ خۆی دیاری كوردو، ئیستا دواپێن ئەلقەوێ زنجیرەوێ شانۆیییە ئاهەنگسازییەكەوێ شانۆی سالار لە ئامادەكردنایە، ئەم جارەیان شانۆی سالار دیوێخانێ پر سەر بەر دە و بابەتی كۆنی كوردەواری كوردۆتە سەكۆی گەیانندی پەيامە پیرۆزەكەوێ هونەر... ماوێ نزیكەوێ دوو مانگە شانۆكارانی تیپی شانۆی سالار سەرقالی پرۆقە كردن لەسەر دیوێخانە شانۆی (ئەو رۆژەوێ ماسی بوو بەگورگ)... ئەم شانۆیییە چوار دەمێن هەولێ هونەر مەند ئەحمەد سالارە كە لە بواری نووسینی دەقی شانۆی ئاهەنگ ئامیزی خۆمالتیدا بە ئاكامی گەیانندوو، هونەر مەند ئەرسەلان دەرویش سەرپەرشتی نمایشە ئاهەنگەكە دەكات و كاری دەرھێنانی ئەنجام دا و نیاز وایە لە كۆتایی ئەم مانگەدا پێشكەش بەجەماوەری شاری هەولێر بكری. رۆژنامەوێ برایەتی سەردانی شوێنی پرۆژەوێ شانۆی (ئەو رۆژەوێ ماسی بوو بەگورگ) ی كرد و ئەم رپپۆرتاژەوێ ئامادەكرد...

سەرەتا لە مامۆستای هونەر مەند ئەحمەد سالارمان پرسی بۆ ئەم جارەیان دیوێخانە شانۆییتان هەلبژارد، ئەویش لە وەلامدا وتی: دیوێخان و اتا ئەو شوێنەوێ كە لە كوردەوارییدا لە دیربەوێ شوێنی بوو خەلکی رووی تی كوردو، لەوێ هەوآل و باسوخواس و لاوك و بەیت و حەیران و ھاقەبەتی سەیر سەیر گێرپراو تەو و شوێنی ئەفسانە و داستانەكان بوو. شوێنی هونەر مەندان بوو كە هونەری خۆیانێ تیا بنویتن.

کهواته چوارچینو به کمان بۆ خواستوو له که له پووری دیرینی گرانبه های کورده وه، وه که دارپژراوه. رووداوه کهش زاده ی بیری خۆمه و سه ره له داوی واقعی رۆژگار که به تیکه له به خه یالکی داستانی...

له پرسیاریکی تردا له مامۆستا سالارمان پرسی بۆچی ماسی بوو به گورگ ئه ویش له وه لامدا وتی...

پهنگه ناو نیشانه که سه رسور هینه ر بیت و مایه ی تیرامان بی... بۆ ماسی ده بی به گورگ، به لئی کاتی که تیرۆره کان ئالۆز ده بن. واتا له ئاستی ده ستپاکی و سپارده ییدا نه میتنی، کاتی تای ته رازوو ه کان نه نگ بی... له دیرینه وه و له و رۆژوه ی شانۆ سه ری هه لداوه، ئیستاش و به رده وام له ئاینده شدا به داوی راستکردنه وه دا گه راوه، شانۆ که نه نگ و له نگیه ک ده بیته ده سته وسان ناوه ستی و هه ولی راستکردنه وه ی ده دات.

پاشان پرسیمان هیتلی درامی چۆن نه نگیه کان له رووداوه کاندای به رجه سته ده کات. هونه رمه ند ئه حمده سالاریش وتی: کاتی که خه و نه میتنی، خه و بینینیش نامینتی، شاریک گرفتاری ده ردی بی خه وی ده بی و خه وزران دروست ئه بی... واتا لیکدان ه وه ش ئالۆز ده بی و له جیی خۆیا نامینتی، کهواته خه ونه کان سه ره و ژووور ده بنه وه و ئالۆزه بار دیتنه پیشه وه، کهواته ئیمه ده مانه وی نه نگ نه هیلین و راسته ریتگا که بدۆزینه وه... کاری شانۆش کوششیکه به رده وامه بۆ راستکردنه وه، ئه مه ئه و شانۆییبه که خۆی له به ره ی کیشه گه وره که دا ده بیته. واتا ئه مه جیاوازیبه که له شیوه راهاتوه کانی په چه گرتوی شانۆییبه کانی تر و مه لۆتکه یه کی نوئیبه و به کوردی له دایک بووه...

له م نمایشه ئه هه نگیسازیه دا نزیکه ی سی شانۆکار و ده نگ بیژ و مۆسیقا کار و هونه رکار به شداری ده که ن. هه ندیکیان ماوه یه کی درێژه سه رقالتی کاری هونه رین و تیا ییشیاندا هه یه که سه ره تای به خششی کاری هونه ریه تی. له پرۆقه که دا له هونه رمه ندی شانۆکار قادر مسته فامان پرسی سه باره ت به م به ره مه نوئیبه ی شانۆی سالار ئه لیتی چی؟

- بیگومان ئه مه ش به کیکه تره له ته قه لاکانی مامۆستا ئه حمده سالار که سالانیکه دوورودرێژه بۆ پیناسه کردنی شانۆی کوردی سه رقاله به هینانه دیبه وه... ئه م ده قه کوردیه که که لتوو و که له پووری به شیوه یه کی ئه فرینه رانه خسته تته ژیر ده سه لاتی خۆبه وه باس له ئالۆزیبه کانی سه رده م ده کات و له شیوازی باسوخواسی ناو دیوه خاندای به رجه سته ده کری، به کی له و باسانه ی ناو دیوه خان چیرۆکی پاشایه کی خۆبه رسته و ته نها له خزه تی ده ست

و دایره که ی خۆدایه منیش ئه و رۆله ده گێرم، هیوادارم تیایدا سه رکه و تووبم. سه باره ت به م ئه زمونه شانۆییبه هونه رمه ند عه باس ژاژله یی که رۆلی کاکه حه مه ده بیته وتی:

من سالانیکه دوورودرێژه له شانۆدا کارده که م، به لام گه وره ترین خه ونی من ئه وه بووه که له گه ل کۆمه له هونه رمه ندیکه ئه فرینه ری وه ک تیپی شانۆی سالاردا کار به کهم به تاییه تی مامۆستای گه وره ئه حمده سالار... به راستی کاری شانۆی ته نها ئه وه نیبه که گروپی ده قیک هه لبژیرن و کاری له سه ر به کن، به لکو شانۆ ده بی له خزه تی دۆز و رۆژگار کانی خۆیدا بیت و فاکته ری راستکردنه وه ی خه وش و هه وله کانی سه رده م بیت... ئه م ئه زمونه ی ئیمه هه ولیتکه بۆ په نجه خسته سه ر ئه و ناله بارییانه ی که وه ک مۆته که سه رسنگی رۆژگار که یان گرتوه. هونه رمه ند ئه رسه لان ده رویشیش به سه لیه ی وردی هونه رییانه ی خۆبه وه سه ره رشتی ئه هه نگه شانۆییبه که مان ده کات ئومیده وارین که ئاستی به رزی ئه و ده قه جوانه به رجه سته به کین.

پاشان هونه رمه ند هه ردی سه لاح که به کیکه له مۆسیقا کارانی شانۆییبه که سه باره ت به م ئه زمونه ی شانۆی سالار و به شداری ئه وان وه ک کۆمه لێ له هونه رمه ندانی شاری هه ولیتر وتی:

ئه مه یه که مین جاره کاری مۆسیقا له ئه زمونه شانۆییبه که دا ده که م، هه موو ئه و براده رانه ش که پیکه وه کاره مۆسیقییه کان هه لده سوورینین قوتابی په یمانگای هونه ره جوانه کانی هه ولیترین... کاره کانی مامۆستا ئه حمده سالار سیما و په نگیکه تیا به تی هه یه که شانۆی ئه هه نگ نامیزیبه، ئیمه ش به پیتی توانای خۆمان برکه مۆسیقییه کان ئاویتته ی شانۆییبه که ده که یین، زۆریه ی ناوازه کان فۆلکلۆرین و هه ندی قه سیده ی شیعریش هه یه که ئاوازه مان بۆ داناوه. ئیمه زۆر خۆشحالین به م به شداریبه له گه ل ئه م کاسته هونه ریه دا به هه موو ئه و خۆشه ویستیبه ی له تیپی شانۆی سالاردا بۆ هونه ر بینیمان که پیشتر له دووره بیستبوومان.

خاتو کۆچه ر نوری که ئه کته ریکه به توانا و دیاری ئه مرۆی شانۆی کوردیه سه باره ت به رۆلی خۆی له م شانۆییبه دا وتی:

من رۆلی خه جاو ده بینم، رۆله که م باس له ئافره تیکه قاره مان ده کات که خیزانی کامه رانی پاله وانێ شانۆییبه که یه... ئه م ئافره ته رۆژانه له گه ل رووداوه کاندای ده ژێ و هه لۆتستی دیاری خۆی هه یه، له راستیدا له وه ته ی له م تیپه ئازیه دا کار ده که م رۆژ

له دواى رۆژ كارى چاكتر و داهينانى نووتتر ده بينم كه بۆته مایه‌ی ده‌وله‌مه‌ندبوونی ئەزموونی هونەریم...

دواتر هونەرماند نەژاد شیخ کامیل سەبارەت بە بەشداربوونی لەم شانۆییەدا وتی:

مامۆستا سالار زۆر بە جوانی توانیویەتی مامەڵە لە گەڵ ڕووداوەکاندا بکات شێوازێکی داهینەرانه هەندێ دیاردەى نامۆی ئەم رۆژگارە، بە شێوەى بەیت و چیرۆکی داستانیدا، ئاوێتەى یەکتەر بکات و مێژوو و کەلتوور و کەله‌پووری تێادا زیندوو بکاتەوه. ئەم شانۆییە ئێمەى هونەرماندان لەوه ئاگادار دەکاتەوه که له ڕووداوەکانی ئەم رۆژگارە بە ئاگابێین و خەوش و ناله‌بارییەکان بەم هونەرە مەزنە بەرجەستە بکەین. من یەكەم جار لە گەڵ تێپى شانۆی سالاردا بەشدارى کارێکی شانۆی دەکەم. دەتوانم بڵێم ئەزموونێکی نوێیە بۆ من و بگره هەموو بەشداربووانى شانۆییەکە. بۆ ئموونەى قسەکانم لە دیمەنێکدا مامۆستا سالار دەلێ (له رۆژی نیوه‌ڕۆدا گورگ بەرۆکت دەگرێ، شەرە ئیتر هاتووە نەیکەین خوا دەمانگرێ)...

ساتە چرکەکانی پرۆڤەى نمایشەکە دروست لە کۆر و دیوانی دیوێخانێکی گەرموگوری کوردەواری دەچیت لە چەند لاوه شەرە شیعر و گێڕانەوێ داستانى پر له ئەفسووسى بە تام و چێژکە گۆتێگران و ئامادەبووانى دیوێخان واق و پىماو دەکات و لە دنیاى یەکی ئەفسوونایى دوور له واقیعدا گێژەنیان دەدات... ئەمەش ئەو پرسیارەى لا دروست کردین که ئاخۆ دەتوانین لەمەولا ئێمەى کوردیش لە کۆت و بەندەکانى شانۆی کلاسیکی و کاریگەرییەکانى شانۆی جیهانى و چوارچێوە باوەکانى شانۆی ئیتالی هەندێ خۆمان دوور بخەینەوه و مۆزک و خەسلەتێکی تاییەتى خۆمانى بەم هونەرە جوانە ببەخشین. لە وه‌لامیشدا هونەرماندى دەرھینەر ئەرسەلان دەرۆش وتی...

لەم شانۆییەدا لە تەقەللای ئەو دەداین که زیاتر له روخسارى ئەو شانۆییە نزیك ببینەوه که خەسلەتەکانى شانۆیەکی کوردی خۆمانى تێادا بەرجەستە دەبیت، هەلبەتە مەبەستم لێرە تەنها ئەو پرده نییە که ئەم ئاراستە شانۆییە لە نێوانی کەله‌پوور و پرسەکانى ئەمرۆی ژبانی کۆمەلگای کوردەواریمان بەیەکەوه ببەستیتەوه، بەلکو شێوازی نمایشەکە لە سرووتیکی ئاھەنگسازى خۆمانیدا و لە دەستووری کۆبونەوێهەکی کوردیدا پێشکەش دەکریت که بەتێکرایى توخمەکانى ڕەسەنایەتى هونەرەکەمان و ناسنامەى نەتەوێیمان دەرەخات. ئەم شانۆییە که لە دیوێخانێکی کوردەواریدا و بە شێوەى شانۆی

بازنەیی نمایشەکەى دارپێژراوه، هەولێکە بۆ دەربازبوون لەو هەستى پاشکۆبەتییەى که بەردەوام پڕۆسە و دید و شێوەى پێدەکردنى کارەکانمان، لە دامینى فەرھەنگ و کەله‌پووری رۆژئاوا پێدەدەھێتتەوه. راستە شانۆزادەى مێژووی شارستانیەتى کورد نەبوو و ئێمە نەمان بەخشێوه بەوانى تر، بەلام ئەو رێگا لەوه ناگریت که لە فەرھەنگ و شێوە ژبانی خۆماندا مومارەسەى بکەین. کێ وتوویەتى ببینەرى کورد پێى خۆشە بە شێوەى رۆژئاوایی واتا لەو هۆلی شانۆییەى که بەپاکەتى ئیتالی (ناسراوه نمایشە شانۆییەکانمان پێشکەش بکەین. یان بوونىدای درامى دەقەکانمان بە شێوەى بێنراو و بەش دابپێژریت... هتد)، بۆیە دەکرێ سوود لەو کەله‌پوورە شانۆییە وەرگیرین، بەلام لە میانەى کەرەستە و بابەت و توخمە زیندووێکانى ژبانی کوردەواریمان، ئەمەش بەخۆ بواردن لەوێ که هەولەکانمان بۆ پێرۆزکردنى کەله‌پوور و سێکردن و ئەتنۆگرافی کردن بێت، بەلکو بۆ ئەکتیڤ کردنى ئەو کەله‌پوورە لە پرسەکانى ئەمرۆماندا، (شانۆی سالار) کارى بۆ دەکەین...

گومانى تێادا نییە که لە رۆژگارى ئەمرۆدا بزاقى شانۆی کوردی لە باریکی سستدایە، ئەم خەوشەش بەهەولێ جددی و داهینانى نوێ و تەقەللای هونەرماندان کۆتایی پێدیت. تێپى شانۆی سالار ئەرکیکی گران و بەنرخى لەم بواردەدا خستۆتەگەر لە رۆژگارێکدا ئەزموون دواى ئەزموون بەنۆتکارییەوه پێشکەش دەکات که تا بڵێ پشٹیوانى و هاندان کەمە بۆیە بۆ بووژانەوێ ئەم هونەرە مەزنە و جوانە پێویست بە پشستگیری و بەدەنگەوه هاتنى دلۆسۆزانە... رۆژانى نمایشیش ئەفراندنیکی تری شانۆی سالار دەبینین.

ناسنامەى شانۆيەى له گەلەبەبووندا

(ئەو رۆژەى ماسى بوو بەگورگ)

چەند سەرنج و تێروانىنىك

تارىق كارىزى

له ههشتاكانى سهدهى رابردوووه هونهرمه‌ند (ئه‌حمەد سالار) خەرىكى گەلەلەكردن و دامەزراندنى تەرزە شانۆييەى كوردییە، كه مۆرك و خەسلەتى نەتەوه‌ییانەى كوردی بەروونی پیتوه دیار بێت. وهك هەر كارىكى دى پرۆژەى شانۆى كوردی هەر دەبێ بىرۆكه‌یهك بووبیت و ئه‌حمەد سالار وهك هونهرمه‌ندىكى شارەزا و بەئەزمون خاونه‌یه‌تى و كار بۆ پیا‌ده‌كردنى ده‌كات.

هەلبەت شانۆ وهك هونه‌رىكى سه‌ره‌كى و ناسراو له‌سه‌ر ئاستى جیهان مێژووى گه‌شه‌كردن و سه‌ره‌تای په‌یدا‌بوونی دیار و ئاشكرايه، هه‌ردوو گه‌لى گریك و رۆمان له‌ چەند سه‌ده‌یه‌كى به‌ر له‌ زایین ئەم هونه‌ره‌یان خەم‌لاند و پيشكه‌ش به‌كه‌لتوورى جیهان‌یان كرد.

ئەم بىرۆكه‌یه‌ى گەلەلەكردنى تەرزە شانۆيەى كوردی له‌ رووى پراكتيکه‌وه هه‌رگيز كارىكى ئاسان نییه، بۆ ئەوه‌ى مۆركى كوردانه هه‌مبەر به‌ناسنامەى شانۆيەك به‌ر‌ه‌وا بزاین، دەبێ چەند توخمىكى هونه‌رى شانۆ مۆركىكى تايه‌مه‌ندى كوردانه‌یان پیتوه بێت، به‌خشینی تايه‌مه‌ندى و خۆجیيانەش به‌هونه‌رىك كه رەگورپشه‌ى بۆ نزیكه‌ى (٢٥) سه‌ده‌ى به‌ر له‌ ئیستا ده‌گه‌رپته‌وه، كارىكى ئاسان نییه. له‌گه‌ل ئەوه‌شدا ده‌رگای ئەزمون و داھێنان و وه‌گه‌رخستنى توخم و رەگه‌زه‌ كارا و به‌رجه‌سته‌كانى هەر كه‌لتوورىك دانەخواه، كه ئەم فاكته‌رانه تێكرا یان دانە سوودیان لێ و هه‌رگيریت له‌ پینا و تاقیكردنه‌وه‌ى مۆرك و تايه‌مه‌ندییه‌كانى كۆلتوورى نەتەوه‌یهك له‌ پانتایی یه‌كن له‌ هونه‌ره‌ دێرینه‌كانى مرقۆقايه‌تیدا.

له‌ هۆلى نمایشه‌كه‌دا

وا باوه‌ نمایشى شانۆيى له‌ هۆلىكى لاكیشه‌بیدا بکریت، گەر له‌ ده‌روده‌شتیشدا نمایش پيشكه‌ش بکریت، هه‌مان بنه‌ماكانى نمایشى شانۆيى رەچاو ده‌کرین، دیارترین بنه‌ماى هەر

نمایشىك ناماده‌بوونی دوو رووبه‌ر و دوو پانتایی، رووبه‌رىك بۆ نمایش (ته‌خته‌ شانۆ) و رووبه‌رىك بۆ بینه‌ران (كورسى و سه‌كۆى دانیشتن).

(ئەو رۆژەى ماسى بوو بەگورگ) نمایشىكى شانۆيى بوو له‌ رۆژانى (٢٠٠٢/٢/١٤) به‌دواوه‌ ماوه‌ى چەند رۆژىك له‌ لایه‌ن (تییى شانۆى سالار) له‌ هۆلى ده‌زگای شه‌هید له‌ شارى هه‌ولێردا پيشكه‌ش کرا.

رۆژى (٢/١٧) كه‌ چوومه‌ هۆلى نمایشه‌كه‌، يه‌كه‌مین شت كه‌ سه‌رنجى راکیشام تێپه‌راندنى بنه‌ماى دوو رووبه‌رى (ته‌خته‌ى شانۆ + بینه‌ران) بوو.

هۆلىكى ئاسایی و مام ناوه‌ندى بوو، بینه‌ران و ته‌خته‌ى شانۆ تێكه‌ل به‌يه‌كدى بپوون، هیل و داڤرىك له‌نیوان بینه‌ران و نمایشكاراندا نه‌بوو، سێ ریزه‌ كوردی له‌مبەر و له‌وبه‌رى هۆله‌كه‌ به‌دريژایی ریزكرا‌بوون. نمایشكاران له‌ رووبه‌رى ناوه‌راستى هۆله‌كه‌دا نمایشیان ده‌کرد، كه‌ رۆلیان نه‌ده‌ما هێچ په‌رده و كه‌والیستىك نه‌بوو تا بچنه‌ پشتییه‌وه، به‌لكو هەر تێكه‌ل به‌جه‌ماوه‌ر (بینه‌ران) ده‌بوون و له‌ په‌راویزى شوینی دانیشتنى ئەواندا داده‌نیشان.

تێپه‌راندنى بنه‌ماى دوو رووبه‌رى له‌ نمایشى (ئەو رۆژەى ماسى بوو بەگورگ) زه‌مینه‌یه‌كى واى سازکرد، كه‌ گۆرانیكى گشتى به‌سه‌ر سینۆگرافیا و ئەمۆسفیری نمایشه‌كه‌دا بێت، تێكراى بنه‌ما و رەگه‌زه‌كانى شانۆ و نمایش كه‌وتنه‌ دۆخىكى تازه‌وه، كه‌ ئەوه‌ى فه‌رزكرد سه‌رله‌نوێ بێر له‌ رێكخستنه‌وه‌ و گونجاندنیان بکریت له‌گه‌ل ئەو گۆرانه‌ى له‌ ئاکامى تێكه‌ل‌بوونی هه‌ردوو رووبه‌ره‌كه‌دا هاته‌ ئاراوه‌.

دیكۆر له‌ نمایشه‌كه‌دا

وهك ئاشكرايه‌ دیکۆر یه‌كێكه‌ له‌ رگه‌زه‌كانى شانۆ، دیکۆر هه‌ول ده‌دات شوینی نمایشه‌كه‌ له‌ لای بینه‌ر وهك شوینی دراماكه‌ و شوینی روودانى دراماكه‌ پيشان بدات، دیکۆریست به‌و دیکۆره‌ى بۆ نمایشه‌كه‌ى ئاماده‌ ده‌كات، رۆلىكى كارىگه‌رى هه‌یه‌ له‌ سه‌رخستنى نمایش. هه‌میشه‌ وا باوه‌ كارى دیکۆریست له‌ رووبه‌رى ته‌خته‌ى شانۆدايه، هێچ ئاماده‌بوونیكى له‌ رووبه‌رى بینه‌راندا نییه، چونكه‌ كارى ئەو له‌ چوارچێوه‌ى كرده‌ى نمایشكردن‌دايه نه‌ك كرده‌ى بینه‌ن و ته‌ماشاكردن، ته‌نانه‌ت ئەم كاته‌ش له‌نیو شانۆدا وا باوه‌ شوینی هه‌ریه‌ك له‌ كرده‌ى نمایش و كرده‌ى ته‌ماشاكردن جیاوازه‌.

جا بۆیه‌ له‌م نمایشه‌دا كه‌ هه‌ردوو شوینه‌كه‌ بوون به‌یه‌ك، كارى دیکۆریستیش كه‌وته‌ به‌ر

گۆرانىكى بىنەرەتى، بەپىيى بىنەما باۋەكانى شانۆ دىكۆرىست لە رووبەرئىكى كەمدا كارى دەكرد، ئەو رووبەرەى ئەو كارەى تىدا دەكرد تەختەى شانۆ بوو، واتە شوپىنى نمايشكردنەكە (رووبەرەى نمايشكردنەكە) بوو. ھەرۋەھا ئەو لە گۆشەيەكى (۱۸۰) پلەييدا كارى بۆ بىنەرئىك دەكرد كە ھەر بەيەك ئاراستە تەماشاشا دەكات.

بەلام لەم نمايشەدا دىكۆرىست ناچار بوو لە تىكراى ھۆلەكەدا كار بكات و جوگرافىيائى كارى ئەو سەرلەبەرەى ھۆلەكەى گرتوتەو، چونكە لەم نمايشەدا ھىلىئىكى داير لەنيوان رووبەرەى نمايش و رووبەرەى بىنەراندانەماو، ھەردوو رووبەرەكە تىكەل بەيەكدى بىوون و دەكرى بلىين بىوون بەيەك رووبەر.

لەو يەك رووبەرەيەدا ھەر چوار ديوارى ھۆلەكە و سەرلەبەرەى مېچى ھۆلەكە و زەويى ھۆلەكە رووبەرئىك بوون بۆ كاركردنى دىكۆرىست و سەرنج و تەماشاشا بىنەراندان. ھەلبەت گۆشەى تەماشاشا كەردن تەنيا بۆ يەك لا و لە سنوورى (۱۸۰) پلەدا نەبوو، بەلكو گۆشەى تەماشاشا بەشپۆيەكى بازەيى و بۆ ھەموو لايەكان بوو، بۆيە دىكۆرىست ناچاربوو لە ھەموو ئاراستەكاندا كار بكات، زەويى ھۆلەكە و مېچەكەشى و ھەر چوار ديوارى ھۆلەكەش رووبەر بوون بۆ كارى دىكۆرىست و دىكۆر سەراپاي ھۆلەكەى داگرتبوو.

رووناكى و مۇسقىا

لەم نمايشەدا رووناكىيش سنوورى دوو رووبەرەى پرىبوو، چونكە ھەر لە بىنەرەتدا نمايشەكە لە يەك رووبەرەدا بەرپۆيەچوو، ھەرچۆنئەكتەر دەھات و دەچوو لەمسەر تا ئەوسەرەى ھۆلەكە، رووناكى دەبوو ئامادەبوونى ھەييت.

بەم جۆرە بۆ كەسىكى كە ئەركى جىبەجىكردنى رووناكىي دەكەوتتە ئەستۆ لە نمايشىكى لەم جۆرەدا، ناچارە ئەرك و زىرەكەيەكى زۆرى تەكنىكى و تىوورى بكىشى تابتوانى رووناكى پىيوست بۆ نمايشەكە دەستەبەر بكات. واتە كارى رووناكى لە رووبەرئىكى بەربلاو و لە مەزەندەى پىش وەختە بەدەردا ئەنجام بدرت. ھەر بۆيە خودى دەرھىنەر (ئەرسەلان دەرۆيش نەخشەى دىكۆر و رووناكى جىبەجى كرەون، واتە لەبەر فراوانىي رووبەرەى دىكۆر و رووناكى، لەم شانۆيەدا ھەربەك لە دانا سەلاح، رزگار ئىبراھىم، شۆرش عەبدولرەحمان، كاروان رەشىد، بەختيار ئىبراھىم و محەمەد ئەحمەد دىكۆر و رووناكىي نمايشەكەيان جىبەجى كرد.

بەپىچەوانەى شانۆى ئاسايى، مۇسقىاى نمايشەكە لە پشتى پەردە و پەنامەكەيەو ھەدەھات، بەلكو گروپى مۇسقىا لەسەر سەكۆيەكى نىو ھۆلەكە و بەردەمى بىنەراندان مۇسقىاىان دەژەنى و گۆرانىيان دەگوت و لەم بەرپۆيە پىك ھاتىبوو؛ ھەردى سەلاح-ى گۆرانىيىت و كەمانچەژەن، چالاک رەزا-ى گۆرانىيىت، عەلى حوسىن-ى سەنتوورژەن، چىايى كەمال-ى عوودژەن، ئارام كەرىم-ى دەفژەن.

شانۆى سالار و شانۆى لالاش

ھونەرمانە ئەحمەد سالار و تىپى شانۆى سالار سالانىكە كۆشش دەكەن بۆ گەلەكردنى شانۆيەكى مۆرك كوردانە، لەم شانۆيەدا زۆر بەچرى ھانا وەبەر كۆلتوورى كورد براو. بەھەمان شانۆى لالاش كە لەسەر دەستى ھونەرمانەندان شەمال عومەر و نىگار حەسىب قەرەداغى كە ھاوسەرى يەكن، دامەزراو، ئەو دوو ھونەرمانەندە لە قىشەنناى پايتەختى نەمسا لالاشيان دامەزراو، كار بۆ بەرپا كردنى شۆرشىك دەكەن لە بوارى شانۆى باو، ھەول دەدەن گشت چەمك و بىنەما و توخمەكانى ئەو شانۆيە بگۆرن. بۆ بەدھىتەننى ئەو مەبەستە (مانىفىست) تىكيان راگەياندوو و لە نەمسا و ولاتانى ئەوروپا و ولاتانى دىكەى جىھان نمايش پىشكەش دەكەن.

شانۆى سالار لە نمايشى (ئەو پۆژەى ماسى بوو بەگورگ) لە ژمارەيەك خەسەتەدا لەگەل شانۆى لالاش لە يەكدى نىك بوونەتەو، دەكرى لە چەند خالىكدا ھەندى لە بىنەماكانى ئەو لە يەك نىكبوونەو ھەيى نىوان ھەردوو شانۆكە بخەينە روو:

۱- ھەردوو كىيان ھۆلى نمايش وەك يەك رووبەر تەماشاشا دەكەن نەك، دوو رووبەرەى لە يەكدى جودا.

۲- ئەكتەر (نمايشكار) ئازادىيەكى زۆرى ھەيە لە پۆسەى نمايشكردندا.

۳- ھەردوو شانۆكە بەرەستىك لەبەردەمى بىنەراندان ناھىلنەو، كە ئەگەر جورئەت بكات و بىھويت بىتە نىو نمايشەكەو.

۴- چەمكە باۋەكانى بەشداربووانى نمايش و ناو و پىناسەكانىيان لەھەردوو شانۆى سالار و لالاش دەگۆرتىن، لەمەشدا رەچاوى گۆران لە ئەرك و پەيوەستىيەكاندا كراو.

۵- لە ھەردوو شانۆدا دەق تىكويىك دەشكىندىت.

گه لي كورد دوو كولتووري هه به، كولتووريكي نووسراو كه شيعر برپه پشستيه تي، كولتووريكي زاره كي كه به فولكلور ناسراوه، كولتووري دووه ميان زور گه وره و دهوله مه ند و هه مه رهنه گه. كولتووري نووسراوي شيعري كوردي، نه مازه شيعري شاعيراني كلاسيكي كورد، به كي كه له و ره گه زانه ي كه دهقه كاني شانوي سالار پشتيان بي ده به ستيت، خو هه ر ده بي و ابيت، چونكه شانوي سالار له بنه رده تا شانويه كي نا هه نكسازه و پشت به رسته و دهسته و اژه ي پر له ريتم و ناواز ده به ستيت، هيچ ده قيكيش هينده ي شيعر ليوان ليتوي ريتم و ناواز نييه.

جا ده بي نه وهش بلتين كه دهق له بوته ي شيعردا چه شني برووسكه وايه، به زمانتيكي چر و هيمه گه رانه و اتا به دهسته وه ده دات، زور جار نه و زمانه قابيلي راقه و ته ئويل كردن ده بيت، كه هه رچه ندي به لاي ته ئويل و هيمه گه ريدا بچيت، نه وه نده له ناواز نييه.

له نمايشي (كوته له كه ي نه حمده موختار جاف) دا كه تيبي شانوي سالار له هه ولير و سليتماني نمايشي كرد، دهقي شانوييه كه به راده يه كي زور پشتي به شيعره كاني نه حمده موختار به گي جاف به ستبو، له و نمايشه دا به راده يه ك سيماي دهق و ناوه روكي بو بينه ران روون ده بووه وه، نه مازه كه ژيان و به سه ره ات و شيعره كاني نه حمده موختار به گي جاف له نيو نه ده ب دستان و روشنيراندا نامو نييه و نه م نامونه بوونه يارمه تيدر بوو بو نه وه ي له ديالوگي نيو نمايشه كه و هيمه كاني بگه ن.

به ديدى من خالي لاوازي له نمايشي (نه و روزه ي ماسي بوو به گورگ) و نبووني دهق بوو، نازانم... ده ش نه م و نبوون و نادياربوونه ي دهق به شيك بيت له و هه وله ي هونه رمه ند نه حمده سالار و تيبي شانوي سالار ده يدات بو گه لاله كردني شيوازه شانويه كي كوردي، هه رچونتيكي بيت بو مني بينه ر كاريكي نامو بوو. له و نمايشه دا به يته شيعر ده ات و كه چي زور كه م تيكل به نه مۆسفيرى نمايشه كه ده بوو، ديالوگي كار هه كته ره كان به سه ر رايه لي هيلتيكي دراما ييدا رچي كه يان نه ده به ست، بو نه وه ش ناچم كه جه ست ه ي پيكه اته ي دراما له م جو ره نمايشه دا مه به ست بيت كه تيكويپيك بشكيتن دريت،... بو نا؟ ده سا نه وه نه زموونتيكه هه موو بيروكه يه ك نه وه هه لده گريت بخريته و اري پاراكتيكه وه، هيچ نا هه ر بو يه كلاكر دنه وه ي بيروكه كان و ساغكر دنه وه ي راده ي شيان و نه شيان يان بو جو شدان يان له نيو دنياي شانويه ك كه به رپويه له دا يك بيت.

شانو كاري ناسراوي كورد نه حمده سالار، كه شاني داوه ته به ر به جتيگه ياندي نه م پر وژه گه و ره به (پر وژه ي دامه زاندي شانوي كوردي)، ناكري باسه كه مان به ده ر بيت له بيرو ر اكاني نه و له باره ي پر وژه كه ي.

له ژماره (3620) ي روزه ي (20/2/2002) ي روزه نامه ي (برايه تي) دا. نه حمده سالار له باره ي نمايشه كه و توويه تي: (نه و روزه ي ماسي بوو به گورگ، دوا هه نكاو و دوا هه ولمه بو هينانه ديي نه و شانو كورده وارييه نا هه نكسازييه كه نا و اته، نه م جار ه يان له شيوازي ديوه خانيدا سه رگوزشته يه ك له رتيگاي ده ست ه يه ك له نا هه نك گي رانه وه ي ده گي ر دريت ه وه. سه ر بورده ي شاريكه گرفتاري په تاي خه وز راندي دن، نه و ده مه ها و تا كان نا ها و تا دهن و پيويه ران نا لوز دهن و ده شيوين، هه رچون كه خه و نه ما، خه و بينيش ناميتي و نه و ده مه ليتك دانه وه كانيش له شويني خو ياندا ناميتن.

كه و اته كار بو هينانه وه ي دادوه ري، نه و دادوه رييه ي كه به كو شش پارسه نكي نه نكييه كان ده داته وه. نه وه ي ده مه وي وه ك ديار ده يه كي نو ي نا مازه ي بو بكه م ره نك رشتنه... به و شيوه يه يه كه پتر له شيوازي داستانه خه يالييه كاندا خو ي ده نويتي، نه مه ش جو ره خواستنيكه بو نه و شانويه ي كه ده بي به پرديكي زيريني توندوتول).

هونه رمه ند نه رسه لان ده رويش شانو كاريكي چالاكي نه وه ي نو ييه، به كي كه له و شانو كارانه ي به رده و ام له پيونه نديدايه له گه ل كاري شانويي و دنياي بينه راندا. نه رسه لان ده رويش نه خشه ي ديكور و روونايي نمايشه كه ي جيبه جي كر دوه، هه روه ها ده ره ينه ري نمايشه كه شه.

هه روه ها له هه مان ژماره ي روزه نامه ي (برايه تي) دا نه رسه لان ده رويش ده لي: (ده ميك ساله شانو كاراني كورد له هه ولي دارشتن شيوازه شانوييه كي كورده وارين، كه سيمه و روخساري نه ته وه يي و ژياري نه م گه له به ديار بخات. شانوي «نا هه نكسازي» ش ره نكه ديار ترين ته قه للاي نه و پيناو و مه به ست ه بيت، بو يه هه ر ده بوو له ده ستووري شيوازي نمايشيدا بگه رين به شوين نه و تايبه تمه نديتييه ي كه زياتر روا له تي نه و شانو كورده وارييه به رجه ست ه ده كات، كه ده مانه وي ت «شانوي ديوه خان» گونجاو ترين شيوازه شانوييه كه له گه ل نه و ته رزه نا هه نكسازييه بگونجيت).

دەرھیتنەری (ئەو پۆژەى ماسى بوو بەگورگ) لە بارەى کردەى دەرھیتنانى نەیشەکە درێژەى دەداتى: (... من بۆ ئەوەى نەیشىکى لەم جۆرە نامادە بەکم پیتوبستە ھۆلىکى پرووتەنى کۆبوونەوہى یەکتىک لە فەرمانگە و دەزگاگان بگۆرم بۆ دیوہ خانىکى شانۆبى و تەواوى کەلوپەلى پرووناکى و شوپىنى نەیش و شوپىنى دانىشتنى جەماوەر ... تاد، ئىدى لەو فەزا دەستنىشانکراو و تەنراو بەبىنەرەدا، جوولاندنى زیاد لە (۲۰) ئەکتەر کە زۆربەى ھەرەزۆربان پىشتر بەو شىوہە کاربان نەکردووە، ئەرکىکى ئاسان نەبوو، بەلام دلسۆزى و پروابوون بەو پایەمە پىرۆزەى کە ھونەرمنەدى کورد پى سپىردراو، گرتەکانى لە پىش ئاسان کردىن...).

کەسانى نەیشەکە

لە بەشىکى پىشوتورى ئەم نووسىنەدا گوتمان کە شانۆى سالار ھەر بەچەشنى شانۆى لالاش، کۆشش دەکات گۆزانی بنەرەتى لە تىکراى خەسلەتەکانى شانۆدا بکات.

لە نەیشى (ئەو پۆژەى ماسى بوو بەگورگ)، لەبرى (ئەکتەر) زاراوہى (ئاهەنگگىران) بەکارھاتووە، بەتایبەتى کە مەبەست ئەوہبوو نەیشە شانۆبىيەکى لە کەشىکى دیوہخانانەى کوردەوارىدا بەرجەستە بکرىت. ئەکتەرىش لە دیوہخانى کوردەوارىدا جىي ناییتەوہ، بەلکو خانەخوئى و مىواندۆست و پىاوماقوول خاوەنى دیوہخانن، ئەو بەزمورەزمەى بۆکات بەسەربردن لە دیوہخاندا پىشکەش دەکرىت ھەر دەبى لە چوارچىوہى ئاهەنگدا بن، ئەو کەسەى ئاهەنگىش پىشکەش دەکات پىر بەپىستى زاراوہى (ئاهەنگگىر)ە.

لە نەیشەکەدا ئاهەنگگىر و کارەکتەران ئەمانە بوون (ئەحمەد سالار - کامەران، عەبدولقادر مستەفا - پاشا، عەباس ژاژلەبى - خالە حەمە، کۆچەر نوورى - خەجاو، نەژاد شىخ کامىل - ھاورى، رزگار سدىق - دادوەر، دانا سەلاح - دانا، جەلىل سەعید - وەزىر، سەردار شىخ سدىق - حىکایەتخووان، شەھلا محەمەد - داپىرە، رزگار عەلى - نىياز، نىھایەت عوسمان - ئافرەت، وەلىد عارف - مامۆستا، سۆزان جەمال - قوتابى، دىلمان عەبدولرەحمان - قوتابى، شکار عوسمان - قوتابى، چىا محەمەد - مندال، شەنگە ئەحمەد سالار - مندال، کەنار عەبدولرەحمان - مندال).

خاتوو (رەمزىە قادر) یش جلوبەرگ و ئىکسسوارى نەیشەکەى جىبەجى کرد...

وەرزیكى شانۆبى لە نەخشە و پلانێكى نویدا...

جەلىل سەعید

گەرچى ماوہى چەند سالىکە تەواوى رۆژنامە و گۆڤار و کەنالە تەلەفزیۆنى و رادیۆبىيەکان، ھەر ساتە ناساتىک باس لە قەیرانى شانۆ دەکەن، گوايە لەم قۆناغەدا شانۆ لە قەیراندايە، ھەر بابايە و بەمەزەندەى خۆى پابەستى دەکات بەدیاردەبەکەوہ کە زۆربەى دیاردەکانىش، بەرۆژگار و قۆناغەکانى ژيانى سیاسىيەوہ دەبەستىتەوہ، بەلام ناشى ھەر بوترىت قۆناغى ژيانى سیاسى بەلکو ئەوہندەش پەيوەندى بەھونەرمنەدان و شانۆکاران و پسپۆرانىيەوہ ھەيە، بەو مانايەى ئەگەر شانۆ دەکرىت، با فاکتەرى ھەرە سەرەکى بەرھەمەپىنان و پىشکەشکردنى شانۆکاران تەنبا پىشکەشکردن و ژمارەى کار نەبىت بەلکو پىتوبستە ھىندەى ئەوہش کە بىر لە پىشکەشکردن دەکرىتەوہ، با بىر لە ئاستى بەرزى ھونەرى و بىرى ئەو کارە درامىيەدا بکرىتەوہ، بەو ئەندازەى کە پىتوبستە لە سەرەتای نەیشەوہ ئەو کارە بىنەرى نامادەبوو سەراسىمە بکات لەگەل ئاست و ناوہندە ھونەرىيەکانىدا ھەل بکات و کارىکى ئەوہندە شانۆبىيە بىت کە بتوانىت، ئەو بىنەرە یاخىبووہ بەھۆلە شانۆبىيەکان ئاشنا بکاتەوہ، کە بۆ ئەم مەبەستەش دەشى ئەو کارانە لە پروى ھونەرى و بىر و کەلتوور و نەرىتە کوردەوارىيەکاندا بگۆنچىت بەپەلەى یەکەم. ئىنجا دواى حەق پىدانى ئەم بوارانە بىر لە ئاستە جىھانىيەکەش بکەینەوہ، بەو مانايەش نا کە کارە شانۆبىيەکانمان بىانى بىت، بەلکو دەشى کارەکان سەراپاى کوردى و کوردەوارى بىت، بەلام لە ھەمان کاتدا، پسپۆرانى شانۆ سوود لە ھىلە شانۆبىيەکانى جىھانى وەرگرن بۆ بەھىزکردنى کارەکەى خۆى و دانەپرانى لە نەخشە و شىوازە باوہ جىھانىيەکان لەسەر نەرىتى خۆمان و ئاشاکردنى جىھان بەنەرىت و فەرھەنگى کوردەوارى، ئەزمونەکەمان وەکارىکى ئاساىى و شىاو سوود لە پىشکەوتن و ئاستە جىھانىيەکان وەرگرن بۆ خزمەتى دامەزراندنى شانۆى کوردى، بۆیە دەتوانم بلىم ئىمەى کورد ئەگەر واز لە وشەى (بزوینەوہى شانۆ)ى کوردى بەپىن و بەھىوا و پرواوە لە تاینەدى شانۆکەمان پروانین، ئەوہ ئىمەش لە چاو زۆربەى زۆرى و لاتانى دەوروبەر ھىچمان کەمتر نىيە، ھەر لە دەقى شانۆبى و دەرھىنەر و زۆر بواری دىشەوہ ھەر بۆیە ھەچ مىللەتىک ئەگەر (دەق، دەرھىنەرى بەتوانا و خاوەن ئەزمون، ئەندازبارى دىکۆر، پرووناکى (ئىنارە)، مۆسىقا،

ئەكتەر)ى ھەبوو ئەو ھەبى سى و دوو كردن و دوودلى، ئەو ميللەتە شانزى خۆى ھەبە، ئىمەش گەر بەوردى و بەويژدانەو ھە دەقە خۆمالىيەكانى مامۆستا (ئەحمەد سالار و تەلەت سامان) و ھەندىك لە نووسەر و ھونەرمەندانەى ناو بەناو دەقى خۆمالى دەنوسن پرواين ئەوا ئىمەش خاوەن ھەگبەبەكى پر لە دەقى خۆمالى و رەسەنەن. لە پرووى سەرجمە بوارەكانى دىكەى شانۆشەو ھەكو دەرهیتەر و ئەكتەر و ئىنارىست و دىكۆرىست و... ھتد ئەوا ھىشتا كوردستان پریەتى لە خەلكى بەتوانا و پەسپۆر و بەئاواتەو ھە شانۆى كوردى دەروانن، بەتایبەتى لەم سالدا، ئەو پلانەى بەرپۆبەرایەتى سەنەما و شانۆ، داينا بۆ كردنەو ھەى ئەم ھەرزە شانۆییە، دەتوانم بەلیم پلانێكى جوان و ئەكادیمی و پر سەلیقە بوو كە توانى چەند كاریكى شانۆیى جوان لە ئاستىكى بەرزدا لە ھەرزىكى گەرم و ناوازەدا ھەراھەم بەھیتى، و توانى بىنەر بەرپۆبەبەكى باش بەھۆلى شانۆ ئاشنا بکاتەو، و خەلكىكى زۆر لە ھەوال و كات و شۆپنى نمايشە شانۆییەكان پرسیار بکات و بەئومیدەو ھە پروانە سەر تەختى شانۆى ھۆلەكان، نامەوئیت بەشان و بالى كەسدا یا ھىچ گروپىكى ھونەرىدا ھەلەبەم، بەلام ئەو ھەى بەرچا و بوو لەم ھەرزە گەرمەدا و بەرھەمەتپانەى ھەرزىكى شانۆى لەم جۆرە كە بەئەندازەبەكى باش سەرکەوتنى بەدەست ھیتا لە پرووى كارە شانۆییەكان و راکیشانى بىنەرىكى باش بۆ ھۆلەكان، ئەمەش خۆى لەخۆیدا ھەوالىكى چاك و پلانێكى گونجاوى سەنەما و شانۆ بوو كە توانى لە نەخشەبەكى گونجاودا ئەم ھەرزە شانۆییە بکاتەو، و چەند مەرجىكى لە پىشكەشكردنى دەقە شانۆییەكاندا دانا بوو كە فاکتەرىكى سەرەكى بوون بۆ سەرکەوتنى ھەرزەكە و كارە شانۆییەكان، سەرەراى ئەمانەش ھەول و كۆششى ھەندىك لە ھونەرمەندان و پەسپۆران، كاریگەرى ھەبوو لەگەل دەست لە مەلانیكردنەو ھەى شانۆ لەلایەن مامۆستا (ئەحمەد سالار) كە ئەمەش توانى ھىوايەكى دىكە بەخاتەو دل و دەروونى شانۆكاران ئىنجا بىنەرانى تىنوو بەشاكارەكانى مامۆستا سالار. لەگەل كارەكانى دىكەى ئەم ھەرزە بەھەول و كۆششى ھەمووان و ئەو بەرنامەى سەنەما و شانۆ دەتوانم بەلیم تانرا ئەساسىك دابنریت. بۆ چۆنەتى پىشكەشكردنى كارە شانۆییەكان و ئاشناكردنەو ھەكو كۆكردنەو ھەى بىنەر بەھۆلە شانۆییە چۆل و تۆز لى نىشتووەكان.

شانۆگەرى (ئەو رۆژەى ماسى بوو بەگورگ)

كاریكى كوردى نوپى شانۆى سالار

جەلیل سەعید

تیبى شانۆى سالار بەكۆكە لەو تىپانەى ھەكو پىشەرەوايەتى لە مەیدانى بزاقى ھونەرى كوردیدا بەشانۆ و شاكارى جوان، لە دید و ھزرى جەماوەردا ناسراو ھە توانىبەتى بەشپۆزىكى راستەوخۆ لەمیانەى كارە ھونەرییە بەنرخەكانیەو ھەوزىفە كەلتورى و كەلەپوور و نەرىتى بەرزى كوردەوارى بکات، بەردەوام ئەو نەرىتە رەسەن و پر سۆزە بەدیدى خەلكى كورد ئاشنا بکات و لە نەمان و لە یادچوونەو ھە بیان پارتىزىت.

لەمیانەى بەكارھىتانیكى ھونەرى و فىكرى ئەوتۆو كە واقىعی گەلەكەى و پرسەكانى ئەو ساتەوختانە بدوینىت كە ئەو نمايشانەى تیدا پىشكەش كەردو ھە. ئەمەش شتىكى بەگەنەو بىستە سەلەھایە ئەم شپۆزە شانۆییە كوردەوارىبە رەسەنە لە كارەكانى مامۆستا سالاردا بەرجەستە دەبیت و قوئەقوئەقوئە لە مەیدانى شانۆدا كارى بۆ دەكریت، بەھاوكارى و ھەولەى ھاوئەلى ئەو رەوتە ھونەرییەى (ئەرسەلان دەرویش) لە ھەشتاكانەو ھە توانىبەتى ھەكو دەرهیتەرىك شۆپن دەست و ھزرى خۆى بەدیار بخت و ئەم تىپە لەسەر بىست و بىرى كوردانەى سالار و دەرویش و ھاوئەلكانىان تانوىبانە لەسەر شپۆزىكى نوپى كوردى رپچكەبەك یان بەلین تەرزىكى شانۆیى كوردى لە خۆبگریت و سات بەسات لەگەلیدا بژین.

سەرەراى ھەول و بەردەوامیان لە كارە شانۆییە جىاجىاكانى دىكەى جىھاندا، لە ھەولدان بۆ پاراستن و زىندوو كەردنەو ھەى كەلتورى كوردەوارى، ئەو ھەتا ئەمجارەیان لە كاریكى دىكەى نوپى سەرئەپا كوردیدا كۆبوونەتەو ھە و ویتستگەبەكى ھونەرىیان دروست كەردو ھە.

ھەر بۆیە ماو ھەبەكە سەرقالى كارى پڕۆقەى شانۆیى (ئەو رۆژەى ماسى بوو بەگورگ) ن كە نووسىنى مامۆستا ئەحمەد سالار و دەرهیتانەى ھونەرمەند (ئەرسەلان دەرویش) ھە و لە نواندنەى ھونەرمەندانى خاوەن ئەزمون و بەتوانا ھەكو: (ئەحمەد سالار عەباس ژاڤلەبى، قادر مستەفا، كۆچەر نورى، نەژاد كامیل، رزگار سدیق، شەھلا مەھمەد، دىلمان عەبدوولرەحمان، سۆزان، ھەلید، دانا، و چەند جگەرگۆشەبەكى ھەكو شەنگە و چىا و

شیکار) و له گه ل چه ند هونه رمه نديکي دیکه دا. ئەم تپه شانۆبیه وه کو ویتستگه یه کی هونه ری تپیتکی موسیقای خنجیلانه یان (چالاک رهزا و ههردی) به گۆرانی و چپایی و (عهلی و نارام و ههردیش) هه ر بهک به جوړه نامیترکی موسیقا به شداری له م کاره دیوه خانه شانۆبیه ئاههنگ نامیتره دهکهن.

شانۆبی (ئو رۆژهی ماسی بوو به گورگ) یه کیکه له شاکاره نووسینه تازه کانی مامۆستا سالار و شیوازیکی نوپی له خو گرتوو که (دیوه خانه شانۆبیه) که دیسان ئەم شیوازه کارهش پاراستنی نه ریتیکي کۆن و باوی کورده واری ره سه نه. هه ولتیکه بۆ زیندوو راگرتن و خزمه تی که لتووری کوردیمان و له میانه ی ئەم شیوازه کاره شانۆبیه شه وه ته وزیفی کیشه و گرفته کانی خه لکی کورد دهکات له قوئاغه کانی ژیانیدا باس له خه و و خه وزران دهکا، باس له هه راسان بوونی خه و دهکات، که خه ویش نه ما ئه و کاته لیکدانه وهش نامینتی، که لیکدانه وهش نه ما خه لکی له ئاکامی هه میشه به رده وامی و ژیان له گه ل کیشه و گرفته کاندای تووشی هه لدیتری و نه هه مته تی ده بیت. چونکه هه روه کو ده فهرموویت زۆربنه ی هه ره زۆری خه لکی هه ژار و به شمه یینه تن به خه ون و خه یال ده ژین، ئەی ئه گه ر خه و و خه و بینین نه ما ده بی ئه و هه ژارانه چی بکه ن، که هه موو هیوا و ئاواته کانیان له قوولایی خه ویتک یان خه یالیکه وه به دی ده کرا و چه ند چرکه یه ک به بی ئاگایی فه رامۆشی به گیان و ده روونیاندا ده هات؟!؛.

ئەم دهقه شانۆبیه به کرده ی ده ره پتان و هزری نووسه ر و نه پینیه کانی نواندن له بیری نه کته ره کاندای زۆر باس و لیکدانه وه ی به پیتز و چروپتر هه لده گرت نامه ویت به ر له نمایش زیاتر له سه ر بییر و هونه ربیه کانی بدویم. به ئومیدی زیاتر به ندی و سه رکه وتنی هونه ری کوردیم بۆ شانۆی سالار و ئه وانه ی په یامی راسته قینه ی کوردا به تی و پاراستنی ناسنامه ی مرۆفی کوردیان کردۆته ئامانج...

کۆته له که ی ئه حمه د موختار جاف

نمایشکی پر له پرسیار و پر گوڤوی کورده واری

رئیسوار محهمه د

ده مانیکه مامۆستای پایه بهرز ئه حمه د سالار فیری کردوین که ناوه ناوه به به ره مه میکی قه شه نگ هه موومان به جووش به پینته وه خوینی گیانی کورده واری جارێکی تر به ده مه ره کاندای بخته وه گه ر و له نیو شانۆبیه کی پر ده لاله ت و پر ئامازه و جوانیدا سه رسامان بکات، هه م جارێکی تر روحمان به ته خته ی شانۆوه وابه سته بکاته وه.

ئهرسه لان ده رویشی ده ره پنه ریش به هه مان شیوه چ وهک ئه کته ر و چ وهک ده ره پنه ر، ناوه ناوه به کارێکی پر داهیتان و ئه زمونیکي نوێ ریمان ده چله کینتی.

ئەم دوو به پرتزه که جار جاره یه ک ده گرن و له یه ک نمایشی ده قسێک به ره هم دیت، داهیتانیکي جوان، به ره هم دیت، که له وانه یه سیحری سه ره کی له ویتوه بیت که هه ردووکیان ویتلن به ده وری داهیتاندا.

کۆته له که ی ئه حمه د موختار جاف که ئیواره ی ۶/۱۲ له سه ر شانۆی هۆلی گه ل نمایش کرا زۆر مانا و ده لاله ی جیواوای پیشکەش کردین.

هه ر له سه ره تاوه قه ره بالغی و حه جمی هۆله که له ئاماده بووان و ئه و حه سه ره تی به روخساری ئاماده بووانه وه ده بینرا بۆ نمایش که بۆ خۆی مانای ئه وه بوو که نمایش تانوپۆی سه رنجی هه مووانی به لای خویدا کیش کردوو.

هه رچه نده شه ره زاییم له بواری شانۆدا هینده نییه که رینگام پێ بدات نووسینیکي ئه کادیمی زانستی له سه ر شانۆگه ربیه که بنووسم، به لام بینینی نمایشه که کومه لیک ئامازه ی لا به جی هیشتم که به پتووستی ده زانم له م چه ند دپرده دایان نووسمه وه.

له وانه یه به لای منه وه سیحری سه ره کی نمایشه که له وه دای خۆی بینیته وه که پانتایی ئه و کاتر میتره ی له سه ر شانۆ جووله و دایه لۆگ هه بوو، به رده وام پرسیار ده کرا، به رده وام پرسیاریک به رۆکی هه موومانی گرت: ئه حمه د موختار جاف بوچی کوژرا؟ ئەم پرسیاره یه که به رده وام له نیو رۆشن بیرانی کورد و له نیو خوینده وارانیدا ده کرتیه وه.

هه ر هه مان پرسیار ئه و پرسیاره یه که له نیو وه لامه کاندای چه ندین دژه ئاراسته و دژه

نه بوو ههست بکات ماندوو بوون جووله و روخساری ئه و بهر پزانه ی سست کردۆته وه .
که واته سوپاس بو ئیوهی بهر پز که جارێکی تر هۆلی شانۆتان بو پرکردینه وه له
ته ماشاکه ران، سوپاس بو وروژاندنی هه موو ئه و پرسیارانه ، سوپاس بو جووله و بزوت و
ده ره پنانی نوپیان ، سوپاس بو بۆنی ئه و گولا وه کورده وارییه .

بوچوون هه یه ، ئه حمه د سالار له لایه ک ده یه و ئی له کۆی سه رجه م ئه و وه لامانه ی هه ن له
رێگای ئه م نمایشه وه بروا به هه موومان به پینتی که په نجه بو ته نها وه لامیک رابکیشین و
هه موو وه لامه کانی تر فه رامۆش بکه ین، بێجگه له مه پرسیارێکی تر هه ر به دووی پرسیار
یه که مده ده هینرایه گۆرئ، بوچی پاش پتر له (۷۰) سال گه راپایته وه لای ئه حمه د موختار
جاف و له هۆکاری شه هیدبوونه که ی ده پرسین؟ و پیرای ئه مه له ته وای نمایشه که دا له گه ل
بوونی پرسیار سهره کی که هۆکاری شه هیدکردنی ئه حمه د موختار جافه به رده وام
کۆمه لیک پرسیار لاهه کیش ده هاتنه گۆرئ و له نیتوان گه مه کردن له کاته کانی رابردوو و
ئیسستادا کۆمه له پرسیارێکی نوئ ده هینرایه گۆرئ، گه رانه وه بو لای نالی... حزووری
به رده وای ئه حمه د موختار جاف راره ستان له سه ر ئیسستا و سه رله نوئ وروژاندنه وه ی
پرسیار بوچی ئه حمه د موختار جاف کوژرا؟ ئه مانه هه مووی تامه زرۆیییه کی سه یری لای
تاماده بووان دروست کردبوو که هه یج کام له نمایشه شانۆیییه کانی ئیسستادا به رچاو ناکه ون.
و پیرای ئه مانه بالاده ست بوونی ئاهه نگیساز ی به سه ر ته وای نمایشه که دا بو خۆی هه ر ئه و
رێچکه هونه ریییه که ئه حمه د سالار له هه موو کاره کانییدا به کاری ده هینتی .

ئه وه ی که ده مینیتته وه و به لای منه وه مایه ی ئاور لێدانه وه یه ئه و بو ن گولا وه کورده وارییه
بوو که له ته وای نمایشه که ده هات، ئه حمه د سالار ده مانیکه به م بو نه کورده وارییه ی
راهینا وین، کاره کانی پیشتری به تاییه تی ئاهه نگیک له هه وارگه ی یاراندا هه موویان
بو ئیک کورده واری ره سه نیان لی دئ، به شتیه یه ک که مرۆف له م نمایشانه دا جو ش و
خرۆشیک کورده واری نوئ هه سه ته کانی داده گری، ئاهه نگه کان... جلوه رگی کورده واری ...
دیالۆگه کور دییه ره سه نه کان. زمان ی شیرین و بی گری و گۆلی کورده واری ئه و مامه له
کور دییه ی له گه ل کیشه ی سه ره کی ده قه که دا ده کرا، هه موو ئه مانه وایان کردبوو که مرۆف
به ته وای هه سه ته کانی خۆیه وه له وه بگات وه ک کور دیک له شارێکی کور دی و له نیو
هۆلێکدا ته وای هه سه ته کانی خۆی داوه ته ده ست نمایشیک ته وای کور دییانه که دوا جار له
کیشه ی شه هیدبوونی شاعیرێکی کورد ده کۆلێته وه .

دوا جار ئه وه ی به وئ باسی بکه م ئه وه یه که ئه رسه لان ده رویشی ده ره پنه ریش له م
نمایشه دا له گه ل هینانی کۆمه لیک ئه کته ری گه نجدا توانیبوی سه رله نوئ هه ست و جووله ی
گه نجانه ی هه ریه ک له مامۆستایان ئه حمه د سالار و عه باس ژاژله یی و قادر مسته فا
به جو ش به پینیتته وه ، به شتیه یه ک که له ماوه ی یه ک سه عاتی ته وای نمایشه که دا که سپک

سلیمانی پیشوازی له (کوته‌له‌که‌ی ئەحمەد موختار جاف) دەکات

شاکار

کرانه‌وه‌ی دەرگاكان له‌بەرده‌می هونەر‌دا و پمانی ئەو دیواره‌وه‌همییانه‌ی له‌نیوان هونەر‌مه‌نداندا شەر بنیاتی نابوون به‌یه‌کیک له‌گرینگترین هه‌نگاوه‌کانی پرۆسه‌ی ناشتی داده‌نریت ده‌بیسته‌سه‌ره‌تایه‌ک بۆ ساپ‌ئۆبۆنی برینه‌کان و لیک نزیکه‌بوونه‌وه‌ی ئەو دووبه‌شه‌ی نیشتمان له‌رێگه‌ی ئەو چالاکییه‌مه‌ده‌نیانه‌ی ده‌توانن تارا‌ده‌یه‌کی زۆر له‌زووترین کاتدا فراهه‌م بن.

بۆیه‌له‌ده‌ستپێشکه‌رییه‌کدا یه‌کیته‌ی هونەر‌مه‌ندان‌ی کوردستان وه‌ک جێبه‌جێکردنی یه‌کیک له‌راسپارده‌کانی سه‌یه‌مین کۆنگره‌ی یاداشتیکی ئاراسته‌ی سه‌ندیکی‌ای هونەر‌مه‌ندان‌ی کوردستان له‌شاری هه‌ولێر کرد و تیییدا ئاماده‌بووانی خۆی بۆ سه‌ره‌له‌نوێ پێکهاتنه‌وه‌ و لابردنی سه‌رحه‌م ئاسته‌نگ و له‌مپه‌ره‌کانی به‌رده‌م تیکه‌لا‌بوونی ئەو رێکخراوه‌ی را‌گه‌یاندووه‌ ئەمه‌شی به‌جۆریک بویری و ئەرکی نیشتمانی له‌قه‌له‌م داوه‌ که هه‌نوکه‌ نیشتمانی له‌وپه‌ری پتووستیاده‌تی.

سه‌ندیکی‌ای هونەر‌مه‌ندان‌ی کوردستان ئەم هه‌لۆتسته‌یان زۆر پۆزه‌تیفانه‌ هه‌له‌سه‌نگاند و وایان له‌مه‌سه‌له‌که‌ روانی که‌ به‌رژه‌وه‌ندییه‌کی سه‌د ده‌سه‌دی هونەر و هونەر‌مه‌ندان‌ی کورده‌ و گه‌لی کوردیش ئەم هه‌نگاوه‌ ده‌پێرۆزین. بۆیه‌له‌ وه‌لامی ئەو یاداشته‌دا تیبی شانووی سالار له‌هه‌ولێری دیرینه‌وه‌ (کوته‌له‌که‌ی ئەحمەد موختار جاف) یان هی‌نایه‌وه‌ سلیمانی و له‌نیو ئامیژی گه‌رمی جه‌ما‌وه‌ردا پشوی دا.

(کوته‌له‌که‌ی ئەحمەد موختار جاف) نمایشیکی ئاهه‌نگ ئامیژه‌ له‌ نووسینی مامۆستای هونەر‌مه‌ند (ئەحمەد سالار) و ده‌ره‌تیانی هونەر‌مه‌ند (ئەرسه‌لان ده‌رویش) و نواندنی (ئەحمەد سالار، نیاز له‌تیف، رووبار ئەحمەد، ئیسماعیل قادر، قادر مسته‌فا، عه‌باس ژاژله‌بی و چه‌رده‌یه‌ک هونەر‌مه‌ندی تر بوو).

له‌ رۆژانی ۲۵/۷/۲۰۰۱ له‌ هۆلی رۆشن‌بیری سلیمانی پێشکه‌ش کرا. هه‌ولێی ئەمجاره‌ی مامۆستا سالار له‌ ده‌قدا په‌رینه‌وه‌یه‌ له‌ دنیای میراته‌وه‌ به‌ره‌و جولا‌ندنی چه‌ند بونیادیکی جیا‌واز له‌ دنیای که‌له‌پووردا، هی‌نانه‌گۆی سرووتیک و جارتیکی تر ویتان‌دن و تارا‌ده‌یه‌ک گیان به‌به‌ردا‌کردنه‌وه‌ی بواری ئەوه‌مان پێ ده‌دات که‌ بتوانین ئەم هه‌نگاوه‌

به‌جیا‌واز له‌وانه‌ی را‌بردوو ته‌ماشای بکه‌ین. (کوته‌له‌گێرانی) سرووتیکی کورده‌یه‌ و عه‌شره‌تی جاف به‌ده‌هێنەر و په‌یره‌ویکه‌ری ناوبانگیان ده‌رکردووه‌ که‌ بریتییه‌ له‌ دروستکردنه‌وه‌ی تارا‌ده‌یه‌ک سیمای کاراکته‌ری که‌سی مردوو له‌ جلوه‌رگه‌کانیا و دانی به‌سه‌ر ئەسه‌په‌که‌یدا و گێرانی ئەسه‌په‌که‌ به‌نیو ئا‌واییدا و زیاد‌بوونی شین و گریانی که‌سوکار و ها‌ورپێیانی ئەو که‌سه‌. رهنه‌گه‌ له‌هه‌ر ناوچه‌یه‌کیشدا به‌شی خۆی دا‌هینانی خرابیته‌ سه‌ر.

کارکردن له‌سه‌ر ئەم که‌له‌پووره‌ ئەو مافه‌ ده‌دات به‌مامۆستا سالار که‌ بلێت له‌م ساته‌دا من جارتیکی دی ئەزموونی خۆم له‌گه‌له‌پووردا زیندوو ده‌که‌مه‌وه‌ و ده‌توانم هه‌نگا‌ویکی جیا‌وا‌زتر هه‌لێینم.

دووباره‌کردنه‌وه‌ی هه‌ندیکی کاراکته‌ر و روودا‌وی را‌بردوو بۆ زیندوو‌کردنی ده‌ق هه‌ولێکی تری نووسه‌ره‌ و به‌شی خۆش ئاکام له‌لای وه‌رگری ئاسایی به‌ده‌ست ده‌هێنیت به‌لام رهنه‌گه‌ ئەم کرده‌یه‌ لای ده‌ستپێژ هه‌روا سانا تی نه‌په‌ریت و به‌زۆر پر‌کردنه‌وه‌ی بۆشاییه‌کانی نیو ده‌قی تیبگات.

نمایش هه‌ولێکی تری (ئەرسه‌لان ده‌رویش) ه بۆ دووپات‌کردنه‌وه‌ی خۆی له‌نیو پانتایی ئەو بزووتنه‌وه‌ شانوویی ده‌چیته‌ پێش خولقاندنی سرووتیکی ئاپۆرای به‌و مانا زارا‌وه‌یییه‌ی ته‌واو به‌رامبه‌ر (حفل)ی عه‌ره‌بی بیت زرنگی ئەو هونەر‌مه‌نده‌ ده‌رده‌خات له‌ ناسینی جۆری شانۆکه‌ی له‌سه‌ر ئاستیکی دروست و گونجاو بۆیه‌ ده‌زانی ده‌شیت به‌ده‌ر له‌ دووباره‌کردنه‌وه‌ی هه‌نگاوه‌کانی مامۆستا که‌ی جۆریک له‌ شانووی سرووت ئامیژ بیته‌ کایه‌وه‌ و هه‌مان کاریگه‌ری له‌سه‌ر ده‌روونی وه‌رگری جی به‌هیلێت و نه‌ترسیت له‌وه‌ی ده‌توانی په‌یوه‌ندییه‌کی تۆکمه‌ و توندو‌تۆل دروست ده‌کات. به‌کاره‌ینانی سرووته‌کانی شین که‌ له‌ که‌لتووری کورددا تارا‌ده‌یه‌کی زۆر جیگیر به‌لام له‌ ئیستادا رهنه‌گه‌ له‌ هه‌ندیکی ناوچه‌ی زۆر تاییه‌ت و سنوردارا هه‌بیت نمونه‌ی (چه‌مه‌ری) که‌ جوله‌یه‌کی شین ئامیژ و له‌ ناوچه‌کانی لورستان و هه‌وراماندا گه‌شه‌ی کردووه‌ و که‌م سنووری ئەو ناوچانه‌ی برپوه‌. دروست کردنی کۆمه‌لیک پیکهاته‌ی کۆمه‌لی به‌جه‌سته‌ی ئەکته‌ر و ها‌ورپێه‌تی کردنی ئەو جولا‌نه‌به‌ (مفرده‌)ی داریک که‌ چنگیکی خۆینا‌وی پتوه‌یه‌ به‌هه‌مسو ئی‌حاله‌کانی ئەو ئاماژه‌ی چنگه‌ خۆینا‌ویانه‌وه‌ هینده‌ی تر سروته‌کان پرت و سه‌رنج به‌رت‌ر ده‌رده‌خات.

هه‌لبێژارده‌ی جلوه‌رگ به‌شی خۆی رۆلی له‌ به‌خشینی مۆرکی کورده‌ به‌نمایش دا هه‌یه‌ هه‌رچه‌نده‌ بوونی جلوه‌رگی کوردی جیی گه‌توگۆیه‌کی زۆره‌ و ده‌شیت له‌ لیک‌کۆلینه‌وه‌یه‌کی

سالار که تپیپیکه زۆربه یان خه لکی شاری سلیمانین لهو کهسانه ن که پسیپۆرن له بواری شانۆدا و خاوه ن ئه و ریبازه تایبته تی و شیوازه ن که ئاهه نگی سازی کورده وارییه ، گه رانه وه بۆ سلیمانی ، له وه دا پشتگیری بوو له پرۆسه ی ناشتی وه کو لایه نی سیاسییه که ی ته توانم بشلیم هه رگیز سیاسه ت و هونه ر له یه کتر دابری نه بوون ته گه ر دابری بن واته کیشه و مملانیکان له ژیان دابری ده بن ، ئایا شتی وا ده گونجی ؟ بۆیه ده لیم هه رگیز له یه ک دابری نابن ، واته هه سته کردنه هۆشیاریه به سه رده م و به کاته که ، به تایبته تیش من به ش به حالی خۆم وه ک هه موو مرۆقتیک که شاره که ی و هه واره که ی زۆر ئازیزه و زۆر گرانه و زۆر نازداره ، چه زم ته کرد گه رانه وه م بۆ شاره که م که وه ک هونه ر مه ندیک لینی هاتومه ته ده ری وه کو هونه ر مه ندیکیش ته رۆم و چه پکه گو لیکیشم پی بیت بۆ جه ماوه ره که ی که ناشنای یه کترین و چه ندین ساله و له سه دان به ره مه دا له رۆژانیکه وه که ته و رۆژانه ش هونه ر مه ندانی کورد هه موویان یه ک ریز بوون ، واته به راورد کاریه ک هه یه له نیوانی دوو کاتدا سه رده مه یک که هه ره شه و مه ترسییه ک له سه ر بوونی نه ته وه هه بوو هه موو هونه ر مه ندان یه ک ریز بوون بۆ به ره نگار بوونه وه ی ته و رۆژه ، ئیستاش هه رچه ند بیانه وئ هه ره شه یه ک بکه ن له م ته زموون و ده سه که وته ی که هینانه دی خه ون و ئاواتیکی دیرینه ، ده بی لیره شدا گیانی یه ک ریزییه که له جارن به هیتز تر بیت چونکه ته مه ده ستایه یه و ده سه که وته و زۆر شتی گه وره یه ، له به ره وه ئیمه چه ند یه ک بین ته وه نده به هیتز ده بین و ته وه نده ش دوژمنانمان ره نگه پیی سه خله ت بن و به تایبته تی له و کاته ی که ئیمه پیوستیمان به یه ک ده نگی و یه ک بریاری هه یه ، بۆیه شانۆیه که ییش هه لبتیردراوه که له م رۆژگاره دا پیشکه شی بکه بن (کو ته له که ی ته حمه د موختار جاف) که ئاوردانه وه یه له دوو شت یه که م کو ته له له به ر شیوازه که یه که کو ته له دابونه ریتیکی دیرینه ی کورده وارییه کو ته له به واتای په یکه ر به واتا که لویه لی جه نگی به واتای به سه رکردنه وه ی که سیکی سه ردار و سه رخیل و ئازیز که کوژرابی یاخود کوچی ناواده ی کرد بی بۆ ریزلیتانی و بۆ په رۆشی خه لکه که هه موو شین و چه مه ره و کو ته لی بۆ ته که ن و له م کو ته له دا به تایبته تی کو ته لی جاف و له ناو زۆر عه شیره تی تر دا هه یه به تایبته تی کو ته لی جاف به ناوبانگه ، له ویدا ویرد و بابه ت و سه روودی تایبته تی هه یه واته تقوسییکی تایبته تی ته کری به جوولانه وه و به هه لسه که وته وه که جاریکی دیکه ژیانده وه ی ته و که سه یه له و کاته دا بلتین ، ته سپه که و تفه نگ و په خت و فیشه کی و شه ده ی سه ری و که لویه له کانی به سه ر ته سپه که ی ده نین و له شوینی چه مه رگه ریا ته یه تین و ته یه ن و به سه ریدا هه لده لیتن و شیعه ری تایبته تی و

ئاوازی تایبته تی ده گوتریت و هه ندی ئامیر له هه ندی ناوچه دا وه کو جوژه کانی ده ف و ته پل و زۆرنا به کار ده هینریت و زۆرنا چۆن بۆ شایه به کارده هینریت له شین و چه مه ره شدا به کارده هینریت ، بۆیه کو ته له هه ندی توخمی تایبه له باره که به کاری به تینم بۆ شانۆ ته و شانۆیه ی که من ده مه وئ ، شانۆیه کی که له پووری کورده واری ، خاوه ن توخم و سیمای تایبته تی بۆیه کو ته لیش وه ک کار و کرده یه کی میلی نیمچه درامی که ده لیم نیمچه درامی واته هیندی توخم و به های هه ره گرنگی درامای تیادایه ، به لام بارو دۆخی بۆ نه ره خساوه که ببیته دراما ، چه زیش ده که م بلیم یه کیکه له و دابونه ریتانه ی که زۆر کوته و ته گه ریتته وه بۆ هه زاران سالیک به ر له ئیسلامیش ، له گه له برا شیعه کاندای جۆریک هه یه له عاشورا ته وه ی ئیمه جۆریکی دییه ، شیوه ی ئاواز و جوولانه وه که ن ده ری ده خات له رووی زانسته کانی دیرینانه وه یان سوسیۆلۆژییه وه یا ته تنۆگرافیه وه ده گه ریتته وه بۆ سه رده مه یکی زۆر دیرین که خه یالیکی داستانی یان هیمایه کی یان جوژه ئاوازیکی سه ره تایه ی خۆی تیا ده بینن ، ته مه لایه نی ته وه ی که بۆ کو ته له به کارده هینریت گرنگترن له و به هایانه ی که له کو ته له دا هه یه بریتین له لایه نی لاساییکردنه وه یاخود گه رانه وه . واته گه رانه وه ی شتیکی که رووی داوه ، ته و محاکاتایه که (ته رسته و) بنیادی تیوره گرنگه که ی له سه ر هونه ر و دراما داناوه که پیی ده لیتن تیوری لاساییکردنه وه ، ته مه جه وه ره له کو ته له دا .

ته حمه د موختار جافیش له به ره ته وه ی خۆی له خۆیدا وه کو ته وه ی که هه یه به ره مه کانیان که ده بینین وه ک سه روود ، شیعه رکانی ، وه ک بیرو بوچوونی سه رده مه که ی وه کو ژیانای خۆی وه کو مه سه له ی ویردانی که نووسیویه تی له هه موویاندا هه ست ده که ی کابرایه کی خاوه ن بیریکی ئازاد و له سالی ۱۹۳۵ دا له ته مه نیکی هه ره تافی هه لچوون و گه نجیدا شه هید بوو له گوئی رووباری سیروان و له دامینی که ژینه وه ردا ، ته مه خۆی لای من بوته هیمایه ک چونکه من که سایه تی تایبه تیم نییه له شانۆکه م دا به لام بوته هیمای کیشه یه ک و کیشه که له م رووه وه به رده وامه بۆ ته مرۆ ، شانۆکه ش ده یه وئ وه لامی ته و پرسیاره بداته وه بۆچی ته حمه د موختار جاف کو ته له که ی بۆ ته کریت ؟ له به ره ته وه یه کیشه که گه یشتوته ترۆپی به ره هم و ته بی وریابین جاریکی دیکه خوینی به خۆرا رۆای کیشه ی کورد و که سی کورد نه بیندری ، ته مه که ره سه ته یه له م رۆژه دا کردوومانه ته دیاری ده سه که گو لمان بۆ شاره که ی هه لمه ت و قوربانی ، شاری هونه ر و جوانی سلیمانی .

مامۆستای هونه ر مه ند (ته حمه د سالار) ده رباره ی پیشوازیکردنی خه لکی سلیمانی له شانۆگه ره که بیان ده لیت :

- بهر له پیشوازی، که شه دهروونییه تاییه تییه که ی له لای نیمه به تاییه تی نهوا بۆ نزیکه ی ۱۰ سال دهچیت دوورم له شاره کهم، بهلام به گیان له شاره کهم دام و به گیانی شی دهسته ونه زهرم بهرامبهر سهیرانه که ی که بن ههر دار نهرخه وانیکی سهدان بالابه زری داهیتان و رۆشنییری کورد و کوردایه تی تیایدا راکشاهه که پیروژگه یه که سهلام له گیانی هه موواندا کهسانی گهوره ی تیادا راکشاهه. نهوه شیرینه، که گه رانه وه، ده توانم بلیم، که من خۆم لام گرفت بیت پیم ناخۆش بیت بهلام نهوه سهفه رهم زۆر پت خۆش بوو، ههستم ده کرد له ناخمددا شتیکی ده بزویت و شتیکی نوئ سه ره له ده دات جاریکی دیکه دهسته ومملانی، بهلام له چ کاتیکی جاریکی دیکه به ره هه میک ده بردریتته وه، نه توانم بلیم نه وه په رۆشیه یی که پی ره میژد ساله هایه که له نهسته مبول گه رایه وه، له گه ل جیاوازی زۆر له سه رده م و له کات و شوینه کاندای چونکه هه ولیر کوردستانه و پایته ختییه تی، بهلام هه مان هه ست، هه رچۆن بهو شتیوه ی که نالی مه لا خدری شاره زووری میکائیلی قوریانی باده که ی ده بیت و هه روا و هه وارگه که ی ده باته وه و بۆ شاره زوور هه مان هه ست و جۆش بوو له ریگا نه مان دبوونیک ههستم ده کرد ناوازیکی جوانی ده هۆل و زۆرنا له گیاندا لیبی ده دا چونکه چاوه پروانی به یه کگه یشتنیک بووم و به یه کگه یشتنه وه یه ک دهسته مملانی بۆ له پیشوازییه کی زۆر گهرم له پیتش هه مو یانه وه، هونه رمه ندانی کوردستان به تاییه ت برایانم له ی.ه.ک دهسته ی بالایان له پیشه نگی پیشوازیکاراندا بوون و له وئ جه ماوه ریکی زۆر له سه ر رکیفه کانی سیاسی و حکومی شی هه ر له چوارچیه ی ده ستایه تی هونه رمه ندان، له پیشوازییدا بوون و ریتزکی تاییه تیان لی ناین، ده توانم بلیم نهوه ساتانه ی که بۆ یه که مین جار له سه ر شانۆ چراکه داگیرسا و رووناک بوینه وه بهرامبهر نهوه خه لکه زۆره ی که هۆله که ی سیخناخ کردبوو چ به پیتوه چ به دانیشتنه وه چ پاره وه کانیش پر بیوون جمه ی ده هات بهلام هه مووی سۆزیک بوو هه ستیک بوو له کاتی نمایشه که دا ده رزیشیان فری دا بوو گویت له دهنگی ده بوو، به ریتزیکه وه هه مووی له چوارچیه ی تقوسیکی تاییه تییدا له هۆلی رۆشنییری کوژی بوینه وه له ده ری شانۆ که ش و نه و دیو ده رگا و نه و دیو هه ساره که شی نه ک سهدان له رۆژی دووم بگره هه زاران که سیک له خۆپیشاندانیکه گه وه بۆ که نه قالیکی خۆشه ویستی دهسته له مملانی خه لکه که هاتوینه پیشوازی و به گهرم و په رۆشه وه تامه زۆری بینین بوو بۆ نهوه ده به ره هه می که پیشکه شمان کرد، پاشان نهوه ی که له یاد ناچیت له گه ل ده ستپیکردن و چرا هه لکردندا که بۆ پیشوازی چووم که سه ره تای شانویه که بوو به تاهه نگی تاییه تی له چه پله ریزان و له گولباران و هه لسان و سه ریپی له

ریتزگرتن بۆ ماوه یه ک که نه توانم بلیم (۱۰) ده قیفه زیاتر ده بوو، پاشان له کۆتایی نمایشه که جۆره شتیکی دیکه رووی دا سه ر شانۆ که به هه موو بیروبوو چوونیکه وه به تاییه ت سهدان له وانیه ی که رۆژانی هاوه لیم بوون و قوتایی هونه ر بوون و مه شق دادوه ریان بووم له سه ر شانۆیان له پۆله کانی خۆیندن و هه موو هه موو نه گریان و دهسته ومملانی نه گریان و خۆزگه و ئۆخه ی تیکه ل نه بوو، خۆزگه ی و ئۆخه ی دهسته ملی بوون له م رۆژه دا. نه مه و ابزانم خۆی له خۆیدا بۆ دهنگیکه گه وه، بوو به هاواریک بۆیه هینده سوورم له سه ری و دوویات و سپاتی ده که مه وه له به ره وه یه و له دل و که له مدا چه سپا، که وا ههسته له هۆشمدا ده رنه کات، چونکه دل دلئ نه دواند و له ناخه وه شتیکی، کۆمه لیک ناوازی نه چریکاند، نه وانه نه وساتانه بوون، هه ستت ده کرد سه رته خته ی شانۆ پاش نمایشه که ی له هه ردوو رۆژدا بیووه چه مه رگه یه ک و گولی ره نگا وره نگ له به رۆکه گیرا. بینه ران و هونه رمه ندان هه ردووکیان له گولدانی یه ک ره نگ و یه ک خۆشه ویستی یه ک بۆندا بوون یه ک ناوازیش بولبولیک بوو ده یخویند نه وه شه که ناواتی هه موومانه که کوردستانیکی نازاد کوردستانیکی هه چ جۆره به ره به ست، ریتزیک له به رده م هه نگاوی هه چ که سیکدا نه بیت. به تاییه ت هونه رمه ندان، چونکه هونه رمه ندان زیانیه خشی گه وره بوون و زبانی گه وره بیان له دا پر بوون پیتی تواناکان دا به ش بوون له باتی نه وه ی هیزی بره و په یدا بکه ن بوونه نه وه ی خۆیان بخۆنه وه، نه مه گرفتی دا پر بوون و شه ری ناخۆیه، به پیتچه وانیه نه وه وه که میلله ته که به ره ره شه و هیری بیگانه یه ک ده که وئ له و کاته دا هونه ر و شاکاری بالا سه ره لده دا و به ره نگار بوونه وه ی گه وه ره رۆژ رۆژی هونه ری ده بیت بهلام له کاتیکیدا که ناخۆ بیت وه ک نهوه کر مه یه که ده یداته دار و له ناخه وه ده یخواته وه و نه یکاته کۆته ل.

پاشان ده ره یته ری نمایشه که هونه رمه ند نه رسه لان ده رویش گوتی:

له م به ره هه مده ا هه ولمان دا زیندوویتی شانۆ به رجه سه ته بکه یین، توانای له پاره به ده ری نه م جه ماوه ریبه له سه نگ بده ینه وه و سه باره ت به کاریگه ری له پرسه سه ره کییه کانی نه م ساته وه خته ی ژبانی گه له که مان. له لایه کی دیکه شه وه بره و به دۆزینه وه ی ناییندا له پاربردودا بده یین و کار له ناو میژوو و که له پووردا بکه یین، نه ک به مه به ستی مۆمیا کردن و پیرو کردنی میراته کان به لکو به گه رانه وه ی بۆ چه له ک و ژبان و به به را کردنه وه ی ساته میژوو ییه کانی وه ستانمان له به رده م دوو ریپانه کاندای گرتدانی کاکله ی په نده کانی نه زمونه کانی دوینیی دوور و نزیک به نه مپرومانه وه، دل سویمان بۆ یادگاری خۆمان په یه وه ست بوونمانه به ناسنامه وه نه وه ش به و مه به سه ته نا که به ندی توخووبه کانی نهوه

یادگاریه بی، چونکه ئهوه بیان له قالبمان دهدا و له بازنه ی خو دووباره کردنه وهدا به جیمان دیتیت. شانۆ که گهرانیکی ئارکیۆلۆژیانه ی پشت رووداو و هه لۆتیت و هه لچوونه کانه له توانای دایه واقع و ناواقع... رابردوو و ئیستا و داهاتوو... ناماده و ناماده له گوتاره دا بخولقییت که له فهزای شانۆ که دا به زمانیکی زیندوو، به زمانی جهسته و توخمه پیکهینه کانی که شه درامییه که له بهیه کدا چوونیکی نیوان نمایشه که و گروهی ته ماشاکاراندا بهرجهسته بکات.

له م ئه زمونه نوپیه دا ویستومه به هاوشانی ئاراسته ی نه ته وه یییه که ی ماموستا سالار له دارپشتنی سیما و خهسله تی خۆمالی بو شانۆیه کی کورده واریبانه، به شیتوازیکی هه ندی جیاواز و به هاوکاری و یه کخستنی توانای هاوه له کانم مامه له له گه له که له پووردا بکه م و زمانی جهسته و پیکهاته ی وپنه یی ئه کادیی و کارکردن له ناو سرووتیکی پوالت درامی دیرینی کورده واری که (کوته له) بکه مه دارپشته ی ئه و گوتاره شانۆیییه ی که فهزای نمایشه که ئه یخولقییت.

سه باره ت به نمایشکردنی ئه م به ره مه ش له سلیمانی ناکریت به بی رۆلی جه ماوه ره عاشقه که ی شانۆ و هاوه شی کردنی یه کبیتی هونه رمه ندانی کوردستان له و سه رکه و تنه دا باس بکریت و هه رگیز رۆلی پوزه تیفانه ی راگه باندنیش له یاد ناکه بن.

مرثية (احمد مختار الجاف) وهفريات القراءة

حميد ريبوار

الفنان احمد سالار :

يعد الأستاذ (احمد سالار) ذات قابليات ثقافية عدّة، فيده الطولي جليّة في كلّ منها، إذا تركت كتاباته سواء أكانت بحثاً أم نصّاً مسرحياً أثرها الفعّال على تمّتين المفاهيم الجديدة للمسرح الكردي. أمّا من حيث كونه شاعراً فعلى الرغم من قلة نشر نتاجاته الشعرية، إلاّ أنّه لا يقلّ بعداً وجمالاً عن الآخرين. فلا يختلف إثنان على أنّ الفنان الكبير الأستاذ (احمد سالار) أضفى الكثير الكثير على المسرح الكردي إخراجاً وتمثيلاً، فاحتلّ بذلك الصف الأمامي بين زملائه الرواد. وروائعه الإخراجية تشهد على ذلك (نالي والحلم الارجواني، عندما يحلق الصقر عالياً والمجزيري يلقي دروس عشقه،... و... الخ) نتاجات أضافها الى أعماله الإبداعية، أستخدم فيها أدواته المسرحية بحركة فنية متقدمة، حيث أتى الى هذا الوسط بحالة جديدة للممثل وجمهور المشاهدين معاً، لم يسبقه أحد من قبل، فجاء بالضرب الإحتفالي على خطه العريض إلى فضاءات المسرح الكردي. إنّنا نرى الأستاذ أحمد سالار مفتوناً بالتراث بعشق لامثيل له. لاسيّما الأدب والتاريخ القوميّين لأمتنا ويوفقهما مع أحداث العصر وفق قيم التجديد والحداثة. إنّ صفة الأنانية معدومة لديه، فيتجاوز الذات ويدخل في إستدراكات شعورية وفكرية عجيبة التي هي إحدى ركائز إستخدامات المجتمع المدني، أمّا من حيث كونه ممثلاً فهو يعرف كيف يتحرك؟ فهو ينمو خطوة خطوة، الى أن يصل الى حد الإبداع. ليس هناك أحد من شاهد عروضه الممتعة في (المعطف والبخيل والمفتش وخمسة أشخاص في الفندق والفاوس) وغيرها أن ينسى أدواره المشوقة، فحينما يتقمص الشخصيات ينسى نفسه، ومن الجدير بالذكر أنّه عندما يروم تأسيس عمله السينوغرافي يستخدم أدوات في غاية السذاجة والبساطة، لكنّ مدلولاتها عميقة هادفة. أنه يعرض مفاهيمه بكل صراحة ووضوح. يودّ أن يدخل الى صلب مواضيعه بتلك البساطة أيضاً. لذا ترى خطواته هادئة. وذكية في عين الوقت ومع أن أدواته كما قلنا ساذجة وبسيطة، بيد أنها جادة حريصة، يوصل بها الصراعات الى مواضعها اللاتقة والمنسجمة بكلّ وعي وإدراك... إنّ هذا المنطلق يعدّ عاملاً أساسياً من عوامل الفن الحقيقي الاصل المتدفق من

بهشي سييهام

باس له شانوى سالار موه به زمانى عه ره بى

ثنايا المجتمع فإن مرّ الأستاذ (أحمد سالار) بمراحل المسرح التقليدي، لكنه وجد نفسه تحت ظلال أخذ العبر والإفادة منها في عمل درامي جديد وهو المسرح الإحتفالي. إذ يعثر على تركيبه الفلسفي من تكوينه الثقافي (الفكري - الفني) في هذا الموقع من هذا المنهج ثم يقدم عمله الإبداعي بعد توظيف تلك المفاهيم - كهديّة جميلة - الى المشاهد الكريم. مصادره الرئيسية هي التراث واللغة وأحداث العصر، هذه المرجعيّات تتطور لديه شيئاً مع البروفات والتدريبات والتجارب اليومية. لذا يجب أن تكون صياغاته موائمة مع عطاءات العصر ويأخذ الإبعاد النفسية والتاريخية والفكرية بنظر الإعتبار. فإذا كانت مساحات السرد في (شبيرين وفرهاد ويوسف وزليخا والربيع دائماً ومي آلان) لم يتجاوز الجوامع والمقاهي، غير أنه جسّدها في فضاء فني شاسع معاصر متخبطاً خشبة المسرح أيضاً، فأعطى الفرجة إبعاداً درامية أخرى. هذا كمبادرة منه من أجل إيجاد هوية للمسرح الكردي. وهكذا نرى أن الأستاذ أحمد بين جوهر الأحداث حاضر، متذكر الكوارث التاريخية والاختفاقات القومية... الخراب والتدمير... الإعتقالات... التشرّد والترحيل... تغيير الواقع القومي، الأنفال والجينوسايد، حتى يصل الى المشاكل الإجتماعية.

كل هذه المفاهيم حاضرة في ذهنه، تعيش في أعماقه، يتأملها بأمعان كيف يمكنه التعبير عنها، فهو لا يقف في الحد الذي يقول فيه للمشاهد: افهم... هذا هو واقع الأحداث... لا ليس هذا... هلم معنا للمساهمة في المعاناة. تعال معنا للمشاركة في أخذ العبر والدروس ثم خذ قرارك الأخير... هات الموقف الجازم وأرفض هذا الواقع ولا ترض به. هذه هي تفاعلات الأستاذ أحمد سالار مع الحالات الإنسانية والبيئية وما حوله، فهي وظيفة مهمة لديه حتى يتمكن صهرها في بوتقة فنية (النظرية منها والتطبيقية). هذا هو السعي المثابر لكل فنان وفي، عندما يريد بأدواته ومفاهيمه وإبداعاته أن يعثر على هويته وهوية أمته من جهة وهوية فنه من جهة أخرى.

بين قبلات عشاقه :

لأريد التطرق الى رسالة المسرح التعليمية والأخلاقية أو الإشارة الى وظيفته وأهدافه التي تريد أن تحقق بنفس علمي متعة فنية وعقلية، بقدر ما تكون النية الحقيقية هنا في هذا العرض في يومي (٩-١٠/٧/٢٠٠١) ووضع أمام مشاهدي المسرح في السلبيمانية وجمهوره التواق الى الإبداع الفني، هو التركيز على مخاطبة وإناطق المتلقي

في آن واحد، في الحقيقة أن الأستاذ أحمد في هذا العرض إستطاع أن يبلغ مقصده بنجاح ويسجّل هدفه المرام. لذا أقول أن نسبة حضور المتلقي ومستويات وعيهم هي المحك الأساس والقياس الانجح لنجاح أي عرض مسرحي. إننا نحن الكرد تمكنا خلال الثمانينيات من القرن السابق أن نجد أفضل قاعدة للفن المسرحي وخاصة في السلبيمانية. لكن هذه القاعدة أخذت بالتذبذب والضمور، فبدلاً من أن نحافظ على هذه المساحة العريضة لجمهور المسرح. كان العكس هو الصحيح، حيث فقدنا ذلك الحضور النادر لمعشر مشاهدي المسرح. صحيح هناك نوعان من المشاهدين الذين يختلفون الى قاعات عروض المسرح، النوع الأول أناس عاديون أو سدج، لم يكن ترددهم إلا من أجل التمتع أو الإبتهاج، ولم يكن حضورهم قائماً إلا في العروض التجارية عادة، تلك العروض التي لم يكن وراءها مرام فني ومعنوي سوى التهريج والهزل غير الهادف والريح المادي، أما النوع الثاني فهم يتألفون من المشاهدين الواعين... النقاد. وهذا الضرب من الجمهور وهو جمهور النخبة. يريد أن يتعلم ويأخذ ما هو مفيد. يفهم مشاكل المجتمع أو بالأحرى يروم الحالات الإنسانية المؤثرة. وفي الوقت عينه ينتقد ويحلل إبعاد المدلولات وفضاءات المسرح. وهذا مايتضح عادة في المسارح الجادة. لكن يمكن أن نصنّف (مرثية أحمد مختار جاف) في النوع الثاني، هناك مثل عامي يقول (من يجيب نقش عوافي).

ومع أن العمل المسرحي لم يكن نتاج عقل واحد، لكن أسباب نجاح هذه المسرحية كثيرة أهمها الذي كان مجلباً للنظر هو إتقاء شخصيتي المخرج والممثل الأول. فالمخرج هو الفنان الواعد (أرسلان درويش) الذي كان بالأمس طالباً للبطل الرئيسي الأستاذ (أحمد سالار). شيء مفرح جداً أن تنشأ مثل هذه الروحية بين الأستاذ وطالبه. حيث ترى الأستاذ يسترق السمع بروح رياضية الى الإرشادات والتوجيهات الفنية لطالبه المخرج. لقد كوّننا حقاً ثنائية فنية جميلة، إنتابتها روح تضامنية متأسلة، أوصلت العرض الى تلك النتيجة، بل فتح الجمهور لهما أحضان الحب والمسرة. فكان المشهد الأخير بعد إنتهاء العرض هو قبلة الطالب ليد أستاذ في منظر رائع بديع يعكس صفتي الحب والوفاء. فثنائية (المخرج - الممثل البطل) مع الإفادة من تجارب وقدرات الممثلين الآخرين جعلت هذا النص المحلي أن يبلغ حالة (التطهير) وهي من الوظائف النفسية التي يجب أن يصل إليها كل نص وعرض مسرحيين. ويسمى أرسطو في هذه الحالة بـ(كاثريكس) أي: تطهير نفس الإنسان من الآثام أو الذنوب وظاهرة الفعل الشهواني.

وذلك بتحريك عاطفتين أساسيتين وهما (عاطفة الرحمة وعاطفة الخوف). لذا فإنَّ حصول مثل هذه الحالة في حادثة تاريخية كإستشهاد شاعر مأسوف لشبابه (أحمد مختار جاف) في ريعان شبابه في ظروف غامضة بحاجة الى جهد حثيث وعمل ذكي جاد، يريد أحمد سالار أن يقول لنا: صحيح أن أحمد مختار ورغم مرور أكثر من ستين عاماً على مقتله لم يكن حاضراً بجسده بيننا، لكنه مازال حياً بروحه، ولم يمت أبداً، إنَّه حي يتجدد يوماً بعد يوم، وحسب تناسخ الأرواح قد يحتمل أن تكون روحه الزكية قد دخلت في جسد شخص آخر (ماننسخ من أية ننسها نات بخير منها أو مثلها). لم لاتكون هذه الروح هي روح (أحمد سالار) نفسه؟ يحمل نفس الأسم، وهو شاعر مثله أيضاً. ووفق إيمانه الراسخ بعالم الأرواح ويوم الإنبعاث فإنه عاشق مفتون بالطرائق الصوفية. لذلك نرى أنه لم يكتف بتجسيد شخصية أحمد مختار جاف فحسب، بل إستنبط حوادث من الموروث القومي والإسلامي ووظفها مع الحادثة الرئيسية المعاصرة. (عباس الجزيري، محاكمة حسين منصور الحلاج وشنقه) بالإضافة الى العشق السرمدي لـ(نالي) الى (حبيبة) وأرض شهرزور المقدسة.

إن بقاء روح أحمد مختار جاف يعني بقاء صوت الأمة وتجديد روحها... فهو تجديد للحركة التحررية الكردية. فإن أدّى قادة الأمس بكل بسالة وإقدام دورهم ثم ذهبوا الى دار البقاء. فقد جاء الى الساحة قادة شبان متحمسون، تسري في عروقهم، حرارة الدم الدافق، فيبشون روح الحماس والنمو في حركتنا القومية. إن الحوادث التاريخية هذه تكمن في وجدان كل كردي ذي مشاعر ولاريب، فلايمكنه أن ينقطع عنها أبداً، ولاسيما في هذه المرحلة الحساسة التي نود أن نحافظ فيها على هويتنا، ونصل فيها الى كياننا القومي العادل. لذلك أن الفنان الحقيقي ذا الموقف الثابت يجب أن يستلهم أفكاره وثيمة من التراث ويأخذ منها العبر والتجارب ويوائمها بكل ذكاء وفطنة ثم يوظفها مع الأحداث المعاصرة للأمة بتوازن وتؤدة وتوازن. وما لاشك فيه أنه ينبغي أن يركز على القيم الجمالية والنفسية والفكرية أيضاً، وكما قلت فيما سبق أن مقالي هذا بادئ ذي بدء يتناول مخاطبة وإناطق المتلقي أمّا ما يتعلق بالمسائل الجمالية والفنية سنأتي إليها لاحقاً. فكلّ فنّ إذا ما أراد أن يحرك مشاعر المشاهد ويجذبه إليه وخاصة لدى أهم الفنون عراقية وهو الفن المسرحي، عليه أن يعتمد على بعض الأدوات من أجل أن يتمكن على التعبير عن الإبعاد المرامة ويجعل المتلقين في ذروة الإحساس، لأنّ ما يأخذه المتلقين يقف على نسبة الإحساس بالمشاعر والعواطف والمفاهيم... يقف على درج ملكة

المشاهد الثقافية، أو بمعنى آخر كم هي مديات خبرته في مجالات تلك الحالات الإنسانية، كما يتمكن أن يعيد التوازن، إذا ما كان في الميزان إختلال لاسيما إذا كان الإختلال قائماً بين داخل الإنسان وخارجه ومن ثمَّ ينبغي أن يطبق ذاته وما حوله معاً، يبدو أن إيجاد مثل هذه الحالة لم يكن تناوله ميسوراً، هذا بالإضافة الى النشاطات الفنية التي هي بأمس الحاجة الى الحملات الإعلامية من المطبوعات والمؤسسات السمعية والمرئية، لإذاعة الخبر والحصول على ذلك الصيت الذي يعطي نوعية العرض حقها. إن هذا النجاح لم يتحقق بلاشك مالم يكن وراءه دعم مادي ومعنوي، لاسيما من قبل السلطة والأى يكون إنجاز العمل صعباً عسيراً، أو يحرك هذه المهام عن طريق الخاصة بالمرشح كإفتتاح المعاهد والأكاديميات الفنية، وكذلك لايدّ أن يكون للنقد دور موضوعي بنّاء وتسخير كافة المناهج لتهديب وتنمية النصوص والعروض الفنية. لذا فإنَّ ترقية الفن المسرحي من جهة وتغذية وعي الجمهور وتحبيب هذا الفن لديه من جهة أخرى يجب أن تصل الى الحد الذي يمكنه تمييز العرض التجاري الذي يهدف الى الريح المادي عن طريق إشاعة المتعة الرخيصة عن الفن الجاد. أي يجب أن يكون دور المتلقي في هذه الحالة ازاء مشاهدة العرض إنتقادياً إصلاحياً. إن فرقة سالار للمسرح منذ تأسيسها في بداية الثمانينات من القرن الماضي إستطاعت أن تحمل رسالتها القومية وتستميل لنفسها جمهوراً شاسعاً خاصاً بها، وخاصة إن النصوص المختارة هي نصوص محلية، أغلبها من تأليف الأستاذ أحمد سالار نفسه، وهكذا يمكننا الزعم بأن فرقة سالار أصبحت مدرسة أو مختبر تحتذى بها. حيث تمكنت أن تهئ تلك الأرضية التي يمكن أن تتجاوز حدود المؤلف وتحقق تلك الأحلام التي طالما كانت ترنو إليها، وتختار لنفسها المنهج الإحتفالي لإبلاغ رسالتها القومية. إن هذه الفرقة لن تعود الى الماضي القريب والبعيد فحسب تبلوره بأسلوب متحمس وتقول: لا بد أن يكون مع الحاضر المعاصر والمستقبل الآتي هكذا، ويتنفس في فضاء مختلف جديد مستقل. إنَّها تتحرك بعيداً عن ستائر وديكورات الهندسة الإيطالية التي تضيف في علبتها فضاءات التعبير الدلالي والقيم الفنية، بل تقتل جماليات الفن الإبداعي.

رؤى النص :

لو أمعنّا النظر في مضمون المسرحية لوجدنا هذا النص الفني محبوباً من مجموعة أحداث قومية ودينية متداخلة، إعتماذاً على عدة مصادر تاريخية وأدبية أثمرت منها

رائعة نادرة، جديرة بأن تعرض مفاهيمها للتفسير والتقويم وأن تحلل إبعادها وفق مناهج النقد المعاصر. لأنّ هذا النتاج الإضافية الى مواضع قوة الإبداع فيه من حيث الجماليات الفنية و(السايكو - سوسولوجية) يحمل في طياته تأثيراً سحرياً حول شد المتلقي إليه. حقاً أنّ الأستاذ (أحمد سالار) بإستقراء دقيق بين القيم التاريخية ومن ثمّ أتى بالمشكلة الرئيسية ووضعها أمام انظارنا وبالتالي أخذ بها نحو الإنفراج بنفس عميق. إنّه لم يكتف ببلورة تلايب النص وحضورها فحسب بل ترك المواقع تنحدر عفوية ليتحول الى كاتب (مؤلف) ذكي واع إزاء صياغة الأحداث وربط بعضها ببعض وذلك بالإضطلاع القيام بعملية تناسٍ محكم وتأسيس خطوطها العاملة على عدة محاور.

أولهما: محور الواقع الفكري، سواء أتمّ بناء هذا الواقع على قاعدة قومية أو على نهج ديني. ومن الواضح أن إنعكاس الفكر القومي تمّ إعداده بين قصائد ومواقف (أحمد مختار) بأنجع الصيغ. أمّا إنعكاس المبدأ الديني فلا بدّ من العودة الى تعامل الناس مع التقاليد والقيم الأخلاقية، كما تعرف إلى أي حد تسمو الفرجة بالإنسان وتقدر حالاته العصبية وكذلك الرجوع الى ما تقام في المراسيم الجنائزية وتشجيع الشهداء وفي فقدان الأحبة والأعزاء. أنظر الى شتى شخصيات مثل حسين منصور الحلاج والأثر الذي تركه بين معشر العلماء خاصة، والطبقة المتعلمة والناس عامة.

وثانيهما: هو (محور العشق والحب والأحلام) ويتجلّى هذا المحور من خلال فرض المسائل الإجتماعية، وذلك لرفع الوشاح من على الحالات النفسية والأسباب الكاملة داخل المسرحية، وخاصة مسألة الإفتتان والتجنّن عند عباس الجزيري ومسألة المتابعة وفو الحميّة والحنين والإشتياق لدى الملا (خضر نالي)، وكذلك الرؤيا بميلاد رضيع الأمل المبتسم المنتشي، وذلك بتحقيق مستقبل مشرق وهو (مستقبل الأمة الكردية المنتظر).

ثالثهما: وهو (المحور السياسي): في الحقيقة أنّ هذا المحور ومن رؤية أخرى مرتبط بالمحور الثاني. فالأحداث عامة لها وبلاشك خصائصها ومزاياها من حيث سلطة إشكاليات السياسة في تحقيق البنية التركيبية للناس في المنطقة. إنّ تعيين هذه المحاور وربط بعضها ببعض في قالب فني معاصر له مداليله المهمة جداً أمام تحولات فن المسرح في إيصال رسالته المقدسة. كما وأنّ هيمنة أجواء الحزن والهموم على فضاءات العرض أثناء وقوع الحوادث كانت إحدى السمات التي رافقت تلك الحوادث. نحن

الكرد لم نرغب في وقوع مثل الحوادث السلبية ولكن ماذا نفعل؟ هذا هو واقع الحال المفروض علينا يجب علينا حمل أعبائه الثقيلة. إلاّ أن الأحداث - إن كان صمود وصبر - تمّ بسرعة وتغيير. وتبعث فينا الأمل وتبشرنا بمستقبل مشرق، حيث تنبثق شمس الفلاح والإنتصار حينئذ تمسح حسرات ونواسير الوجوه الضائعة والملاحظ دامعة... وتنبعث الحياة في الأجساد الخاملة المسبّبة. لذا نرى أنّ المسرح الجاد يحمل في طياته روح التفاؤل التي هي نهجه المنشود، والعكس هو الصحيح في مسرح العبث واللامعقول الذي يتسم بالتشاؤم والسوداوية. والإحباط المصيري هو رسالته الأساسية. لذلك عمد كاتب النص على تقفيل نهايته بتلك الروحية التي تحمل عدة مداليل ضرورية في تبيانها. لكي تأخذ السبل السياسية مستقبلاً الثقة بالنفس في رموزها وتنال الهوية الحقيقية لها، وإن كانت العثرات شاقّة جداً والحالات السلبية كثيرة، لكنّ حمل تلك الحالات تدفع بالصبر والتحمل وتحقق الأحلام. من هذه الرؤية يتبين لنا أنّ الكاتب سعى سعياً حثيثاً وراء فضح الأنظمة المتتابعة، وإهانة الأسس والمبادئ المهزوزة السائدة بين المجتمع، وكذلك يذلل القرارات غير المنصفة لـ(عصبة الأمم). لذا أنه لم يقف عند المصير الفرد للإنسان الكردي فحسب، بل حاول أن يتجاوز ذلك (مصير أمة) بأكملها مازالت له يحدد لها ذلك المصير. بمعنى آخر أنه يربط كلا المصيرين (الفرد والجماعي) بعضهما البعض لذا جاءت الأسئلة عامة شاملة موجهة نحو أشخاص متنفذون الذين تقع مصائر الناس بأيديهم، بيد أنهم صامتون ومتجاهلون التطرق إليها. فهذا الصمت بعينه كان السبب الأول لمجهولية آمال وأمانى تلك الامم التي هضمت حقوقها، وأجبرت رغماً عنها على الهزيمة والإنحمار.

إنّ خبرة وقدرات الأستاذ (أحمد سالار) تتجلى في إستخلاص مجموعة حوادث من التراث، حينما إضطلع بنسج عقدها في نقطة رئيسية وعدة نقاط رئيسية وعدة نقاط ثانوية أخرى ثم أعطاهما بعداً درامياً، وهو من أركان النص المسرحي أيضاً ثانوية أخرى ثم أعطاهما بعداً درامياً، وهو من أركان النص المسرحي أيضاً وخاصة إذا نويت أن تحرّر تلك الأحداث التاريخية من طابعها الحكائي أو السردي وتحولها الى فعل درامي ذي بعد جمالي. بإعتقادي أنّ الأستاذ (أحمد) لم يكن فنانياً حدثياً مبدعاً فقط / إنّما هو ذو موهبة فذة. يمتلك قدرة وخبرة في مجال الكتابة أيضاً - كما أسلفنا يصيغ عباراته بسليقة ولغة رصينة. من الأجدر بنا أن ننظر اليه كثروة وطنية ثرة وشخصية سامية. ونتابع أعماله وعطاءاته للإفادة من إبداعاته وتجاربه الثمينة.

الإخراج... الديكور... التمثيل :

سبق وأن أوضحت أن المخرج (ارسلان درويش كان طالباً للأستاذ أحمد سالار) أمّا الآن فقد أصبح هو الآخر أستاذاً في مجال إختصاصه الفني. فبالإضافة الى أعماله الناجحة في مجال التمثيل فقد جرب إمكاناته في مجال الإخراج أيضاً. فجاء بعدد من الأعمال الإخراجية الجيدة، فاستحال الآن في هذا العرض مخرجاً لأستاذه المؤلف الممثل. أمّا الأستاذ (أحمد سالار) فزيادة على كونه مؤلفاً للنص، أنيط إليه الدور الرئيسي في المسرحية. شيء رائع ومقدّس أن يصيح الأستاذ ممثلاً ويتبع بتواضع منقطع النظر إرشادات طالبيه المخرج. مشكلاً كلاهما بخبرتهما وتجاربهما وقدراتهما في هذا اللقاء ثنائية مهمة كما يزعم البنيويون - إزاء الإرهاصات وأهداف العرض. وهذه الثنائية في تشكيلتها تعني توشيح خبرات أو تجارب فنانين، أعمالها شاخصة للعيان. لا بد أن يأتي بنتائج تتسم بالجديّة والحيوية. وهكذا ومنذ اللحظة الأولى كان المتلقي مترهصاً تجاوز النص ويخرج المساهمون من العرض غامنين، تنتابهم نشوة النجاح والفلاح. ومن الجدير بالإشارة أن هذا الضرب من أساليب التأويل الإخراجي عمل فريد نادر، لأن إستخدام الديكور وأدوات السينوغرافيا خلال السرد والتحكّي للتعبير عن الظروف المرّامة كان في غاية السذاجة والبساطة.

إذن أن الأهمية بحد ذاتها تقع في هذه النقطة... في هذا التوجّه الفني، لاسيّما أن هذه البساطة تحمل مداليل متعددة ورموزاً دالة. فإستخدام العصى والأدوات الأخرى خلال تشكيل اللوحات والحركات المقامة كان من أجل بناء المشاهد الدرامية والاتيان بالصورة الفنية المعبرة. حتى أن إرتداء الملابس الكردية من قبل المشاركين كان في محله، بأن يعمّق مشاعر المتلقي وذلك بتذكير للأحداث، وخاصة الأحداث القومية، ثم أنه أعطى بعداً إحتفالياً شعبياً للعرض ومن جهة أخرى أوجدت الألحان الشجية والموسيقي الكردية الأصيلة بأصوات الممثلين وحركاتهم طقساً جميلاً، وذلك بهدف التمهيد والبلوغ الى جوهر الأحداث ثم الوصول الى حالة الإمتزاج والإنصهار التام. يبدو أن هذه الأخيرة هي أسمى ما يصل إليها الممثلون في أدائهم، هذا وبالرغم من أن العرض تمّ على خشبة قاعة الثقافة التي تؤطر بإطار مسرح العلبية الإيطالية، أرى أن المخرج استطاع أن يتجاوز تلك العلبية بالحركات المختلفة، فلو عرضت المسرحية وسط المتفرجين أو في فضاء مفتوح أو مساحة مترامية الأطراف لنال نفس النجاح، إن لم تكن إنعكاساتها

التذوقية أكثر، بقي أن أقول بهذا الصدد أن هذا النتاج كان أفضل جواب للذين ينظرون بعين الشك والخفّة الى أعمال الفنان (أرسلان درويش) الذي أثبت حضوره بجدارية في العديد من الأعمال الجيدة الأخرى له. أو أنه أفضل ردّ على أولئك الذين لا يودون أن يعلموا من منزلته ويتحدثوا عن أعماله الجيدة - هؤلاء يطلقون النار في ظلام الليل الدامس دائماً، ويصيدون في الماء العكر، بل يغضون الطرف عن حقيقة العمل العادلة ولا يعترفون بها، أقول: ليس هناك نتاج يتسم بالكمال التام. أو لم تتوفر فيه مواطن النقص والضعف. غير أن هذه المواطن غير ظاهرة للعيان... مختفية أمام تحقيق الإبداع والنجاح للعرض بل ليست لها تلك الأهمية التي تؤثر بها على جدية العمل. فما كان أجمل في هذه المسرحية لو عولجت فيها تلك النواقص! حينئذ أنطبق القول المأثور على العرض (نور على نور). ونقطة الضعف الرئيسية برأيي في عرض السلیمانيّة كانت في دور الأخت (روبار)، حيث كانت تتحرك بثقل وتلثغ في تلفظ العبارات أحياناً. يبدو أنّها انتابها الأعياء بسبب السفر أو أثر عليها إرتفاع درجة حرارة الجو. وهذه الحالة تختلف دون شك من شخص الى آخر. وكذلك الحشد الهائل لجمهور المشاهدين وخاصة جماهير السلیمانيّة التي لها وزن خاص، فهي أكثر من غيرها تواقّة الى مشاهدة العرض المسرحي قد أدخل هذا الحشد في ذهنها شيئاً من الخوف والحرجة ظناً منها أنّها لا تغلج في أداء دورها، وقد يحتمل أنها لم تكن هكذا في عرض أربيل. على العكس من الفنانين (عبدالقادر مصطفى ونياز لطيف) اللذين يشار إليهما بالتفوق في العديد من الأعمال الجيدة ويثنى عليهما. فلم يكن دورها في هذا العرض هامشياً. بل كانا كمثلين جادين يستدركان مع الآخرين المهام الفنية لدورهما وهذا الإحساس بالأشياء المستعارة من المواءمة والإمتزاج والإنصهار والفتنة تابع من الرموز والمسائل الأساسية التي تحملها عناصر، الشيمة، لكي يمهّدوا لأنفسهم السبيل للتمكّن من أن يقولوا أشياء كثيرة أخرى وأن يجسدوا بقدراتهم وخبراتهم وتجاربهم أيضاً أشياء كثيرة أخرى.

العنوان ومدلوله :

حينما يختار المؤلف عنوان النص، فلم يكن ذلك الأمر شيئاً إعتباطاً من غير غاية، بل ينبغي أن يكون لهذا العنوان مداليله ومغازيه الكامنة. ولا بد أن يتواءم مع مجاري الأحداث داخل النص بمعنى آخر أن الكاتب يستنبط عنوانه من خلال ما تهدف إليه مفاهيم المضمون: فماذا تعني كلمة (كۆتهل) في هذه المسرحية إذن؟ أو بتعبير آخر علام

تدل هذه الكلمة؟ ومن أين أخذها الكاتب؟ لكلمة (كوتَهَل) معان كثيرة منها ما تدلّ على الغابة الكثيفة. وبالأخص إذا كانت الغابة هي غابة البلوط أو العفص. يبدو أنّ منطقة (كوتَهَل) القريبة من سد (دوكان) جاءت من هذا الإستدلال، حيث كانت تتكاثر فيها أشجار البلوط والعفص فيما سبق وكان أهالي مدينة السليمانية ومما حولها من قصبات وقرى يلجأون إليه للتنزّه والإصطياف. ومن معانيها الأخرى (كوتَهَله دار كوتَهَله خهَلووز) أي (قطعة خشب - قطعة فحم). لكنّ الذي يرى هذه المسرحية يتضح له أنها لا تدل على كلّ هذه المعاني. وإنما يقصد منها ذلك الذكاء والنواح والمقام على الميت، وخاصة إذا كان المفقود شاباً يافعاً مأسوفاً عليه. فما دامت المسرحية تحمل روح التفاؤل. وإنّ روح أحمد مختار حاضرة بيننا، وبلغ هو مرحلة المجد والخلود، فهو حي لا يموت إذن لذا كان من الأجدر أن تبدل هذه الكلمة بكلمة أخرى يتوضع منها عبق التفاؤل. على أية حال أنّ المؤلف هو صاحب القرار، له رأيه ومفاهيمه في إختيار الكلمة وعنوان النص. هذا وأنّ كلّ جملة أو عبارة تحمل العديد من الرموز والمداليل والإشارات السينمائية القابلة للتحليل والتأويل. والمتفرج مخيرٌ في طرح تفسيراته وفق توالي الأحداث داخل النص. ثم إنّ هذه التحاليل معلقة بمستوى ما يملكه المتلقي من الخزين الثقافي والوعي الفكري.

- الموسيقى والإيقاع :

لا ريب أنّ تركيبة المشاهد لا تبلغ مرام تصوراتها الفنية ما لم توظف معها الألحان والإيقاعات التي تصطبغها الموسيقى الملائمة للواقع المطروح، لأنها وكما قيل أنّ الموسيقى والألحان عوملت كعنصرين أساسيين مع العرض المسرحي منذ القيام. لذا فإنّ الحركة الدرامية مع الإيقاع الموسيقي المعبر أفضل وسيلة للتعبير عن الحالات النفسية ومحادثات الشخصيات من جهة وجلب إنتباه المشاهد لمتابعة الأحداث من جهة أخرى. ففي هذه المراثية كانت الألحان والأغنيات والمواويل الخاصة بقبيلة الجاف في منطقتي شهرزور وكرميان أدواتاً ذات علاقات دالّة على الغايات المنشودة. فكان لكلّ مشهد إيقاعه الهارموني الخاص في شدّ نظر المتفرج، للتعبير عن الحالات الإنسانية. فالشخصيات حينما كانت ترددّ الأناشيد القومية مرتديّة الملابس الكردية بالإضافة إلى إحتوائها وتغطيتها لساحة الخشبة كانت تزيل الستار عن نضال وكفاح وضمود وعبقريّة هذه المراجع.

إن أثر الغاية وعمق القصد والرسالة الإنسانية المستوحاة من التضحية والفداء كانت تعطي الأهمية القيمة للحياة اليومية للناس. (كانت قسوة الإضطهاد بيد هذا تارة وبيد ذاك تارة أخرى) و(عدم تنفيذ قرارات عصبة الأمم) تتردّد على حناجر المحتفلين وتتهيج ثم تثلج صدور كلّ ذي مشاعر ووجدان.

(هذا هو قرار العصبة يزعم الناس أنّه يخص الكرد، أنه كلام فارغ مجرد من الصحّة، والكلام المجرد وغير الصحيح لا يدخل في الجيوب). أو كانت مناقشة الشخصيات للجبل اللاحق مع الإيمان الراسخ بالمستقبل، في خطاب مغني يعرض في فعل درامي جمالي يخاطب الفكر والذهن بصيغ لامتناهية، (ولنكن هكذا اليوم، فلا بدّ أن يأتي اليوم الذي يعود فيه أولاد الكرد الى الميدان مسلحين بعلمهم وصناعاتهم ومعارفهم). إنّ تحقيق مثل هذه التركيبة مطلب حيّ ثمين متعال. عطاء قليل ونادر جداً وخاصة في ظرفنا الحالي الذي تتضاءل فيه القيم الأخلاقية وتختفي.

ومن الجدير بالذكر أنّ الفنان المطرب (برهان محمد) الذي عاد تواءً من خارج الوطن ساهم مع إخوته الفنانين بصوته الشجي في هذا العرض بروح حماسية ببعض من المقاطع الغنائية، وذلك حينناً للمسرح وإشتياًقاً ووفاءً لفرقته (فرقة مسرح سالار) حيث كان عضواً فعّالاً فيها. أرى أنّه لو كانت الفرصة سانحة له المساهمة منذ بداية العرض لأعطى بصوته الصداح المسرحية نكهة أخرى.

منهج المسرح الإحتفالي :

وفق النتاجات التي قدمتها فرقة سالار، ترى الأوساط المسرحية وجماهير النقاد أن تضع عطاءات تلك الفرقة في خانة الإحتفالية.

ومن المعلوم لدى الجميع أنّ المنهج الإحتفالي ضرب مسرحي تعرض المشاريع الفنية خلال التأثيرات والإنعكاسات الحقيقية لتأريخ حضارة الأمة عن طريق الإحتفال، إعتقاداً على المهرجانات والمراسيم الموروثة والمعاصرة لأنه وكما يقولون: أنّ الإحتفال هو ديوان شعبي للأمة، تظهر فيه الفسحات العامة للمجتمع وفضاءاته المترامية. الذي أعرفه عن هذا المنهج بالنسبة للمسرح الإحتفالي في البلدان العربية، هو أنه تأسس سنة (١٩٧٠) في بلاد المغرب، ووصل إلينا من خلال أعمال الفنان (عبدالكريم برشيد). فيما ترى الى أي حدّ إستفادت النتاجات الكردية من التراث والاحتفالات الشعبية

الكلمة الأخيرة :

أقولها بكل صراحة أنني ومنذ الإنتفاضة العظيمة لأمتنا في آذار (١٩٩١) لم أرَ عرضاً مسرحياً كهذا يتوجه إليه الجمهور بكل حرص وتلهف، حتى في المهرجانات السنوية لمعهد الفنون الجميلة أيضاً سوى هذا العرض كما وكانت لقدرات الفنان الكبير (أحمد سالار) والمساهمين معه، بعد إنقطاع طويل وحبّ المشاهدين له ولفرقته الأهمية الكبرى لتتويجهم بذلك التاج الثمين. هذا وزيادة على ذلك ينضمّ مدلول النص وتوازن الأداء الجماعي للمشاركين الى هذه المفارقة، وللسبب نفسه بالإضافة الى شدّ مشاعر المشاهدين إليه أصبح هذا النتاج مبعثاً لجلب إنتباه الأوساط المسرحية والفنانين والكتاب والصحفيين. حيث كتب عنه العديد من المقالات النقدية والتحقيقات هنا وهناك، في أربيل والسليمانية، والقيت عليه الأضواء البيّنة. بل أثبت أن في جعبة هذا الفنان الكثير كما وكان لمستوى إمكانات المخرج وأداء المساهمين ذلك الإستحقاق وتلك الجدارة بأن توجه إليهم أصابع الثناء والإحسان.

والاحتفالات الجادة إذن؟ والى أي مدى أزدانت برداء الفن الجمالي للاحتفال أيضاً؟ نجيب ونقول: أن هذه الفرقة إستطاعت قدر الإمكان أن تضع لها سيماءً احتفالياً مشرقاً. ومن خلال أعمالها التجريبية تمكنت أن تؤسس لنفسها نهجاً مسرحياً مختلفاً، وذلك كبداية أو جعله أساساً لبناء المسرح الكوردية وإيجاد هويته الخاصة به. وذلك بالإفادة من المجالات الشاسعة المليئة بالتجارب والعبر والأحلام والمطالب الحقّة والآمال والأمانى المستهدفة للتقاليد الشعبية، ثم عرض الواقع الكردي كما هو كائن. وبالتالي تأطير (الزمكان) بإطار متين جميل لتتبلور خلاله الابعاد الإنسانية بإيقاع رقيق متواز. فالمسرح شئنا أم أبينا يبدأ من غريزة تسمّى به (غريزة التقليد) كما يقولون، لكن إمكانيات الفنان تظهر عندما يتجاوز هذه الغريزة، ويخطّ لنفسه ملامحاً مختلفاً، أو يأتي بسيماء جديد يميزه عن الآخرين. ويثبت للتأريخ والأوساط الثقافية أن له هويته الخاصة. علماً أن للمسرح الاحتفالي مساحة وفضاء واسعتين. لذا يخرج العرض من خصوصية الفرد الواحد، حتى في العرض المونودرامي ذي الممثل الأحادي ارى البطل يتحدّث مع نفسه أو مع أشخاص لاوجود أو غائبين عنه.

بمعنى آخر يجب أن يخرج الفرد من ذاته والألم يؤدّ الاحتفال كما يرام. فالمسرح الاحتفالي أوج ما يكون الى العمل الجماعي المباشر ويربط المسائل المشتركة للمجتمع بعضها البعض ويملاً بها حيزات الزمكان. ويتحقق ذلك خلال أسحار تلك الطقوس التي توصل لغة أجساد المساهمين وإشاراتهم الى المتلقي وهم خلال خزينهم الثقافي الخاص بهم، يحلّلون مديات خصوصية حساسية تلك الرؤى، ومن أجل العثور على مديات الصراع، يأتي المؤلف بتخمين إشكالات (الميتا - مسرح) في أثر ذي تركيبة فنية ذات بعد جمالي، ثم يقوم المخرج والممثل من وجهة نظرهما الفلسفية بمراقبة حالات الأحداث والصراعات. لا ريب أن أية حركة (كورالية) في هذه المسرحية وقفت على مستويات مرونة أجساد الممثلين والأرضية المتاحة لإزالة أو شحج الغموض وإسراها. فالمسرح الاحتفالي فعل إبداعي فني وسعي متواصل للفنان للتطوير والإيجاد والحلق الجديد. حتى يخرج النص الأدبي في حالته الجافة ويغدو نصاً أدبياً رقيقاً ذا سيماء فني عروبي.

في مسرحية (اليوم الذي تحول فيه السمك الى ذئب)

أرسلان درويش يدغدغ الحواس الخمس للجمهور...

لطيف نعمان

يوجي للمتلقّي في الوهلة الأولى عندما يعلم بوجود عرض مسرحي في (مؤسسة الشهيد) بأن المسرحية تحمل مضامين عن الشهادة والشهداء، ولكن إختيار الفنان أرسلان درويش لهذا المكان الذي لم يمت بصلة من بعيد أو قريب بموضوعة مسرحيته ربما جاء من باب خلق المفارقة والتغريب، وهو أسلوب حدثوي مستمد من مدرسة بريشت في المسرح الملحمي، وأعتقد أنه وفق في ذلك لاسيما عندما نعلم أن جغرافية المكان ثلاثمت تماماً مع طريقة الإخراج التي أعتمدها المخرج، وهي طريقة أو أسلوب الذي توقعناه قبل أن نشاهد العرض المسرحي، وهو الأسلوب الذي تبناه الفنان أحمد سالار في المسرح الكردي متأثراً بطريقة المسرح الاحتفالي للفنان العراقي قاسم محمد، حيث أن المسرح الكردي هو جزء من المسرح العراقي تأثر به وتفاعل معه. يقول الفنان أحمد سالار في إحدى لقاءاته: «إن المسرح الكردي هو ضمن المسرح العراقي نتيجة عوامل مشتركة تاريخية، إجتماعية، ثقافية...» إلا في العقد الأخير الذي أبتعد فيه المسرح الكردي عن المسرح العراقي بحكم الظروف السياسية والحصار الذي تفرضه الحكومة المركزية على كردستان. إن المسرح العراقي أستمد هذا النوع من المسرح العربي. حيث على الصعيد العربي عرف المسرح الإحتفالي في مصر، لبنان، سوريا، المغرب، وتونس وغيرها... ففي المغرب نشأ على يد الفنان عزالدين المدني، والفنان والكاتب عبدالكريم برشيد. وفي فلسطين على يد أميل حبيسي، وفي مصر وفلسطين على يد يوسف أدريس، والفريد فرج، أما في تونس فقد نشأ المسرح الاحتفالي على يد الفنان المنصف السويسي، والمنجي إبراهيم. وهناك رأي يعزي نشوء هذا النوع من المسرح بسبب تأثره بالمسرح الملحمي لدى «بريشت».

أما أهم ما يميز به المسرح الإحتفالي فهو الفرحة المتجسد بالغناء والرقص، وبهجرة الألوان وما الى ذلك، بالإضافة الى استغلال الفلكلور في الملابس، والمنظر، والغناء، وشخصية الحكواتي كما وردت في هذه المسرحية. وهي مجمل الصفات التي تتميز فيها مسرحيات أرسلان درويش وجميع المسرحيات التي شاركه فيها الفنان أحمد سالار

سواء تأليفاً وتمثيلاً فقط... وليس من شك أن المسرح الاحتفالي لا يقف عند هذا الحد فهو قد عرف في الدول العربية، تطرق الى الاحتفالات الدينية، وحلقات الذكر، وظاهرة المداحين، الطقوس التي تمارس في مناسبات المولد النبوي الشريف، وما الى ذلك ... جمع الفنان أحمد سالار في مسرحية (اليوم الذي تحول فيه السمك الى ذئب) بين الأسطورة والرمز والحكاية والواقع - ستكون لي معها وقفة فيما بعد - الا أن مجمل الأحداث قدمت بطريقة المسرح الواقعي تأليفاً وتمثيلاً وإخراجاً وهي طريقة التي يميل الى التعامل معها أحمد سالار كاتباً كان أم مخرجاً ويؤمن بملازمتها مع الظرف الحالي للمجتمع الكردي، وأنا شخصياً أشد على يده لأن هذا النوع من المسرح هو أقرب الى الجماهير منه الى مسرح آخر.

ربما أستطاع المؤلف والمخرج في هذه المسرحية أن ينتزعا بعض الأعجاب من المشاهد الاعتيادي ألا أنني أرى أنهما وقعاً معاً في تكرار نفسيهما إخراجاً وتأليفاً بالرغم من تردد المخرج على المؤلف في بعض جوانب العمل مثلما ورد في إستثمار الحواس الخمس.

- التي ستكون لي معها وقفة فيما بعد لكننا شاهدنا الكثير من المسرحيات لكل من الفنانين أرسلان درويش وأحمد سالار تبدأ بالغناء وتنتهي به، وتتخلل المسرحية ديالوگات وغان على لسان المجموعة، أو إنفراد مغني أو ممثل، حتى أن العديد من هذه الأغاني تكررت في عدة مسرحيات! الى الحد الذي يكاد يقترح فيه العمل الى الأوبريت... أي أن أرسلان درويش يسعى الى أن يستثمر الفنان في المسرح الاحتفالي الى أقصى درجة لدغدغة ذوق وإذن المتلقي مقتنياً أثر مسرح سالار بهذا الصدد. وإن كان قد أستخدم الألوان والبهرجة في فضاء العرض المسرحي بواسطة الأشرطة والبسط الفلكلورية الكردية وهي الأخرى مكررة في العديد من مسرحيات المخرج والمؤلف...

وقد تصب هذه المسرحية في بعض جوانبها في مصب المسرحيات «التصفيقي» أو الأغنية «التصفيقية».

إن وجود عناصر مشتركة في الفن التشكيلي والمسرحي من حيث التكوين والكتل، والإضاءة، والظلال، والمساحات سواء على منصات العرض أو في فضاءاتها عملت متحدة لخلق الجو النفسي العام للعمل. لكن الفضاءات بالرغم من إزدحامها بالأشرطة والألوان لم تستنطق، وظلت غير مستثمرة وغير مسخرة من أجل الحركة، إنما بقيت على

حالتها ساكنة الى الحد الذي لم نرى في هذا العمل ممثل يرفع رأسه الى الأعلى لينظر الى ما فوق رأسه أو يكلم تلك الفضاءات. بإختصار شديد أن المخرج لم يوظف فضاءات المسرح لغرض الخطة الإخراجية، وأكتفى ببهرجتها.

وعودة الى إستثمار المخرج أرسلان درويش الحواس الخمس للإنسان، وإستنطاقها عند المشاهد والممثل معاً والواقع شعرت بأنه وظيفتها بشكل عفوي وإنسيابي بعيداً عن الإفتعال... نحن نعلم أن المشاهد في المسرح يستخدم حاستين فقط بواسطة أذنه وعينه وعن طريقهما يلتقط صوت الممثل والمؤثرات الموسيقية والصوتية، وحركة جسده وتحولاته وحركات الإضاءة والمنظر والملابس وما الى ذلك. اما في هذا العرض فقد استخدمنا نحن المشاهدين كافة حواسنا، فمنذ أن أقتربنا من بناية مؤسسة الشهيد (مكان العرض) أستقبلنا المخرج مع الفنان أحمد سالار (المؤلف والممثل) وبقية الممثلين والممثلات وصافحونا مرحبين - أي أن المشاهدين والممثل استخدموا حاسة اللمس - ولم نعلم في البدء أن هذه المصافحة هي ضمن العمل المسرحي وأن مسرحية قد بدأت منذ الآن -مد أن تعانقت الأكف -... وقبل أن ندخل صالة العرض - في الممرات المؤدية اليها أستقبلنا رائحة «البسمة» التي أشبهه ما تكون برائحة البخور وتستخدم في الكنائس، أما القاعة وهي مكان العرض أيضاً فقد كانت تفوح برائحة البخور وهكذا أنتزع أرسلان حاسة ثانية من جمهوره، أما الثالثة والتي لم نكن نتوقعها فهي حاسة التذوق، حيث الممثلين يقدمون الجوز والزبيب للمشاهدين، وإن إختيار هذه النماذج لم تكن إعتباطاً ذلك كون منشأ هذا الطعام كوردستان التي أشتهرت به منذ مئات السنين وهي تعد من المحاصيل المهمة التي لها علاقة بالتراث (إن أجاز التأويل).

وهكذا بإتجاه الحواس الثلاث أنفة الذكر مع السمع والبصر يكون أرسلان قد أفلح في أستنطاق جميع الحواس عند المشاهدين، وهي سابقة جميلة في المسرح. في كل عمل مسرحي يجمع سالار بدرويش نرى البصمات الفنية الواضحة للأول على الأخير وعلى نطاق واسع للحد الذي لو رفع أسم أرسلان عن الإخراج ووضع كأكاه أحمد بدلاً عنه لما شعر المشاهدين المعتاد على متابعة أعمالها بالفرق الكبير. فما بالك لو كان الفنان أحمد سالار يشغل عدة مهام في هذا العمل ابتداءً من كاتب ومروراً بالممثل، ومدير الإنتاج، ومخرج مساعد (غير معلن)، وإنهاء باليد الطولي له ليس في مجال الإخراج، حتى على صعيد الديكور، المناظر، الملابس وكل مايتعلق بسينوغرافيا المسرح إضافة

للموسيقى وإختيار الأغاني والإضاءة والماكياج وما الى ذلك...

في هذا العمل كما في أغلب المسرحيات التي يمثل فيها الفنان أحمد سالار والذي تجاوز الـ (٥٥) سنة من عمره يسعى أن يبدو شاباً يانعاً سواءً بملبسه أو حركاته وربما وفق في ذلك وأعجب مشاهديه.

كما أعجبنني أداء الفنان عباس ژاژلتي بعفوية تمثيلية وقوة شخصيته وحضوره الجميل على منصات العرض.

ومن بين الممثلات أجهدت الفنانة كوچر نوري بدور ختجاو نفسها في إنجاح شخصيتها وأعتقد أنها أفلحت في ذلك بحدود طيبة.

أغلب الأصوات التي أدت الأغاني في هذه المسرحية لم تكن تخلو من نشاز، كما لم يكن العزف يخلو منه أيضاً.

أهم ما لفت إنتباهي في هذا العمل وجود الأسهاب والخوف في التفاصيل الزائدة ربما بولغ فيها، حيث كان بالإمكان إختصار مدة العرض الى مقارب الساعة بدلاً عن ١, ٥٠ وبذلك كان يوفر المخرج لنفسه بعض الهفوات التي رافقت العمل، ويركز في إبداعه على جوانب عديدة مهمة في العمل...

مشهد الدمى «البرقي» الذي نفذته الطفلتان جاء ضعيفاً ومفتعلاً. دمج المؤلف محاور عدة في مسرحيته هذه أمتدت من الأسطورة، والملحمة، والحكاية، والواقع، والحلم، وربطها بالواقع الكرديستاني المعاش. اما الحكاية فهي نقلت أما على لسان الراوي أو شاهدناها كحدث واقع تجري مفرداته التمثيلية أمامنا. اما استخدام الراوي في هذه المسرحية فهو مألوف ومتداول وعرفت به بدايات المسرح العربي مذ كان القصصون أو الحاكاوتي في بلاد الشام ومصر والعراق قبل المئات السنين يحكي قصص ويطولات من التراث في المقاهي وتتطرق موضوعاتها عن قصص وحكايات ألف ليلة وليلة، وأبو زيد الهلالي، وعنتر بن شداد، وما الى ذلك. وجميعها كانت البدايات الحقيقية للتمثيل في المنطقة.

وعودة لمسرحيتنا التي غاب فيها النوم عن أعين الناس، وداهمهم الأرق والقلق وغاب عنهم الحلم، وبغيباب الحلم غاب الأمل أو بغيبابهما تنذر الأحداث بالخطر يعمد الراوي - أن يحكي حكاية من عمق التراث لكن يقاطع مراراً من قبل حشد الممثلين سعياً منهم للخلاص من القصص والغور في سبر أحداث الحاضر وإستلهم الدروس والعبر من

حال أختلت الموازين وهرب (الحلم) بعيداً برموزه الواضحة من أعين الناس... كما أن الظلام لو أسدل ستاره على المكان أفقدت الألوان جمالها ورونقها وموسيقيتها...

أعتقد أن تعامل إرسالان المخرج مع سالار المؤلف في العمل المسرحي شراكةً يكون مصدر نعمة ونقمة في آن واحد. فهو نعمة لأنه يوفر الوقت ويختصر الزمن وشراكتها تسهل في التعمق في الأحداث وتحليل الشخصيات وفلسفة العمل وما إلى ذلك، إضافة للدعم الفني بما توجد به قريحة سالار كمؤلف ومخرج وممثل... وهو نقمة لأن مرافقة سالار المؤلف والأستاذ والمربي لأرسالان المخرج والطالب يقيد إرسالان، وقد يخرجه في حال أراد أن يتمرد على أفكار أستاذه، وعلى هذا الأساس لا بد أن نعرف أن إرسالان سيكون بالمأل أسير ملاحظات سالار، الأمر الذي يحول دون تطوير إمكاناته ويضعف خياله وإبداعه وربما يقيدته إلى حد كبير، لاسيما عندما تلعب المجاملة والدبلوماسية أدوارها في العلاقات وأمام الممثلين والممثلات، وبالتالي سيبقى إرسالان ملاحظاً ومتهماً من قبل أقلام النقاد في مسرحياته بأن لأحمد سالار الحصة المهمة في التحرش في مجال المهام الإخراجية وسينوغرافيا المسرح.

وأنا شخصياً أرى من الضروري بـمكان ترك إرسالان لوحده في الساحة ليطلق العنان لأفكاره وخياله بعيداً عن التأثيرات الخارجية على الأقل لكي لا يعزى جهده للآخرين ويكون في منأى من إتهامات الإعتقاد على غيره.

من جانب آخر لو أبتعدت قليلاً عن الموضوع لا بد من القول أن كانت أعداد كبيرة من الفنانين المسرحيين أبتعلتهم القنوات السمعية في جوفها الواسع لكن إرسالان تحدى ذلك، لا بل أستطاع أن يوفق في تواصله مع المسرح وعمله في قنوات التلفاز المختلفة دون أن تبطله، وقد سجل بذلك تميزاً عن أغلب المسرحيين. ولكن لا بد من التنويه: اليس من المغامرة بـمكان أن يقوم بإخراج ثلاث مسرحيات خلال ستة أشهر، وهي مسرحية (جنازية أحمد مختار جاف) تأليف أحمد سالار، و (أغنية التم)، والمسرحية الأخيرة موضوعة بحثنا هذا؟ وما مدى النجاح الذي حققه إرسالان في هذه المسرحيات؟ اليس حري به أن يقلل من نشاطه لكي يركز على إبداعه؟ هل جنح إلى الكثرة بدافع الشهرة؟ أم لتفعيل الحركة المسرحية الراكدة؟ أم...؟ لماذا أقتصر الإخراج في هذه الفرقة على إرسالان تحديداً؟ لماذا حجبت فرص العمل أو الإخراج المسرحي عن الكثير من الفنانين خارج هذه الفرقة؟ أسئلة كثيرة تطرح نفسها وسأعمد إلى جعلها مفتوحة.

مجرياتها... الصياد كامران وهو البطل (أحمد سالار) الذي رأى الكثير في سفر حياته يتحول السمك الذي يصطاده من البحر إلى ذئب شرس ومفترس! تتداخل الأحداث لتنتقلنا إلى مكان تواجد الأمير أو الملك الذي جسده شخصيته الفنان عبدالقادر مصطفى وأعتقد واجه صعوبة في تجسيد دوره ووزيره الفنان جليل سعيد الذي لم يفلح في استثمار قصر قامته بالقياس لطول الملك لإنتزاع أو الأخرى استثمار حالات الكوميديا والآثار والإستفادة من المتناقضات... الملك والوزير بالرغم من كارتونيتهما تحيط بهما أعداد من المتألفين والإنتهازيين والمتملقين من أرباب السوابق.

في جانب آخر تلفت غايتنا الحقيبة المعززة بجوازات السفر والتأشيرات والمثلثة بالدولارات والكنوز تنذر بالخطر نتيجة تغيير الإلتماء والظروف السياسية، وترك الجماهير أمام خطر مخالب الذئب الذي يتربص وينتهاز الفرص المؤاتية للإنتقاض على الفريسة!! أما الأحفاد (الأطفال والذين أدوا أدوارهم أفضل من الكبار وكانوا عفويين وجميلين فقد جمعوا حول جدتهم التي تسعى لشحذ خيالاتهم وتحويلها إلى لعبهم وفرفشاتهم يرصدون من خلالها ما آلت إليه مصائر الناس، ويندهشون بما أبتلى بها الصياد وسنارته...

ينتصب المعلم الفنان وليد عارف في مكان آخر ساعياً لإعادة درسه، يتوجه إلى الجمهور بين الفينة والفينة ويناقشهم عن بديهة حاصل $1 + 1 = 2$ ولكن عندما تختلف الحقيقة والبديهة ولا يصبح الحاصل اثنين فإن اثنين لن يكونا مجموعاً $1 + 1 = 1$!! وليس من شك هي سفسطة مقصودة يراد بها الآثارة.

يتجمع الناس لإنتخاب الشخص المناسب للدفاع عن قضيتهم يصار إلى تهيئة أجواء المحكمة ويحضر الشهود والقضاة. ولكن يعود المعلم مع طلابه إلى إدراجهم (الدرس الأول)... يدخل الصياد بملابسه الجميلة الفلكلورية ويقامته المستقيمة وكأنه قد حضر حفلة عرس ينادي حبيبته ويجمع الموجودين ليلقي درساً في العشق ويدعو للعودة إلى الكدح والنضال لغد مشرق ليعود فيه الحلم يدغدغ مخيلة الناس وليناموا بعيداً عن القلق والأرق وبيتعدوا عن الخطر.

هكذا تتداخل الأحداث وتنقلنا من حالة إلى أخرى، من درس إلى آخر، ومن موقع إلى آخر، وكلها تصب بالمال في الواقع المعاصر الذي تعيشه كردستاننا وتحذر من مغبة وجود خلل ما في تجربتها التي يتربص الذئب بها ويحلم للإيقاع بها لينقض عليها في

مرثية الشاعر أحمد مختار الجاف

تجز الضمير الجمعي للمجتمع الإنساني

سائد المعروف

إن أي عمل فني أو أدبي جيد، يدخل القلب بدون جواز، يوقظ العقل، وينعش النفوس، ويغذي الأرواح، خصوصاً إذا كان جمال ذلك العمل تحفة فنية خارقة الجمال ومتكاملة الأتقان. وقد توافر كل ذلك في المسرحية البكائية (لأحمد مختار جاف) فالمنهج الوصفي والوعي التاريخي الجمالي، ربطه بأحكام مؤلفها الأستاذ (أحمد سالار) بالماضي القومي للشعب الكردي إرتباطاً فيه يتبادل كل من الحاضر والماضي صلات خصبة تتجدد بها قيم الماضي، وتقوّم بها جهود الحاضر ذلك أن الماضي ذو سلطان دائم عن طريق الوعي والإحاطة به، ثم إتخاذ موقف منه سلباً أو إيجابياً، والحاضر كذلك لا يكون ذا شأن لا يتجاوزه ذلك (الماضي في جانب من جوانبه، على زن يكون -الحاضر- ذا سلطان على الماضي إذا أضاف جديداً يحملنا على معاودة النظر في تقويم تراثنا الماضي تقويماً جديداً، بل ربما يحملنا على تقويم نظرتنا الى التراث.

وإذا توافرت الأسس السابقة لا بد أن ينتهي بنا النظر في كل عمل أدبي -من جوانبه المختلفة- الى النتائج التركيبية للنظرات التحليلية الخاصة بكل مسرحية وهكذا فعل الفنان (أحمد سالار) في مسرحيته الرائعة (مرثية الشاعر أحمد مختار الجاف) فهو -أحمد- ومنذ عشرين عاماً يحاول إيجاد صيغ جديدة من الموروث الشعبي الكردي وتراثه الثر وصياغتهما بيد معلم مقتدر من صنعته، في دراما تصاعديّة تحمل في طياتها الفعاليات الشعبية القديمة الشبيهة بالدراما وتوليفها مع الحاضر المعاصر المعاش فعلياً بكل اشكالاته وتعقيداته. وإحترام (ديالوجات) -حوارات- داخلية فيها عبق الماضي الموروث، مختلطاً بوهج العصرية بكل اشكالاتها وأزماتها الإنسانية. فبكائية الشاعر الشهيد (أحمد مختار جاف) (١٩٠٢-١٩٣٥) الذي جسدها (سالار) في لوحات فنية رائعة، صاحبته أشعار (الجاف) الخالدة عن الحرية والمعاناة القومية للشعب الكردي، ضجّت بها المؤثرات الصوتية التي أبتدعها (سالار) لينبت الوجدع الإنساني الذي كابدته (الجاف) الذي أستشهد في عزّ شبابه، في سويداء قلب الإنسان الكردي المعاصر، وليحصد بعد ذلك فعل التأثير المباشر في نفوس المشاهدين الذين

إن فرقة مسرح السلیمانیة التي سميت فيما بعد بفرقة أحمد سالار تثنياً لخدماته الجليلة في المسرح الكردي، ولكونه أحد أهم روادها كاتباً ومخرجاً وممثلاً ومربياً للأجيال هذه الفرقة التي تدفقت نشاطاتها المستمرة في الآونة الأخيرة والتي تميزت عن خواتمها من الفرق لتبعث على الغبطة والسرور وتخفف من الآسى الذي يشعر به جمهور المسرح في المنطقة في العقد الأخير من هذا الزمن لانطفاء بريقها وخفوت إبداعها والكلام يتعلق بالفرق المسرحية الباقية...

وليس من شك أن لدعم وزارة الثقافة والمديرية العامة للثقافة والفنون الجيد الدور المهم في تفعيل نشاطات هذه الفرقة، إضافة لدعم السادة المسؤولين.

بالوقت الذي نأمل أن نشاهد المزيد من الإبداع من هذه الفرقة النشطة في عطائها فمني النفس أن تلتفت وزارة الثقافة والجهات ذات العلاقة الى بقية الفرق، والأخذ بيدها الى بر الإبداع وإنقاذها من سباتها العميق، ونتمنى نحن الفنانين أن تدعم جميع الفرق المسرحية دون مفاضلة أحدها على الأخرى لهذا السبب أو ذاك...

في مسرحيتهما الإحتفالية

سالار ودرويش يخلعان عن الفرائث ثياب أحرانها

سائد المعروف

بعد أن ابكنا، وأدمى قلوبنا، في (مرثية أحمد مختار جاف) مسرحيته قبل الأخيرة، والتي شاهدناها أواخر العام الماضي، قدم لنا قبل مدة الفنان الكبير (أحمد سالار) من المسرح الإحتفالي مسرحية - يوم تحولت السمكة ذئباً - بعد أن أستل خيوط نسيجها من الموروث الكردي العريق. ومن الفلكلور الكردي الثرّ، فالف ثيمتها والبسها ثياب الواقع المعاش اليوم، وبصراحة معهودة فيه، وبسخرية لاذعة، لاتصل حد التجريح، أخرجها لنا الفنان أرسلان درويش هذان الثنائيان - سالار ودرويش - ومعها أعمدة المسرح الكردي الأساتذة الرواد الأوائل (طلعت سامان) و(فرهاد شريف) تتعزز على عطاءاتهم (صحة) المسرح الكردي المروج بالكثير من الهموم والشجون والأتراح، لكون جميع نتاجاتهم المسرحية جادة وهادفة تبنت فكراً، وتربي ذائقة، وتزرع جمالاً وإحساساً شفيفاً في نفوس مشاهديها، وبالأخر تحصد فناً وأعجاباً منهم.

من نافلة القول، وفي المثل الدارج، من أن فلان من الناس مثل: (السمك مأكول مذموم!!) بل هو محبوب جداً لفائدته العظيمة لمن يأكله، وبنفس الوقت (زفيراً) رائحته كريهة بعد الإنتهاء من أكله!! فيا ترى كيف حول -سالار- سمكة وادعة -مأكولة أبداً- الى ذئب عدواني مفترس؟؟ على مسرح (مؤسسة الشهيد) الدائري، كان ذلك اليوم، الذي تحولت فيه السمكة الى ذئب، بفرقة موسيقية مؤلفة من خمسة عازفين - بضمنهم مغني - وثلاث ممثلات، وعشرة ممثلين رئيسيين، وثلاث فتيات صغيرات، وأربعة طلاب وأستاذهم.

وبعد نهاية العرض الأول للمسرحية في ٢٠٠٢/٢/١٥، وتحديد الساعة الخامسة والنصف مساءً من يوم الخميس، عرفنا بأننا -كمجتمع- بكل تلاوينه الموزائيكية والأثنية وبسلطته ومؤسساته وأحزابه وحركاته ومنظماته. فينا -السمك والذئب- المستغل والمستغل.

الضعيف والقوي، إلا أن أكثرنا شراً، هو ذلك الضعيف الفقير -السمكة- الذي خدمته الظروف والحظ، فتسامق للأعلى فتحول من -سمكة الى (قرش) ومن ثم الى

أصطفقت أياديهم لـ(سالار ومسرحيته) الخالدة. قد أستشعر المشاهدون بعذاباتهم على مدى التاريخ الإنساني لشعبهم الكردي العريق بالأصل والفصل وبعبادات إنساننا المعاصر في عالمنا -النائم- عفوياً النامي، المسمى بالعالم الثالث!!... فقد عثر مخرج ومعد وممثل المسرحية -أحمد سالار- على صلات وثيقة ما بين الماضي والحاضر وربطها بحبكة شديدة، سمّرت الحضور من المشاهدين في كراسيهم على مدى ساعة ونصف رغم حرارة جو -قاعة الشعب- وصراخ أطفال الفنانين الذين جلبتهم أمهاتهم جهلاً بقيمة المسرح وقديسيته.

بديكور بسيط فيه أيادٍ ملطخة أكفها بالدماء، مرفوعة فوق أسنة الرماح، ذكرنا - سالار. بمأساة الطف والحسين شهيد كربلاء، وتراجيديا الحلاج، وثورة الزنج. فزرع في أعماقنا -كمشاهدين- بذور الرهبة والخوف من تلك الحياة التي عاشها شاعرنا الخالد - أحمد مختار جاف- وحصد فناً راقياً فيه روعة الإبداع وجمالية العرض وبأنارة متواضعة -بسبب ضعف التيار الكهربائي- بهربها إنظارنا حين سلطها على زوايا المسرح المعتمة، فأنطق الظلام، مزواجاً الأتارة مع البناء الدرامي للمسرحية، تزوج الماء بالطين، وقاد جموع الممثلين الذين فاق عددهم على خمسين، قيادة القائد البار، إلا أنه -سالار- فاقهم تمثيلاً وأداء وإخراجاً، ولأول مرة في أربيل وفي هذه المسرحية بالذات أرى أكثر من عشر ممثلات تفوقن على زملائهن من الممثلين وهذا فخر عظيم للفنانة الكردية، إن مسرحية -الشاعر أحمد مختار جاف- كسب متميز للمسرح الكردي وإضاءة وضوءاً لماضيهِ وحاضرهِ، ومستقبلهِ.

ملاحظة:

المسرحية من تأليف وتمثيل الفنان أحمد سالار ومن إخراج أرسلان درويش.

ولنا كلمة أخيرة نسريها همساً في آذان (سالار ودرويش) من أننا بحاجة ماسة جداً إلى نصوص محلية كردية فيها (نفس درامي) أكثر من حاجتنا إلى (مسرحيات إحتفالية)، فما زالت صدورنا مشخنت الجراح تنز وجعاً وتئن همماً، وب(الدراما) المتصاعدة إلى ذروة المأساة، نصل إلى قمة التفاؤل بالمستقبل.

ذئب- ناسياً قضية وطنه كردستان، وشعبه وقضيته الملحة في التأزر والأخوة والتضامن. ومن ثم حق تحقيق المصير، نعم -الذئب- موجود فينا -فلا يخلو (زور من واوي)- كما هو في المثل السائد على السنة الناس، إلا أننا بوحدتنا وبتأخينا نحد من تكاثر ذلك الذئب -حتى لا تصبح ذئباً عدة. فتأكل ما حققناه من مكاسب بعد إنتفاضة آذار العارمة عام ١٩٩١، من برلمان وحكومة للإقليم وديمقراطية ومطالبتنا الملحة لفدرالية ضمن عراق تعددي ديمقراطي موحد، لقد وخز كل من -سالار ودرويش- البيروقراطية والروتين والمحسوبة والمنسوية والتعالى على الناس البسطاء والإنتهازية والديماغوجية مجسدين ذلك بشخصية -الباشا- (عبدالقادر مصطفى) ووزيره النفعي (جليل سعيد)، من المعروف عن المسرح الدائري من أن بلا ستارة -حاجز- ما بين جمهوره المشاهدين لزيادة التأثير والتأثر، وإن ديكوره، السقف والجدران، وهذا توظيف صحيح لخدمة النص والإخراج وذلك بأدماج المشاهدين بين حيطان المسرح الأربعة وتحت ديكور المسرحية الأعلى وفي الجوانب.

ساعة من الوقت قضيناها في (يوم تحولت السمكة ذئباً) ما بين الموسيقى والغناء وعشرات اللوحات المعبرة والموحية ل(فراشات) بعمر الورد هن (شنگه أحمد سالار، چيا محمد، كنار عبدالرحمن) والثلاث سيدات تميزت بأدائها بينهن (نهاية عثمان) وبزت قرينتيها (كوچر نوري) و(شهلا محمد) وأكثر من خمسة عشر ممثلاً، بزهم جميعاً بحضوره المسرحي وبصوته الجمهوري لمخارج الألفاظ (أحمد سالار) قام بدور كامران - (عبدالقادر مصطفى) بدور -الباشا- الذي جهد نفسه في أن -يتأني ويتلعثم- وهو ينطق بكلمات النص المسرحي حتى يظهر لنا مقدار تفاهة -الباشا- تمثيلاً.

وتبقى السيدة (رمزية قادر) حساسة وذكية جداً في تصميم الأكسسوارات والملابس، وخاصة في إختيارها للألوان الزاهية التي زينت بها (فراشات) المسرحية وممثلاتها، وتبقى إحتفالية (يوم تحولت السمكة ذئباً) نقیضة، البكائية (أحمد مختار جاف) الدرامية، والتي أراد أن يقول لنا من خلالها من أنهما قادران على خوض جميع صنوف المسرح ومدارسة واتجاهاته وأقصده بهما (سالار ودرويش) رغم أن رائد المسرح الإحتفالي في العالم العربي هو المغاربي (عبدالكریم رشید)، فهو المسرح الإحتفالي بلا حدث ولا قصة، بل مسرح القائي ولوحات راقصة تعبيرية وغناء وموسيقي توصل جميعها ما يريد قوله المؤلف والمخرج من خلال شخص المسرحية على رغم كثرتهم.

الخشبة لما تزل فاعلمه

تشخيصية تحولت الى كرنفال

بيان احمد سعيد

رغم كل ما قيل ويقال عن المسرح، ورغم ظهور نزاعات حداثوية وآراء فلسفية، ووجهات نظر متعددة بصدد موضوعة المسرح، فإن الحقيقة تبقى بأن لهذا الفن رواده، وعشاقه ومريديه بل أن البعض قد أرتبط به وجدانياً فأضحى يتحدث عنه ويملاً أيامه طرباً به، ولاعجب فهو ساحر جذاب، عملاق حين يتحدث، طفل يغفو ساعة يسدل الستار.

وها هي مسرحية (تشخيصية أحمد مختار جاف) تتحول الى كرنفال فغصت القاعة المخصصة للعرض بالعاشقين، فجلس من جلس وظل واقفاً أو جالساً على الأرض من سعى بقدميه لمتعة الحواس وهنا سجلنا لقاءً مع فرقة مسرح (سالار) القادمة من مدينة أربيل والتي أتحفتنا براءة (التشخيصية).

* الفنان (أحمد سالار) كاتب العمل ومؤدي أحد أهم أدوارها أهلاً بك، ما شعورك بعد كل هذا الغياب عن مدينتك السلیمانية؟

- حواسي أنفتحت هنا، التربة هنا، والوجود هنا، فالسلیمانية هي الكل وأنا الجزء، ما الذي يقوله الإنسان في لحظة لا تتكرر كثيراً وسعادة ترقص لها الروح وتلحق.

* كيف ترون الفن المسرحي في إطار التجربة الكردستانية؟

- الفن المسرحي الكردي استطاع أن يثبت وجوده أيام النضال السري وأدى واجباته بشكل يفتخر به، دافع عن حق ووجود شعب وعزز من المعنويات العامة لدى الكرد.

الآن الفن الكردي يمر بمرحلة أخرى ويتجه الى مجرى جديذ والنتيجة هي الأعمال الجميلة التي نشاهدها الآن على الساحة المسرحية الكردية.

* من هو المبادر لتقديم هذا العمل في السلیمانية؟

- يوجد شعور وإحساس متشابه بين الفنانين في كل مكان المبادرة جاءت من قبل اتحاد فناني كردستان، ولأقول هم ولانحن، لأن هذه التسميات لا يوجد لها أي أساس، علينا أن نقدم ما هو أفضل وأجمل. والعمل هذا (تشخيصية أحمد مختار جاف) وردة

مهداة الى صدر مدينة السلیمانية.

* ما رأيكم بالعمل التشكيلي الذي قام به الفنان (أسماعيل خياط) والذي يتمثل برسم أرضية للسلام في كردستان في منطقة پيرر؟

- كرنفال لوني، شعور جميل، وتنفيذ هذا العمل وفي هذا المكان إنما هو البديل عن السلاح وإستعماله لغة اللون، إنه حسن ربيعي جميل للكرد، نتوقع من (خياط) المزيد من العمل الفني الهادف.

* كما تحدثنا مع الفنانة (روبار أحمد) والتي تعد من نجوم العمل، هل بإمكانك الحديث عن دورك في (تشخيصية أحمد مختار جاف)؟

- شاركت كمصممة حركة العمل، أما دوري من ناحية التمثيل فقد أدت دوراً صغيراً أمام العملاق (أحمد سالار) وهذا فخر لي، كما كنت بديلة عن شخصيتين لأملأ الفراغ في العمل وهذا واجب فني وأملنا أن نرضى المتلقي.

* الفنان (أرسلان درويش) هل ترى أن هناك إختلافاً من الناحية الإخراجية بين هذا العمل وأعمالك الإخراجية الأخرى؟

- حاولت في (تشخيصية أحمد مختار جاف) أن أوجد مجموعة من المعطيات الإخراجية الجديدة، كما حاولت أن أعمل بقدرة أكاديمية لصنع تشكيلات وإنجاز ترتيبات العمل الإخراجي، هذه الإحتفالية للأستاذ (أحمد سالار) حاولت أن اتعامل معها بشكل أكاديمي كإحتفالية كردية، هذا العمل يأتي بعد إنقطاع وإبتعاد عن الأجواء الفنية في السلیمانية، كذلك فهو بعد أكثر من ثلاثين تجربة فنية عملت فيها على مسرحيات عراقية وعربية وأعمال كلاسيكية.

كما أن هذا العمل هو الرابع للأستاذ (أحمد سالار) الذي نفذته إخراجياً قبل وبعد الإنتفاضة.

* كيف تقيم وجودك في مدينتك السلیمانية؟

- إبتعادي عن السلیمانية ترك حينياً في قلبي لها ولجمهورنا وأصدقائنا.

الفنانون هم أنوار الطريق أستطاعوا أن ينجزوا الكثير وأن يفعلوا الكثير، يالأسف بعض الظروف في كردستان خلقت حواجز وهي حواجز وهمية، ونحن واثقون أنها لن تبقى وستزول ونحن قمنا بخطوات عملية لإعادة لحمة ووحدة كردستان خدمة للحركة التحررية لشعب كردستان.

مخرج المسرحية التي جذبت جمهور أربيل والسليمانية :

معين خطابنا المسرحي مرتبط بحركة تحرر شعبنا (الكوردية)

أعدده: درسيم توفيق

يعتبر الفنان المسرحي المعروف أحمد سالار أحد أعمدة الحركة المسرحية في كردستان العراق، مسار حضوره المسرحي تمثيلاً وإخراجاً وتأليفاً يرجع لثلاثة عقود خلت. أسس في ثمانينات القرن الماضي (فرقة مسرح سالار) وتبنى إتجاهاً في العمل المسرحي عرف بالغنائي أو الإحتفالي.

بعد مباشرته العمل كعضو في أول برلمان كردستاني منتخب منذ عام ١٩٩٢ أبتعد الفنان أحمد سالار عن المسرح وجمهوره، في مبادرة جريئة منه عاد منذ عامين إلى الوسط الفني وشارك في عدة أعمال مسرحية شكل زخماً جديداً ودفعاً قوياً لتنشيط الحركة المسرحية في أربيل العاصمة. وتبعه أخيراً إعلان إعادة تشكيل (فرقة مسرح سالار) من جديد ضم نخبة ممتازة من فناني المسرح من الجنسين ومن جيلي المخضرمين والشباب ليشكل رافداً ثرياً يصب في مسار الحركة المسرحية الكردستانية.

آخر نشاط مسرحي لهذه الفرقة جاء ضمن موسم مسرحي اقامته مديرية السينما والمسرح التابعة لوزارة الثقافة في أربيل. عرضت خلاله (فرقة مسرح سالار) مسرحية (مأتم أحمد مختار جاف). وهو عبارة عن نص كولاجي -إن جاز التعبير- أعده الفنان أحمد سالار عن حادثة إغتيال الشاعر الكردي الراحل أحمد مختار بگ جاف، موظفاً هذه الحادثة للتعبير عن الموقف الواجب إتخاذه من قبل كل فرد كردستاني أزاء هذه المرحلة الإنتقالية الحساسة من حياة شعب إقليم كردستان العراق.

عرضت المسرحية لمدة ثلاثة أيام متتالية في أربيل وحضره جمهور غفير، بعدها عرضت المسرحية في الاونة الأخيرة في السليمانية لمدة يومين متتاليين وشهدت أقبالاً منقطع النظير أيضاً. شارك في الأداء عدد كبير من أعضاء وعضوات الفرقة وتم تقديم العرض بالنسق

الإحتفالي المعروف والمعتاد لمسرح سالار، اخرج هذا العمل المسرحي الفنان أرسلان درويش.

وللوقوف على حيثيات هذا العمل المسرحي وتبادل أطراف الشجون حول واقع الحركة المسرحية، كان لنا هذا اللقاء مع مخرج (مأتم أحمد مختار جاف) الفنان أرسلان درويش:

- إن هذا النهج ليس مرتبطاً بمرحلة نضالية بعينها، وإنما تمتد معطياته كما رسخها نضال (البارزاني الخالد) لتشمل المراحل اللاحقة، وتغدو نهجاً لحياتنا، خاصة وهي تبلور مقياساً أولياً لتقييم صحة المسار وجدوى المعطى الحقيقي لأي جهد إبداعي كردي في إرتباطه بقضية شعبنا العادلة ومساهمته في دفع العجلة إلى الأمام ونحو الأفضل.

إن إتساع الوعي والفهم المدرك للتعامل الجاد والمسؤول مع طبيعة المرحلة السياسية والتأريخية التي تمر بعيداً عن المباشرة المستهلكة. وبطبيعة الحال فهذا النهج متناسق مع جماهيرية الفن المسرحي في تكوينه، ودوره الفاعل قبل الإنتفاضة وبعدها (رغم إختلاف المرحلتين) في أذكاء وعي الإنسان الكردي أمام مهامه الوطنية. ولعل هذا ما يجعلنا واضحين في تأكيد نهج الكوردية التي ورسالته في (تشخيصية أحمد مختار جاف) كما في سابقتها وفي ما تليها أيضاً.

* ولكن اليس من بديل لهذا النهج في المسرح؟

- لقد أفرزت حركتنا المسرحية حتى قبل الإنتفاضة أشكالاً مختلفة من التوجه، قدمت عن طريقها صورة ما تزخر به تجربتنا المسرحية من تنوع وتكامل يجسد حالة صحية لحركة مسرحية ناهضة، ولكن كانت بعضها موعلة في التيه والغموض الفكري بدعوى التجريب والتحديد والنخبوية المتحججة بالذلكات الشكلية.

ولكن ظل خطابنا المسرحي الرصين يستقي من النهج الأصيل المرتبط بالحركة التحررية الكردية ليستمر مؤثراً وفاعلاً في تشوير الروح المعنوية للإنسان الكردي في مقاومته ودعمه للتمسك بهويته القومية وعدالة قضيته أمام سياسات النظام الوحشية في قمع وإبادة هذا الشعب والنيل من روحه الثورية. إذأ فباستطاعة هذا النهج أكثر من غيره الماضي المرير وحمل حلمه معه وهو يعرف جيداً كيف يستخلص العبر من هذا الماضي ليحاور به الحاضر، أن هذا النهج لديه الجرأة التي قاوم بها العدو ليصارع بها سلطته الوطنية في كل ما يراه ناقصاً أو سلبياً في أدائه، ليؤدي بذلك ما على عاتقه من

مسؤولية ثقافية وتاريخية.

التي تجتمع فيها عناصر الفرجة وتشكلها نوع من التظاهرة الشعبية المتشعبة بالموسيقى والحركات التعبيرية والتكوين في الفضاء، إضافة الى مرجعيتها في الذاكرة الكردية، ولا أظننا قد أدرنا جهداً لكي نقدم عرضاً مسرحياً كردياً يتصل بكل الوسائل.

- بالطبع أن مسألة الفن والسياسة يجب أن تترايط في وحدة متفوقة الإستهداف والإصابة، وباعتقادي لا يمكن أن نتصور عملاً فنياً أو أدبياً دون خلفية سياسية. لذلك فالنظرة التي لتأخذ في الإعتبار وعي الشرط السياسي، من شأنها في النتيجة تكريس هيمنة ما هو سائد من في حياة مجتمعنا ومكاشفة السلطة بانتقاداتها وطروحاتها الواعية لإمكانيات هذه السلطة وسياسته وأيضاً لا يمكن أن نتحدث عن مجتمع متقدم آت دون أن نتحدث عن الطرائق والكيفيات، أي عما يختزنه الواقع نفسه من إمكانيات تؤهله لأحداث النقلة المتوخاة.

من خلال ربط لوحاتها (العقد) فيها بشكل واضح وبالتالي الحصول على الحرية الذهنية لتكوين أحكامه الخاصة، تجاه ما يراه من شخصيات وأحداث ومواقف. وقد أثر بالمضي قدماً بهذه التقنية في هذا العرض الذي امتاز بتوليف بعض الشخصيات والمشاهد المسرحية من نصوصه السابقة بهدف تعميق وأثراء الخط الدرامي والفكري للحدث الأساسي في المسرحية.

* كيف تم إستقبال عرضكم المسرحي هذا في مدينة السليمانية؟

- أستقبلنا ومسرحيتنا بكل حب وحفاوة، ولعل الإستقبال الجماهيري الكبير الذي لاقاه هذا العرض يعكس فاعلية النهج وصحة المسار الذي نحن عليه. فجمهورنا المسرحي رغم ما يقال حول إعتكافه وإبتعاده عن دور العرض المسرحية، لا يترك أية فرصة سانحة إلا ويعبر فيها عن عشقه وتجمعه حول ما يؤثره من عروض مسرحية ترتبط بوجدانه وتعبير عن الأمة وآماله، وبالفعل هكذا فعل جمهورنا المسرحي في مدينة أربيل، حيث غضت قاعة ثقافة السليمانية وممراتها بالمشاهدين كما تحشد قسم آخر كبير في يومي العرض خارج القاعة وأمطرونا بحبهم الصافي ولعهم بمشاهدة رائدنا المسرحي أحمد سالار. وهو يقف على الخشبة مثلاً، وفناناً شامخاً غاب سنيماً عدة عن مدينته الحبيبة، ولاننسى ما لمسناه من مودة أخوية نابضة بكل معاني الإحترام من زملائنا في (اتحاد فناني كردستان) الذين يسروا لنا كل أسباب الراحة والنجاح ولقد كان لوسائل الإعلام دوراً بارزاً في منح هذا العمل ما يستحقه من إهتمام.

* لم كل هذا الحضور الكبير للعناصر الإحتفالية في العرض؟

- بالطبع، فالمسرحية أعتمدت طقساً إحتفالياً كردياً هي (كوتقل) أو التشخيصية

في الهم المسرحي...

لكي لانحرت البحر°

أرسلان درويش

إن القيمة الحقيقية للفن تكمن بلاشك في المضمون في الجوهر والمدى وما يحقق هذا الفن من فعل، والعمل الدرامي، الذي يتوفر له المضمون الناضج والتجربة الناضجة سيكون هو الأفضل بكل تأكيد، فلا يمكن تصور أعمالاً جيدة دون وضوح ونضج في الرؤية الفكرية للإنسان وللمجتمع، ولهذا كان من الطبيعي أن لا يعيش الفنان الكردي منسلخاً عن تراثه الثقافي والإنسلاخ عن التراث هو أول المراحل التي يمر بها الفنان نحو الإغتراب، ولهذا كان على مبدعينا الربط بين مفاصل العملية الإبداعية، من جذرها الأول، جذرها الحامي (الموروث الحضاري والتراثي) ولو رجعنا الى تأريخ حركتنا المسرحية لوجدنا حالة الإلتئام هذه بدأ بعنوان أول مسرحية كردية للمرحوم عبدالرحيم رحمي هكاري (ممي ثالان) مروراً بمحاولات النابغة (بييرة ميسرد) في (فرسان مريوان الاثنى عشر) و(محمود آغاي شيوه كقل) و (مقم و زين) وتعصيماً بعشرات المسرحيات ذات المضامين الكردية المستقاة من التراث والملاحم الكردية لكتاب ومسرحيين تواصلوا مع عطاءات تجريرتنا المسرحية، لعل أبرزهم رائدنا المسرحي (أحمد سالار) الذي بلور طابعاً مسرحياً كوردياً عرف بالمسرح الإحتفالي الكردي منذ منتصف الثمانينات... واليوم ونحن نشهد حالة النكوص التي تمر بها حركتنا المسرحية لجملة من العوامل التي أنا لست بصدد الخوض فيها الآن، حيث تناولتها كتابات أخرى عديدة بات ملحاً أن نبوتق جهودنا، كُتاباً ومخرجين وممثلين، رواداً ومخضرمين وشباب، نحو العمل والبحث عن صيغة كردية للمسرح، توجد الحلقة المفقودة بيننا وبين الجمهور. والتراث لن يكون عائقاً إذا تحررنا في فهمه ووعينا دوره الحقيقي ونزعنا القدسية السلفية عنه، وتعاملنا معه بحرية وفق مقاييس العصر ومعطياته.

حينها تتصلب الأرضية التي نقف عليها، ولا أعني هنا بالطبع أن يتلون الجميع بلون واحد وأن نتبنى نسقاً أو أسلوباً واحداً في أعمالنا المسرحية، لأن هذا الضرب من الهراء وعدم التنوع التي لا يتكامل بدونها مشهدنا المسرحي. فالفن تجربة مستمرة ومتقدمة باستمرار لكن ما ينبغي التأكيد عليه هو أن يكون هناك مسرحاً مضمونه كوردياً بمعنى أن

يعكس مشاكل هذا المجتمع وما يصبوا اليه، ودمج القومي بالإنساني لكي يكون أداة تغيير وبناء، فالحوار وتفاعل التجارب والتأثير والتأثر، هو بحث في سبيل ظهور مسرح كردي كامل الملامح، يستطيع أن يكون طاقة تفجر وتقدم وبناء في المجتمع الكردي الباحث عن هويته على مستوى جميع الأصعدة... ولكن بعيداً عن التخبط والضياع والتقمص الخائب لما هو ليس متناغم مع حاضرنا ولا ينتمي لماضيها ولا يرتقي لمستقبلنا، بل يضع أصحابها في هامش التبعية (للآخر) وفي موقع من يحرت البحر!! فكم من جهود وأعمال ضاعت وتبخرت كفقاعات الماء رغم ما طبل لها، لأنها لم تدرك ذاتها وإصالتها وما منوط بها من مسؤوليات تبتغي منها أن تكون في الطليعة تحمل مشاعل النور المستمدة من مواقفنا الكردية الأصلية ونارها الخالدة، لا أن تتذيل المسيرة مستفقدة مسارها، إذن لا بد من فهم المشهد الشمولي التاريخي العريض للإبداع... ليس مبدعاً من لا يفهم المناخ الفكري والحضاري لشعبه وأمته، ومتى وثقنا بذاتنا وتحررنا من عقدة (الخوافة) وحاورنا همومنا ومشاكلنا الكردية وتناولناها بصدق وجرأة ووضوح، عندها نستطيع أن نفتح نافذة مشرعة على العالم... بهواء حر وطييق وخاص، ونحرت في أرض خصبة...

شاني

لن أنسى يوم ١٢/٦/٢٠٠١، وسيظل محفوراً في ذاكرتي، لأنني شاهدت في هذا اليوم الكبير أحمد سالار، ولأول مرة في حياتي، يمثل على خشبة المسرح، في مسرحية (كذبة كئي أحمد مختار جاف) من تأليفه، وإخراج الفنان أرسلان درويش.

منذ عرفت سالار كمخرج في منتصف الثمانينات، كنت أتمنى أن أشاهده كممثل أيضاً، ألا أنه لنجاحه في ثلاثيته المعروفة، (نالي وحلم أرجواني، الصقر يحلق عالياً، وأحمد الجزيري)، وإتباعه أسلوب المسرح الإحتفالي الذي أقتنر بأسمه، جعله يعزف عن التمثيل، وينصرف الى الإخراج، لتأصيل المسرح الكردي في هذا الأسلوب.

ولعل إنتخابه بعد الإنتفاضة عضواً في برلمان كردستان، أبعدته عن الإخراج ولم يقدم خلال عشر سنوات سوى عمل واحد، غير كمؤلف ظل يرفد المسرح الكردي بنتاجاته. هذا الركود الذي أصاب سالار، فسر الى أنه بداية قطيعته مع المسرح. ولكن عودته اليه، كممثل وليس مخرجاً، أدهض هذا التفسير.

قبل أن أشاهد أداء سالار، كنت أعتقد أن هناك قلة من الممثلين الكرد يجيدون أداء طريقة ستانسلافسكي وفاختانكوف، أمثال كامران روؤف، سمو عزيز، وأزاد جلال، ولكن عندما شاهدت أداء سالار، عرفت أنه أفضلهم أداء لهذه الطريقة. لا أقول هذا مجاملة، وإنما إنصافاً لفناننا الحجول الكبير.

فليس من السهولة بعد قطيعة ربع قرن تقريباً من التمثيل، وتجاوز الرابعة والخمسين، إن يتألق المرء في أداء هذه الطريقة التي ينبغي أن تتوفر لدى أصحابها بالإضافة الى قدرة الالتقاء المرونة الجسمانية، ليستطيع فناننا هذا في تجسيد هذين العنصرين، لتقمص الشخصية والتركيز بمهارة فائقة، ولا أعالي إذا قلت أن الدقائق الخمس التي أداها كانت بحد ذاتها مشهداً منودرامياً كافياً، لتعليم طلبة معهد الفنون الجميلة، كيفية تمثيل طريقة ستانسلافسكي وفاختانكوف.

لقد ابكيتنا ياسالار، لأنك أعدتنا الى شبابنا، ولأنك عدت الى شبابك، وقدمت درساً رائعاً في الفن والأخلاق، لهذا الجيل والجيل السابق، عندما عدت الى المسرح أولاً، وعندما أبدعت فيه ثانياً...

محي الدين زنگنه

وقطع عليه أسترساله في الحوار الذي يجري مع باكوري، أحادياً ومن جانب واحد حسب. دخول رجل شامخ، أخرجه من نفسه، وسرق كل إهتمامه. يقيناً أعرفه. أسعفيني أيتها الذاكرة المنخورة؟...

لم يطل به البحث في ثنايا ذاكرته. هتف سريعاً «سالار» أنه سالار الفنان المسرحي... أو... أو... «سيرانو» كما كان الطرفاء يدعونه، وقد صدق. فالرجل في شاعرية «سيرانو» وشفافيته وعلو روحه. وقد استطاع خلال فترة وجيزة أن يفرض إحترام الفن، حد التقديس في زمن وفي واقع كان الكثيرون يزدرون الفن، وينظرون الى الفنان نظرة أستصغار.

مازلت أذكر تلك الواقعة التي جرت له في السبعينات، حيث كانت الفوضى تضرب بأطنابها في مدينة السليمانية. والأمن مفقوداً. وكان هو عائداً إلى منزله، ذات ليلة، فتصدى له ثلة من اللصوص ليسلبوه. ولكن ماكادوا يقتربون منه حتى تعرف عليه أحدهم. فصرخ «كوژينة... مامدستا سالارة» فأسقط في أيديهم، وشلهم الخجل، فأحاطوا به، بأعتزاز بالغ، سوراً. يحرسونه ويحمونه، حتى أوصلوه إلى منزله، وألستهم لا تكف عن الأعتذار والاستغفار...

تلك قوة السلطة الفن وعظمتها، التي ينفرد بها الفنان الأصيل، تفرض إحترامها وطاعتها، طوعاً، حتى على الفئات المنحرفة، وتربيتهم وتعلمهم.

إن سالار، والحمد لله اضاف وهو ما يزل يرنو إليه، لم يفرض إحترامه على اللصوص حسب بل على الزمن أيضاً، الذي لايجرؤ حتى الان أن يلعب به كما لعب بنا جميعاً. وعاد بذهنه القهقري إلى أيام كان سالار يتردد عليه في بغداد، يجالسه ويستمع إلى نبرات صوته الرجولي العريض. ترى ماذا لو غنى أو قرأ المقام بصوته الأوبرالي الضخم، أما كان حقق لنفسه فيها شأناً لا يقل عن شأنه في المسرح، أخ... أخ...

«کاک ئەحمەد سالار باوکی شانۆی کوردییە، ئەحمەد سالار، ئەگەر کورد
نەبواوە حیسابی تری بۆ ئەکرا، ئەحمەد سالار فیعلەن فەنانیکی گەورە و
ماندوو، بێرەوهری سەیرم لەگەڵ کاک ئەحمەد سالار هەیه»

(شەمال سایب - سالی ۱۹۸۴ هەولیر)

- عەبدولرەحمان بێلاف - گوڤاری هەرێم ژمارە (۲۶۹) (۲۶) ی نەورۆزی ۲۷۰۱ ی
کوردی.

بەخێر بێن دەنگی ناشتی

پرووناک رەئوف

لەو رۆژەوێوە کە مامۆستای مەزن (فوتاد رەشید بەکر) بەردی بناغەیی
شانۆی کوردیی لە کوردستانی عێراقدا دانا، کە ئەمڕۆ دەکاتە ۷۵ سالی
تەواو تا ئێستا کاروانی ئەم هونەرە پەسەنە لە برەودایە، هەرگیز لە خزمەتی
داگیرکەر و چەوسیتەردا نەبوو، لە رۆژانی سەخت و دژواردا ناوهرۆکی
شانۆنامەکاغان بەرەرهکانی و بەگژداچوونەو بوون، هونەرماندانی کورد
شایەتی سەردەم و وێژدانی گەل بوون.

لەم رۆژانەدا (تیپی شانۆی سالار) کە لەم شارەدا گەشەیی کرد و چەندین
شاکاری پیشکەش کرد، لە شاری هەولیری نازیزەو بەتەدارەکیکی نوێو
بەدلی پر لە خۆشەویستییهو، بەعەزمی ناشتیخوازانه و سۆزی یادگارە
شیرینەکانەو بەعەشقی هونەری کوردیی پەسەنەو، سەردانی شارە
خۆشەویستەکان کرد و لەگەڵیاندا بەشداریی کۆتەلەکی (ئەحمەد موختار
جاف)یان کرد، خەلکی شاری سلیمانییش بەخۆشحالییهو پێشوازیان لە
هونەرماندی گەورە کاک (ئەحمەد سالار) و هاوڕێکانی کرد، دەست لەناو
دەست و بەئیرادەیهکی پتەووهو بۆ چەسپاندنی ناشتی.

هونەرماندان کە هەمیشە ئالای ناشتی و ئازادی و دیموکراتییان بەرز
پاگرتوو، ئەمجارەش دەبێ بیسەلمین کە لە پیناوی لابرندی خالە
دەستکردەکاندا دەبێ ببینەو بەو کوردەیی کە هەمیشە لە تالی و لە شادیدا
پیکهوهبووین، دەستمان لە یەک کەلهپچهدا بوو، لە یەک سەنگەربشدا بۆ

بەشی چوارەم

نرخاندن و رېپورتاجی رۆژنامەیی

نازادی دهجنگاین، هونهرمه‌ندانى سلیمانى به‌دلیكى بیگه‌رده‌وه به‌لینیان تازه‌کرده‌وه که ده‌بى له‌گه‌ل هونهرمه‌ندانى هه‌ولیرى قه‌لا و مناره‌دا بینه شووره‌ی پۆلایین بۆ پاراستنى ناشتی.

* پۆژنامه‌ی ریتوان، ژماره (٦) سالی یه‌که‌م، چوارشه‌مه ٢٠٠١/٨/١

هونهرمه‌ند ئه‌حمهد سالار

شادبوونه‌وه به‌خۆزگه‌یه‌ک پر به‌سینه

مه‌ریوان عه‌لی

تیپی شانۆی سالار به‌بانگه‌یشت و میوانداری یه‌کیته‌ی هونهرمه‌ندانى کوردستان و به‌مه‌به‌ستی نمایشکردنی شانۆی (کۆته‌له‌که‌ی ئه‌حمهد موختار جاف) له‌ شاری هه‌ولیره‌وه هاتنه‌ شاری سلیمانى، ئه‌م نمایشه له پۆژانی (٩-٧/١٠) له هۆلی پۆشنیبری سلیمانى نمایش کرا و له‌لایه‌ن هونهرمه‌ند ئه‌حمهد سالار-هوه نووسراوه و هونهرمه‌ند ئه‌رسه‌لان ده‌رویش کاری ده‌ره‌یتانی ئه‌نجام داوه.

له دیداریکدا له مامۆستا ئه‌حمهدمان پرسى له دواى ١٢ سال هاتنه‌وه سه‌ر شانۆ؛ ئایا چ هه‌ستیک بوو، به‌پێرتان چۆن له‌مه ده‌دوین واته له دواى ئه‌و ماوه‌یه له‌گه‌ل بینه‌ردا له‌سه‌ر ته‌خته‌ی شانۆ پیتک شادبوونه‌وه؟

- شادبوونه‌وه‌ی ئۆخه‌ی به‌چه‌شنه‌ها خۆزگه، شادبوونه‌وه‌ی ئۆخه‌ی به‌کامی دل به‌خۆزگه‌یه‌ک پر له‌ سینه، وه‌نه‌بیت من دا‌پرا‌بووم له‌ شانۆ له‌و چه‌ند ساله‌دا یا له‌ کاری هونهری به‌لکو له‌ سینه‌مادا وه‌کو ده‌ره‌یه‌نه‌ر کارم کردووه، وه‌ک نووسه‌ر و به‌چه‌نده‌ها کتیب به‌رده‌وام بووم، به‌لام وه‌ک ئه‌کتەر راسته بۆ سه‌ر ته‌خته‌ی شانۆ ماوه‌ی ١٢ سالیکی پێچوو پاش گه‌رانه‌وه‌یه‌ک به‌تایبه‌تی له‌م به‌ره‌مه‌دا که یه‌کیکه له‌ هه‌ولانه‌ی که داومه له‌ پیناوی ئه‌وه‌ی شانۆیه‌کی کورده‌واری نه‌ک ته‌نها ره‌نگ و رواله‌ت به‌لکو به‌گیان و ژیان و پانۆراما که‌یه‌وه کوردی و کورده‌واری بیت ئه‌مه‌ش یه‌کیکه له‌ هه‌ولانه و گه‌رانه‌وه‌یه بۆ که‌شی کۆته‌ل، کۆته‌ل به‌سه‌رکردنه‌وه‌یه

به‌تایبه‌تی کۆته‌لی جاف له‌ناو کورده‌واریدا به‌سه‌رکردنه‌وه‌ی شتیکی رابردووه و ده‌یژیتنه‌وه لیره‌دا که کراوه بۆ که‌سیکه که شایسته‌ی ریزیکی تایبه‌ت بوو له‌ناو خیل و عه‌شیره‌ته‌که‌ی‌اندا لیره‌دا چه‌ند توخمیکی سه‌ره‌کی هه‌یه له‌ توخم و بایه‌خه هه‌ره بئه‌رته‌یه‌کانی هونهری دراما، له‌پیشیانوه هونهری گێترانه‌وه یا دووباره ژبانوه و لاسایی کردنه‌وه‌ی، ئه‌وه‌ی ئه‌رستۆ تیۆره سه‌ره‌کیه‌که‌ی هونهری له‌سه‌ر بنیات ناوه ئه‌وه له‌ کۆته‌لدا توخمیکی سه‌ره‌کیه، پاشان له‌ قسه‌کاندا وێردی جیا به‌یت و بالۆزه‌ی جیا به، گۆرانی و پیا‌هه‌لدانی تیا به، شاعیر شیعیر ده‌خویننه‌وه به‌سه‌ریدا، که‌لوپه‌لی که‌رسته‌کانی دپته ئارا بۆ کۆته‌ل، ئه‌مه له‌خۆیدا ئه‌و توخمه سه‌ره‌کیانه‌ی شانۆی تیا دایه که‌واته له‌باره بۆ ئه‌وه‌ی که ببیته دراما، چونکه خۆی له‌ شپوه‌ی دا‌بو‌نه‌ریتیکى کورده‌واری نیمچه دراما دایه، که چه‌ند هه‌نگاوێکی ماوه ببیته دراما ده‌نا خۆی درامایه.

٧٧ سال له میژووی شانۆی کوردی

له گه‌وره‌ترین پێشانگه‌دا... بۆ پۆزی جیهانیی شانۆ

هونهرمه‌ند ئه‌حمهد سالار (به‌شی شیر) ده‌بات!

- پێشانگه‌که هونهرمه‌ند و شانۆگه‌رییه‌کانی نیتوان سالانی (١٩٢٦-٢٠٠٢) ده‌گریته‌وه، واته میژووی (٧٧) سالی شانۆی کوردی ده‌گریته‌ خۆ.

* چ هونهرمه‌ندیک زۆتر به‌ره‌م و ئاماده‌یی هه‌یه له‌و میژوووه‌ی تو ده‌ستینانت کردووه؟

- ئه‌و هونهرمه‌نده‌ی زۆترین ئاماده‌یی و به‌شداری هه‌یه له‌و به‌رواره‌ی دیاریم کردووه، هونهرمه‌ند (ئه‌حمهد سالار)، که (به‌شی شیر) یه‌ر ده‌که‌وێت له‌ زۆری به‌ره‌م و زۆری خزمه‌ت.

* (به‌درخان) ژماره (١٨) ٢٠٠٢/٢/٢٢ هونهرمه‌ند سه‌ردار خدر.

سلیمانی له پیشوازی هونهرمه‌ندانى تیپى شانۆى سالاردا

كاتژمیر (٧)ى سه‌رله‌ئىواره‌ى رۆژى هه‌ینی ٢٠٠١/٧/٦ به‌کیستی هونهرمه‌ندانى كوردستان له‌ژێر سیبهرى دروشمى (هونهر په‌يامى ئاشتی و پێكه‌وه‌ ژيانه) له‌ ده‌روازه‌ى شارى سلیمانى پیشوازی له‌ هونهرمه‌ندانى تیپى شانۆى سالار كرد كه له‌ شارى هه‌ولێرى خۆشه‌ویسته‌وه‌ هاتوون بۆ شاره‌جوانه‌كه‌ى خۆیان شارى سلیمانى دلگیر؛ مه‌به‌ست له‌م سه‌ردانه‌ى تیپى شانۆى سالار پێشكه‌شکردنى شانۆى كۆته‌له‌كه‌ى ئەحمه‌د موختار جافه‌ كه له‌ نووسینی مامۆستای هونهرمه‌ند ئەحمه‌د سالار و له‌ ده‌رهینانى هونهرمه‌ند ئەرسه‌لان ده‌رویش-ه‌ شایانى باسه‌ وا برپاره‌ رۆژانى ٩- ١٠/٧/٢٠٠١ ئەم شانۆیییه‌ له‌ هۆلى رۆشنییری شارى سلیمانى نمایش بكریت.

* كوردستانی نوێ، ژماره ٤٢٩٨، شه‌مه ٢٠٠١/٧/٧

ئەحمه‌د سالار:

ئێمه‌ هه‌میشه‌ دژی شه‌ربوویین

ئا / ناسۆ ره‌حیم

له‌سه‌ر بانگه‌یشتی (به‌کیستی نووسه‌رانی كوردستان) رۆژانى ٩- ١٠/٧/٢٠٠١ له‌ هۆلى رۆشنییری سلیمانى (تیپى شانۆى سالار) له‌ شارى هه‌ولێره‌وه‌ بوونه‌ میوانى شارى سلیمانى و شانۆگه‌رى (كۆته‌له‌كه‌ى ئەحمه‌د موختار جاف)یان نمایش كرد، كه له‌ نووسینی (ئەحمه‌د سالار) و له‌ ده‌رهینانى (ئەرسه‌لان ده‌رویش) بوو، سه‌رته‌ له‌ لایه‌ن مامۆستا فه‌ره‌یدون دارتاش سه‌رۆكى (به‌کیستی هونهرمه‌ندانى كوردستان) ده‌ به‌خێره‌اتن کران و هیواى خواست هونهرمه‌ندان بینه‌ سه‌رقافلێ ئاشتی له‌ كوردستان. پاشان له‌گه‌ڵ ده‌ست پێكردنى شانۆگه‌رییه‌كه‌ و ده‌ركه‌وتنى هونهرمه‌ند مامۆستا ئەحمه‌د سالار له‌سه‌ر ته‌خته‌ى شانۆدا جه‌ماوه‌رى هونهردۆستى سلیمانى به‌شه‌وقه‌وه‌ هه‌ستانه‌ سه‌رپێ و هۆله‌كه‌یان پر چه‌پله‌رێزان كرد:

١- ئەحمه‌د سالار ٢- روبرار ئەحمه‌د ٣- ئیسماعیل قادر ٤- قادر مسته‌فا ٥- نیاز له‌تیف ٦- نازه‌نین عه‌بدوڵه‌حمان ٧- رزگار سدیق ٨- عه‌باس ژاژله‌بی.

شایه‌نى باسه‌ رۆژى چوارشه‌مه‌ ٧/١١ سه‌عات ١٠ى سه‌رله‌به‌یانى كۆرپێكى خۆپندنه‌وه‌ى نمایشه‌كه‌ بۆ هونهرمه‌ند (دانا عه‌لى سه‌عید) سازكرا. هه‌فته‌نامه‌كه‌مان له‌ كۆتایی نمایشه‌كه‌دا سه‌بارته‌ به‌م سه‌ردانه‌یان چه‌ند پرسیارپێكى ئاراسته‌ى هونهرمه‌ند مامۆستا (ئەحمه‌د سالار) كرد.

* پاش دابراپێكى زۆر له‌ گه‌رانه‌وه‌تدا بۆ شاره‌كه‌ت هه‌ست به‌چی ده‌كه‌ى؟
- هه‌ست به‌خۆشى و ئاسووده‌بوونێكى زۆر ده‌كه‌م، بوونى ئەم جه‌ماوه‌ره‌ زۆره‌ى شانۆ له‌ سلیمانى مایه‌ى خۆش‌حالییه‌.

* پێتان وانیه‌ ئەم سه‌ردانه‌تان دره‌نگ وه‌خت بوو، نه‌ئه‌كرا وه‌ك هونهرمه‌ندان ئەم هه‌نگاه‌تان پێش ئاشتبوونه‌وه‌ى هه‌ردوو حزبی ده‌سه‌لاندار بێت؟

- ئێمه‌ هه‌میشه‌ وه‌ك هونهرمه‌ندان هاوده‌نگ و هاوسۆز بووین ئەتوانم بلێم له‌ كاتى شه‌ریشدا دل نزیك بووین له‌گه‌ڵ هونهرمه‌ندانى ئێره‌، ئێمه‌ هه‌میشه‌ دژی شه‌ر بووین، هیوام وایه‌ ئەمه‌ هه‌ولێكى تر بێ بۆ ئاشتی و پێكه‌وه‌ ژیان.

* ئاواره‌بوونت له‌ سلیمانى چی لێ سه‌ندى و چی بێ به‌خشیت؟
- من هه‌ست ئەكه‌م ئاواره‌ نیم، له‌ هه‌ولێریم یا له‌ سلیمانى؛ هه‌موو كوردستان مالێ خۆمه‌.

* هاوالاتى، ژماره (٣١) به‌كشه‌مه ١٥/٧/٢٠٠١

ئەحمەد سالار:

پیشکەشکردنی کۆتەلەکەى ئەحمەد موختار جاف لە سلیمانی رووخاندنی دیواره پێگرەکان و دەنگدانە بۆ ئاشتی

رپۆرت: بۆتان جەلال

چۆن هونەرمانەندانی کوردستان لە رۆژە ھەرەتال و شەبەبخوونە دژوارەکاندا خاوەن ھەلۆتستی دلسۆزانەى خۆیان بوون و دژ بەشەر و تەشەنەکردنی شەری براکوژیدا دیواری قەدەغەکردنی بوون، ئەمڕۆکەش کە ئاشتی لە کوردستاندا بەرقەرارە و ھەنگاوی پیشکەوتووی ناوە، هونەرمانەندانی کوردستان بەھمان شێوە ھەلۆتستی دلسۆزانەى خۆیان بۆ چەسپاندنی ئاشتی و تەبایی دووپات دەکەنەو، ئەو تالە ھەنگاویکی دەستپیشخەریانەى ئاشتەواپیدا، لەو رۆژانەى رابردوو تیبیی شانۆی سالار لە ھەولێرەو گەیشتە شاری سلیمانی. لەوێ چەند چالاکییەکی هونەرییان پیشکەش بە جەماوەری سلیمانی تازیز کرد.

سەبارەت بەم سەردانەى تیبیی شانۆی سالار بۆ ئەوێ و تیشک خستەسەر ئەو گەشتەیان، چاومان بەمامۆستای هونەرمەند (ئەحمەد سالار) کەوت، لە سەرەتا لیمان پرسى:

* لە سلیمانی چیتان پیشکەش کرد؟

- بۆ ماوەى دوو رۆژ شانۆگەرى (کۆتەلەکەى ئەحمەد موختار جاف) کە لە دەرھێنانی هونەرمەند (ئەرسەلان دەرویش) ھەنمایش کرا.

* چۆن پیشوازبیتان لى کرا؟

- پیشوازبێک لەسەر ھەموو جۆرە ئاست و رکیفەکان بوو، لەگەڵ میواندربێک کە بۆ ھیچ تیبیک و دەستەبەکی هونەرمەندان تا ئەمڕۆ لە سلیمانی نەکراوە، ھەر لەگەڵ ھەلدانەوێ پەردەى شانۆدا دەکەوتینە ژێر نوقل و چەپلە و گول بارانیک کە تەختەى شانۆکە دەبوو کەرنەفالیکی رەنگاوپرەنگی خۆشەویستی و دلنەوایی.

* ئەو دەست پیشخەرییە هونەرییە چ خزمەتیک بەبرەودان بەپرۆسەى ئاشتی دەگەیت؟

- وایزنام ئەو ھەستەى کە پر بوو لە خۆشەویستی و رێزلیتان، خۆی لەخویدا فیسستیقالیکى گەلیک نازدار بوو کە جەماوەرى شاری سلیمانی پیشانیان دا، بەر لە ھەموو شتیک رووخاندنی دیواره پێگرەکانە کە باشترین دەنگدانە بۆ ئاشتی و تەبایی بۆ میللەتەکەمان، ئەگەر ئەو پیشوازییەى جەماوەرى سلیمانی بۆ ئیتمە پیشوازییەکی هونەرى بوو، بەلام لە کاتیکی ناسکدا چوارچێوەیەکی سیاسی ھەرە حساسی ھەبە.

* لە ئابنەددا نیازتان نییە لەو جۆرە ئالوگۆرییە هونەرییانەدا بەردەوام بن؟

- بەلێ نیاز وایە ئالوگۆری ئەزمونەکانی سەردان و بەرھەمی ھاوبەشی ھەردوولا پتەر بکەین، ھەندێ پرۆژەى هونەریی گەورە لەسەر ئاستی کوردستان لە ئارادایە بەتایبەتیش کە لەم نزیکانە خەریکین پیشانگایەکی شێوەکاری بۆ سەرچەم هونەرمەندانی شێوەکاری شارەکانی کوردستان ساز بکەین.

لە درێژەى راپۆرتەکەماندا پرسباریکمان ئاراستەى هونەرمەندی دەرھێنەر (ئەرسەلان دەرویش) کرد و لیمان پرسى:

* نمایشی شانۆگەرییەکەتان لای بێنەر و هونەرمەند و رەخنەگرانی شانۆی لە سلیمانی چۆن ھەلسەنگیندرا؟

- کارکردن لەو جۆرە نمایشە واتە لە شانۆی ئاھەنگسازیدا، تاییبەتەندییەکی خۆی ھەبە، چونکە ئەو تەرزە رێبازە کە بەشانۆی ئاھەنگسازى کوردی لە ناوەراستی ھەشتاکانەو ناسراو و زادەى ئەزمونى هونەری دەولەمەندی مامۆستا ئەحمەد سالار، زەحمەت بوو بۆ دەرھێنەرێکی تر کاری تیا بکات و بەو نیازەى کە جیاوازی ھەبێت لەگەڵ شانۆگەرییەکانی دیکە و لە ھەمان کاتیشدا گیانی ئەو شانۆیە بەرجەستە بکات، بەھەر حال توانیمان بپێرێکەى شانۆگەرییەکە بەمیتۆدی هونەری ریکویتی بگەینین بێنەر، جەماوەریش چ لە ھەولێر و چ لە سلیمانی

زۆر له نمايشى شانۆگه ريبه كه رازى بوون، پتوبستيشه ئاماژه بهوه بكه پين دوا به دواى نمايشى شانۆگه ريبه كه له سليمانى، كۆرپىكى ههلسهنگاندنى په خه يى بۆ هونه رمه ند (دانا عه لى سه عيد) سه باره ت به كار هونه ريبه كانى شانۆگه رى (كۆته له كه ي ئه حمهد موختار جاف) سازكرا و، دهسته يه كيش له شانۆكاره ناسراوه كانى كورد سه رنجى خۆيان له سه ر ئه و به ره مه مه ده ربرى.

* براهه تى، ژماره (٣٤٣٩) شه مه ٢١ى ته مموز ٢٠٠١

له سليمانى بينه رانى شانۆ

ئاميزيان بۆ شانۆيى كۆته له كه ي (ئه حمهد موختار جاف) كرده وه

ئه ده ب و هونه ر

دواى ئه وه ي رۆژى هه ينى ٦/٧/٢٠٠١ له سه ر داواى يه كپى تى هونه رمه ندانى كوردستان و له ژتير دروشمى (هونه ر په يامى ئاشتى و پيئكه وه ژيانه) تىپى شانۆى سالار له هه وليره وه گه يشته شارى سليمانى و له لايه ن هونه رمه ندانه وه پيشوازيبان لى كرا و رۆژانى ٩-١٠/٧/٢٠٠١ كات (٧)ى ئىواره ئه م تىپه له هۆلى رۆشنبىرى به ئاماده بوونى بينه رىكى زۆرى شانۆيى (كۆته له كه ي ئه حمهد موختار جاف)يان نمايش كرد ئه م شانۆيى به نووسىنى مامۆستا (ئه حمهد سالار) و ده ره ينانى (ئه رسه لان ده رويش) بوو، كۆته لگىراني نمايشه كه ش برىتى بوون له (ئه حمهد سالار، رووبار ئه حمهد، ئىسماعيل قادر، نياز له تيف، قادر مسته فا، نازه نين عه بدولر حمان، رزگار سديق، عه باس ژاژله يى، كوچهر نوورى، سروه عه باس، جه ليل سه عيد، هونه ر ئه حمهد، دانا سه لاح، به همه ن حاجى، زانا سوعاد، شه هرام ناميق، سه عدون عومه ر، شاخه وان مسته فا، شوپش عه بدولر حمان، عه لى رها، هه قال سه لاح)، هه روه ها چه ند هونه رمه نديكى مۆزىكى هاوكارى ئه م نمايشه يان كرد كه ئه وانيش (زاهير محه مه د، نياز محه مه د، لوقمان سايبير، بورهان محه مه د)ى گۆرانبيژ بوون.

ئه م ئه زمونه نوپيه ي تىپى شانۆى سالار و هونه رمه ند ئه رسه لان ده رويش دريژه پيده رى چه ند كارىكى شانۆيى مامۆستا ئه حمهد سالاره كه بۆ خۆى

له نيو شانۆى كورديدا شىوازىكى ئاههنگسازى تايبه ته به سوود وه رگرتن له كولتوور و كه له پوورى كوردى و به رفرمان خستنى ئه و دوو لايه نه يه به شىوازىكى شانۆيى نووى و ئه زمونى.

(كۆته له كه ي ئه حمهد موختار جاف) سوود وه رگرتنه له شانۆيى (كاتى هه لۆ به رز ده فرى، جه زىرى وانى ئه فىن ده لى ته وه، كه ئه فىن مه زنتر ده بيت، نالى و خه نوپىكى ئه رخه وانى) و بنىادنانه وه ي ده قىتىكى نووى له گه ل پروداوى شه هيدكردنى شاعىرى نيشتمانپه روه ر ئه حمهد موختار به گى جاف، ئه م شانۆيى به هوليئىك بوو بۆ لابرديى ده مامكه كانى سه ر بكورژانى و هه لايستنه رانى شه ر له هه موو سات و سه رده ميئكدا، و بانگه شه يه كيش بوو بۆ دۆزبنه وه ي دروستكه رى نه هاهمه تىبه كانى كۆمه لگه و داكوكى كردن بوو له به ها جوانه كانى كوردستان و كوردايه تى و گه و ره يى ئاشتى و ئاسووده يى و ته بايى نيو كۆمه لگه ي كوردى، به زۆرىش ئه م ئامازانه له زارى ئه حمهد موختار جاف-ه وه ده درا به گوپى ئاماده بوواندا، كۆته له كه ي ئه حمهد موختار جاف هه وليئىكى جددى و كارىگه ر بووه بۆ به گه ر خستنى كه لتوورى كوردى به شىوازىكى ئىستاتىكى له به رجه سته كردنى جووله و سه ما و به كار هيتانى ده نگ به مۆركىكى كوردانه له سه رپايى نمايشه كه دا.

شايه نى باسه دوپىنى چوارشه مه كات ١٠ى سه رله به يانى كۆرپىك بۆ خويندنه وه ي ئه م نمايشه بۆ هونه رمه ند (دانا عه لى سه عيد) سازكرا.

* ئه ده ب و هونه ر، كوردستانى نووى، ژماره (٢٥٠٣) پينچ شه مه ١٢/٧/٢٠٠١

هارمۆنيا

به ره هم عه لى

ئىتر ئه مه هونه ره به رز و جوانه كه ي ئه حمهد سالارى پىرى شانۆكارانى كورده، هه موو جارى جه ماوه ر له هۆله كانى شانۆزىز ده بن و ئه حمهد سالار به نه غمه يه كى نووى، به ئاههنگىكى تازه... به ئامىزىتىكى هونه رى گه رمتر باوه شيان بۆ ده كاته وه و سه رله نووى ئاشت ده بنه وه... جارىكى دى قه ره بالغى هۆله كانى شانۆ سىبخاخ و گه رم ده كاته وه.

ئىوارەى رۆژى ۲۰۰۱/۶/۱۲ لە ھۆلى گەل لە ھەوليرى پايتەختدا، سەرلەنۆى عاشقانى شانۆ و ھونەردۆستان و تىنووانى نمايشە قەشەنگەکان، كورته ژوانىكيان لەگەڵ ئەحمەد سالار و ئەرسەلان دەرويشدا ھەبوو، ئەو دوو ھونەرمەندەى دوو سەئىك لەمەوبەر، ھەر لە ھەولير ژوانى (لەژير تاراي سورمەچنا) و (ئاھەنگىك لە ھەوارگەى ياران)يان بۆ بەستين... ئەمجارەيان لە (كۆتەلەكەى ئەحمەد موختار جاف)دا يەكيان گرتەوہ... ئەوان ھاتبوون ھۆكارەكانى مەرگى ئەحمەد موختار ساخ كەنەوہ بۆ جەماوەر، بەلام خەلك پاش بينينى نمايشەكە، زۆر راستى ترى بۆ پروون بۆوہ، ئەوان لەو نمايشەدا پىتيان گوتين كى ھۆلەكانى شانۆى ساردوسى كردۆتەوہ! پىتيان گوتين كامەيە ئەو بەرھەمەى جەماوەر بەتاسەوہ ريز بۆ بينينى دەگرن! خودى ئەحمەد سالار بەو نواندنە بەرزە و بەو جموجۆلە گەنجانەيەى، بۆى ساغ كردىنەوہ كە كى توانا و تاقەتى ئەفراندى ماوہ و كى نەيماوہ!... ھونەرمەندە بەئەزمونەكان... كچەكان... مندالەكانى نىو كۆتەلەكەى ئەحمەد موختار جاف. ئەو ئىوارەيە بەتېكرا و پىكرا ماندوو بوون... گەلى ماندوو بوون، تاوہكو خەمى ئىمەيان سىپەوہ، ئاخىر سالار و دەرويش ئەمە سىبەمىن جارە ئەم گۆرانىانەمان لە ھەولير بۆ دەچرن و پەيامە پىرۆزەكەى شانۆى كوردىمان بەروودا دەدەنەوہ، ھەر لە خوښىداين ئەى ئەو جەماوەرەى بەسەروسىماى پر تەوس و ھەزەوہ ريز لە ھونەرى بەرز دەگرن، سەرکەوتوو بن كچان، كوران، ھونەرمەندان كە ئەو ئىوارەيەش تىنوويتىتان شكاندين، دەستخۆش ئەرسەلانى دەرھينەر بۆ داھينانت. ماندوو نەبى ئەحمەد سالار كە پاش ئەو ھەموو تەمەن خزمەتە و ئەو چەندىن سال دايرانە، ئىمەت ھەستاندەوہ سەرىي بۆ ئەوہى چەپلەبارانت بکەين، ھەر ئاوەدان بى ھۆلەكانى شانۆ.

* برايه تى - ئەدەب و ھونەر - ژمارە (۲۳۱) ھەينى ۲۰۰۱/۶/۱۵

به‌اشی پینجه‌م

وینه و بیبلوگرافیای کاره‌کانی هونه‌رمه‌ند و ژیاننامه

ز	ناوی بهره‌م	نووسین	دهره‌یان	نواندن	وه‌رگی‌ران	کاری هونه‌ریی	شانۆ	ته‌له‌فریۆن	رادیۆ	سینه‌ما	میژوو	شوێن	قاره‌مانی بهره‌م
۱۳	نۆتومبیلچی		✓				✓				۱۹۷۲	سلیمانی	
۱۴	کیچ			✓			✓	✓			۱۹۷۰	سلیمانی	
۱۵	پینج کەس لە نۆتیایکدا		✓				✓	✓			۱۹۷۰	سلیمانی	
۱۶	پیسگە‌ی تەریبەر		✓	✓			✓	✓			۱۹۷۲	سلیمانی / جەرلێز	✓
۱۷	چالی جەرگی پسرێژن		✓	✓			✓				۱۹۷۲	بەغدا / جەرلێز / سلیمانی	
۱۸	گۆلی خۆتاوی / نۆمریت		✓				✓				۱۹۷۲	بەغدا	
۱۹	بەزۆر بوو بە دکتۆر		✓				✓				۱۹۷۶	سلیمانی	
۲۰	زیانی تووتن		✓	✓			✓	✓			۱۹۷۳	سلیمانی	✓
۲۱	دوا گۆزانی		✓				✓		✓		۱۹۷۳	سلیمانی	✓
۲۲	شاعیر رووبیول		✓	✓			✓				۱۹۷۰	بەغدا	✓
۲۳	بازرگانی شەر		✓	✓			✓	✓			۱۹۷۰	بەغدا	✓
۲۴	لانه‌وازان		✓					✓			۱۹۷۳		

بیلۆگرافیای کاره هونه‌رییه‌کانی هونه‌ره‌مانه‌

ز	ناوی بهره‌م	نووسین	دهره‌یان	نواندن	وه‌رگی‌ران	کاری هونه‌ریی	شانۆ	ته‌له‌فریۆن	رادیۆ	سینه‌ما	میژوو	شوێن	قاره‌مانی بهره‌م
۱	خەبات			✓			✓				۱۹۷۰	بەغدا	✓
۲	سپۆرت لەبیرینی			✓			✓				۱۹۶۸	بەغدا	✓
۳	رومیو و جولیت			✓			✓				۱۹۶۹	بەغدا	
۴	مانگ هەلباتن		✓				✓				۱۹۷۰	بەغدا	
۵	لەژێر خۆله‌مێشه‌وه		✓				✓				۱۹۷۱	بەغدا	
۶	تەوانە‌ی لەژێر دە‌ن		✓				✓				۱۹۷۱	بەغدا	
۷	من مەزۆم		✓	✓			✓				۱۹۷۰	بەغدا	
۸	قەبول		✓	✓			✓				۱۹۷۱	بەغدا	✓
۹	گەلۆز		✓	✓			✓				۱۹۷۰	بەغدا	✓
۱۰	کاوه‌ی ناسنگەر		✓	✓			✓	✓			۱۹۷۰	بەغدا / سلیمانی	✓
۱۱	تەفرۆت لێکراو			✓			✓	✓			۱۹۷۰	بەغدا	✓
۱۲	جەنابی موفەتیش		✓	✓		✓	✓	✓			۱۹۷۱	سلیمانی / بەغدا	✓

قاره‌مانی بهره‌دهم	شوین	میژوو	سینه‌ما	رادیۆ	ته‌له‌فزیۆن	شانۆ	کاری هونه‌ری	وه‌رگیڤان	نواندن	ده‌ره‌ئینان	نووسین	ناوی بهره‌دهم	ز
	سلیمانی/هولیز	۱۹۸۷			✓	✓	✓			✓		ته‌نه‌که	۳۷
	سلیمانی	۱۹۸۴			✓					✓		هاملیت	۳۸
	سلیمانی	۱۹۸۲				✓		✓		✓		ئەفگیییا له‌نۆیس	۳۹
	سلیمانی	۱۹۸۶				✓		✓				کالیگولا	۴۰
						✓		✓				نۆتیلقۆ دۆگه‌رتنه‌ود	۴۱
	سلیمانی	۱۹۸۶				✓	✓			✓		به‌ره‌و خۆز	۴۲
	سلیمانی	۱۹۸۷					✓	✓		✓		چایکا	۴۳
✓	سلیمانی	۱۹۸۶							✓			دۆزمنی گه‌ل	۴۴
✓	به‌غدا	۱۹۷۲				✓	✓		✓	✓		گیاتی گۆزان	۴۵
	دهۆک	۱۹۸۰				✓	✓			✓		روبار	۴۶
	سلیمانی/به‌غدا	۱۹۸۷				✓	✓			✓	✓	نالی و هه‌رتنکی نه‌رخه‌وانی	۴۷
	سلیمانی	۱۹۸۷						✓				ملوانکه‌په‌ک له‌هه‌لیت	۴۸
	سلیمانی/به‌غدا	۱۹۸۸				✓	✓			✓	✓	کاتی هه‌لو به‌رز نه‌فری	۴۹

قاره‌مانی بهره‌دهم	شوین	میژوو	سینه‌ما	رادیۆ	ته‌له‌فزیۆن	شانۆ	کاری هونه‌ری	وه‌رگیڤان	نواندن	ده‌ره‌ئینان	نووسین	ناوی بهره‌دهم	ز
✓	سلیمانی	۱۹۷۳			✓	✓	✓		✓			چه‌خماخه	۲۵
✓		۱۹۷۶			✓				✓			پالتۆ	۲۶
✓	سلیمانی	۱۹۷۶				✓			✓			ئابلقه	۲۷
	سلیمانی	۱۹۷۵				✓				✓		ره‌جوب و بیبا و خۆزان	۲۸
✓	سلیمانی	۱۹۸۳				✓			✓			سه‌له‌ی نانکه‌ر	۲۹
	سلیمانی	۱۹۷۷				✓				✓		راپۆرت	۳۰
✓	سلیمانی	۱۹۷۷		✓		✓	✓		✓			نۆتیلقۆ	۳۱
	سلیمانی/مورصل	۱۹۷۸				✓	✓			✓		خه‌ج و سیبا مه‌ند	۳۲
		۱۹۷۷			✓		✓		✓			لالۆ که‌ریم	۳۳
	سلیمانی	۱۹۷۷				✓				✓	✓	وانه‌ی ره‌شه‌له‌ک	۳۴
	به‌غدا	۱۹۷۴				✓	✓			✓	✓	پودی ولات	۳۵
	سلیمانی	۱۹۹۰									✓	دلداران باران	۳۶

ز	ناوی بهره‌دهم	نووسین	دوره‌بینان	نواندن	وهرگی‌پران	کاری هونه‌ریی	شانۆ	ته‌له‌فزیۆن	رادیۆ	سینه‌ما	میژوو	شوین	قارده‌مانی بهره‌دهم
٦٠	مۆلەت		✓			✓	✓	✓			١٩٧٦	سلیمانی	
٦١	شەهین لە سەختەندا هیلا ئە ددکات	✓									١٩٩٤	هەرلێر	
٦٢	نەو ددەمی ئەقین مەزنیتر دەبی	✓									١٩٩٣	هەرلێر	
٦٣	گەمە پاشا			✓			✓				١٩٨٨	سلیمانی	✓
٦٤	لەوتر تارای سوزور مەچندا	✓				✓	✓	✓			١٩٩٧	هەرلێر	
٦٥	ناهنگی لەهەرێزگەری باراندا	✓				✓	✓	✓			١٩٩٨	هەرلێر	
٦٦	دە چیرۆکی تەله‌فزیۆنی		✓	✓			✓	✓			١٩٨٢		✓
٦٧	قۆلابی چاودگان		✓			✓	✓				١٩٧٩	بەغدا	
٦٨	مۆلەت		✓			✓	✓	✓				سلیمانی	
٦٩	لازۆفانیا		✓			✓	✓				١٩٨٠	سلیمانی	

ز	ناوی بهره‌دهم	نووسین	دوره‌بینان	نواندن	وهرگی‌پران	کاری هونه‌ریی	شانۆ	ته‌له‌فزیۆن	رادیۆ	سینه‌ما	میژوو	شوین	قارده‌مانی بهره‌دهم
٥٠	جەزیری وانەمی ئەقین دادەدات	✓	✓			✓	✓				١٩٨٩	سلیمانی/بەغدا	
٥١	لە یادی مەحوری دا	✓	✓				✓					سلیمانی	
٥٢	سلیمانی یادی دووسەد سالە	✓	✓				✓					سلیمانی	
٥٣	جەنابی موفەتیش		✓	✓			✓	✓			١٩٧١	سلیمانی/بەغدا	✓
٥٤	مەم و زین		✓						✓		١٩٧٩		
٥٥	بلیت وزاو			✓				✓			١٩٧٣		
٥٦	بەرتۆبەری نوێ			✓				✓			١٩٧٣		
٥٧	کێشەمی چوون و نەچوون	✓	✓			✓	✓				١٩٩٠	سلیمانی	
٥٨	نێزگ بووکی کوردستانە			✓		✓				✓		عێراق/ئەوروپا	✓
٥٩	شیرۆ			✓	✓	✓				✓		عێراق/ئەوروپا	✓

ز	ناوی بهره‌دهم	نوسین	دهره‌ینان	نواندن	وه‌رگی‌پران	کاری هونه‌ریی	شانۆ	ته‌له‌فریۆن	رادیۆ	سینه‌ما	میژوو	شوین	قاره‌مانی بهره‌دهم
۸۲	پانورامای هه‌له‌بچه	✓			✓	✓					۱۹۹۲	هه‌له‌بچه/سلیمانی/ قه‌لادزی	
۸۳	قه‌وانیکی به‌ک روو	✓									۱۹۷۰		
۸۴	پرسیاریکی بی وه‌لام	✓									۱۹۷۰		
۸۵	ته‌وه‌ده‌ده‌ی خۆر به‌ناگا دیته‌وه	✓									۱۹۷۱		
۸۶	گه‌روی پوستان	✓									۱۹۷۱		
۸۷	هه‌بیط الملاک فی بابل		✓				✓				۱۹۷۰	به‌غدا	✓
۸۸	چاره‌نوووسی ئاده‌میزاد					✓	✓					سلیمانی	
۸۹	شانۆبیه‌کی ته‌وه‌او نه‌بوو	✓									۱۹۷۶		
۹۰	وه‌زی نوێ	✓					✓				۱۹۸۳	سلیمانی	
۹۱	(۸۰) ته‌لقه‌ ده‌رده‌کانی کوژمه‌ل	✓	✓	✓		✓			✓			به‌غدا	

ز	ناوی بهره‌دهم	نوسین	دهره‌ینان	نواندن	وه‌رگی‌پران	کاری هونه‌ریی	شانۆ	ته‌له‌فریۆن	رادیۆ	سینه‌ما	میژوو	شوین	قاره‌مانی بهره‌دهم
۷۰	گه‌وه‌کانی قه‌ره‌جوع			✓				✓					✓
۷۱	دنیایی	✓	✓	✓				✓					✓
۷۲	سه‌ره‌تا له‌ کوژایدا			✓	✓	✓	✓				۱۹۸۷	سلیمانی	✓
۷۳	گه‌مه‌ی شارۆ پاشای گه‌مه	✓	✓			✓	✓	✓			۱۹۹۹	هه‌رو لێتر	
۷۴	شه‌رفی شارێک		✓					✓			۱۹۹۱	سلیمانی	✓
۷۵	هه‌بیط الملاک فی بابل			✓			✓				۱۹۷۱	بغداد	✓
۷۶	ساعه‌ صفر			✓						✓	۱۹۷۰	بغداد	✓
۷۷	زانکوژمه‌مان	✓	✓			✓				✓	۱۹۷۶	سلیمانی	
۷۸	گالته‌جار	✓	✓				✓				۱۹۷۴	چیا	
۷۹	کاتی وینه‌ ده‌ده‌ی		✓			✓	✓				۱۹۷۴	چیا	
۸۰	چالی جه‌رگی پسرێز		✓		✓	✓					۱۹۷۴	چیا	
۸۱	کوژمه‌ل توغلی				✓	✓					۱۹۸۱	سلیمانی	

بەشى سەئىدەم

- 249 ..... باس لە شانۆى سالارەو بەزمانى عەرەبى
- 250 ..... مەرتىيە (أحمد مختار جاف) وحفريات القراء - حميد ريبوار
- 263 ..... مسرحية (اليوم الذي تحولت فيه السمك الى ذئب) - لطيف نعمان
- 270 ..... مەرتىيە الشاعەر أحمد مختار الجاف - سائد المعروف
- 272 ..... في مسرحيتهما الإحتفالية - سائد المعروف
- 275 ..... تشخيصية تحولت الى كرنفال - بيان أحمد سعيد
- 277 ..... معين خطابنا المسرحي مرتبط بحركة تحرر شعبنا - أعداد درسيم توفيق
- 281 ..... لكي لانحرث البحر - ارسلان درويش
- 283 ..... أحمد سالار - فن وأخلاق - صباح هرمز
- 284 ..... كلمات من قصة (علي مردان ينفجر بدموع من حصى وحجر) - محي الدين زنگنه

بەشى چوارەم

- 285 ..... - نرخاندىن و رېپورتاژى رۆژنامەيى

بەشى پىنجەم

- 287 ..... - وئىنە و بېبىلوگرافىيەى كارەكانى ھونەرمانەند و ژياننامە

ناوەرۆك

- 5 ..... ھونەرمانەند ئەحمەد سالار - ھەمىد رېبوار

بەشى يەكەم

- 7 ..... - شانۆيىيەكان
- 9 ..... رۆژانى گول رەنگ
- 63 ..... كۆتەلەكەى ئەحمەد موختار جاف
- 81 ..... ئەو رۆژەى ماسى بوو بەگورگ
- 121 ..... ئەوانەى توونى بابا چوون

بەشى دووهم

- 145 ..... - باس لە شانۆى سالارەو
- 146 ..... چەمكى ئاھەنگ لە شانۆى سالاردا - نىھاد حاجى
- 153 ..... شانۆى سالار - مېژوويەك بۆ شانۆى كوردى - محەمەد نزار
- 159 ..... زمان لە شانۆى سالاردا - لوقمان غەرىب
- 167 ..... نمونەى كاربگەرى كەلەپوورى كوردى لە شانۆى كوردیدا - م. ئىبراھىم ئەحمەد سەمۆ
- 180 ..... شانۆيى (وانەى رەشەلەك)ى ئەحمەد سالار - ھەمە كەرىم ھەورامى
- 187 ..... كۆتەلەكەى (ئەحمەد موختار جاف) و ھەلەكۆلەينەوھەكانى خوتىندەوھە - ھەمىد رېبوار
- 196 ..... ھېما و ئامازەكان لە كۆتەلەكەى ئەحمەد موختار جاف - جوان حوسەين
- 207 ..... شانۆگەرى ئەو رۆژەى ماسى بوو بەگورگ، سەرەتاي شانۆيەكى رەسەن - محەمەد نزار
- 205 ..... كۆتەلەكەى ئەحمەد سالار لە ناو ماچبارانى عاشقانیدا - ھەمىد رېبوار
- 220 ..... لە كۆتەلەكەى شانۆيىيەوھە بۆ شانۆى ديوەخان - لوقمان غەرىب
- 225 ..... ناسنامەى شانۆيەك لە گەلەبووندا - تارىق كارتىزى
- 232 ..... ھەرزىكى شانۆيى لە نەخشە و پلانتيكى نويدا - جەليل سەعید
- 234 ..... شانۆگەرى (ئەو رۆژەى ماسى بوو بەگورگ) كارتىكى... - جەليل سەعید
- 236 ..... كۆتەلەكەى ئەحمەد موختار جاف نمايشيىكى پر لە پرسىيار - رېبوار محەمەد
- 239 ..... سلىمانى پيشوازى لە كۆتەلەكەى ئەحمەد موختار جاف دەكات - گوڤارى شاكار
- 242 ..... ئەحمەد موختار جاف لە ھەولتەرەوھە گەراپەوھە سلىمانى - گوڤارى گولان

